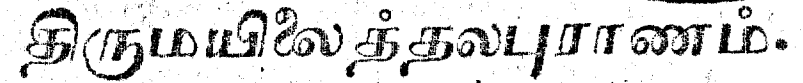

Q23:38.211M

M93

1,14403

திருச்சிற்றம்பலம்

Registered Copy-right.

623:39.200 M

M93

விளம்பரம்.

திருமயிலைத்தலப்புராணம் வேண்டியவர்கள், சென்னை தங்கசாலைவீதியில் 324-வது கெம்பருடைய வீட்டோரியாநூலியினி அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ திருமயிலை - வி. சுந்தரமுதலியாவர்களிடத்திலும், சென்னை கோமளீச்சுரன்பேட்டை காகப்பமுதலியார்திருவில 28 - வது கெம்பருடைய வீட்டிலும் விளையாட - க - ச - 0 - கொடுத்துப் பெறக்கொள்ளலாம்.

இப்படி.

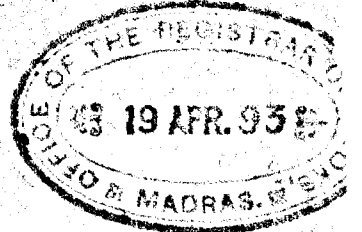
பெ. இராமசுந்தரமூர்த்தியார்.

114403

849

290

535

புராண அட்டவணை,

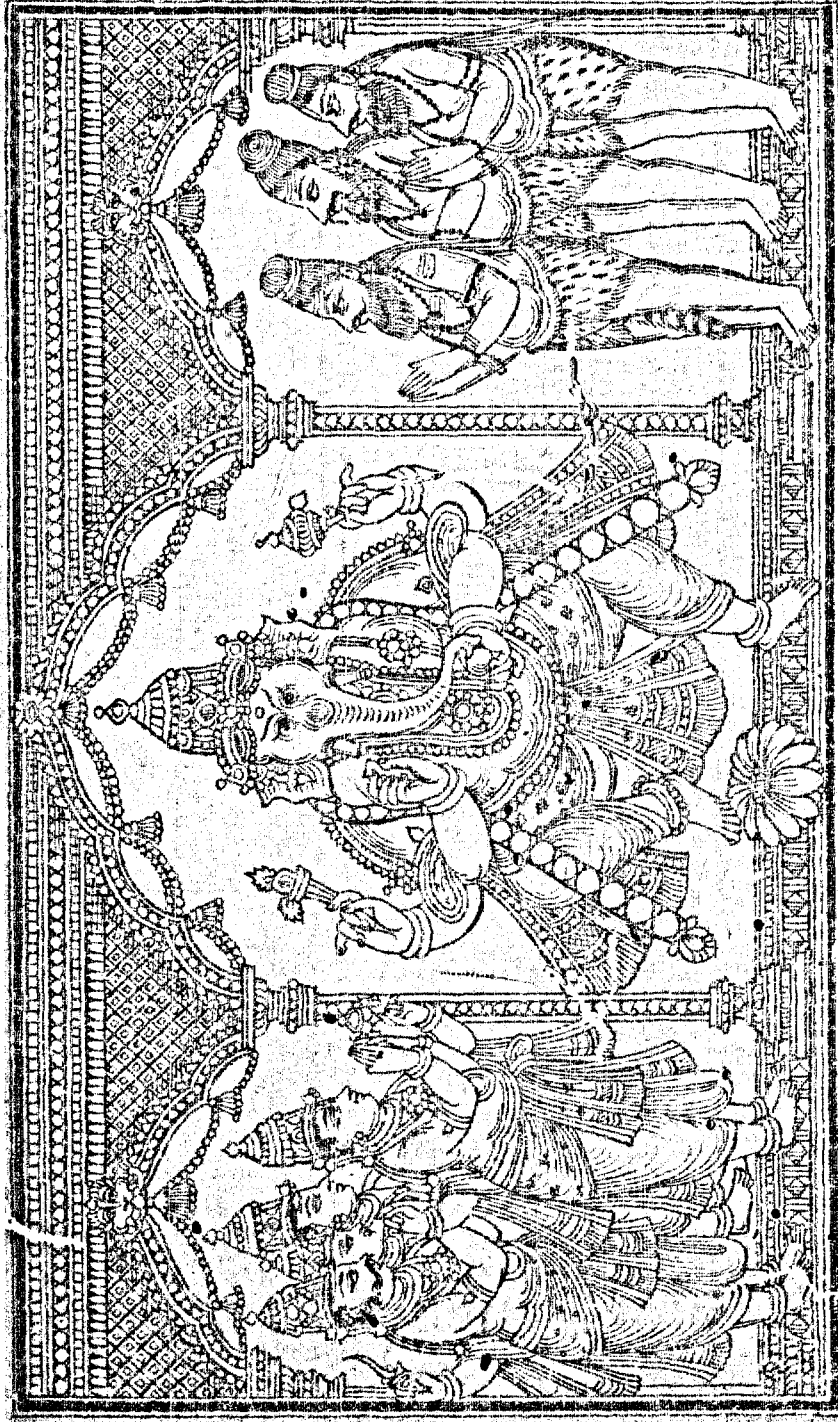
எண்.	புராணம்.	பக்கம்.
க.	பாயிரச்சுருக்கம்	...
உ.	நாட்ச்சுருக்கம்	...
ங.	நகரச்சுருக்கம்	...
ச.	பொதியமாமலைச்சுருக்கம்	...
ஞ.	தலவீட்டுச்சுருக்கம்	...
சு.	பார்வதியார் சாபச்சுருக்கம்	...
ஊ.	பார்வதியார் அருச்சுணச்சுருக்கம்	...
டி.	வேதப்பூசு	...
கூ.	குமாவேள்	...
உ0.	பிழைப் பூசு	...
கக.	சுந்திரன் பூசு	...
கஉ.	திர்த்தச்சுருக்கம்	...
கஊ.	பிரச்சுருக்கம்	...

849
294-52

படத்தின் அட்டவணை.

3

எண்.	படத்தின் அம்சங்கள்.	பக்கம்.
1	திருமயிலைத்தலவிநாயகர்	க
2	திருமயிலைத்தலம்	கச
3	அகஸ்தியர் திருமயிலை மான்மியமுடையதது	கதி
4	பார்வதி மயிலாகச் சாபம்பெற்றது	கச
5	பார்வதியார் குழையிர்த்தது	கதி
6	பார்வதியார் மயிலாய் சிவபூஜைசெய்தது	ககச
7	சோமுகாருரின் வதைத்து வேதத்தை வெளியிட்டது	கஉச
8	வேதபுருஷர்கள் சிவபூஜைசெய்தது	கஉச
9	குரபத்மனை ஜெயிக்க ஆழமுகக்கடவனைப்படைத்தது	கஅக
10	ஆழமுகக்கடவன் சத்திலேய் பெற்றது	ககஉ
11	பிரமன் அகங்கொண்டது	2
12	பிரமன் சிரமிழ்த்தது	6
13	சக்கிரன் ஒற்றைக்கண்ணிழ்த்தது	11
14	சக்கிரன் சிவபூஜைசெய்தது வரம்பெற்றது	15
15	வாலி சிவபூஜைசெய்தது	26
16	வசிஷ்டர்-அத்திரி-தும்பரு-காரதர்-மயன்-பிரமபுராணசெய்தது.	29
17	மகாலட்சுமி-சரஸ்வதி-பிரகஸ்பதி-சூரியன்-பிரமபுராணசெய்தது	29
18	அரிச்சந்திரன் - பஞ்சபாண்டவான் - விஷ்ணு - பாதர் சிவபூஜைசெய்தது	29
19	அகஸ்தியர்-ஸ்ரீராமர்-லட்சுமணர் சிவபூஜைசெய்தது	41
20	ஸ்ரீராமர் கபாலீசருக்கு பிரம்மமோதனமும் கட்டினது	32

திருமயிலைத்தலவெய்யகர், கூத்தாடும்பிளையகர்.

திருமயிலைப் புரானம்.

பச்சு ரச்சருகம்.

காப்பு.

குஞ்சரானந்தவர் கதிர்பொங்காழிகால்
நஞ்சரானந்தவர் நாளும்வாழ்த்துதுங்
குஞ்சரானனப்பெருங் கோவில்பொற்காண்
வஞ்சரானனற்கவி வழாதுவாழ்த்துவாம்.

(இதன் பொருள்.) குஞ்சர்—பிரயதேவனும், ஆன—அவர்க்கு மேலாகிய, நத்தவர்—பச்சுசன்னியமென்னுஞ் சங்கினையேந்திய விஷ்ணுவும், கதிர்பொங்கு—பிரகாசமிக்க, ஆழி—பாற்கடலானது, கால்—கக்கிய, நஞ்சர்—விஷத்தையுண்ட பரமசிவத்திற்கு, ஆன—ஒப்பாகிய, நத்தவர்—மேலான தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவர் முதலாகிய மகாரிஷிகளும், நாளும்—நாள்தோறும், வாழ்த்திடும்—தோத்திரஞ்செய்யும், குஞ்சர் ஆனனம்—யானை முகத்தினையுடைய, பெருக்கோவின்—பெரிய கடவுளாகிய வீராயகரது, பொன்—பொலிவாகிய, சரண்—நிருவாகனை, வஞ்சரால்—அருங்காறுள்ளவர்களாலும், நம்—எம்முடைய, நற்கவி—நல்லபாடகனாகிய வழாது—குற்றங்களைப் பொருந்தாதவண்ணம் கிருபை பாலித்தருளவேண்டுமென்று, வாழ்த்துவாம்—வாழ்த்துதல் செய்வாம் என்றவாறு.

கபாலீசர் துதி.

பொன்பூத்த கமலமலர்ப் புத்தேனும் பூவைவண்ணப் புனிதனாதி
தென்பூத்த கடவுளருஞ் சதுர்மறையும் பரவவருட் டிமிவேற்றண்
ணல், கொன்பூத்த மயிலைசுரப் பூம்பலைய யீசனெனும் குழகன்
னான, மின்பூத்த திருவடித்தா மலையைப்பனின் வணங்கியென்
றும் வியந்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) பொன்னிறமுள்ளதாகிய செந்தாமரைவரின் கண் கீற்றிரு
க்கும் பிரமதேவனும், காயாம்பூவினிறமுள்ள மாயவன் முதலாகிய அழகு
பொருந்திய பல தேவர்களும் நான்றெழுந்தருளியுள்ள அருள்மய
மாகிய முசிப்புள்ள ரிஷயவாகனத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய திரு
மயிலையில் கீற்றிருத்தருளும் பூம்பலையீசனென்கிற கபாலிநாதருடைய
அருளொளி தயங்கிய திருவடித் தாமரையகீர்த்தனை யன்புடனே நான்
தோறும் பணிந்து ததிடுவது மோக்ஷசாம்யிராச்சியத்தை அடைந்து விடு
ந்துகொண்டிருப்பாம். ஏ - று.

கற்பகவல்லித்தாயார் துதி.

தொங்குலா மலர்க்குழலும் பிறைதுதலுங் கயல்விழியுங் குழுத
வாயுஞ், சங்கமா மணிமிடலுங் கழைப்புலு மலர்க்கரமுந் தாள
மலைத், துங்கமா கிரிமுலையுங் கொடியிடைபுழை பதுமவடித் துணையு
முள்ள, வெங்கணு யகியைபெழின் மயிலேயிற்குப் பகர்கொடியை
யிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) இயல்பான வாசனைதங்கிய அளகபாரமுந், இளங்கிணை
யொத்த திருதுதலும், சேல்மீனையொத்த கிருபாநோக் கும், செவ்வல்லி
மலையொத்த திருவாயும், வலம்புரிச் சங்கிணை பொத்ததாகி அழகுபொ
ருந்திய கண்டமும், பசுமையாகிய இளமூல்கிணையொத்த புயமும், செந்தா
மரை மலர்க்கையொத்த கரங்கரும், மலர்க்கையுடைய மலைபுனிந்து பரி
சுத்தமுள்ள பொன்மலையாகிய முகமேறரை யொத்த ஸ்தனங்கலும், பூங்
கொடிபோன்ற இடையும், செந்தாமரைமலையொத்த இரண்டு திருவடி
களுமுள்ள எங்கள் நாயகியாகிய அழகுபொருந்திய திருமயிலையில் வீழ்
நிராதின்ற கற்பகவல்லித்தாயாரை வணங்கி வரழ்வேரம். ஏ - று.

அங்குத் தொங்குலாமலர்க்குழல் என்புதற்கு, இயல்பான வாசனைதங்கிய
அளகபாரமேன்றதனால் திருமகள் முதலிய தேவமாதர்களுடைய அளக
பாரங்கள், செயற்கைவாசனையுள்ளதென்பது கருத்தாம். பார்வதிதேவியார்

கோக்கத்தைச் செங்கெண்டைக்கு ஒப்பிடுவதற்குக் காரணம் யாதெனில்,
சேல்மீன் நீரினிடத்தே முட்டையிடிக் கொண்டுபோய்க் கடைசியில் திரும்
பிப்பார்க்குமளவில் அப்பார்க்கை தங்கினமாதிரத்தில் அந்த முட்டைக்
களெல்லாம் உயிர்பெற்றுத் தாயினுருவம் அடைதல்போலப் பார்வதிதேவி
யாருடைய கிருபா நோக்கம், அடியார்க்கிடத்தில் பதிபுமாகில் நூன
சொருபம் பெற்றுச் சிவமாகுகள். மீளுட்சி என்பதற்கும் இதவே பொரு
ளாமாறுகான்க.

கூத்தாடும் விநாயகர் துதி.

கல்வளஞ்சேர் நட்புலவரிருசெவிகட் கமிர்தெனவெந் நாளுமோ
ங்கச், சொல்வளமும் பொருள்வளமு மளித்தந்தூற் கிடைபூறு தொ
லைத்தாளென்றே, சொல்வளமும் பெருமபுகழும் படைத்திலரு மயிலை
நகர் பதியாய்வாரும், கல்வளஞ்சேர் கூத்தாடு மைங்கர்க்குஞ் சர
ங்கிருதாள் வியப்புவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) நன்மைபொருந்திய கல்விச்செல்வ வளமுடையவர்களாய்க்
கடவுளருளிப்பற்று விளங்கும், வித்துவான்களுடைய இரண்டு செவிகளுக்
கும் அருமையாகிய அமுதம்போல் எங்காளும் இப்புராணம் விருத்தியாகும்
படி சொல்வளமும் பொருள்வளமும் அருளிச்செய்து இந்துலுக்கு இடை
பூறு வராமல் கீகி ஆட்கொண்டருள்வாயாகவென்று பல வளங்களும்
அளவிடப்படாத புகழும்பெற்று விளங்குகின்ற திருமயிலை யென்னும்
ஸ்தலமே தமக்கு வாசஸ்தலமாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கஜமுகாசுரனை
வென்றவென்றியாகிய வரப்பமும் ஐந்து கரங்களும் யானைமுகமுமுள்ள
கூத்தாடும் விநாயகருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் தரிசித்து ஆனந்த
மடைந்துவாழ்வாம். ஏ - று.

முதலில் விநாயகர் துதி சொல்லி மறுபடியும் விநாயகர் துதி சொல்லிய
தற்குக் காரணம் பன்னவெனில், விநாயகர் திருவடிகளாரு செய்கப்போது
பரமசிவம் மகிழ்ந்தருளி அவருக்குக் கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்கும்
முதன்மைத்தன்மை, கற்பித்தருளி, இனித் தேவமுதலானவர்கள் யாதொ
ருகாரியஞ்செய்யத் தொடங்கினாலும் உண்ணப்பிரார்த்திக்காவியில் அந்தக்
காரியம் இடையூறுபட்டபேராவதென்று கட்டளையிட்டிருக்கு முறைமைப்
படி, முதலில் இந்துலாகிய கணபதி துதிசுதி, தந்தை, தாய், மைந்தர்
கள் பரமசிவம், பார்வதியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய தந்தை, தாய்
டைந்தார்கள் என்னும் கிரமத்தினாலும், அன்றியும் கூத்தாடும் விநாயகர்
ஸ்தலத்துக்குரியவராதலாலும் இவர்கள் துதிசுதவேண்டிதல்பற்றி மீட்டும்
விநாயகர் துதி கூறினார் என்றதிக.

சிங்காரவேலர் துதி.

நீர்பூத்த சடாமகுடத் தெம்மாவின் றளித்தவொரு நெய்நன் னைச், சீர்பூத்த குருமணிமா மகுடமணித் திதன்மணிப்பாற் சென்ற தேவை, வார்பூத்த முலையுமையா டிசுமுலைப்பால் பருகியவாய் மணியைஞான, னீர்பூத்த சிங்கார வேலனெனும் கண்மணியை யிறைஞ்சுவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) சங்கராதி பொருந்திய சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவம் சுன்றருளிய ஒப்பற்ற நேசமுள்ளவரும், திறப்புப்பொருந்திய சிறந்தங்கிய பெரிய இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள இரீபுமணிக்கு தலைப்புனததுப் பரண் மேற் கிலிகள் முதலிய பறவைகளை மோட்டிக்கொண்டு நின்ற மணிபோன்ற வள்ளிநாக்விதானர விவாகஞ்செய்துகொள்ள விரும்புமடைந்து சென்ற வரும் கச்சனித்தஸ்தனங்கையுடைய பார்வதிதேவியருடைய திருமுலைப் பாலமிர்தமுண்ட வாயினுடைய மணிபோன்றவருந், ஞானசொருபிதரு டிய அழகுபொருந்திய சிங்காரவேலனென்று சொல்லப்பட்ட எங்கள் கண் மணிபோன்ற சுப்பிரமணியசுவாமியை வணங்கி வாழ்வாம். ௭-உ.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி.

விழிமிதழ் மடந்தைதன்மெய் யத்தியைப்பெண்ணரசாக்கும் வே ந்தைவாவு, மாழிபுடை சூழ்மதுரை யமணிநுள்கோ டெழுந்தசுட ரவனையவ்வூர், வாழிறைவன் வெப்பகல ஒருள்முதம் பொழித்தவி யன்மழையைஞானக், காழிகர் மறையோனைத் தவுணியர்தங் குலக் கொழுந்தைக் கருதிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) விழிக்கணிபோன்ற அதரத்தையுடைய ஒரு பெண்ணின் சரீர த்தெலும்பை முன்போலப் பெண்ணுருவமாகச்செய்த திறைவரும் அலைகள் தாலிவரும்படியான சமுத்திராக்குழித் ததுரையிலிருந்த சமணர்களாகிய இருளைக்கிழித்து உதயமாகிய ஞானசூரியரும், அந்த மதுரைப்பட்டணத் தில் அரசு செய்துகொண்டிருந்த கூன்பாண்டிய ராஜனுக்குச் சகீபலித்த சுரனாய் திரும்படி அருளியிந்தமாகிய மழையைப்பொழித்த பெரியமேகம் போன்றவரும், மெய்குஞ்ஞானிகள் நிறைந்துள்ள சீர்காழியெனலும் ஸ்கல சிவம் திருவவதாரஞ்செய்த பிராமண புத்திரரும், கவுணியர் குலச்சுக் கா முந்தாயிருப்பவருமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைத் தியானித்து வாழ்வாம். ௭-உ.

திருமயிலையிலிருந்த சிவநேச செட்டியார் புத்திரி விஷத்திருவழியினால் இறந்துபோக, அந்த உடலைத் தகைஞ்செய்து எழும்பையும், சாம்பலையும் ஒரு தோண்டியில் அடக்கஞ் செய்துவைத்திருந்து திருஞானசம்பந்தசுவா மிகள் அங்கெழுந்தருளினபோது செட்டியார் தனக்குச் சம்பலித்த காரிய த்தை விண்ணப்பஞ்செய்துநொண்டி அந்தத்தோண்டியைத் திருஞானசம் பந்தசுவாமிகள் கட்டளையின்படி எதிரில் கொண்டுவிடுத்து லைக்க, கபாலச னைத் தியானஞ்செய்து

மட்டிட்டு புண்ணையங் சானன் மடமயிலைக்

கட்டிட்டுங் கொண்டான் கபாலச்சாமமர்தா

ஞெட்டிட்டபென்பி னுருத்திரபல்கணத்தாரக்

கட்டிட்டுங் கண்ணத்தையேநியோ பூம்பாவாய்."

என்னும், இரத்தப்பதித்தையாதி எலும்பு பெண்ணுருவாகும்படி யருள் செய்தனர். அங்கமென்பது எலும்பு. அந்த எலும்பானது, மலர்மகளாகிய திருமயிலை உருவமிடால் திருவுரு வமைந்தபடியால், அப்பெண்ணிற்கு அங்கமழையாகையெனப் பெயர் உண்டாயிற்று. திருஞானசம்பந்தசுவாமி கள் திருக்கூட்டத்துடன் மதுரைக்கெழுந்தருளி ஒரு மடத்தில் வீற்றிருக் கும்போது, சமணர்கள் பொருமைமால் அம்மடத்தைக் கொளுத்திவிட் டதாகண்டு திருக்கூட்டத்தார் சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, இத்தகாத காரியம் அரசனுடைய குற்றமென்று திருவுளத்திற்கொண்டு அந்தத் தி அகியும்படி,

"செய்யனேதிர வாலவாய்மேவிய

வையுணயஞ்ச லென்றருள்செய்யெனைப்

ஞாயிரமம ணர்கொளுவுஞ்சுடர்

பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே."

என்னும் பதிகம் ஒதுகருள, அந்தத்தீயானது தீயிப்பாண்டியராஜன் சரீ ரத்தில் சுரனோயாய்ச் சம்பலித்தது. அவருடைய பத்தினியாராகிய மங்கை யர்க்காகவார்கருதி, மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனார் வந்து நடந்தகாரி யங்களை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அங்கெழுந்தருளி,

"மந்திரமாவது நீறு வானவம்மேலது நீறு

தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு

சந்திரமாவது நீறு துதிகப்படுவது நீறு

செத்துவரவாயுமைபங்கள் திருவாலவாயான் திருமே."

என்னும் திருநீற்றுப் பதிரும் ஒதி அரசன் சரீரத்தின்மேல் விபூதியணிந்து, அந்தச் சரணோயுடன், அரசனுடைய கூனும் நிமிரும்படி அனுக்கொரு செய்தனர். இதை வித்தெழுதப்புவின் பெருகுமாதலால் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் துதி.

இத்துணின் மாகதத்தி னொளிபகலு மிருந்தாட்ட வெழுத்துகா
மன், விற்துணி மலரெடுத்து விளையாடுந் திருவாமர் வளங்கவந்
தோன், சுற்றுணைப் பிடித்துவளை கடல்கடந்தோ னிருடாத கமல
மென்னும், பொற்றுணைப் பிடித்துமகக் கிபிராழிகடந்தொழுத்தி புரு
தலாமே.

(இ-ள்.) வீடுகளிற் பொருந்திய னுண்ணிற் பதிகப்பட்டிருக்கும்
மாகதரத்தினங்களின் பிரகாசமானது பகற்சொல்லத்திலும் இருளைக்காட்டுத்
லால், மன்மதன் எழுந்திருப்பவில்திலும், அம்பருத்தானியும், புட்புண்ண
ங்களும் எடுத்துக்கொண்டு அங்கிருக்கும் வீடுகள்தோறும் ரதியுடன் உல்லா
சமாய் விளையாடும்படியான திருவாமர் என்னும் திவ்வியசேத்திரமானது
உலகமெங்கும் பிரகாசிக்கும்படி அதில் திருவகாசாஞ்செய்தவரும், சுற்
றுண் தெப்பமாய் மிதப்ப அடைதப்பற்றிக்கொண்டு சமுத்திரத்தைக் கடந்
தவருமாயி. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய அழகிய பொன்னிறம் வாய்
ந்த இரண்டு திருவடித் தாமரைமலர்களாயி அழகுள்ள னுண்களைப் பற்
றிக்கொண்டு நம்முடைய பிறவித்துன்பமாயி சமுத்திரத்தைக் கடந்து
மோகாமென்கிற கரையைச் சேர்வாம் எ-று.

துணை—துணையென்பது நீட்டல் விகாரி.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமண சமயத்தைச் சார்ந்திருந்து பிற்படி
ஸ்தல சமயத்தில் வந்துவிட, அச்சமணர்கள் மனம்பொருல் அவரை நீற்ற
கூற்றலென்க; இஃது னுணச் செய்தும், மிதிக்கும்படி யானையையேவியும்
சுவாமிகளுக்கு ஒரு பருதியேரிடாகமையால், சுற்றுணிற்கட்டிப் பட்டி
வேற்றிக்கொன்றபொய் நலிச்சமுத்திரத்திற் போட்டுவிட்டார்கள். அப்
போது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவத்தைத் தியானஞ்செய்து,

“சொற்றுணைவேதியன் சொதிவானவன்
பொற்றுணைதிருந்தடி பொருந்தக்கைதொழத்
கற்றுணைபூட்டியோர் கடலிற்பாப்ச்சிது
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவெ.”

என்னும் பஞ்சாசுதரப் பதிகம் ஒதி, திருப்பாதிரிப்புலியுருக்குச் சமீபத்தி
லிருக்கும் கெடிலத்தியின் முகத்துவாரத்திற் கரையேறினர்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

அறைகழலா ரூராதம மணிமறுகிற் றுதுவிதித் தருளினை
கிறைவமுவாய் பரவையடிந் துயர்த்தமுலைக் கிஞ்சார்த்து லிவமெலொ
ங்க, முறைநவருத் திருப்பதிக மாரிபொழிந்திமெப்பயலை முதியனா
மறையவனை யெமையாவிந் செந்தமிழ்ச்சுந் தரணமாம் வளக்கஞ்
செய்வாம்.

(இ-ள்.) ஒலிக்காகின்ற வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளையுடைய திரு
வாரூர் விதிவிடவகம்பெருமானை இரத்தினங்கள் நிறைந்துள்ள திருவிதியில்
நடந்தருளும்படியானவராக்சியாரிடத்தொருத்துபோக அனுப்பினவரும்,
கிறைஞறையாத பரவையிடத்தும்படிந்து உயர்ந்த கனமாயி யலையில் சார்
ந்து பூமியில் உள்ளார் உயர்வையையுடையபடி முறைமைதவறாத தேவாரப்
பதிகமாயி மறைபொழிந்தருளும் மேகம்போன்றவரும், மெய்ஞ்ஞானம்
நிறைந்த ஆதிசைவப் பிராமணமாயி எழும் அடிமையாகக்கொண்டரு
ளும் செந்தமிழுணர்ந்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை வணக்கஞ்செய்வாம். (1)

திருநாவுக்கரசு என்னும் சேத்திரத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணர்களில் ஒரு
வராகிய சடையகாயனருக்குத் திருகமந்தராய் அவதரித்துத், தமக்குத்
திருமணம் நடக்குங்காலத்திற் கைலாசபதியானவர் ஒரு முதிய பிராமண
ராய் எழுந்தருளி அந்த மணத்தை விலக்கித்தடுத்து ஆட்கொண்டு வன்
றெண்டனென்னும் திருநாமங்கொடுத்துச் சந்தித்தருளியபடி திருவாரூரு
க்கு எழுந்தருளிப் பரவையாச்சியாரை மணம்புரிந்திருந்தார்.

விவபெருமான் சுந்தரமே இவரது திருவுருவாதலால் சுந்தரமூர்த்தி என்றார்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

மாதுபா தனுக்குமெய் வாசுதேவியே
மோதியே மூகையை யோதுவித்தருள்
சிதவார் பொழிநிகழ் சேனடொடுத்தரு
வாதலுமிகளை வளக்கஞ் செய்குவாம்.

(இ-ள்.) புரவதிதேவியாரை இடப்பாசுத்தியுடைய மச்சிவதனு
ருத்திதாசுத்திரயாக உண்மையப்பொருள் கிறைந்த திருவாசுதென்னார் தமிழ்
முத்தரைப் பாடித் துதித்து ணைம்பெண்ணைப்பெசுபாடி செய்தருளிய
குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய் உயர்ந்து விளங்காகின்ற ஆகாயத்தையொழும்
படியான சேனைகள் குழங்க திருவாதலுரென்னும் சேகத்திரத்தில் திருவ
ாதாரஞ்செய்தருளிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளை வணங்குவாம். எ-று.

நந்திதேவர் துதி.

வடகயிலைத் திருவாயிற் காவலனைச் சிலாதான்றன் மகவைத்து
த்திப், படவாவை யரைக்ககைத்த பரமனைச்செஞ் சடையின்மதி
பதித்தகோவைத், கடவரைக்கைச் சிலையெய்மான் திருமுன்னா
நெருங்குமலர்த் தவிசோனாகி, கடவுளர்மேற் படுமபிரம்பொன்று
டையதிரு நந்திதனைக் கருத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரியில் பரமசிவம் திருவோலக்காக ஏழுந்தருளியி
ருக்கும் திருக்கோயிலின் சிறப்புள்ள முதற்கோபுரவாயிற் புவனமியுப்ப
வரும், சிலாதர்முனிவருடைய திருமையுந்தரும், பொற்கீள்பொருந்திய சர்ப்ப
த்தை அரையினிடத்துக் கச்சாக அணிந்திருப்பவரும், செம்மையிறமுள்ள
சடாமகுடத்தில் இளந்திங்கனையணிந்த இறைவரும், பெரிய மகமேருவை
வில்லாக வளைத்தேந்திய திருக்கரத்தையுடைய எமது பெருமாளுருமாகிய
கயிலாசபதியின் அழியாச்செல்வமுள்ள சந்திரனத்தில் தரிசனஞ்செய்ய
வந்து கிறைந்திருக்கும் நாரைப்புஷ்பமாகிய ஆசனத்தையுடைய பிரம
தேவன் முதலான தேவர்கள் முடியின்மேற் படத்தக்க ஒரு நெளிப்
பிரம்பைக் கையிலேந்தியவருமான திருநந்திதேவரை நமது கருத்துள்
வைத்துத் தியானஞ் செய்வாம். எ-று.

தென்கயிலையென்று ஒருதலையிருப்பதினால், வடகயிலையென்றார். நந்தி
தேவர் திருவையாறென்னுந் தலத்திலிருந்த சிலாதரமுனிவருடைய தவத்தி
னால் அவருக்குப் புத்திரமாகத் திருவாவதாரஞ்செய்து, பரமசிவத்தை நோக்
கித் தவஞ்செய்து முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றொழினும், வெள்ளிப்பிரம்
பும், சரிகையும் பரமசிவம் பிரசாதத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டதுமன்றிச்
சாரூப்பியமும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

வேறு.

பைரவமூர்த்தி துதி.

செவிரவச்சூழ்ச்செய் சீயச்சோரியை
யயிரவத்தனின்வர மருளுமையனைக்
பிரவப்பழனஞ்சூழ் காழியாகக்
வயிவக்கடவுளை வணக்கஞ்செய்குவாம்.

(இ-ள்.) குதறம்பொருந்திய பயனிள்ளரத்தாகிய உபாயத்தைச் செய்த
நரசிம்மத்திருடைய உதிரத்தை யன்னுமடி பரமசிவம் இனிதாகிய வர
முருளப் பெற்றுக்கொண்ட கடவுளாகிய செவ்வல்லிகள் மலர்ந்திராகின்ற

கழனிக்குழந்த பெருமைதங்கிய சோழியென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருந்த
ருளும் பைரவமூர்த்தியை யாம் வணங்குதல்செய்வாம். எ-று.

இரணியுள்ளகொல்ல ரோகரின்று யுத்தஞ்செய்து கொல்லாமல் சடி
தில் ஒருரணினின்றும்புறப்பட்டுக்கொன்றமையால் செவிரவச்சூட்செ
ய்ச்சுமெனவும் பரமசிவம் பைரவனை உண்டாக்கி நரசிங்கத்தை அடக்
கும்படி வரமுருளப்பெற்றுக்கொண்டு, அந்திராசிங்கத்தைக் கொன்றமையா
ல், அத்தனின் வரமுருளுமையனை யெனவுங்குறிஞர். அந்தப் பைரவமூர்
த்திசோழியென்னுஞ்செய்திரத்தில் திருக்கோயில்கொண்டிவிதி ழுத்தருளு
கின்றார். அவர் ஆர்த்தநரசிம்மத்தை மர்த்தனஞ்செய்து அதன்மேலிலைச்
சட்டையாகப் போட்டுத் தொண்டமையால் அவருக்குச்சட்டாந்தரென்று
ம், ஒருபெயர்வழங்குகின்றது.

சரசுவதி துதி

நிலமுதற்படைத்தவனையநாவின்
நிலகுதன்முனைவியாமெழில் கொள்பாரதி
யலவுமெவன்கமலமே லுறையுமவாணிதன்
மலிரடிமுடியிசைவணக்கஞ்செய்குவாம்.

(இ-ள்.) ஆதியில் துலோகத்தைப்படைத்தருளிய பிரமதேவனுடைய
மனைவியும் அவன்நாவிலிருப்பவளும், அப்பள்ளபாரதி என்றும், நீரினிட
த்து ஆசைத்துகொண்டிருக்கத்தக்க ஒரு பூவிரிடத்து வாசமா
யிருக்கும், வாணி என்றும் பேருந் டையதிருமடிக்கை வண
ங்குதல்செய்வாம். எ-று.

காணக்காலமையார மணப்பநாயனார்

மங்கையர்க்கரசியார் மற்றுமுள்ள

திருத்தொண்டர்கள் துதி.

சபாய்ப்பாடல்சமைத்தபெயம்முதிரும்.

பாற்கண்ணையகழ்த்தப்பிடுனென்பொற்றாரு

க்கரசிபாதவனசமுமற்றுமுள்ள

சமயத்தொண்டர்பாதத்துகளுந்தலைமேற்கொள்வாம்.

(இ-ள்.) பரமசிவனிடத்தில் அன்புடையவராய், அற்புதத்திருவந்தாதி, தி
ருவந்தாதி, மணிமாலை, என்னும்பிரபந்தமோதித்துதித்தபேரருமப்பெற்ற
காணக்காலமையாருடைய திருவடித்தாமலாமலர்களையும், திருக்காளத்தி
நாதருக்கு அடிபிடுலெதற்கண்ணிப்பெயர்த்து அப்பியகண்ணப்பகவாமிக

ஞடைய பொலிவுள்ள திருவடிகளையும், மங்கையர்க்கரசியாரின் தாமசு
 ன்மாமாதேவியினுடைய திருவடிகளையும், மந்தமுன் பரிசுத்
 தர்க்காகிய திருத்தொண்டர்களுடைய பாதகணிகளையும், ஆட்கொண்டிரு
 கில் தரித்துக்கொள்வாம். 6 - ம.

காண்காலமையாரியிருத்திவனேசமுள்ளவராயக்கணவருய்ந்து
 கொண்டிருக்கும்போது, தினந்தோறும் ஒருசிலவடியாருக்கு அன்னம்
 படைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் மீழ்முடைய
 கணவரிடமிருந்து மாம்பழங்கொடுத்தனுப்பினர். அதைவாங்கிவந்திருந்த
 போது ஒருசிலவடியார் மிகுந்தபசியுடையவராய்க், அவருக்கு அன்னம்
 படைத்தும்மற்ப்பதார்த்தங்கள் அத்தருணத்தில் அமைமாட்டி கொடுத்தபடியால்
 முன்னவைத்திருந்த மாம்பழமிரண்டில் ஒன்றைகொண்டெடுத்துபடைத்து உப
 சரிக்கச்சிலவடியார் அழுதுசெய்து புகழ்ந்துசென்றனர். பின்புகணவராகிய
 செட்டியார் போசனத்தக்குவர், அவருக்கு அன்னம்படைத்து, அங்கிருந்து
 மந்தொரு மாம்பழத்தைப்படைத்தனர். அந்தப்பழம்மதுரமுள்ளதாயிருந்த
 படியால், மந்தொருபழத்தைபுகொண்டு வந்தபடைக்கவென்ன, கொண்டு
 வருவாராய் உள்பொய்ச்சொல்லியப்பிரார்த்தித்தார். அவர்களுையினால்
 தங்கைக்கு ஒருபழம்பலர், அதைக்கொண்டெடுத்துபடைத்தார். அதுமுன்னைய
 பழத்திலும், அதிகமதுரமாயிருந்தபடியால் கணவனார் தம்மனைவியைநோக்கி
 இது முன்பழத்திற்கேசரித்தலால், ஆசலால் இது ஏதென்றுகேட்க, அம்மை
 யார் உண்மையைச்சொல்லச்சொல்லியோசித்து, ஆகிலுங்கணவனாரிடத்தில்
 உண்மையைச்சொல்லாதே மென்று கிச்சயித்துப் பழம்பலத்தகாரணத்
 தைச்சொல்ல, அவர்கள் உயரால், இன்னொருபழங்கொண்டெடுத்து
 படையென்ன, அம்மை இவருத்தழுத்தும், உள்பொய்,
 சுவாமியைக்குறித்து, பழங்கட்டியிடிலிடலிடலென்ன
 வார்த்தைபொய்யாய்விடுமென்று பிரார்த்தித்தார். இதைவன்விரைபுக்
 க்ருதிட்டி ஒருபழங்கொடுத்தருள், அதையுக்கொண்டெடுத்துபடைத்தார். கண
 வனார் அதை உண்ணும்படியாயின்சரித்திற்கொண்டேபோக, அதையடைந்து
 போகவருவானதாகவந்தது. இவர்களுக்குத்தெய்வமேயல்லாதுமேயுண்டார்.
 ஆதலால் இவர்களுக்கு உபயோகியதுகொண்டென்று தமக்குள்ளே,
 கொண்டெடுத்தகஞ்செய்யப்போகின்றவார்போல், கப்பலெறித் தென்னம்
 போய் அங்கே ஒருவிரைக்குசெய்துகொண்டிருக்க அதைக்கேள்விப்பட்டு அ
 மையாரை, அவர்கற்றத்தார் அவரிடத்திக்கு அதைத்துக்கொண்டேபோனார்கள்.
 இவர்களுக்குக்கேள்வியுற்று செட்டியார் எதிர்கொண்டெடுத்து அம்மையா
 ரைச்சாஷ்டாங்கமாகச்சேவித்துக்கொண்டார். அவர் பரமசிவனின்
 துணையினுள்ளேசரித்ததை இவர்பொருட்டித்தாங்கிக் கொண்டுருந்தேன்.
 இனி இதுவேண்டெனில் அடியேனுக்குப்பெயருவம் பரவித்தருளவேண்

டுமென்றுபெற்றுக்கொண்டதால் பேயிம்மையென்று கூறினர். கந்தாழ்வார்
 தனிகவாயிக்கும் "பேயர்க்குமடியேன்" என்று திருத்தொண்டத்தொகை
 யில் திருவார்ப்புலந்தனர். மங்கையர்க்கரசியார்தன்பதியாகியகண்பாண்டிய
 ாரூண் சபனசமயத்துக்குட்பட்டவளுக்கவருக்கவும் தான் அச்சமயத்துக்கு
 உட்பட்டாமலிருந்து அந்தப்பாண்டியனுக்குத்தெரியாதவண்ணம்விபூதிருத்தி
 ராட்சகவாரணங்கொண்டிருந்து திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளை எழுந்தருளைச்
 செய்து அவரால்சமணசமயம்ஒழிச்செய்து, பாண்டியரரசன்முதலாக அந்
 தேசத்தினுள்ளவராவரும்விபூதிதரித்தக்கொண்டு சைவசமயத்தாராகும்ப
 டி செபவித்தகிவனேசமுள்ளவராதலால் மங்கையர்க்கரசிபாதவனசமுள்ள
 ரார், அந்தம்மாருடைய சிலனேசத்தின்பெருமையைக்கண்டு திருஞானசம்
 பந்தசுவாமியாரைமத்தமுடையதிருவர்க்கால் "மங்கையர்க்கரசி வரிவர்கோன்
 படைவ வரிவனைக்கைம்மடமானிப்பங்கயச்செல்வி பாண்டிமாதேவி" எனத்
 திருவரலவாயப்பதிகத்துப்புகழ்ந்து கூறினார்.

சண்டேசரதுதி.

மண்ணியெனாதிறநீர்மணலருவித்துச்சுவலிங்கவடிவமாத்கித்
 தண்ணியவான் பான்முடிமேலாட்டுதலுந்தாலகினிந்தலேமேற்கொ
 ள்ளத், துணியெனலேயெழுந்துகடர்மழுவாலேயவள்ளுளைத்துணி
 த்தவிரத், திண்ணியனைச்சண்டேசன்நண்பாதய்பணித்தன் பாற்சித்
 தைசெய்வாம்.

(இ - ள்) மண்ணியெனாதிறநீரில் மணல்குவித்துச் சுவலிங்கவடி
 வமாகச்செய்து குளிர்ச்சிபொருந்திய பசுவின்பாலைச்சுவலிங்கப்பெருமான்
 திருமூடியின்மேல் திருமஞ்சனஞ்செய்யுமளவில் முன்னமேலுந்து மறைந்
 திருந்த தம்முடைய பிதாக்கன்மிகுத்தினமுள்ளவராய் திருமஞ்சன
 திரவியங்களைத் தங்காழ்வரத்தள்ளிவிட அங்கிருத்ததாழ்க்கோல் கோ
 டாலிபொலாக அடைக்கைக்கொண்டு அவர்காலறும்படி வெட்டியனானவீர
 முள்ள சிலனேச உறுதியபாடுள்ளவராகிய சண்டேசராயனாருடைய திரு
 வடிகளை அன்புடனே பணிந்து தியானஞ்செய்வாரும் உயர்ந்தார்.

இவர் திருவதாரஞ்செய்ததலம் திருச்சேட்டுக்குணர். இவர் காகிபகோ
 த்திரத்தலைநிகப்பிராணன், பூசைசெய்ததலம் திருஆய்ப்பாடி. திருமண்ணி
 யார்தின் னாயோரத்திலேயுளது. இந்த இரண்டில்தலமும் கும்பிகோணத்
 தக்குச் சம்பந்திதிருக்கின்றன.

ஆதிரைவர் துதி.

புத்தமுதமாய்தமிழ்ப்பொலியுமிசைவளர்மலிலாபரியென்றோது
 முத்திக்கனைத்தினமுநான்மறையாகமத்தெரித்தமுதார்வைகுரு

சுத்தசிவவேதியைப்பரசிவகாரியபரமாயத் துளற்றோங்கு [பாம்.
முத்தமசைவத்தவரைத்தொழுதவர் தாட்கமலமெனதுளத்திலவைப்

(இ - ள்) புதியவரும்தம்போன்ற தமிழ்ப்பாடல்களால் வளங்கும் புகழ்
வளருகின்ற மயிலாபுரி என்று சொல்லப்பட்ட முத்திகேசுத்திரத்தை, நான்கு
வேதங்களையும் இருபத்தெட்டாகமங்களையும் உணர்ந்துவாசஞ்செய்யும் பரி
சுத்தமுள்ளசிவப்பிராமணர்களையும் பரசிவத்தை ஆராதிக்கும் காரியபராயத்
குற்றமற்றமேலாகிய உத்தமசைவசமயமுந் தவர்களுக்கும் ஆகிய ஆதிசைவப்பிரா
மணர்களையும் பணிந்து, அவர்களுடைய திருவுழத்தாமமாமலர்களை எழுதி
ள்ளத்திலவைத்துக்கொண்டு தியானஞ்செய்வாம். ௭ - ள்.

ஆதிசைவர்களுக்கு நிருவாணதேசஞ்செய்யும்படி துணைவசோத
னை முதலானவைகிகழ்த்தலை சந்நியாசத்துவமென்ற சாம்பிரதாயத்தை
பற்றி அவர்களைச்சைவத்தவரென்றார். தமிழ்ப்பாடலென்று தேவாரப்ப
திகங்களை.

அனவையடக்கிழ்.

செப்புமியற்றிழ்க்கொலாமரியமனே முதலாயதேவர்க்கோதி,
யொப்புவிக்கவறியாமலரகிடத்தேவனைத்துவனைத்துணையாகின்றே
ன், மைப்பரவைதரும்விடமுநீடுமென்புமாடசவுமவனப்பாய்க்கொ
ண்டா, ரப்பொதுமையுடையவரென்புந் கவியும்பொறுப்பெனவந்
ந்துதானே.

(இ - ள்) என்னுள் சொல்லப்படுகின்ற இலக்கண்குற்றமில்லாத தமிழ்
ப்பாடல்களெல்லாம் திருமால் பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர்களுக்குச்
சொல்லி ஒப்புவிப்பதற்கு உணர்ச்சியில்லாமல், பரமசிவத்தைக் குறித்தே
பிட்டு மீட்டும், சொல்லித்துணியென்று கொண்டிருக்கிறேன். அதேனென்
றால் பாற்கடல்கொடுத்த விஷத்தையும் தேவர்களுடைய பெரிய எலும்புக
ளையும் படம்விரித்தாடாகின்ற சரப்பங்களையும் விருப்பத்துடன் ஆணர்ந்து
கொண்டவராகிய அந்நாடுபாறுமையையுடைய பரமசிவம் கல்விபுணர்ச்சி
சிறிதுமில்லாத அடியேன் தவகின்ற புன்கலிகளையும் ஏற்றுக்கொள்
வாரென்ற துணிவினையறிந்து. ௭ - ள்.

செழுமதியுமென்கவியுங்கலைகுறைந்துகனங்குறைந்துகிறப்பின்
றேனும், வழுவிட்புகழ்ப்புலவரெலாமின்னமிந்தமெனதுநீர்துமகிழ்
வாசோவிற, நழுவுவார்க்கும்விரகிபர்க்குஞ்செந்தழலாட்குதோன்று
மதிசலதிருழந்த, முழுதுலகென்கவியுங்காதுடைபவார்க்குமுழு
தையார்க்குமுதிப்பெய்தாதே.

(இ - ள்) மிகுந்தபுகாசமுள்ள சந்திரன்களாகத்தைப்பொருத்தியும்
அபரபகைத்தில கலைக்குறைந்துகிறப்பில்லாததாயிருந்தாலும் மாறுப
டாத புகழையுடைய தேவர்களெல்லாம் தங்களுக்கு இனிய அமிர்தமாக
வண்டுமகிழ்ச்சியுடைவார்கள். அந்தச்சந்திரன்களை வில்புணர்பவர்களுக்கும்
விரகதாபமுள்ளவர்களுக்கும் செம்மைநிறமான தீத்தன்மையுள்ளதாகத்
தோன்றும். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த வுலகமுழுதிலும் இராகின்ற பலவர்கள்
என்னுடைய பாடல்கள் கல்வித்திறங்குறைந்தும், இலக்கண்குற்றங்கள்
பொருத்தியும் சிறப்பில்லாதவைகளாயிருந்தாலும், தங்களுக்கு இனிய அமிர்
தமாக ஏற்றுக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடைவார்கள். பொறுமையுள்ளவர்களுக்
குஞ் சந்திரன்கல்வியுணர்ச்சியில்லாதவர்களுக்கும் முதிர்ந்ததன்மையைப்
பொருந்தாவாம். ௭ - ள்.

மெய்வளர்ந்திடவேந்தருமவாழ்ந்திடத்
தெய்வமாமறைந்திசிறந்திட
மைவழா துமலையப்பொழிந்திடச்
சைவமோங்குகதாரணியெங்குமே.

(இ - ள்) இவ்வுலகமெங்குஞ் சத்தியமென்பதிலித்தியுடையக்கட
லது; அரசர்வாழ்க்கடவர்; தெய்வத்தன்மையுடையதாய் பெருமைபொரு
ந்திய வேதங்களாற் சொல்லப்படுகிற நீதியானது சிறப்பையுடையக்கடலது;
மேகங்கள் காலந்தப்பரமல் வளங்கன்றையும்படி மழையைப்பொழியக்கட
லது; சைவசமயமானது மேன்மையை அடையக்கடலது. ௭ - ள்.

நற்பரஞ்சுடராகியகுமரவேணளின்ப
பெற்பத்திகடன் னுளங்கொடன்னவன்
சிற்பரன்றருநூலவனையபுங்கொண்ட
சுற்பகத்திழ்ந்தெய்யமாருளிவனைக்கலந்தே

(இ - ள்) எல்லாதன்மையுமிறைந்தமேலான சோதிசொருபமாகிய சுப்
பிரமணிய கவாமியினுடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற பொல்வள்ள திரு
வழகளைத் தனது உள்ளத்திற்கொண்டுதொழுது, அந்தச்சுப்பிரமணியக்கட
லன் உடதேதித்தருளியசைவபுராணங்களை யோடிலாம் உணர்ந்து தழுவுகின்ற
த்திறிமைந் தள்ள பொதியமல்லவசகாரிய அகத்திய முனிவராகித்தில
சனந்ருமாநுமலிவர்முதலாகிய சிலமுனிவர்கள்சேர்ந்த.

முனிவரன்பாடுதொழுதவன்புகழெலாபுமாழித்தே
புனியதோர் கவியம்மெனவிரிதெகிரிமேற்
புனிதனன் றதருந்துமைக்கவன்புகன்றவப்படியே
நனியுரைத்தகமயிலைமாதகர்த்தனிலனே.

(இ-ள்) ஆர்த்தமூலிவர்கள் அன்புடன் உண்டி அருவியருடைய புகழையெல்லாமெழித்துச் சொல்லி ஆயிரந்தெட்டுச்சிலங்கலக்களுக்குள் மூர்த்திவிசேஷமும், கலவிசேஷமும், தீர்த்தவிசேஷமும் உள்ளதாகிய, ஒருந்தலம் எகடுவா ஆதனை எங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, வெள்ளிமலைமீட்டத்தில் பரமசிவமலீற்றுந் து பார்வதிதேவியாருக்கு அருளிச்செய்த முறைமைப்படி திருமலையென் னுத்தலத்தின் மலையியம் அவராத்சொல்லப்பட்டது. எ-று.

இத்தலவிசிட்டமுன்னேபொழிப்பகர்பிணைத்தவாறு
மித்தலத்துண்மைதன்னேயரசிதகிரியின்பாவிகார்.
மித்திரமணிபிண்டெந்தெந்திக்காரி திருந் துநாத
னுத்தமிப்பணிக்குகே. பவுரை ந்திடத் துணிந்தவாறும்.

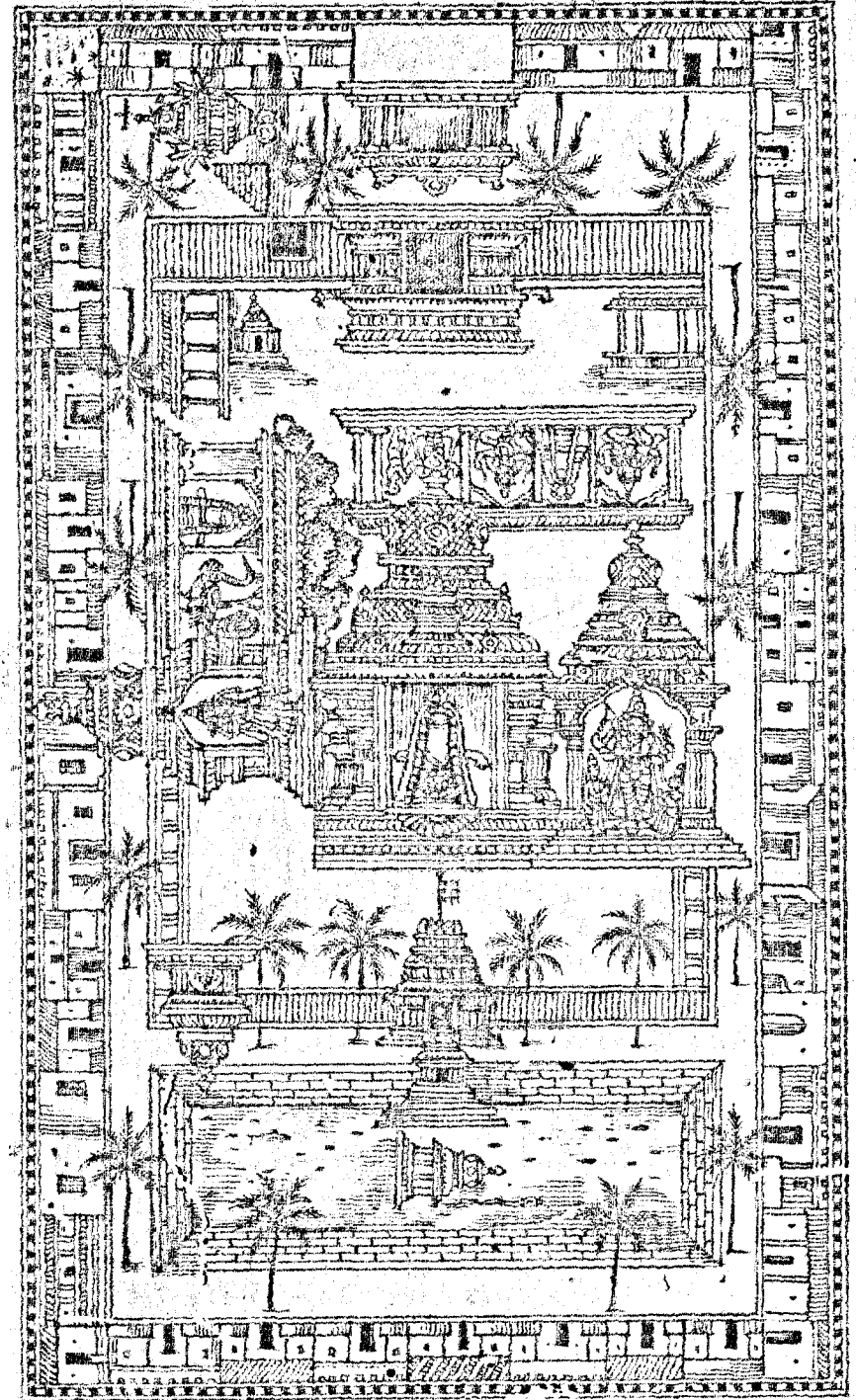
(இ-ள்) இத்தலத்தலத்தினுடைய மான்மியத்தை மூற்காலத்தில் பொழிப்பாய்ச் சூருவியமுறையும் இத்தலத்தலத்தினுடைய உண்மைத்தன்மை வெள்ளிமலையாகிய புகழிலுபத்தின் ஓரிடத்தில் விசித்திரமாகிய மணிகள் பகித்தள்ளமண்டபத்தில் மீறந் து பார்வதிதேவியார் வணங்கிக்கேட்கப் பரமசிவம் திருவாய்மலீற்றுந் துணித்தமுறைமையும். எ-று.

முன்னரித்தலத்தினுண்மைமுழுவதுமொழிந்தவாறு
மன்னவாகனம்மலைப்பேரட்டிசெவ்வோரிலேதம்
பன்னியமழைக்கோளிர்த்திபகர் தருமயோத்திராமன்
துன்னியமுனிவாரதிதொருதரிச்சித்தவாறும்.

(இ-ள்) ஆங்காலத்தில் இத்தலத்தலத்தினுடையமேன்மை முழுபுகழ் புஞ் சொல்லியமுறைமையும், அன்னவாதனமுள்ள பிரமதேவனும், பர்வதாஜன் புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியாரும், சுப்பிரமணியசுவாமியும், தேவநகரமும், சக்கிரமும், யாவராத் துஞ்சொல்லப்படுகிறதீர்த்தினுடைய தயோத்தி மாநகரத்தில் அரசாங்கிசெய்த நாமும், நிலப்பெற்றியாகின்ற முனிவர்கள் முதலாகிய சிலப்பெருந்தொழுது அருச்சித்தமுறைமையும். எ-று.

வரந்தருகபாலித்தமலவனப்புடனாரிசித்தருளும்
பரத்தனையளிக்குந்தீர்த்தப்பான்மைகளிசைத்தவாறும்
தூர்த்தவல்லினையரிக்குத்தொன்மையோர்தலத்தைச்சுழைத்
தாரிப்பெறச்சிவாலயங்கள்செய்துபேற்றவாறும்.

(இ-ள்) இங்கடையியமுறலாகிய வறங்களைத்தருகின் ற சபாஸித்தத்தினுடையவும், பரிசுத்தமுடன் பரிசுத்தமும் முத்திக்கையக்கொடுக்குப்படியான மற்றமுள்ள தீர்த்தங்களினுடையவும் பெருமையைச் சொல்

திருமலையித்தலம்.

தீர்த்துமரவேள்விவங்குகலைமடந்தைகேள்வன். மேயபுகழ்முனிவர்களுஞ்சுருமாமெய்யின்மீர்த்தமாண்மியமேலுயிர்தருய்யுள்; தூயநிருவிழாச்சிறப்புச்சுருக்கமீருச்சொல்சுருக்கம்புகின்முன்றாய்த்கேர்துத்தீர்த்துலே.

(இ-ள்.) பாயிரத்துடன் காட்டுச்செய்யுளுகாச்சிறப்பு, பெரதியமையில வாகமாயிராநின்ற அகச்செய்யுளையுள் சொல்லப்படுகின்ற தலமாண்மியச்சுருக்கம், கயிலாயகர்பினிடத்து பார்வதிதேவியாருக்குச் சம்பவித்த சாபச்சுருக்கம், பார்வதியின் அந்தத்தலத்தில் வந்துபுகைச்செய்தசுருக்கம், வேதங்கள்புகித்தசுருக்கம், அந்நாட்டிலுள்ள கப்பிராமணிய கவாபிபுகித்தசுருக்கம், பிற்காகியாநின்ற சரஸ்வதி காவலானபிரமதேவன் புகித்தசுருக்கம், தவத்தால் கீர்த்திபொருந்திய முனிவர்களுந் தேவர்களும் ஸநாஞ்செய்த தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம், என்னுமிவைமுதல் உலகத்தினுயிர்கள் பிழைக்கும்படியான பரிசீலனையே நிருவிழாச்சுருக்கமீருகச்சொல்லுகின்ற சுருக்கங்கள் புகின்முன்றாக இப்புராணத்தைத்தொகுத்து. எ-று.

என்னிலாந்தொழும்பிலைப்புவிதவாதிந்தியாவையுமோர்நூலாசிரியருநன்னின், மன்னுபாயிரச்சுருக்கம்கூடமுன்னமவனாருவிழாச்சிறப்புச்சுருக்கமீருய்த், துன்னியசர்ப்பெருஞ்சுருக்கம்புகின்முன்றாகத்தூயசுருக்கங்கடனிற்றேயந்தயாவும்புன்னுமறுநூற்பாளுக்கிவைக்கப்புகுந்தனமீர்நூற்பெயரும்புகர்வாங்கேணமோ

(இ-ள்.) எந்த உலகத்தாருந்தொழுகின்ற திருமயிலை வீத்திருக்கும் கபாலச்சுருக்கம் மாண்மியங்கையெவ்வளம் ஒருபுராணநாக்கி அப்புராணத்தில் பொருந்தியபாயிரச்சுருக்கமுதலாக மெய்ஞ்ஞானம் வளர்த்தேவனான திருவிழாச்சிறப்புச்சுருக்கமீருகச்சொல்லுகின்றபொருந்திய புகின்முன்றாகசுருக்கமாகவும், அவ்வாறுபொருந்திய சுருக்கங்களிலே அடங்கியபாடங்கள் அநுநூற்றற்பதாகவும் செய்தமைத்தோம். இந்நூற்பெயரும்சொல்லுகிறோம் கேணமின். எ-று.

இதிலே துணைநோக்கிப்பொதுகரஞ்சிறப்பாக்கப்பட்டது.

வேறு.

கூறரும்பொருளினதென்றேகுறுமுனிபுகலச்சான்றோர் தேநீயுடனூறன்னேத்தென்னுலதாக்கச்செய்த வேறுசீர்க்காதைக்கிங்ஙனெவன்பெயரென்னிலென்றும் விபுசேநாயிலைமுதார்ப்புராணமாப்பிளம்புமாதோ.

(இ-ள்.) பாவருக்குச்சொல்லுதற்கரிய பொருள் இதுவென்று அகஸ்தியமுனிவர் சொல்ல அதை முனிவர்களேட்டுத் தெளிந்த சமஸ்கிருத

பாணையிலிருக்குந் புறணத்தைத்தமிழ்ப்புராணமாச்ச்செய்தபெருகையிருந்த இத்தக்கமீர்த்தீர்த்திரு என்னபெயரென்றால் எந்தாலும் புகழ்விளங்கிக்கொண்டிருக்குந் திருமயிலைப்புராணமென்றுசொல்லப்படும். எ-று.

பூமருவுயிர்க்கும்வாசப்பொதுபார்வின்னொடவிளங்கு

மாமயிலைப்புராணம்வருத்தபுட்பிலக்கணத்தி

னாமாம்பரணத்தனாலமொருத்தூய்ப்பிச்சொல்லு

மேயமாம்விருத்தத்தன்னுவினத்தனன்றம்கமைத்தாயே.

(இ-ள்.) மலர்கள் தேவையெழுந்திருந்த வாகமையுள்ள கோலங்கள் தூயத்தையனாலுமபடி விளங்குந் பெருமைத்திய திருமயிலையின் புராணத்தை இலக்கணக்களியுந்நூலாகுத்த செய்துள்ளக்கணத்தில் வழங்கும் பெயரையுடையவாகிய பாவினங்களில் நன்னாமிருந்து உறுதிப்பாட்டெனே சொந்தகின்ற இன்பமுள்ளதான விருத்தப்பாவினாலே தருதியுடையதாகத்தீர்த்தேன். எ-று.

வேறு.

முன்சொலாமினுலெகொலைத்தென்சொல்லாய்மொழிந்
கென்சொலாய்தீய்ப்பொருள்கிடத்தலாவினாநினை
நன்சொலாமினுலெகொருள்பழகாயினவைபாம்பு
புன்சொலாமினுலெகொருள்சொந்திழம்புகழே.

(இ-ள்.) முன்னோர்கள் வாக்யமாயிருந்தாலும் சமஸ்கிருதபாணையத்தமிழ்ப்பாணையாக்கச்சொல்லுதல் என்னுடைய சொல்லாயிருந்தாலும் இதில் அந்தச்சமஸ்கிருதபாணையில் அமைந்திருக்கும் உட்பொருள்கிடப்பகனாத்தேவமாய்ந்தார்கள். நல்லமொழிகளாயிருந்தாலும் அவைகளால் கோலப்பெகொருள்தந்தமுள்ளதாயிருந்தால் அந்தச்சொற்களுக்கும் முன்னசொற்களேயாம். அந்நாமான சொற்களாயிருந்தாலும் அவற்றில் நல்லபொருள்கள் சேர்ந்திருக்குமானால் புகழுள்ள சொற்களேயாம். எ-று.

பாயிரம்முற்றும்.

ஆகதிருவிருத்தம்-கக.

காட்டுச்சுருக்கம்.

இன்னடைவார்க்கடையெம்பிராற்கன்பா

யண்டர்பொலுமறிஞ்சிறத்திட

விண்டமாமலம்மெவுதன்சேசலைகுழ

தொண்டைகாட்டினிசொல்லத்தொடங்குதாம்.

வினா 15 திருமங்கலம்.

(இ-ள்.) இன்னமாவையெதிர்த்து நீண்டகாலமாகியுண்டாய் வந்து கடவுளாகிய பரமசிவத்துக்கு அன்பர்களாகிய தெய்விகளையொத்த சான் றோர்கள் நிறைந்திருக்க மலர்ந்தபூப்பூக்கள் பொருந்திய குளிர்ப்பூள் ள சோலைகளால் சூழப்பட்ட தொண்டைநாட்டின் கிறப்பினை இனிச்சொ ல்வத்தொட்டுருவாக். எ-று. (க)

வேறு.

மேவுநாவினைப்பயலபடைப்பினும்விளங்கத் தாவிலகணசெவியற்பவவுறியுமத்தலிகாட் டோவிலாணிமொற்றிடக்கூடுகேட்டுருக யாவராயினுமிசைப்பீயிட்டுவதுமையா.

(இ-ள்.) வசனிகளும்படிபொருந்தியமக்களை அனேகமாகப்படைத் தாலும்பொருள்களெல்லான்றாகத் தெரியும்படியுமுதற்றஅனேகங்களைப் ப்படைத்தாலும் சத்தங்களைக்கேடும்படி அனேகஞ்செவிகளைப்படைத்தாலு ம் அந்தஸ்ப்பில்லாதநாட்டினுடைய நீங்குதலில்லாத அலங்காரங்களைபெ ல்லாம் சொல்லவும்காணவும் கேட்டுமனமுருகும். எவர்களாகினும் கூறு மோ. எ-று. (உ)

முத்தநாட்டியவருணையனைத்திதன்முயற்சியும் பந்தநாட்டினை யொழிந்தருளுட்டினிற்படர்வா ரெந்தநாட்டினுமில்லாதாரத்சமயினைய தந்தநாட்டினிலுள்ளதன் பெருமையாரவிவார்.

(இ-ள்.) முதன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட அருளுக்கெதிர்த்துநீத்தவ ர்களபாசப்பட்டத்தைக்கடியமாயாபிரபஞ்சத்தை யொழிந்துமேகூடநாட்டி னிற செர்வார்கள். அந்தநாட்டினுமில்லாத இப்படிக்கொத்த அற்புதங்கள் அந்தத்தொண்டைநாட்டினிலுண்டு, ஆதலால் அத்தனுடைய பெருமையி யாவரறிபத்தக்கவர்கள். எ-று. (க)

பூமகட்டுகொருதேயிலையருந்தவம்புரியு காமகட்டுகொருகழகமாய்க்கலையெலாந்தாநச் சேமமுற்றவராயினுந்தேரிசெய்திமுத்தி யாமவடப்பெயர்வனமும்காட்டினுண்டறையில்.

(இ-ள்.) திருமகட்டு ஒப்பற்ற ஆலயமாகியும் அருமையாகியதன்னை ச்செய்யும் சரஸ்வதிதேவி சரத்திரங்குளையெல்லாம் ஆராய்ச்சியெய்க்க லவ்சொலையாகியும் கிறப்பினைப்பொருத்தினவர்களாயினும் தரிசித்தா ல் முத்திகடைக்கும்படியான திருவாகங்காட்டெனலுந்தலும் சொல்லு மிடத்து அந்தத்தொண்டைநாட்டினுண்டு. எ-று. (ச)

முதலாம் உரை.

15

சித்தர்கள்நாட்டிப்பொருட்டெய்க்கல்கிறந்த முத்தர்வானவர்கொப்பத்துளகடுவோன்முன்ன மத்தர்வெடனுக்களித்ததென்களத்தியருள்செர் ரித்தர்வென்கலையமக்காட்டிடைகிறமும்.

(இ-ள்.) சித்தர்களுக்கொப்பொருட்டெய்க்கல்கிறந்தமாமா க்கள் தேவர்கள் என்னும் இவர்கள் யாவரும் பூரி கண்டமுத்தியைத்தரி கிக்கும்பொருட்டுவந்து கொடுக்கியிருக்கிறவர்களுக்கொப்பொலவதாய்ப்பரமசி வர்க்குதலில்லெடுகொடுக்கவண்ணப்ப வராயிருக்குமொகாசம்பிராச்சியம் பிரசாத்திருளிய னாகாளத்தியுமொடு அருட்சத்திவடிவம் கொண்ட பரமசிவம் தந்திருக்கும் தெய்வலையுமும் அந்தத்தொண்டைநாட்டினிடத் தில் விளங்கிக்கொண்டு. எ-று. (இ)

காணிற்பொகாமம்பத்தமெலாம்வழங்கிடுங்கல்கெந் பெணிந்குறமுத்தியையளித்திடும்பெரிதுஞ் சேணிற்பொய்நிழிந்தயில்கொடுத்தவெடிதழ்ந்த வாணிக்கொப்பநீதனிகைமாமலையும்கயரும்.

(இ-ள்.) தரிசனமாத்திரத்தில் பொகம்கிறந்தள்ள சொக்கபாவி முதலாகியபதவிக்கொக்கெரிப்பதாயும் அவ்விடத்திலவாசமாயிருந்துதொணா ம்செய்துகொண்டிருந்தால் சொல்லுதற்கரிய மொகாசம்பிராச்சியத்தை தந்தருளுவதாயும் மிகவும் ஆகாயவரையிலேயே உயர்ச்சியையுடைய தாயும் வேலாயுதமெங்கிக்கொண்டு சுப்பிரமணியக்கடவுள் விளங்கிக்கொ ண்டிருக்கும் உறுதிப்பாட்டினுக்கு இசைந்தகாயிருக்கின்ற பதியாகிய திருத்தனிசைமலையென்னும் கைத்திரமும் அந்தத்தொண்டைநாட்டினி டிருக்கின்றது. எ-று. (ச)

ஆனகான்மறைபுகித்தந்தாண்டவமாடு ஞானராயகின்அந்தரந்தாகவெகயந்த வரனமோங்கியமகிழ்ச்செவையான்மருவு மேனலத்திகொற்றிமாங்காமுமவிளங்கும்.

(இ-ள்.) பரமசிவம்போல நித்தியத்துவமுள்ளதாகிய வான்குவேதங் களும்புகழ்ந்து அகிசெய்யும்படி புத்தமதாண்டவம் செய்தருளும் ஞானசொ ருபமுன்னவராய் தியாகராஜக்காமியார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளின் பொருட்டு விரும்பமுற்றமார்த்த ஆகாயத்தளவுமொங்கிய மகிழ்ச்செவையு டனெப்பொருத்தி மேன்மையமைந்த எல்லாநன்மைகளுமுடைய திருவொ ற்றியூர் என்னுந்தலமும் அந்தத்தொண்டைநாட்டில் விளங்கிக்கொண் டிருக்கின்றது. எ-று. (இ)

விளக்கு முவருந்தேவருமுனிவரும்வியத்தே
யுளவொளையுடன்வழுந்துவரத்தவந்துறைநிற்
காங்கவல்லியைத்தொலையெலையுதித்திடுங்கணிப்பில்
வளவருளித்திடுங்குமுலையெலையுதித்திடுங்கணிப்பில்

(இ-ள்) பிம்ம, விஷ்ணு, ருக்மிரகர், என்னுசொல்லப்பட்ட முயர்
ரத்திகளும் மத்தமுள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் சந்திரன்
எத்திரக்கொண்ட அன்புடனே தஞ்செய்யத்தக்கதும் அந்தரத்தில் வர
லையிருந்தால் குந்தமுள்ள வலியுவிளைக்கப்பட்டதைத் திடுக்கிதக்கதும்
அளவில்லாதவளவாகிய அருளிக்கேய்தத்தக்கதமாகிய திருமுல்லைவாயிலே
எனத்தலமும் அந்தத்தொண்டைப்படிப் போருத்தி யிருக்கின்றது. எ-று.

அங்குமாயவன்போலவிளங்கியருடக்கலைருணக்கலைதலைப்
பொருளே, பிங்கெழுவுதுபோலுலகெலாமொடுங்கியிதுதிநாள்வருபு
னவதுபோற், துங்கமால்லரையின்வேங்கைமரவரைகள்சுமந்திருள்
போலொளிதரவே, பொங்குவெண்டிரைகண்டமேல்வருடப்பொ
லிலவருள்கின்றது.

(இ-ள்) அத்தொண்டைநாட்டில் ஹிஷ்ணுவைப்போல் பிரகாசித்
துக்கொண்டாடகின்ற மேற்குத்திசைக்கடலானது அலைகின்றதிரையுடைய
மீழ்க்கடலைப்போர்செய்து வெல்ல எழுகின்றது போலவும் உலகக்க
ளெல்லாம் ஒடுங்கும்படி ஹிஷ்ணுவதத்தில் வருகின்றதிரையுடையபோலவும்
அசைதலில்லாதபெரியமலையில் சஞ்சரிக்கும்புலிகளையுடையாணைகையுடைய
ந்துகொண்டு இருள்போலவிளங்கிப்பொங்குகின்ற ஓவண்மைநிறமுள்ள அ
லைகள் ஆகாயத்தினளவும்புரளும்படி பாவிமாந்தியானது விளங்கிக்கொண்
டிருக்கும். எ-று.

பந்தனைமறுக்கும்வசிட்டமாமுனிவன்பின் நகுமபூபவான்றே
றுத், தந்திரர்ப்பின்மடைநிறந்துற்றாந்தண்பில்பாலப்பொலிந்து
லானோய்ரு, கந்திமால்வரைமேற்றிகழ்த்தகிறுணிபுறுவியகொழ
ரைச்சார்து, முந்தவாமுயிர்கருபந்திடவொருகியுவரிசேர்த்திடும்புன
முரைக்கின்.

(இ-ள்) ஆணவமலபந்தங்களை நிக்ரகித்த பெருமைபொருத்தியவனிட
ட்டமுனிவருடைய யாகத்தக்கு உதவியாகிய காமதேனுவின் சுரம்புமடி
யாகியமட்டதிறந்துநுகின்ற ஒழிவிலாதபாலானது ஆறுகப்பெருமிகுநா
யமளவுபுயர்ந்த கந்திமலையினிடத்திலே விளங்கி அந்நிக்ரகித்ததையும்
காசனை பாருத்தியோழரையையுடைய சந்தனம்ரங்குகையும் தன்னிக்கொ

ண்டு அவுவிடத்திலவாழ்கின்ற உயிர்களைல்லாம்பிறைக்கும்படி சென்று ச
முத்திரத்திலசேர்த்திடுமி. அதன்புகழைச்சொல்லுமிடத்து எ-று.
பாஷ, தமிழ், ரெய், சாணம், கோசலம், இவைகளைக்கொடுத்தலாக்சம்
தேனுயாகத்துக்கு உதவியாகின்றது. (க6)

உறைந்திருப்பிடமொல்லியினிலவிட்டகன் தங்கோடியம்பரந்
தினோடைய, நிறைந்துவந்திலாலலைதருமதனாறித்தனமலர்மலை
கமந்தே, பறைந்தழங்குதந்தவன்பருக்கொளிதாழ்வள்ளன்மேலிக
டனைக்கரைவா, நிறைஞ்கமன்பருநற்றிவிரதர்போலிருந்ததுபா
லியாரதியே.

(இ-ள்) வாசமாயிருந்திருப்பிடத்தைவிட்டு வினாவில் நீங்கிச்செ
ன்று அழகுள்ள பரமசிவத்தைபடையப் பரிபூரணத்திற்குக்கருவியுச்செய
டைவதனாலும் உண்மையிலகிப்போதுகிடைக்குமென்றுமனம் அலைவினைப்
பொருத்தி விருப்பத்தனாறித்திருமலர்ந்தபுட்பங்களை புட்பக்கடையில்
வைத்தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறத்தன்மையுடையவர்களைன்று தங்கன்பெ
ருமை பிரருக்குத்தெரியாவிண்ணம் மறைந்தமும்மலங்களைக்கியஅடியார்க்
கெளிதாய பரமசிவனுடைய திருமேனியாகிய சிவன்க்குத்தந்திரன் உள்
எழுமுருகின்னக்குகின்ற அன்பினும் தீவிரதரபக்குவமுள்ள விவன்முந்
தர்கள்போலிருந்தது அந்தப்பாலமாகதியானதுநானிருந்திருப்பிடமாகிய
மலையவிட்டு நீங்கிவினாவிலில் முல்லை, மருகம், நெய்தலின்னாலும், நிலங்
கறிந்தென்று ஆகாயத்தையளவுப்படி நிறைந்துவருந்தனாலும் அலைகளை
விசுவதனாலும் திண்டுதோறும் மலர்ந்தபுட்பங்களை மலையோலெத்திக்கொண்
டு காமதேனுவின் பாலென்னாதன்சொருபத்தை யாவருக்குங் காணுதற்கரி
தாய் மறைந்து தன்னிடத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்கிறவர்களுடைய பாபங்களை
மொழித்தூரல்லவர்கள் காண்கொளிதாருச்சொயிலிருபக்கத்திலுய்திருக்கோ
யில்கொண்டு கீற்றிராநின்நசுவங்கொழிந்திகளை வளங்குவதனாலும் எனைச்
செலெடையாகக்கொள்க. எ-று. (க7)

அம்பரத்தை என்னும்பத்ததுத்திரைசரப்குலகைக்குதிக்குப்பொது
அழகியபரத்தை என்னும் ஆற்றைக்குறிக்குப்பொது ஆகாயத்தைஎன்
தும் பொருள்கொள்க.

ஆணையவந்துவந்தாடிபெதேமுமவர்க்ககணத்தழக்கதுத்தி
டலா,வினையிலாதவத்தேசத்திலேதலாவிருமையுள்ளபளித்திடலா
ற், துணைமுலைக்குவடுகியேருமுதவாய்த்தேதகையாருடைய
நின்றுடக்,கணையின்மீச்செலும்பரையங்குடினொருபுக்குடையோசேரு
ரவர்போன்றுளவே.

(இ-ள்.) தம்மைச்சேரவந்து வந்து ஆனந்தங்கூத்தாடி வணங்குகின்ற அடியாருக்கு அப்பொழுதே ஆனவமலத்தைக்கூவுவதனாலும் ஒப்பில் லாததான அந்தமோஷை இடத்தில் சேர்ப்பதனாலும் இம்மை மதுமை ப்பயன்களைத்தருவதனாலும் (வீதியில்திருவொலக்கமாக எழுந்தருளும் பொது) மலைபோன்றதங்களிளாண்டு ஸ்தனங்களும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கப்பட்டுச் செவ்வல்லிபோன்ற வாயையுடைய மாதர்கள் முழங்கின்றும் படி களைப்பொருந்திய சிலிகையின்மேல் செல்லுகின்றதிருவுள்ளக்கருணையுடையபெரியோர்கள் போலிருந்தது அந்தப்பாலாறானது.

தம்மிடத்தில்பலதரம்வந்து ஸ்ரீரீனஞ்செய்து வணங்குகின்றவர்களுக்கு அப்பொழுதேமாயாமலத்தைக் கூக்குவதனாலும் (ஸ்ரீரீனஞ்செய்யப்பல தேசத்திலிருந்துவந்தவர்களை) ஒப்பில்லாதஅந்தநாட்டினிடத்தே யிருக்கும் படிவைப்பதனாலும் இருமைப்பயனைக்கொடுப்பதனாலும் மாதர்கள்வந்து ஸ்ரீரீனஞ்செய்துவிளையுமேப்படி கரையின்மேற்புரண்டு வருகின்றபாலாறு எனச்சிலேடையிறுந்ருகுரைத்துக்கொள்க. எ-று. (கஉ.)

குறிஞ்சியாகியமால்பொருப்பகப்பொருட்கொடுப்பொருங்கோவைவாடுதலா, னிறைந்தசங்கமுத்தமிழ்ச்செய்யுடோய்தலானீனிலத்தவாசெய்யுஞ்சிறப்பா, செறிந்துவெண்டிரைக்கரங்களாலாவினையிந்துவோவிரவியோவெனவே, செறிந்துவார்கடற்புருத்திடம்பாலையஞ்சிறந்துநகங்கிளர்போன்றதுவே.

(இ-ள்.) குறிஞ்சிலமாகிய பெரியமலையைச்சார்ந்த அகப்பொருளைக்கொண்டு விளங்கும்பெரியகோவை யென்னும்பிரபந்தத்தை விரும்புவதனாலும் மதுரையில்நிறைந்திருந்த சங்கப்புலவரால் கூறப்பட்ட இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்ச்செய்யுளிடத்தில் கருத்துப் படிவதனாலும் நெடிய இந்தப்பூவுலகத்திலிருப்பவர்கள் செய்யுஞ்சிறப்பினைப் பொருந்தியிருப்பதனாலும் இராக்காலத்தினைத்தரும் சங்கிரஹேருரியதே என்று கண்டார்கொல்லாம் பரிசுத்தமும் நீட்சியுமுள்ளதற்குள் தங்கள் னைகளைத்தட்டிப் புகழும்படி பொருந்தியிருப்பதனாலும் கவிவாணரைப்போலிருக்கின்றதுபாலியாறு. குறிஞ்சிமரங்கள் வளரந்திராநின்ற பெரியமலையினிடத்துண்டாகிய பொருள்னைக்கவர்த்துகொண்டு பெரியஆகாயத்தையளரவுதலாலும் நிறைந்தசங்குகளின்ற முத்துகள் அமிழ்ந்திருக்கும் களிகளிடத்துப்படிவதனாலும் உலகத்தவர்கள் செய்யும் சிறப்பினையுடையதாயிருப்பதனாலும் வெண்மைநிறமுள்ள அலைகளாகிய கைகளால்பொருதி அந்தச் சூரியனுழ்சந்திரனும் தங்களையுந்தள்ளிக்கொண்டுபோ

யவிரிம்படியான இசையுடைய பெருக்கத்தைக்கண்டாடுதி ஓவென்று கூவும்படி நீட்சியுள்ள சமுத்திரத்தினிடத்தில் செருகின்ற பாலிரதனைச்சிலேடையிற்பொருளுரைத்துக்கொள்க. எ-று. (கா.)

குறிஞ்சிமரமானது இவ்விடத்தில்தேன்மரமெனவழங்கப்படுகின்றது. கோ எனும் ஆகாயத்துச்சூரிய பெயர் ஈண்டு இரண்டாம் உருபெற்று கோவையென நின்றது. அமிழ்ச்செய்யுள் என்னுமிடத்தில் சகரவொற்று விகாரவாகையால் வந்தது. செய் என்பது கழனி. இவ்வுலகத்தவர் நகிக்குச்செய்யுஞ்சிறப்பாவது இக்காலத்தில் நடந்து வருவதைக்கண்டுகொள்க.

மெல்லியார்கவைத்தமிழினைப்பகங்கிளமிழற்றியவொவிசெவிப்புருத, லொல்லையிற்பதம்பெயர்த்துடனடித்துநின்றருகுமாயூரங்களதுகண், டேல்லைதீர்த்தமாமணிமழைபுடைதொறுமெறிநிரைக்கரங்குளரற்பொழி, மல்லற்பாவிமாந்தியிந்தகாட்டிர வலர்க்கருண்மாரந்தர்போன்றதுவே.

(இ-ள்.) மாதர்கள்கற்பிக்கின்றமதுமுள்ளவார்த்தைகளைப்பகடைநிறம்பொருந்திய கிள்ளைகள் வசனக்குமோசையானது செவியினிடத்திற் பொருந்தியமாதிரத்தில்தலைவாடனை கால்களைத்தாக்கி வைத்துமயில்கள் கூத்தாடிமனமுருகும். அனைத்தப்பாவிநியானதுகண்டு அளவில்லாதபெரியமரங்களை மழைபொழிவதுபோல மிகுதியாகக் கரைகள்தோறும் வீசுகிறது அலைகளாகியவைகளாலே பொறுகின்றது, அதுதான் வளப்பம்அமைந்தஅந்தப்பாவிநியானது அந்தத்தொண்டைநாட்டில்வருகின்ற இரவலர்க்குத்தியாகக்கொடுக்கும் வள்ளல்கள்போலிருக்கின்றது. எ-று. (கச.)

வேறு.

கரும்பையொத்தனிதாங்கியகொள்கையாற்
சரும்புளீருழைகான்மலர்கோய்தலால்
வரும்பயோதரவாரியின்பாலிதான்
கரும்பையன்னசெரற்கள்னியர்போன்றதே.

(இ-ள்.) தென்னங்குரும்பைகளையும் ஓரிடாகியாத்ரபரணங்களையும் ஏற்றிக்கொண்டுவருவதனாலும்வேய்க்குழல்போலிசைப்பாடுகின்ற வண்டிகள் பொருந்தியவாசனையுள்ள புஷ்பங்கள் நிறைந்திருப்பதனாலும் மேகம்பொழிகின்ற வெள்ளத்தையுடைய பாலிநதியானது கரும்பையொத்தமதுமுள்ள வசனத்தையுடைய தன்னியர்களை யொத்திருந்தது. எ-று. (கடு.)

கன்னியர்களைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தென்னங்குரும்பையொத்து ஆபரணங்களையும் புப்பங்களையும் அணிந்துகொண்டிராநின்ற தன்ன

கலையுடையகன்னியர்களைப்பொருள் புதிதென்காண்க. குழலென்பது வேய்ங்குழலுக்கும் அளகத்துக்கும் பெயர். பழையதென்பது மேசத்துக்கும் தனத்துக்கும்பெயர். ஆகலால் ஆந்திரைக்குறிக்கும்பொது குழல்வேய்க்குழலென்றும், கன்னியர்களைக்குறிக்கும்பொது அளகமென்றும், பழையதரம் மேசமென்றும் தனங்களைன்றும்பொருள்வகுத்துக்கொள்க. இந்த அணியென்ற பாலது ஒத்தணியெனகின்றமையால் அது எச்சத்திரிபு.

இந்தமாவிலெவியபாலிதான்
சந்துகாரகிலாரங்கடர்ங்கியே
யெந்தைதான்மருங்கேத்தவயறொறும்
வந்துலாயதுமள்ளர்களார்க்கவே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய இந்தத் தொண்டைநாட்டில் பெருகு ம்பாலிந்திரானது சந்தனவிருந்துகள் அகிலவிருந்துகள் முத்துகள் என் னும் இவைகளை ஏந்திக்கொண்டு இரண்டுகரைகளிலும் திருக்காயில்கொ ண்டிவீற்றிராநின்ற பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்துகொண்டு வயல்கள்தோறும் உழவுகள் ஆரவாரிக்கும்படி சேன்று உலாவியது. எ-று.

துய்யரத்தியெனுமால்வரைதொடிக்
தொய்யெனச்சென்றுலாவுதல்காண்குறிச்சி
செய்யுண்மள்ளர்குழிக்குழிச்சென்றுசென்
துய்யவேத்தொலியும்பரிற்சேருமால்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள பெரியநீர்நிலையைத்தொடங்கி நுசையுட னேபாலிந்திசென்றுலாவுதல்க்கண்டி மள்ளர்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் வய ல்களிற்போய்ப்போய் யாவரும்பிழைக்கும்படி தேவேந்திரனையும் பூமிதே வியையும் துதிசெய்தலா ஆண்டாகின்ற ஓசை தெய்வலோகத்தளவுஞ் சேரும். எ-று. (கஉ)

காரின்மேயதன்சாயையைக்காண்கினும்
போரிழைக்கும்பகடுகள்பூண்டபல்
லேரினோதையெழுந்தக்கெழுவதை
வாரியோதையுண்டோங்கிவளருமால்.

(இ-ள்.) நீருண்டமேகத்தையொத்ததன்நிலைக்கண்டாலும் அதனோ டிபோர்செய்யக்கருதுகின்ற இறுமாயினையுடைய ஏருமைக்கடாக்களைப் பூட்டியபுல ஏர்களைச்செலுத்துதலால் உண்டாகும் ஓசையானது தோன் றி அகவிடத்துவருசமுத்திரத்தினுடையவொரையையும் தனக்குள்ளடக்கி க்கொண்டு மேலோங்கிவளருகின்றது. எ-று. (கஅ)

வேறு.

சேறுசெய்துநிலாநெய்வம்போற்றியே
காறுசெய்குநர்சிலர்க்கெனருஞ்சில
சூறுசெய்குநர்சிலருந்பலாநீர்க்
காறுசெய்குநர்சிலரானமென்றே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம்பாலாற்றின்வெள்ளம் மருதசிலமெங்கும்பா வக்கண்டு அங்கிருக்கும்எள்களைல்லாருஞ்சென்று சிலர்கழனிகளைச்சே றுசெய்கின்றவர்க்கும் சிலர் இந்திரதெய்வம்வாழ்த்தி நூற்றுவிசின்னவள் தனும் சிலர் அந்தநாற்றைப்பிடிக்கி நதிநின்றவர்க்கும் சிலர் இன்னமும் காறுநதிநீரு நீலத்தை யுருகின்றவர்க்கும் நீலோற்பலமுதலாகிய புட் பங்களையுடைய எரிநீர் அந்தப்பயிர்களுக்குச் செல்லும்பொருட்டு கால்கள் உதப்பித்துகின்றவர்களும் ஆற்றிகள். எ-று. (கக)

வீளசொரிதரளங்கண்மாற்றுவார்சிலர்
களையெனக்குழிதங்கள்களேருவார்சில
ரளேதருதேறலுண்டாவோர்சில
நிலேருரோடுபுத்தியரென்கொளிரார்களே.

(இ-ள்.) அங்கிருக்கும் எண்ணில்லாத உழத்தியர்கள் தத்தங்களை வர்ருடன்கூடிக்கொண்டு சிலர்கழனிகள்தோறும் சங்குகளால்சொரியப்பட் டிருக்கும்முத்துக்களைவாரிவரப்புகளில்குவித்துவிடுவார்கள்சிலர் அல்லிகளை க்களைக்கொன்றுபறித்தெறிவார்கள் சிலர் அங்குபொருத்தியிருக்கும் மதுவை யுண்டு குரவைக்கூத்தாடுவார்கள். எ-று. (கஉ)

வேறு.

காவியுண்கட்கடைசியர்செய்தோறு
மேவிமெல்லுபேர்த்திடுமென்னடைக்
காவியோர்ந்திவைதொகையர்க்காயதென்
னெவென்றன்னங்கெண்ணெனோர்க்குமால்.

(இ-ள்.) நீலோற்பலபுட்பம்போல மையுண்ட கண்ணையுடைய உழத்தியர்கள் கழனிகள்தோறும்சென்று மிருதுவாகிபதங்கள் பாதங்களைப் பேர்த்துவைக்கும் மெத்தென்றமடையைக் குறித்து அன்னங்கள் ஆவி சொர்ந்துஇத்தாடைகள் இந்தஉழத்தியர்களுக்குண்டாகிய காரணம்யாதோ வென்று அச்சத்துடன்னோக்கும். எ-று. (கஉ)

வேறு.

காவியுண்கட்கடைசியர்செய்தோறு
பாறுமளியெனப்பயலில்வான்கதி

ரேனுமெப்புவனையாவியையுங்கற்பினை

மேலுறுபரிசெனவினைநுளாய்ந்தனே.

(இ-ள்.) களைக்கோத்தனையினையுடைய கணிகைமாதர்கள் கணவர்தங்கனிடத்திற்குவந்தபோது அவர்களிடத்தின்பொருதிய பொய்யானவிசுவாசத்தைப்போலப்பயனிலாதபாட்டுநிராத பெரியகடிகள் செய்யானசந்தோஷத்துடன் தங்கள் கணவர்களிடத்தில் இசைத்திருக்கும் சம்புள்ளமாதர்களுடைய மேன்மைபொருதிய நல்வணக்கம்போலக் கிடுக்கிழந்திந்து சாய்ந்தன. எ-று. (உஉ)

வேறு.

தொண்டரன்பெனாந்தாய்நிலத்துள்ளெழா

மண்ணொளம்வளர்த்திடுங்காட்டிபொற்

புண்டரீகவயலின்பொருந்தித்

விண்டசாலைநீளந்துவளர்த்தவே.

(இ-ள்.) அடியார்களுடைய அன்பாகிய பரிசுத்தமுள்ள நிலத்தினிடத்து முனைந்துநிலைந்து ஞானமரணது வித்தியாருத் தோற்றம்போலத்தாமரைகள் நிறைந்துள்ள வயல்களில் விளங்கி இசைத்திரிந்த சம்பாய் பயிர்கள் செழுமையாகவினைந்துவளர்த்தன. எ-று. (உஉ)

வேறு.

வம்புலாவநவுயிழ்கோதைகுழம்மன்னுதோளினைமள்ளர்குழி
இக்குழி, யும்பாந்தெய்வதம்போற்றியவான்றோடவோங்குசாலை
யைக்கன்றாயத்தொய்யெனத், தம்பதங்களைமேலாரம்பெயப்பெய
த்தடித்துபொசெய்ததன்மைகளைண்ணிலாச், செம்பொன்மேருத்
திசைக்கொறுத்தொறுஞ்சேனைளந்துயர்த்துற்றதுபோன்றவே.

(இ-ள்.) தேனைப்பொழிந்து வாசனைபொருதிய பூமலைகள் குழந்த உறுதியுள்ளவைகளான புண்களையுடைய மள்ளர்கள் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து இத்திடத்தெய்வத்தைத்தோத்திரஞ்செய்து ஆராயத்தையனாவும்படியோங்கிய சம்பாநெற்பயிர்களை ஓய்மென்ற ஒருவகையோசையுடனே தங்கள் கால்களினமேல் முத்துக்களைச்சொரியும்படியனைத்த அரிவாட்டிகளினாலே அறுத்துப்பொர்படுத்தியதன்மைகள் அளவில்லாதமற்றுயர்த்தபொன்னாகிய மகம்மேருமலைகள் திக்குகள் தோறும் ஆகாயத்தையளந்து பொருதியதன்மைபோன்றிருந்தன. எ-று. (உச)

முத்துக்கள் ஐனிக் குயிடங்களில் நெற்பயிரும் ஓன்றும், செம்பொன்னைப்பொன் னன்னும்மொழிகளுக்கு மாற்றுயர்த்தபொன்னெனக்கச்சினார்க்கினியூர் பொருள் கூறியிருக்கின்றனர்.

வேறு.

வான் முகட்டளையுருநெற்பெரும்பொர்மள்ளர்சாய்த்துவெம்பாண்டில்குறந்தே, காண்மிதித்தவைசுவலிடச்சுவலுக்கடிதினோர்வைவைகளாற்கடித்தே, மேன்மைபெற்றநெற்பண்டியின்பொழிந்தே வேந்தர்சுறுறவித்தநம்வளர்க்கும், பாள்மையுற்றோர்புதிபலநெருங்கிப்பழிமைகாட்டினும்புதுமைகாட்டினமே.

(இ-ள்.) ஆகாயமுகட்டளவும் உயர்ந்த பெரிய நெற்போரைமள்ளர்கள் சரித்து கடைக்களைக்கட்டியடித்து அத்தக்கடாக்கள் கால்களால்மிதித்துச் சூழ்த்தவரச்சூழ்த்தவர விரைவாகநெற்றுகளை மேலோச்சிப்பூயியில்கைகளாலும் ஆடித்து அடித்துத்தூற்றிய மேன்மைபொருதிய நெற்களை அம்பார்க்குவித்துப்பிச்சைமுதலானவைகள் கிரமப்படி கொடுத்துயிட்டு மற்ருகுகிடுகெற்கையுள்ள ஆரங்களுக்கு ஆரிலொருகடமைகொடுத்து லுக்கு கொடுக்கெற்கையுள்ளில் சொரித்துகொண்டுபோய் மிதர்களுக்கொருபங்கும் கட்டவுருக்கொருபங்கும் விருத்தினர்க்கொருபங்கும் சுற்றத்தார்க்கொருபங்கும் தமக்கொருபங்குமாகவருத்து இல்லறமவழுவாமல் நடக்குதன்மையையுடையவர்கள் வாழும் ஊர்கன்பலநெருங்கி மகாசைபிவாசயாயிருக்கும்சாட்டினைப்பவர்க்கிலும் மிகுந்தவற்புத்ததைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (உரு)

நவயிர்த்திடுமருமலர்ப்பொதும்பரெகண்ணியெங்கணும்விண்ணடைத்தோங்கி, மறுமுதற்பொருணைகையுங்கிளிகளோடளி கன்பாடியவனைசேசுதேங்கி, மறமியற்றியபொருளர்வாள்விதிர்த்தெனவானம்வாவிடுமினினைமேவிடு, நிறைமலர்க்கழுந்தத்தடமெங்கணுநிலமகட்டுகெனில்விழிகளாய்கிகழும்.

(இ-ள்.) தேனைச்சொரிநின்ற வாசனைபொருதிய புட்பங்கையடைய சோலைகள் விளங்கி ஓகாயந்தையளாவிருக்கும், அத்தச்சோலையில் அறம் பொருள் இன்பம் விடு என்னும் நான்குபொருளையும் கிள்ளுகளுடனே வண்டுகள்பாடுகின்ற இசையானது திக்குகளெங்கும் பரவும். போச்செய்யச் சத்தவீரர்கள் வாளாயுத்தை விதிர்த்ததுபோல் வானபீன்கூட்டம் ஆகாயத்தில் தாவும், தடாகங்களைக்கும் வரிசையாகியசாயாகப் பொருதிய செங்கழுநீர் மலர்கள் பூமிதேவிக்கு அளவில்லாத நேத்திரங்கள் போலப்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (உச)

மேலும்பு ஐண்டரளமுருத்துவிண்டடவுமவியன்கழைக்காட்டினைக்கடித்து, தூய்மன்னறவயப்பூமலர்ப்பொதும்பாருழவிறப்பிலதொ

குத்தே, யோவரிடாச்சுவைத்திருந்தோருடையருகேயுள்ளவரும்புகையெழுவதனை, வாடிவிண்ணுக்கென மெனச்சொல்லுகள்வந்துறைவிடமனந்தம்.

(இ-ள்.) யாவராலும் விரும்பப்பட்ட வெண்மைநிறம்பொருந்திய முத்துக்களைச்சொரித்துக்கொண்டு ஆகாயத்தைத்தடவுமபடியான பெரியகருப்பஞ்சோலையைவெட்டிமேன்மையுள்ள தேனைப்பொழிவின்ற பொலிவினையுடையபுட்பங்கள் நிறைந்திரந்தின்ற சோலைகளினிடத்தில் அனைக்கமாகக்கொண்டுவந்து சேர்த்துநீங்காத மதுரத்தையுடைய சாறுகள் ஒழுகும்படி ஆலையில்வைத்தாடி அந்தச்சாறுகளைக்காய்ச்சுதலாலுண்டாகும்புகையானது மேலேறியெழ அனை ஆகாயத்தில் தூவுகின்ற மேகக்கூட்டங்களுனினமென்றுகருகியபிள்ளைவந்து எப்போதும் நீங்காமலிருக்கும் இடங்களும் அனைத்தம் உண்டு. எ-று.

வேறு.

மண்பெருங்காதலினாலிப்பாடமயிலாடிமுதிருங்காலை, பெண்டுகையும்ணங்காமழைப்புண்ணிகளிறுதிமத்திலிருங்கான்மோத, விண்டருமபுஞ்செங்கனியும்விழுவதுமேற்கட்டிகளும்விளங்காநிற்குந், தண்டரளமாலிகையுஞ்சிரந்தம்பம்பண்ணியதுதந்தாலொக்கும்.

(இ-ள்.) நிறைந்து மிகுந்துள்ள பெரவாலினால் வண்டுகளிகையாட அதைக்கேட்டு மயில்கள் கூத்தாடிச்சந்தோடித்திருக்குங்காலை அஷ்டதிகளையும் மணம்விசம்படியான மலர்களிறைந்துள்ள புண்ணைமரங்களிலும் மாதனைமரங்களிலும் பெரியகாற்றுவிசுவதனால் வெடித்து அகிலத்தின்று உதிர்ந்தபுண்ணையும்புகளும் சிவந்தமாதளம்பழங்களும் விழுவது உயர்ந்த வெல்லக்கட்டிகளையும் பிரகாசிப்பாநின்ற முத்துமாலையையும் சிரக்கப்பஞ்செய்துஅந்தபுண்ணைமரங்களும் மாதனைமரங்களுஞ்ஞெகிறமயில்களெக்குக்கொடுப்பதுபோலிருக்கும். எ-று.

வேறு.

புண்ணைமரங்களிலிருந்து அரும்பும் மாதனைமரங்களிலிருந்து பழங்களும் உதிர்வது மயில்கள் ஆவெதைக்கண்டு சந்தோஷித்து புண்ணைமரங்கள் முத்துமாலையையும் மாதனைமரங்கள் வெல்லக்கட்டியையும் கொடுப்பது போலிருத்தது.

வேறு.

இங்குமண்டலைய்கொண்டிலங்குடலென்றிடுங்கமலவோடைசேர், கொங்குதங்குபுனலுண்டுபின்புமொலிகும்பியங்கதனைவந்துயேழியங்கைகொண்டுகடங்குவெங்கிகளண்டரண்டமுதலாகுந், மங்குல்கீதுவிளிள்மொண்டுகொண்டுபுவிவந்துசித், வதைமானுமே

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் பொருந்திய அலைகளைக்கொண்டு விளங்காநின்ற சமுத்திரமென்று சொல்லத்தக்க தாமரைத்தடாகத்திற் பொருந்தியவாசனையுள்ள சுவத்தைக் கர்ச்சிக்காநின்ற யானைகள் உண்டு பிங்ளும்மதத்தைப்பொழும். உயர்ந்தகொடிய அந்தயானையானது அந்தசுவத்தைத் துக்கிகையினால் கூரி அண்டாண்டத்திலே பொருந்தும்படிவிசுவது மேகங்கள்சமுத்திரத்திலே நீரைமொண்டிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாய்வந்து ஸூரியனைத்து மறைப்பொழிவதை யொப்பாகும். எ-று. (உ.க.)

கொங்குசித்திரவஞ்சொரித்துவரிதொண்டுவெண்கமலவாவிசேர், பங்கயங்கொருசங்கமங்கணுறுபண்புகொண்டுநிறைபான்மைதான், மங்குலவந்துசுதைபொங்குவெண்கடர்களமண்டியெண்டிசையுமாசிஞ்சிர், தங்குமீர்துபலவெண்டவிர்த்தவோளிதந்தபந்திரைபோன்றவே.

(இ-ள்.) வாசனையைவிசித்தேனைச்சொரித்து வண்டிகள் இசையாடப்பொருந்திய வெள்ளைத் தாமரைத் தடாகத்திலுள்ள வெள்ளைமல்கள் ஒருகூட்டமாயிருக்கும். தன்மையானது இராத்நிரியில் உதயமாய்வந்த அமிர்தநிறமாய் விளங்குகின்ற வெண்மைநிறமுள்ள இரணங்கள் பொருந்திய அஷ்டதிக்குளிலும் நிறைந்துகுற்றமில்லாதபுகழ்பொருந்திய புகழ்ச்சித்திரங்கள் ஓரிடத்தில் வந்துவிளங்கிய பிரகாசத்தைத்தந்த வரிசைபோலிருக்கின்றது. எ-று. (உ.க.)

வேறு.

செம்பொன்மாநித்தோடாபுரமெங்கணுஞ்சேனுரிஞ்சுபொற்கோபுரமெங்கணும், வம்புலாமலரோடைகளெங்கணுமதங்கொள்கிந்துரவோடைகளெங்கணும், மும்பர்மேவிரதங்களேயெங்கணுமுவந்துசெய்விரதங்களேயெங்கணும், நம்பனாத்திருகாட்டிசையெங்கணுவில்வதத்திருகாட்டிசையெங்கணும்.

(இ-ள்.) மாற்றுயர்ந்த பொன்னுதலாகிய திரவியங்கள் நிறைந்துள்ள இராஜரங்கன் அந்தகாட்டிலெங்குமிருக்கும். ஆகாயத்தை யளவுகின்ற பொன்னாலைய கோபுரவாயில்கள் எங்குமிருக்கும். வாசனையைவிசுவின்ற தாமரைமல்கள் நிறைந்துள்ள நீரோடைகளெங்குமிருக்கும். மதநீரைப்பொழிவின்றயானைகளின் நெற்றிகளில் கட்டியிராநின்றபொன்பட்டங்கள் எங்கும்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். தேவர்கள்செய்வுகின்ற விமானங்கள் எங்குமிருக்கும். அங்குப்பவர்கள் சந்தோஷித்து அதுஷ்டதிகும் விரதங்களின்சடங்குகள் எங்குமிருக்கும். சிவபிரான் மகோத்சவத்தொழி அஷ்டதிக்குளிலும்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். செல்வநிறைந்துள்ள அந்தத்தொண்டைகாட்டின்பெருமை எங்குஞ் சொல்லப்படவில்.

(உ.க.)

(இன்.) அக் கிருப்பவரையாகும். மிகுந்த தவற்தரிபு முன்னவர்களா
யிருப்பதனால் மனமதன்தேவியாகிய இரதியும் ஆசைகளானும்படி வந்து
வார்கள். வறுமைநீக்கிய அஷ்டபட்சப்பத துக்கவியும் பொருத்தியிருப்பதனால்
நீதியினுலாய்ந்தகுடியோன் பேரலவர்துவார்கள். மிகுந்த கல்விப்பயிற்சியின்
வாயினாலே பொதியமலையில் மிகுந்த அகஸ்தியர்போல விளங்குவார்கள்.
செழுமையுள்ள கிருத்தொண்டநாட்டின் வளப்பங்கள் இன்று கழிநாம
ல் சேரச்சொல்லுதற்கு எவ்வாறுமுடியும். ஏ.ந. (ந.ந.)

காமமுதன் னுஞ்சொல்காமுந் எனின் றது. அங் டச்சம்பத்தான:—
இராசச்சம்பத்து லக்கட்சம்பத்து பந்துசம்பத்து கனகச்சம்பத்து இரத்தி
னச்சம்பத்து தானியச்சம்பத்து வாகனச்சம்பத்து அடிமைச்சம்பத்து என்ப
வைகளாம்.

நாட்டுச்சருக்கம் பூற்றும்.

ஆக சருக்கம் உ-இ-திருவிருத்தம்-க-அ.

வடக்கு காளத்தி தெற்கு பெண்ணையுறு கோற்கு புள்ளையி கிழ
க்கு சமுத்திரம் என்னும் இந்தநாலு எல்லைக்குட்பட்டு இருபது காடம்
சுற்றனவுடையது தொண்டைநாட்டாம்.

நகரச்சருக்கம்.

துங்கமாகியதொண்டைநன்னாட்டிடைப்
பொங்கும்வெள்ளிப்பொருப்பினிருந்தருண்
முங்கைபாதன்மகழுவெக்காலமுந்
தங்குமோர்தலமுண்டதுசாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) ஊழிதோறும் ஒக்குகின்ற வெள்ளியையாகிய சைலாங்கி
ரியில் திருவேலக்கமாக கீற்றிருந்தருளும் பார்வதிபாகராகிய ஸ்ரீ லைக்
ண்டமூர்த்தியானவர் மகிழ்ச்சியடையும்படி எக்காலமும் கீற்றிருந்தரு
ளும் ஒருதலம் இப்போதும் சொல்லிவந்தபரிசுத்தமாகிய தொண்டை
நாட்டினிடத்தில் இருக்கின்றது. அந்தத்தலத்தின் வளப்பத்தை இனிச்சேர
ல்லுவாம். எ-று.

(ச)

வேறு.

புன்கவனத்தெழில்சேர்கமிலையுன்மமயிலாய்ப்பூசையெய்யு
ன்னுமத்தான்மயிலையெனவிளங்குமுதூரநகரைக்காணிற்
பொன்னுருத்திருமார்பன்முதலாயதேவருமத்தேவர்காதன் [தேர்
மன்னுருக்கற்பகப்பூமழைப்பொழிந்துதுதிப்பர்கின்றேவிககீபின்மா

(இ-ள்.) அழகுபொருத்தய சைலாபகிரியில் கீற்றிருக்கும் பார்வதி
தேவியார் மயிலாகவந்துசுரபன்னையிருஷங்கன் கிணற்றவனத்தில் பூசை
செய்ததல்லகாரணத்தினாலே பழமையாகிய திருமயிலாபுரியென் வழங்கு
கின்ற அந்தத்தலத்தைத்தரிசித்தவளவில் திருமகள்வாசமாயிராகின்ற மா
ர்பின்முடைய மாயவன்முதலாகியதேவரும் அவர்கள் விரும்புகின்ற மனை
யின்க்கும் ஆசையத்திலிருந்து சற்பகப்பூமழைப்பொழிந்து துதிசெய்வார்கள்.

அவிரோனியினிற்மெல்லாஞ்சுழிகையின்மேன்மணிதொழிக்கு
மரவினவேக்கும், புவிபுழாழ்ந்திருமயிலாபுரியினியல்லவளங்கொள்ளலா
ம்புகழ்த்துகூற்ற, தவின்முழுதுஞ்சொனிமுடியாதொருசிறிதுபுகல்வ
னெனக்கணி தென்னுபா, னவிலுமொருநிறுவனயான்புகல்வதரு
ட்புகவர்முன்கையாமன்தே.

(இ-ள்.) பிரகாசியாகின்ற சோதிமன் நிறத்தைமெல்லாம் விளக்கிக்
கொண்டிருக்கும் மாணிக்கங்களைத்தன்னுச்சிக்கொண்டையில் வைத்துக்கொ
ண்டிராகின்ற ஆகிசேஷன் உலகத்தாராம்புகழப்பட்ட திருமயிலையென்னும்
நகரத்திற்பொருத்திய வளப்பங்களைமெல்லாம்புகழ்த்து சொல்லுவாற்றால்
அவனுலம்சொல்லிமுடியாது. அங்ஙனமிருக்க, அதில் ஒருசிறிதுசொல்லவே
னென்று நிச்சயித்து யாவராலுஞ்சொல்லப்பெற்ற கல்வியுணர்ச்சியில்லாச்
சிறியவனாகிய என்னைனுவினிலேகிருபைகுறிகொண்டபுலவர்கள்முன்சொ
ல்லுதலுக்கப்புகிடமாகும். எ-று.

(க)

வாசவனுடையதிவ்வளங்காணிற்பொன்னகரின்மருவானுள்ள
த், தேசவருமயன் காணின்மேனுவதியின்மேந்தாதல்கிறிதும்வையா
ன், தேசவன்கண்டாற்படரான்வையுத்தத்தனிலெனவேகிளக்கில்
யாரக்கும், பேசவரியதுவன்றோசெழித்தருமயிலாபுரியின்பெருமை
யம்மா.

(இ-ள்.) திருமயிலையென்னும்நகரத்தின்வளப்பத்தைத்தேவந்திரனு
ம் காண்பானாகில் பொன்னுலகத்திலவாசஞ்செய்யான். மீமலமனைதழையு
யவனாகிய பிரமதேவன் காண்பானாகில் மனோவதியென்றத் தன்னகரத்திற்
சிறிதும் விருப்பம்வையான். மாயவன்கண்டால் இதைவிட்டி வைகுத்தத்திற்
சேரானென்றுசொன்னால் நான்தோறுஞ்செழிப்புள்ளதாயிராகின்ற மயிலா
புரியின்பெருமையானதுயாவருக்கும் சொல்லுதல் குறையல்லவா? எ-று.

வேறு.

இரும்புனற்பழனமயிலைமாதரிவெண்ணிலாமணிவெயிலெறிக்கு
மரும்பொலிவெயிலுமரவுலகிதுத்தவகழிபுங்குழியிதைத்தெரிக்கிற்
பெரும்புறச்சலதிசக்கரவாகப்பிறங்கலோடமர்செயவுடைந்தே
வருத்திவந்தானவழுத்தியநிறனும்வந்துவளைத்ததும்பொலாம்.

(இ-ள்.) மிருத்தநீர்வளமுள்ள வயல்களுக்குத்த பெருமைப்பொருத்தி
திருமயிலையினுடைய அளவில்லாதரத்தினங்கள்ஒளியைச்செய்கின்ற சேவ
தற்கரிய பொன்னுலாகிய திருமதியும் காகலோகத்தளவும் ஆழந்தநீர்நிலை
நையுடைய அகழியும்சுழியிருப்பதைச்சொல்லுமிடத்திற் பெரும்புறக்கட

லானது சக்கரவாளமெனியுடனே போர் செய்ய அந்தச் சக்கரவாளமெனியானது தோற்று வருத்தமடைந்துகொண்டிருக்கிறது. தோற்றியிருக்கையாலும், பெரும்புறக்கடலானதுவந்து அந்தச் சக்கரவாளமெனியை வளைத்துக்கொண்டதன்மையும் போலிருக்கின்றது. எ-று. (௫)

விண்ணிலெனவரிதாய்த் தனித்தனித்தேவின்கிவருத்தரிற் சிறந்தே, மணியெயில்கொழிக்குங்கனகநாச்சியின்மேல்வதிந்திடும் விடைக்கொடித்துளக்கமணியெலாந்திரலாடவிமானங்கள் செலுத்தி வானவாமயிலையிரளைப், பணியவந்திடுங்காண்மேனியேர்புலரப்பண்ணுமவிரியாயினவே.

(இ-ள்) தங்கள் பெருமையையாரும் எண்ணுதற்கரிதாய் தனித்தனி ஆகாயத்தில் உதயமாய்விளங்கிய பணிரெண்டிருநாயர்களைப்பார்க்கிலும் சிறந்தவர்கள் ஒளிவிளக்கொண்டிருக்கும் பொன்னுலாகிய மதிவின்மேல் பொருத்தியிருக்கிற ரிஷபக்கொடியினுடைய அசைவானது சத்தினங்கொல்லாம் திரண்டு பதிக்கப்பட்டிருக்கிற விமானங்களைச் செலுத்திக்கொண்ட தேவர்கள் திருமயிலையில் வீற்றிருத்தருளும்கொண்டேவரையுடைய மீசைப் போது அவர்களுடைய சீரத்தினுண்டாகியவியர் வைபுலரும்படி வீசப்படுகிறவியினின் அசைவுபோலிருக்கின்றது. எ-று. (௬)

காந்துபெரொளிகடமமகன்றோட்க்களங்குறுங்கனகராகினாரந், நோன்றுசோதியின்மாமணிகளாற்றுளங்குஞ்சோமகாந்தத்திறந் நொருத்தே, யான்நதால்வல்லோர்தரைத்தலைச்சுமைத்தேயந்தரமு கடுகோந்திடவே, தீன்றுதீன்றிமாமண்டபத்திரள்கள் செழுமுனிதிக ளையாரளப்பார்.

(இ-ள்) உலகத்திலே குழும் இருளானது நீங்கியோடும்படி மிகுந்தபிரகாசங்களை வீசக்களங்குறுங்கனகராகின்ற பொன்னுலகத்தினுடைய எங்கும் விளங்கும்படி தோன்றுகிற சோதியினையுடைய பெரிய சத்தினங்களினாலும் விளங்குகின்ற சந்திரகார்த்தக்கனினாலும் சிற்பசாஸ்திரத்தில் வல்லவர்க ளால் இப்பூமியினிடத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கிற ஆகாயமுகழ் உடையும்படி கிழித் துக் கொண்டிருக்கின்ற பெரியமண்டபக்கட்டடங்கள் பொருத்தியிருக்கிறதி ருவிதிகளை யாவர் அளவிடத்தக்கவர் எ-று. (௭)

வேறு.

என்னடிசைமுகழ்விருக்கும்பதிபிற்கனகநிலவென்றியாவெங்கு, ம ணியெலாங்கொழித்தினுனிபினிளஞ்சிகனாடிபுகழ்ந்துலாவ, நெ ண்டிசைக்குழலெயில்கிமையபருப்பதத்தினுயர்கொய்தி, லண்டமெ லாந்தத்தவடன்பாங்கியரோடன்பின்விளையாடன்மாலும்.

(இ-ள்) அண்டங்குளிலும் தன்புகழைப் பரப்புகிற திருமயிலை யென்னுத்தலத்தில் எங்கும் பொன்மயமாய்ப் பிரகாசத்தை வீசிக்கொண்டு நெருங்கி யிராநின்ற கோபுரச்சிகரங்களில் இளமைதங்கிய மயில்கள் மன மகிழ்ந்து உலாவிக்கொண்டிருப்பது நெளிகாசியசமுத்திரஞ்ஞமந்த இவ்வு லகத்தில் விளங்கும். இமயமயிலுடைய கிரத்தின்மேல் பல்லாயிரம் அ ண்டங்களைமெல்லாங் கடந்தபிரகாசத்தியானவன் தன்பாங்கியருடன் கூடி அன்புடன் ஆவ்விடத்தில் விளையாடுவதையொப்பாகும். எ-று. (௮)

அங்கியென்பபிரபலமெனினித்தருமத்தூணிநுத்தியதன்கிழ் மேலும், பொங்குமொளிமுழுகிலமணிபரப்பித்திலமும்பொதிந்திவ் வாறு, தங்குமணிமாடங்குடமெழிறும்பகரிநுட்பதங்குடறி ப், பங்குமணிநெடுமொலுத்தேடவரனனறுகின்றபணிபாமன்றோ.

(இ-ள்) அந்தெய்யைப்போற் பிரகாசத்தைவீசுகின்ற பவளத்தூணி நுத்தி அந்தத்தூணின்கீழே ஒளியிருந்த பெரிய இத்திரகிலமணிகளைப்பரப்பி மேற்புறத்தில்முத்துக்களைப்பரப்பி இவ்வண்ணம் மணிகள் தங்கிய விதிகளினு டைய அழகை நாமச்சொல்லுவிடத்து ஆதிகாலத்தில்சபதங்குடிக் கொண்டுபி ரமதேவனு மகாவீஷ்ணுவும் திருமுடியையும் திருவடியையும் சூழும்படி சிவ பிரான் கின்ற அக்கினிஸ்தம்பம்போலாம். எ-று. (௯)

அடியில் நிலைத்தினங்களையும் மேலேமுத்துகளையும் பதித்துப் பவளத் தால் வைத்திருக்கப்பட்ட தூண்கள், திருமுடியைக்காணப் பிரமதேவன் அன்னப்பஞ்சியாய் மேலேசெல்லவும் திருவடிகளைக் காணமகாவீஷ்ணுவா ளவர் பன்றிவடிவமாய்ப் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு போகவும் மத்தியில் நி ன்ற அக்கினிஸ்தம்பத்தையொத்திருந்தது என்பது தாற்பரியம்.

வேறு.

வெண்ணிலாமணிமேடையின்வாழ்மினார்
தணனுலாவந்நஞ்சாளரத்தொறு
மண்ணிலாடவார்மாமழைமயிவ
ணெண்ணிலாமதியென்னவாய்குமால்.

(இ-ள்) வெண்மையிறமுள்ள சந்திரகார்த்தக்கனாலாகிய உப்பரிகை களின்மேலுலாவும்மாதர்களுடையகுளிர்ச்சிபொருந்தியமுகங்களைப்பலசாள ரவாயில்கள்தோறும் அந்தகரத்திலிருக்கும்ஆடவர்க்கண்டுஇவைகள் விண் ணில் சஞ்சரிக்குஞ் சந்திரனே இவ்விடத்தில் அளவினவாத சந்திரனாகவந் திருக்கின்றதென்று சொல்லத்தக்கதாகப் பிரகாசிக்கின்றது. (௧௦)

வேறு.

ஆரணமுழங்குத்தேய்வவந்தனர்மறுகின்வான்போல்
வாரணமுழங்குமன்னர்மன்னுமவனத்தினம்பொற்

ரோணம்வணிகர்விதிமுடிக்காரமொன்றே
நாரணனளகைவேந்தன்வளமெலாநல்முனதோ.

(இ-ள்.) தெய்வத்தன்மையுள்ள பிராமணர்களுக்கு விகித
ளெங்கும் வேதங்களொலித்துக்கொண்டிருக்கும். அரசர்கள் வாசமாயிரு
க்கிற வீதிகளெங்கும் மேகம்போலவானைக் குழங்கிக்கொண்டிருக்கும்
வைகியர்கள் வாசமாயிருக்கிற வீதிகளில் பழம்பொன்னுலாவித் தோரண
ங்கள் குழந்திருக்கும். இந்த ஒருகரமே மகாவஷ்டனுவினுடைய வைகுத்
தத்திலிருக்கும் வளப்பங்கனையும் குபேரப்பட்டனமாகிய அளகாபுரியின்
வளப்பங்கனையுங்கொடுக்கும். எ-று. (௧௧)

வேதியர் முத்தியாற்றும்விழுத்தகுதாமத்தாலு
மாதர்பூங்குழற்செருக்கின்மருங்கிற் தாமத்தாலு
சோதிவான்கதிரின்றேவைத்தோய்த்தகுளிகையினுச்சி
ழீதுதண்பெக்குமவெள்ளேமேகங்காரமேகமாமால்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் மூன்று அக்தினிவளத்திற் செய்யும் ஓமத்
தினுண்டாகிய மேன்மையமைந்த புகையினாலும் அந்தகரத்திலிருக்கும்
மாதர்களுடைய பொலிவாகிய அளகச்செருக்கின் கூட்டும் அக்திகுட்
டின்புகையினாலும் பிருத்த பிரகாசத்துடன் ஆகாயத்தில்செல்லுகின்
ற சூரியதேவனைப் பொருந்திய உயர்முள்ள மண்டபங்களினுச்செயிலே சி
த்திரைசெய்துகொண்டிருக்கும் வெண்மை நிறமுள்ள மேகமும் கருமை
நிறமுள்ளமேகம்போற்காணப்படும். எ-று. (௧௨)

முத்தியாவது.—கருகபத்தியம், ஆகவன்யம், தக்ஷணக்கினியம் என்ப
வைகளாம்.

மாநிலங்காக்குமன்னர்வாழ்நீர்மறுகினுற்றே
வானுறைமுநிலைக்கேகாட்டாற்புடைத்திடுமத்தவேழத்
தானம்வல்லிகள் பூண்டாநாற்றநீரெயுற்றாழத்தன்மை
நீரிறப்பொற்றைநீரின்நிழியருவியாமால்.

(இ-ள்.) இந்தியைக்கதைக்காக்கும் அரசர்கள்வாழ்கின்ற ரத்தினங்
ள் நிறைந்துள்ள வீதிகளில் மேவி ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் மேக
த்தைத் தந்துகையெழுப்புகளினுலே குத்துகின்றமத்தக்கதையுடையயா
னைக்காரமேமதரோனது சங்கிலிகள் பூண்டிருக்கும் காலின்வழியாகப் பூமி
யினிடத்திற்பொருந்தி ஆதபோலப்பெருகுந்தன்மை கருமைநிறமுள்ள சிறு
குன்றுகளின் மேலிருந்து இழிகின்ற அருவிபோலாகும். எ-று. (௧௩)

எருழுவோர்கள்வாழ்மெழிறருமணியிதிக்கண்
சீருறுசெந்நெற்குன்றஞ்செழுங்கழைக்கட்டிக்குன்றம்
பாருறுசெம்பொற்குன்றம்பன்மணிக்குன்றம்பொன்றே
தேருதற்கரிதாய்தீதேனற்சிறித்திமுழுவர்விதி.

(இ-ள்.) ஏழாட்டியுமுள்ள உழவர்கள்வாழும் அழகுவாய்ந்த ர
த்தினங்களால் ஆலங்காரஞ்செய்யப்பட்டிருக்கும் வீதிகளினிடத்தில் சிற
ப்பமைந்த செந்நெற்போர்களும்செழுமையுள்ளகரும்பின்கட்டியாகிய வெ
ல்லக்குவியல்களும் பூமியினிடத்திற் பொருந்திய செம்பொன்மலையினையு
ம் பலரத்தினங்களின்குவியல்களையும் ஒத்து இன்னதென்று தெளிவதற்கு
அரிதாய்தீதோன்றும்படி அவ்வுழுவர்வீதிகள்உயர்வடைந்திருக்கும். எ-று. (1)

விரிகதிர்விடும்பொன்மாடவியன்மணிமுன்றிநோறு
மரியபூங்கதலிசேர்த்தியாரமாலிகைகணாற்றி
யெரிமணித்திபமேற்றியிலகுசெஞ்சார்த்தமுற்றிப்
பரிவுடன்பணிநீர்க்கும்பம்பாவையரமைப்பாரேங்கும்.

(இ-ள்.) பரந்தகதிர்தனைவிடுகின்ற பொன்னுலாகிய வீதிகளின் பெரிய
ரத்தினங்கள் நிறைந்திரானின்ற முன்றில்கடோலம்யாகர்க்குங்கிடைத்
தற்கரிய பொலிவுள்ள வானுழைநாடடியும் முத்துமால்களைத் தொ
ங்கவிட்டும் பிரகாசியாதின்ற இரத்தினத்திபமேற்றியும் விளங்குகின்ற செஞ்
சந்தனக்குழம்புகளையும் பூற்றியும் விருப்பத்துடன் குளிர்ச்சிபொருந்திய நீர்நீரை
ந்த புரண்கும்பங்களை வீதிகளில் மாதர்களைவைப்பார்கள். எ-று. (௧௪)

தளர்த்துநண்ணிடைகளாடச்சரிசுமுழலின்கள்பாட
வளந்தருவதனசீதமதியமுத்திறைப்பம்மீனறிந்
றுளங்கிடவிலகுமேனிகுழந்தும்புயின்னார்களாட
விளங்குபல்லியங்களார்க்கும்பிழாவணிமறுகுதோலும்.

(இ-ள்.) தண்ணிய இடைகள் ஒசுத்த ஆடவும் சரித்த அளகபரத்தில்
வண்டுகள் இசைபாடவும் வளப்பம்பொருந்திய முகங்கனாகிய குளிர்ந்த
சந்திரர்கள் முத்துப்போல் வியர்வைகளைச்சித்தியும் பின்வைப்போற் பிர
காசிக்கும்படிவிளங்குகின்ற மேன்மையையுடைய மாதர்கள்பலர்கூடிக்கொ
ண்டுஆடவும்பலவாதத்தியங்கள் ஒலிக்காநின்ற மணக்கோலங்கள்வீதிகள்தோ
றும் நிறைந்திருக்கும். எ-று. (௧௫)

விழாவணி என்பதற்கு ஒருபுறம் மணக்கோலச்சிறப்பும் மற்றொருபு
றம் திருவிழாச்சிறப்பும் நிறைந்திருக்கு பெனிதமமையும்.

புதுமதுமழைபோற்செந்தப்பொதியவிழ்ப்பாளைப்புகு
முதுபழத்தெங்கின்சோலைமொய்த்துவிண்ணருந்தலாலே
விதுவொளிதபனன்சோதிமேவாவந்நகரின்மாடம்
கதிர்மணியொளியுமுத்தின்சோதியுங்கலிவதம்மா.

(இ-ள்.) புதியதேனேமேகம்வருவிப்பதுபோதுசொரியஅரும்புகள்அவிழ்ந்த
பாளைகளையுடைய கமுகமரங்களும் முதிர்ந்த பழங்களையுடைய நென்னமரச்
சோலைகளும் நெருங்கி ஆகாயத்தை விழுங்கி மறைப்பதினால் சந்திரப்பிரகா
சமும் சூரியப்பிரகாசமும் விளங்காத அந்தநகரத்திலுள்ள விகெள்தோறும்
பதித்திருக்கும் கிரணங்களுள்ள மாணிக்கத்தினாலும்முத்தின்பிரகாசமும்
இருள்முழுவொட்டரிம்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (௧௭)

கிரணமயிலைவாழ்ஞ்சிவன்றனைத்தொழுதங்குள்ளா
ராரணன்பதம்வேட்டா லுமன்பொவொத்திரந்த
காரணன்பதம்வேட்டா லுங்கட்கடையதனையும்
பூரணஞானச்செல்வப்புண்ணியத்தவநீனேகா.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருத்திய திருமயிலையில் திருக்கோயில்கொண்ட
ராலின்ற கபாலீசரரைப்பணிந்து அந்தசேஷத்திரத்தில் வாசமாயிருக்கும்
அன்பர்கள் பிரமதேவனுடைய பதவியைவிரும்பினாலும் மனவாக்குக்கெ
ட்டாத உலககாரணனாகிய சிவபிரான்பதவியை அன்பொடுவிரும்பினாலு
ம் கடாக்கத்தினர் பாலித்தருளும் பூரணமாகியஞானச்செல்வத்தை யுடைய
புண்ணியதவசிகள் அனேகர் இருக்கின்றார்கள். எ-று. (௧௮)
வேறு.

லித்தகலின்மலனுரைத்தவேதமுமாகமவியும்விளங்கவாய்க்
தே, பொத்தையுடனேப்பொருளன்றெனவுண்ணிப்புலநீரந்தும்
வென்றனதி, முத்தனடிகண்டிதமுளரியதுதனிலேற்றமோகநீ
ங்கிச், சித்திரமேயெனவிருக்கு சிவயோகர்திருமடமுந்திகமுமெங்
கும்.

(இ-ள்.) ஞானசொருபுதும்நின்மலனுமாகிய சிவபிரான் அருளிச்செ
ய்த வேதவிதிகளையும் அவிதிகளையும் தங்களுணர்ச்சியிற் பூரணமாய் வி
ளங்கும்படி ஆராய்ச்சிசெய்து பருத்த இவ்வுடலானது பொய்யேயன்றி
நிலையானபொருளல்ல வென்றுகருதினும்புலன்களையும் வென்று அனாதி
முத்தனென்றும் சிவபிரானுடையதிருவடிகளைத் தரிசித்துத் தங்கள் இ
தமுடையபுரமலரில் வைத்துக்கொண்டு மோகநீங்கி எழுதிய சித்திரம்போ
ல நிஷ்டையிலிருக்கும் சிவயோகிகளுடைய திருமடங்களும் அந்தநகரத்தி
ல் எங்கனும் இருக்கும். எ-று. (௧௯)

புத்திரநயில்லாக்குப்பூதலத்தும்பயனிலைபொன்னுலகின்கண்
னு மெத்தலத்தும்பயனிலையென்றெண்ணிமலமில்லாதவிநைவன்
ருளைச், சித்தமுறவைத்தவன்றன்நிருவருளாற்றும்பயர்தசிதுவார்த
ம்மைமுத்தனையமுதலின்பாராட்டிமெசைபுகுந்துமுழங்கும்வரனும்

(இ-ள்.) புத்திரனில்லாதவர்களுக்கு இந்தப்பூலோகத்திலும் பயனில்
லை சொர்க்கலோகத்தினிடத்தும் மற்ற எந்தலோகத்தினிடத்தும் பயனில்லை
யெய்யென்றுகருதி அந்தப்புத்திரரைப் பெறும்நிமித்தம் நிருமலனாகிய சிவபி
ரானுடைய திருவடிகளைத்தங்கள் இருதயத்தில் பொருந்தும்படிவைத்துத்
கொண்டெவிரதங்கனையனுஷ்டித்து அவருடையதிருவருளினாலே தாம்பெற்ற
புத்திரர்களை முத்துக்களையொத்த தந்தங்களையுடைய மாதர்கள்கொஞ்சிச்
சீராட்டுகின்ற ஓசையானதுசென்றுசொர்க்கலோகத்திலும் ஓலித்துக்கொண்
டிருக்கும். எ-று. (௨௦)

அரியதவமுன்முபன்றேமாதவினாலமலேசன்கோயில்புக்கே
யுழமையுறத்தரிசிக்குமுடலெடுத்தோமென்றுளத்தினேகையுற்றே
கரதலத்தான்மலர்தாவிக்கடவுளடிக்கமலவினைபணிந்துகையார்
பரிவுறவேதொண்டிசெயுமகத்தடியார்வாழ்மனைகள்பலவேபாங்கால்.

(இ-ள்.) முன்சென்மத்தில் அருமையாகியதவஞ்செய்தோமாகையால்
நிருமலனாகிய கபாலீசரனுடைய திருக்கோயிலிற் சென்று ஆட்சிபொருந்
தத்தரிசிக்கும்படியான இந்தச்சீரத்தைப் பெற்றோமென்று மனதிற்கந்
தோஷத்தைதவடைந்து திருப்பள்ளித்தரமங்கொய்து வந்து அத்தசிவபிரா
னுடைய திருவடிகளில் தம்முடையகைகளால் அருச்சித்துப்பணிந்து ஒழுங்
காகத்திரிகரணங்களினாலும் அன்போடு தொண்டிசெய்யும்படியான சித்தமு
ள்ளதொண்டர்கள் நன்மையுடன்தவாழ்கின்ற திருமாளிகைகளும் அனேகமு
ண்டு. எ-று. (௨௧)

அறுத்தாகையுடலகத்துமலனுக்கண் பாய்விமலவுருத்திராக்மம்
பொறுத்தாரமெனப்புதியசார்தமெனகெண்ணிப்பொலையப்பூரி
யொறுத்தாறுவகைக்குறுவுமுயிர்க்குயிரா சின்னவற்றிற்குரியபோக
நிறுத்தாரேப்புகிக்குஞ்சிவநேசர்திருமடங்கண்ட மெங்கும்.

(இ-ள்.) இந்த உடலினிடத்திலிருக்கும் ஆசையினையுந் தவிர்த்து
சிவபிரானிடத்தில் அன்புள்ளவர்களாய்ப் பரிசுத்தமுள்ள ருத்தி
யான அபரணம்போலாக அணிந்தும் புதியசந்தன்குழம்புபோலச்சீரத்தில்

விளங்கும்படி விபுதிபுசிக்கொண்டும் அறுவகைக்குறம்புகளைச் செத்தெ விட்டும் உயிர்க்குயிராயிருந்து அந்த உயிர்களுக்குரியபோகங்களை நியமித்திருக்கும் சிவபிராணப்புகைக்குச் சிவகேசரன்வாழ்கின்றதிருமயிலைங்களும்தான் எங்கும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (உ.உ.)

உருத்திரனுடைய திரிநேத்திரத்திலிருந்து சிந்தினை நீரிடத்து உற்பத்தியாகிய காரணத்தைப்பற்றி உருத்திராக்கொண்ட பெயர்பெற்றது. அந்த மென்பது கண்ணுக்குரிய வடமொழிப்பெயர், தமிழில் அக்கமெனின்னது. அறுவகைக்குறம்புகளாவன:—காமம், குரோதம், மதம், மோகம், அருவைய மாச்சரியம் என்பவைகளாம்.

இதிமறையொருநான்குமிருமுன்றுமெழுவான்குமுணர்ந்தெல்லோர்க்கும், பேதமறவிறைந்துறையுஞ்சிவனேயெம்பெருமானேன்றுள தனுட்பேணிச், சோதிதனைச்சிவமயனைப்பும்பாவையிசனெனூத்தாயோனம்பொற், பாதமலரருச்சிக்குஞ்சிவமறையொராலயங்கள் வுமெங்கும்.

(இ-ள்) நான்குவெதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் இருபத்தெட்டாகமங்களையும் ஒழியுனர்த்தம் யாவரிடத்தும்பேதமில்லாமல் உயிர்க்குயிராய் நிறைந்திருக்கிற சிவபிரானே எங்கள்பெருமானென்று தங்கள் உள்ளத்தில் விரும்பிச்சோதிசொருபனும் சிவமயனுமாகிய பூம்பாவையிசனென்னுங்கபாவிசரனுடைய அழகியபொன்னிறமுள்ள திருவடித்தாமரைகளை எப்பொழுதும் அருச்சினைசெய்யும் ஆதிசைவப்பிராமணர்கள் வாழ்கின்ற திருமாளிகைகளும் எங்கும்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (உ.உ.)

மண்டபமுங்கொபுரமும்திவவழந்திருமதினும்மவளத்தாலோங்கப் புண்டரிகத்தவன்முதலோர்புசித்துச்சிவலிங்கமதனிற்சேர்ந்த நிண்டிகழச்செய்வித்தவாலயங்களிற்சிவலிங்கத்திசைகடோறும் பண்டிகழமுறையொலியுமுவர் தழிப்பாவொலியும்பாவுமெங்கும்.

(இ-ள்) மண்டபங்களுக்கொபுரங்களும் சந்திரன்தவழும்படியான மதில்களும் வளப்பத்துடன் மேன்மையடையும்படி தாமரைப்பூவில் லீற்றிருக்கும் பிரமதேவரத்தலாகிய தேவர்கள்சிவலிங்கஸ்தாபனஞ்செய்து அதனிடமாகப் புகுத்துதிசெய்த உறுதியாகவிளங்கும்படி கட்டிவைத்த ஆலயங்கள் புகுத்திடங்கள்தோறும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதினாலே சந்நியுடன் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வேதவேசையும் திருஞானசுப்பிரதீசுவர முதலாகிய மூவர்முதலிகள் அருளிச்செய்த தேவாரப்பதிகங் ளோசையும் திசைகளெங்கும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (உ.உ.)

வேறு.

உண்ணுகிற்குருணைச்செல்வத் துபாநவமுனிவர்க்காணிற் றுண்ணெனவெழுந்துதாளிற்றொழுந்தெழுந்தெம்பாற்சேர்தற் கெண்ணருத்தவருநெய்துள்ளெமென்றுதம்மனைகட்டிகெ யண்ணாறளடியார்முனையளிப்பவர்க்கரிவாழ்வார்.

(இ-ள்) அந்தகரத்திலவாழ்கின்ற மவுர்க்களருவ ஆத்தமாக்கரிடத்திலு ள்விருப்பவைத்துள்ள ருணத்தில் நிறைந்ததபோலவந்தையுடையமுனிவர் களைக்கண்டவளவில் ஆதிசைவனாக எழுந்து அவர்திருவடிக்கறிந் பணிந்து எழுந்து கைகட்டிநின்ற சுவாமிகள் அடியெங்கரிடத்தில் எழுந்தருளுந் திரு அனவந்தவஞ்செய்திருக்கின்றோமென்று உபசாரவசனங்கூறித் தங்கள்விடிகேளுள் அனவந்தத்தொன்றிப்போய்ச்சிவனடியார்சனாகிய அவர் களுக்குப் பூசைசெய்வார்கள். எ-று. (உ.இ.)

சங்கரன்னை யெப்போற்றுஞ்சைவமன்னவானேகர் கொங்கலர்க்கந்தற்றிசெல்வாங்குருவிமுலைவட்டின் தற்பின் மங்கையரனேகர்வெள்ளிமுலைசையிருத்துவாரும் புங்கவனுலையாள்பொலப்புண்ணியநகரின்வாழ்வார்.

(இ-ள்) சிவபிரானையே துதிசெய்யமாக்கின்ற சைவகிரேஷ்டர்கள் அ நேகரும் வாசனைபரந்த அனகபரத்தையும் சிவந்தவாயினையும் குவிந்தக னங்களையும் உடைவர்களாய் அருத்ததிபொலப்பதிவிரதாதருமத்திலமிருந் தவர்களாகிய சைவசமயகிரேஷ்ட மாதர்பலரும் கைலாய மலையினிடத்தில் வாழ்கின்ற பார்வதி பரமேசுவரபோல் அந்தகரத்தில் வாழ்வார்கள் எ-று. (உ.க.)

அருத்தியென்னும் வசிக்ஷாநுடைய பத்தினியானவள் வடதிசையில் நகைத்திரபுமாகத் தோன்றப்படுகிற வசிக்ஷாக்குள் ஒருவராயிருக்கிற வசிக்ஷாருக்குச் சமீபத்தில் காணப்படுகிறால் அந்த அருத்திக்கு வடமே னென்று ஒருபெயர். மற்ற ஆறுலிங்கனுடைய பத்தினிகளுக்குச் சரபம் கேரிட்டித் தத்தம் கணவர்களை விட்டு நீங்கிவட்டார்கள், ஆதலால் அந்த ஸ்திரீகள் நகைத்திரவர்களாகத் தெரிவதில்லை.

இன்னொர்படைகனுமெழுமெழின்மயிலைவில்வாழ்சைவ மன்னவார்மறையோரெம்முர்வளர்கதையதனைத்தேர்த்தே யன்னதைத்தமிழினுலையறைமெனவவாநன்பாநப் பொன்னலொனதுக்கொண்டெயுசுவாநொருடங்கப்புகுக்கே

(இ-உ.) இத்தன்மையுள்ள சிறப்பினைப்பெற்று அது பொருத்தியதிருமயிலையில் வாழ்கின்ற சைவசமயசிறைவார்களும், பிரபஞ்சனர்களும் எங்கள்ஸ்தலமாகிய திருமயிலையின் விசேஷித்த சரித்திரத்தை ஸம்ஸ்கிருத புராணத்திலிருந்து ஆராய்ந்து தெளிந்து அந்தச்சரித்திரத்தைத்தமிழ்ப்பாஷையில்லாவே சொல்லென்றுகூட்டினையிட்டபடியால் அவர்களுடையபொன்விறமுள்ள தாமரைமலரையொத்தகிருஷ்ணனை என்னுள்ளதில்வைத்துக்கொண்டு புராணம்பாடத்தொடங்கினேன். எ-று. (உ-எ)

மருவுபும்பாவைபீசன்மயிலையம்புராணத்தன்னி
னொருநிருவிருத்தங்கேட்கினெழியமெப்பவமுமென்றா
பொருவிவாப்புராணமுற்றும்புகலுவோர்கேட்போர்க்கின்னே
வருபெரும்பெற்றையாரோவருத்துரைசெய்வவல்லார்.

(இ-ள்.) அடியார்க்குள்செய்யும்பொருட் சித் திருக்கோயில் கொண்டு வீற்றிராநின்ற பூம்பாவை பீசனென்னும் கபாலசேருடைய மான்மியமாகிய திருமயிலைப்புராணத்திருவிருத்தங்களுக்குள் ஒருநிருவிருத்தத்தையன்புடன் இழைஞ்செய்தாலும் எவ்வாறெப்பாங்குக்கும் நீங்கியிடம் என்னால் ஓட்டில்லாதபுராணமுமுதலுஞ் சொல்லுகின்றவர்களுக்குக் கேட்பவர்களுக்கும் அப்போதேவருகின்ற பெரும்பலனையார்தான் அளவிட்டிச் சொல்லவல்லவர். எ-று. (உ-உ)

கதர்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆச-சருக்கம்-உ-க்கு, திருவிருத்தம் உ-ஈ.

பொதியமாமலைச்சருக்கம்.

நதியுமார முகிறைநரு நன
நதியமேலென்னலாநுததுமென்
மதியுலாவரும்வாழ்நுமுற்றநீள்
பொதியமாரைப்புகழ்நவீற்றுவாய்.

(இ-ள்.) சென்னரும் முத்துக்களும் மலர்நிறைந்தவீருகங்களுக்கும் தாமயிழைநிறைந்தவியலுந்நெறும் பொருத்தி விசேஷித்தநன்மையிருந்துகிசுரங்களில் சிற்திரை உலாவுப்படியான இடத்தைய முடையதாயுயர்ந்திராசிறப்பொதியமாமலைத்தடைய பெருமையைச்சொல்லுகின்றோம். எ-று. (க)

நித்தமுற்பொப்புருதமெய்க்கெய்
நித்தவன்பெருஞ்சலதியுண்டவ
நித்தவெற்பையெயிடங்கொண்டானெளி
நித்தவெற்பணியறையறப்பால்தோ.

(இ-ள்.) வித்தகிரியும் பாதலத்தில் அழக்திலிமெப்படி அழக்திசு கல்லிசுரியர்கள் முதலானவர்கள் சஞ்சரிக்கும்படி, நல்லமார்த்தத்தை ஏற்படுத்தினவரும் பெரிய சமுதமுத்திரையையும் உள்ளங்கையிலெற்று உட்கொண்டவருமாகிய அகஸ்தியமுனிவர் இந்தமலையினைய தமக்குடையமாகியமித்துக்கொண்டாரென்றால் அந்தமலையினுடைய சிறப்பு சொல்லும்பகுதி விசேஷுடையதோ. எ-று. (உ)

ஒருகாலத்தில் ராதமுலிகர் வித்தகிரியினிடத்தில் சென்று அங்கு கோக்கி மகமேருவானது தனக்குச் சரியாயுயர்ந்த மலையன் இந்த உலகத்திலிலையென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றதென்ன, அந்தக்கேட்டவர்க்கிரியானது, அப்படியா இதோநான் உயர்த்திருக்கின்றேன் பாரென்று சந்திரகுரியர்கள் சஞ்சரிப்பதற்கு மார்க்கமில்லாமல் வளர்த்திருக்க, அப்போது அகஸ்தியர் வந்து அந்தவித்தகிரியைப் பூம்பாவை அழகுத்திலிட்டார். விருத்திராகரனென்னும் அசுரன், தேவேந்திரனுடன் போர்செய்து தோற்றுச் சீமந்திரத்திற்குள் ஒளித்துக்கொள்ள அகலனைக்கண்டு பிடிக்கும் பொருட்தெ தேவேந்திரனும், கடனுக்குப்போய்த் தேடியும் அவன் அகப்படாமையால் அகஸ்தியரைப் பிரார்த்திக்க, அவர்சென்று எழுகடில் நிறையும் உண்டெயிலே அந்த அசுரன் இருந்ததைத் தேவேந்திரன்கண்டு தன் வச்சிராயுதத்தினால் அகலனைக்கொன்றுவிட்டான். பெரிதயலையானது, தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் பொதுவான இடத்தையுடையதா விருப்பதால், பொது இல் எனப்பெற்றபுப் பொதியில், பொதியி, பொதியென வழங்கப்படுகின்றது.

இ-று.

வின்டனையென்னென்புசையுமுருயிர்ம்குஞ்செஞ்ஞாந்தமிடையுஞ் குழல், வன்டனரிகள்விளிகள்பசுக்கெய்பொருவமிழற்றுமறையொலியும்பூவி, வெண்டனிருமிடங்கடொதுந்தணைநிறைக்கும்விண்ணிறைக்குமின்பயியு, மண்மென்செவ்வாசத்தவெளியுமுண்டவ்வரைவளமார்வகுக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தைத் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு அகத்திசைகளிலும் பரவுப்படி வானனைகுகின்ற செஞ்சந்திரன்சூரியர்கள் நிறைந்துள்ளசேலையில்வண்டென்றும் உத்தமசாகிதன் பெரும் மற்றவிவின்

கெளம் கிள்ளைகளும் பசியதேனைப்போலப் பாடும் வேதஞ்சையும் பூ
மிப்பினிடத்தில் அளவில்லாத இடங்கள் தோறும் குளிர்ச்சிக் கிறைப்பதா
யும் தேவெந்திரனுக்கும் இன்பத்தைக் கொடுப்பதாயும் மிகவும் மிருதவா
னதேன வசந்தகாலத்துக்குரிய ஓசைகளும் உவ்வகையில் உண்டு ஆகை
யால் அந்த பொதிய மலையினுடைய வளம்பித்தை எடுத்துச் சொல்ல வங்
வவர்களையாவர். எ-று. (சு)

வேறு.

துங்கமாதவர்பாழிமேலிருந்தலாற்சுகமே
யங்கமாகியகொள்கையாலருளமர் தவினாற்
கொங்குலாவியகோதையால்வல்லமென்கொடியே
தங்கலாலரனிகர்ப்பதுசந்தனாசலமே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள முன்வர்களுடைய பாழியென்னும் மடங்க
ள் அம்மலையினிடத்திலிருப்பதனாலும் (சிவபிரானிடத்தும் பாழியென்னும்
பெருமையிருப்பதனாலும்) சுகமாகியநன்மையே அம்மலைக்கங்கமாயிருத்தலி
னாலும் (சிவபிரானுக்கும்சுகமென்னும் திருமமேசொருபமாயிருப்பதனாலும்)
வாசனைபார்த்தமலைக்காலத்தையம்மலையுடைமையினாலும் (சிவபிரானும் வா
சனைபார்த்த கொன்றையப்பூமாலையுடைமையாலும்) மிருதவாகிய பூங்கொ
டிகள் அனேகம் அம்மலையில் தங்கியிருப்பதனாலும் (சிவபிரானிடத்தும் மிரு
தவாகிய பூங்கொடிபோன்ற உமா தேவி வீற்றிருக்கின்றமையாலும்) (அப்
பொதியமலையானது சிவபிரானையொத்திருக்கின்றது. எ-று. (சு)

வனசமாதங்கமேவலாவிருகோன்வளமார்
தனதுகாலெனப்படைத்தலாற்றையளந்திடலான்
மினகவான் ஞாடவளர்தலால்விளங்குவல்லிழியார்
சனகிராதனைகிர்ப்பதுசந்தனாசலமே.

(இ-ள்.) இப்பொதியமலையில் தாமரைமலர்களும் யானைகளிருப்ப
தனாலும் (திருமலிடத்தும் வனசமாதாகிய இலக்குமிமார்பினிலிருப்பதனா
லும்) இராதிகேள்வனாகிய முன்மதன் இம்மலையினிடத்தண்டாகும்வென்ற
லைத்தனதுதேராகக்கொண்டிருப்பதனாலும் (திருமாலும் அவ்விராதிகேள்வனை
த்தனது அழகியபூத்திரனாகப்படைத்ததனாலும்) இம்மலையுமியையளப்புது
போன்று ஆழ்த்திருத்தலினாலும் (திருமாலும் மாபலியினிடத்து மூன்றடிம
ன்தானம்வாங்கியபோது இந்தப்பூமியை ஓடிபயால் அளத்திருத்தலினாலு
ம்) இம்மலையிரகையாகின்ற இடத்தையுடைய ஆகாயத்தையளாவும்படி உய
ர்ந்திருத்தலினாலும் (திருமால்மாபலியினிடத்துச் சென்றபோது ஆகாயத்

தையளாவும்படி வில்வகுயிலுமித்தனாலும்) விளக்கமடைந்த வேல்போ
லும் விநியையுடையவளாகிய ஜானகியினானது திருமலையொத்திருத்
தின்றது இத்தப்பொதியமலை. எ-று. (ரு)

சந்தனவிருட்சங்குள் நிறைந்திருப்பதனால் பொதிகைக்குச் சந்தனாச
லமென்றுபெயர். சந்தன அசலம் சந்தனாசலமென னேண்டது.

தலைநன்மாலுடன்றழி இக்கொடுவிளங்கியகவினாற்
துலைவிளாதபல்வனமெலாம்படைத்திடுதுணிபான்
மலைவிளாமலேபூவின்மேலிருத்தலான்மறையோர்
தலைவனுமயவனிகர்ப்பதுசந்தனாசலமே.

(இ-ள்.) இம்மலையில் கலைமானானது உல்லென்மனைக் கலந்து
கொண்டு வாசமாயிருக்கின்ற அழகினாலும் (பிரமனும் கலைமானாகியச
ரஸ்வதியுடன் தழுவிக்கொண்டி விளங்கும் அழகினாலும்) இம்மலை அழிவி
ல்லாத பலவளங்களைப்பெற்றிருக்கும் தனிவினாலும் (பிரமனும் பலவளது
க்களை யெல்லாம்சிருட்டிடித்தும் திரட்சினாலும்) இம்மலை மறைந்தவிடாழ
ல் பூமியின்மீதி வீருத்தலினாலும், (பிரமனும் யாதொருமயக்கருவில்வாமல்
தாமரை மலரினமேலிருத்தலினாலும்) மறையோர்க்குத்தலைவனாகிய பிரம
னைப்போலவருப்பது இப்பொதியமலை. எ-று. (சு)

இலங்கவெண்கரியேறியங்குலாவியவெழிலா
னவஞ்சையிளடகத்தியருறைப்பாற்பதனலாற்
துலங்குவச்சிரவாட்சிகைக்கோடலாற்காரர்கோ
னலங்கல்வாசவனிகர்ப்பதுசந்தனாசலமே.

(இ-ள்.) விளங்கும்படி சுரையும் சிங்ளும் இம்மலையிலேறி உலாவி
க்கொண்டிருக்கும் அழகினாலும் (இத்திரனும் வெண்ணையானமீதேறி அத்
தேவனொகத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும் அழகினாலும்) நன்மைபைத்
தரும் அந்தாட்டிலுள்ள பெண்கள் அம்மலையினிடத்து வந்து வசிக்கின்ற
அழகின்மேன்மையினாலும் (இத்திரனொகத்தில் இன்பத்தைத்தருகின்ற பா
தாட்டியமாகும் அரம்பை மாடர்கள் வசிக்கும் அழகின்மேம்பாட்டாலும்)
மலையில்விளங்குகின்றசுதாரக்சன்ளிகள் அங்குவிழைபெற்றிருக்கும்சன்மையை
உறுதியாகக்கொண்டிருப்பதனாலும் (இத்திரனுப்பிரகையாகின்ற முனையினை
யுடையவச்சிராயுத்ததைக் கையிலவைத்துக்கொண்டிருப்பதனாலும்) தேவா
திபனாகிய கற்பகமலர்மலையைத்தரித்த இத்திரனைப்போலிருப்பதுபொதி
யமலை. எ-று. (ரு)

துய்யவாதுமாழுகனும்பறனைத்தருதுணிபால்
வையமியாவையுங்குளிர்புதுங்காணவனப்பால்
ரவய்யகேசரிமேவலாற்சங்கரன்விழைவாற்
சைவநாயகியனையதுசத்தஞ்சலமே.

(இ-ள்.) இம்மலைவிடத்துப் பரிசுத்தமான ஆற்றின்முதலானது யானைகளை இழுத்துக்கொண்டுவருந்துணிவினாலும் (உமாதேவியும் பரிசுத்தமான ஆறுமூகக் கடவுளையும் யானைமூகக்கடவுளையும் பெற்றதுணிவினாலும்) இம்மலை உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாம் குளிர்ச்சியடையுமாடியான இளந்தென்றற்காற்றையுடைய அழகினாலும் (உமாதேவியும் உலகத்துள்ள உயிர்களெல்லாம் திவினையாடிய வெப்பமீக்கி ஆனந்தத்தைப்பொருத்தும்படி அருளிச்செய்கின்ற திருவடிகளையுடைய அழகினாலும்) இம்மலை வெய்யதாகிய ஆகாயத்தை அளாவியிருப்பதாலும் (உமாதேவியுக்கொடியசிகந்தை வாகனமாகக் கொண்டிருப்பதாலும்) இம்மலையைச்சுழியிரான் விரும்பித்திருக்கோயில்கொண்டிருப்பதாலும் (உமாதேவியையும் சுவிராணலிழைவுற்றிருப்பதாலும்) உமாதேவியைப்பொத்திருக்கின்றதுஇப்பொதியமலை. எ-று. (அ)

புனிதவெங்கடமாதவன்மேற்றிகழ்ந்தரு
லினியசரிலக்கணமெலாம்வளங்கிடமியல்பா
னனிமிசுர்தவெண்வளமுடைந்தவர்க்கருளாலன்ற
றனிமலர்த்திருவனையதுசத்தஞ்சலமே.

(இ-ள்.) இம்மலைவிடத்துப்பரிசுத்தமாகியமிசுர்தமதலுலத்தைப்பொதியும்யானைகள்விசேஷமாய்விளங்கும்புகழ்ச்சியினாலும் (இலக்குமியும் தாய்மையுடைய எங்கள்மகாவிஷ்ணுவின் சூர்பின்மேல்விளங்கும் புகழ்ச்சியினாலும்) இம்மலையில் இனிபதாய்ச்சிறப்பலமந்தபஞ்சுலக்கணங்களும் விளக்கிக்கொண்டிருக்கும் தன்மையினாலும் (இலக்குமிக்கும் இனியதாகிய ருப்பத்திரணிலெட்டெண்களும் அளமத்திருக்கின்றன) இம்மலைதன்னிடத்தில் வந்தவர்களுக்கு எண்ணத்தக்க வளம்பங்களைடெல்லாம் கொடுக்கும் தன்மையினாலும் (இலக்குமியும் தன்னையடைந்தவர்களுக்கு மிகுந்துள்ள வன்வகைச்சம்பத்துகளையுங் கொடுக்கின்ற தன்மையினாலும்) ஒப்பற்றதாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியைப்பொத்தது இப்பொதியமலை. எ-று. (அ)

கலைகளெண்ணெழுத்தர்திதன்வயின்விளங்கலினால்
மலைவிலாவயன்ருலமேவதித்திடும்வகையாற்
தலைவிலப்பொருட்சிடங்கொடுத்திருத்திடத்துணிவாற்
நிலைவாணியையனையதுசத்தஞ்சலமே.

(இ-ள்.) கலைமான்களும் எண்ணத்தக்க எழுத்தரும்மற்ற உலோகங்ளும் இம்மலைவிடத்து விளங்கலினாலும் (சரஸ்வதியினிடத்தும் அறுபத்துநாலு கலைகளும் செந்திடசாஸ்திரங்களும் இலக்கண சாஸ்திரங்களும் பிரதாசித்துக்கொண்டிருப்பதாலும்) இம்மலைமேலெல்லாமல்வெற்றியொருந்திய பனைமரக்களை யுடையதாயிருக்கின்ற தன்மையினாலும் (சரஸ்வதியும் மாதுபாடிவலாத பிரமன் காலிலே வீற்றிருக்கும் தன்மையினாலும், (இம்மலை ஒழியாத பலபொருள்களுக்கும் இடங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் தன்மையினாலும் (சரஸ்வதியும் ஒழிவில்லாத பல சொற்பொருள்களுக்கிடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் வாய்மையினாலும்) கல்வியைக்குறித்து முத்தன்மைத்தன்மையையுடைய சரஸ்வதியை ஒத்திருத்தது இப்பொதியமலை. எ-று. (கா)

கற்பகத்தருத்திலுலகளிசுல்துவைகலினால்
வெற்படக்கிணன்றன்னிடமேவியாயினு
லற்புத்தருகோதையால்குணினனியென்
சர்பமெய்ச்சசியனையதுசத்தஞ்சலமே.

(இ-ள்.) இம்மலை கற்பகத்தருவின் நீழைப்பொருத்திக் கவுத்திருப்பதாலும் (இத்திராணியும் கற்பகத்தருவின் நீழலில் அழகுபொருத்தி வசப்பதாலும்) இம்மலை வீத்திரியை யடக்கிய அகத்தியர் தன்னிடத்திலிருக்கப்பெற்றக்கொண்டதாலும் (இத்திராணியும் மலைகளின் சிறகையறுத்து அதுகளின் இறுமாப்பை யொழித்த இத்திராண்தன்னிடத்தி லிருக்கப்பெற்றுக் கொண்டதாலும்) இம்மலையாலர்க்கும் அற்புத்ததை வீனைக்கும் தென்றற்காற்றை யுடைமையினாலும் (இத்திராணியும் அதிசயத்தை விளைக்கும் அளகபார்த்தையுடைமையினாலும்) நாகபடம்போலும் நிகம்பத்தின் அழகு வாய்த்தஉண்மையான இத்திராணியையொத்திருத்ததுஇப்பொதியமலை. எ-று. (கா)

செழுஞ்சுடர்கான்ருளிசிய்க்குநுத்தீபமரப்பொதுமபர்செய்ய
ம்பாரி, லெழுத்துபடரொளிதாளக்குவாலலந்திறைத்துவதித்திலகப்
பாங்னர், கொழுங்குளதமணிக்ருவைகழகம்வதுறப்பொதிபமெனங்கு
வட்டிலேறி, யொழுங்குடன்வான்கடர்கன்பலவுருக்கொடுதவமி
தைப்பதொக்குமாதோ.

(இ-ள்.) பொதியமலையில் செழுமையுள்ள சாடிகையவீடு இருளைக் கெடுக்கும்படியான நல்லசோதியிருக்கங்கள் நிறைந்துள்ள சோலைகள் நெருங்கி மிகுமிடத்தில் எழுந்த படர்கின்ற ஒளியையுடைய முத்தக்குவைகள் அளந்தமாக நிறைந்து பொருத்திப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றொருபுறத்தில் பொங்குமியும், மாணிக்கக்குவியும்பிரகாசித்துக்கொ

னமுருப்பது ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் சந்திரர் சூரியர்களு
மற்றுமுள்ள பிரகஸ்பதி முதலான நவக்கிரகங்களும் பொதியமென்கிற
மேயிலேறிப் பலவருவங்கொண்டு ஒழுங்குடனிருந்து தவஞ்செய்வதை
யொத்திருக்கும். எ-று. (கஉ)

முத்துக்களைச் சந்திரனாகவும் சக்திரனாகவும், மாணிக்கங்களைச் சூரி
யனாகவும் அங்கரகனாகவும், நீலரத்தினங்களைச் சனிபகவானாகவும், மா
ந்தரத்தைப்பூதனாகவும், பொன்னினைப்பிரகஸ்பதியாகவும் பருத்துக்கொள்க

பொதியடக்கிப்புலன் ஹந்தங்குள்ளுணர்வோரினி ஹந்தங்குபுனி
தரானோர், செந்திரமுமெய்தவாச்சிமமோருகோழிதொகடொறுந்
திசுழாநிற்கு, முயியொடித்தேமதமாக்கநெப்பன்னசாலைகளவர்க்குமுடி
க்குமாக்க, ளறிவுடனங்கவாப்பூரைக்கமுத்தரிக்குங்காலமுணர்ந்தங்க
னம்மா. (கஉ)

(இ-ள்.) ஐம்பொற்களை யடக்கியும் சந்திரனிலிஷயங்களை நீக்கியும் பி
ரமத்தையுள்ளே இயாணிப்பவர்களாய் ஞானந்திலைசெய்யும் புன்தர்க
ளானவர்கள் வசிக்கும் தவாச்சிமங்கள் ஒருகோடி அந்தமலையின் திசை
கள்தோறும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும், மதமுள்ளயானைகள் துளிர்க
ளாயிருக்கிற தலைகளை யொடித்துக்கொண்டெவந்து அவர்களிருப்பதற்குப்
பன்னசாலைகளகட்டும், பசுக்கள் அவர்களுடைய பூசைக்குக் காலமறிந்து
பால்களை அவரவர்களுடைய பாத்திரத்திற்குறக்கும். எ-று. (கஉ)

நற்றஞ்சுதங்கதலிபலாநைந்நாமிபூத்தேனருவிநடத்தங்கோர்சார
துறுங்கானமதினெறிமுகில்பொழிபும்வெள்ளருவிதுள்ளரியோர்சா
ரதுங்காலமுதுமார்போன்முழங்குகயமொழுக்குமதவருவியோர்சா
ரிதும்பூதிவ்வைவாணிதங்கைகாளுத்தியெனவிழியுமாதோ.

(இ-ள்.) கல்லமம்பழங்களும் வானம்பழங்களும் பலப்பழங்களு
ம்நைந்துபொழிந்த தேனருவிகள் அங்கொருபுறத்திலோடியும் அடவிமர்
க்களிலேறி மேகங்கள் பொழிந்த வெண்ணிறமுள்ள அருவிகள் ஒருபு
றத்திலோடியும் உலகமெல்லாம் அழியும்படியான ஊழிகாலத்தில்வந்துமழை
பெய்கின்றமேகம்போல முழங்குகின்றயானைகள் பொழிந்தமதநீர்ஒருபு
றத்திலோடியும் பார்த்தின்றவர்கள் சதென்ன அற்புதம் ஆகாயகங்கைபோ
லவும் சகஸ்வதியென்னும் நதிர்போலவும் காளுத்தியெனவும் நதிர்போல
வும் இழிக்கின்றதென்று சொல்லும்படிபொழிந்துகொண்டிருக்கும். எ-று.

கங்கை வெண்மைநிறம், சகஸ்வதி செம்மைநிறம், காளிநீர் கருமை
நிறம், மணலுபருவி வெண்ணிறம், தேனருவி செம்மைநிறம், மத அருவி
கருமைநிறமெனக்கொள்க.

தென்னுயிசெழித்தோங்கமுத்தமிழும்விளங்கமுன்னுட்சிறந்
துதோன்றி, மின்னாறமலையொழிக்கும்பொருளை தருமம்மலைமேலவி
ளங்குகோட்டிற், புன்னாகம்பொன்னிதழிப்பாடல்தேனருகுத்தும
லர்பொழியுங்காட்சி, பெய்நாளுஞ்சிவலங்கத்தன்பர்களுரொழுகி
ட்டிறைஞ்சல்போலும்?

(இ-ள்.) பாண்டிய நாடுசெழித்து ஒங்கவும் இயல்பை நாடகமென்
து முன்று வரைத்தமிழும் பிரகாசிக்கவும் திறப்புள்ளதாய் ஆதி காலத்
திறறோன்றி ஒளிபொருந்திய முத்துக்களையும் இத்தினங்களையும் கொழி
த்துக்கொண்டு வராகின்ற தாமிரபாணியென்னும் கதிானது வருகின்
ற ஒசையிளையுடைய அந்த மலையின்மேல் விளங்குகின்ற சிகரங்களில்
சாபுண்ணைகளும் பொன்னோலும் சொன்னைகளும் பாடிரிகளும் தேனை
ப்பொழிந்து புட்பங்களையுஞ் சொகிற காட்சியானது எத்தனாலும் அ
டியார்கள் சிவலங்கப்பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்து பீடபங்களை
யருச்சித்துப் பணிவதுபோலிருக்கின்றது. எ-று. (கரு)

காவதங்கன்பலகடர்த்துமருவுலாவான்முடிமேற்குநனஞ்சுமெழுவலோ
ந்துபுகுதென்றற்குழவிதவந்செஞ்சார்த்தப்பொதும்பர்மேலித் தேவ
ரெலாமினிதுவழிவலிச்சைபெருப்பெருகத்திரிவரென்றாற், றுவி
லருட்பொதியமலைத்தனிப்புமென் னுற்புகழுந்தகைமைத்தேயோ.

(இ-ள்.) பலகாதமேலேசென்று வாசனை பொருந்திய திறப்புள்ள
தன் முடியின்மேல் தேனிலைக்கத்தார் டட்டுகின்ற புட்பங்களைப் பொ
ருந்தியும் இளந்தென்றல் தகழ்கின்ற செஞ்சந்தனச் சொனையப்பொ
ருந்தியும் தேவர்களெல்லாம்இனிதாக வாசஞ்செய்யும்படி மேலுமேலும் இ
ச்சையுண்டாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பார்களுள்ளால் குற்றமில்
லாத அருளையுடைய பொதியமலையின் ஒப்பற்றபெருமையானது என்
னல் புகழத்தக்க நன்மையுடையதோ. எ-று. (சக)

வேறு.

இந்தவளமேவிபவெழிற்பொதியவெற்பிற்
சத்தனவனத்திரடதைத்துறையுராப்பண
சுந்தாமனிக்கைதசோதிதவழிகோயி
லந்தவபனுப்புதவழங்குளதொன்றம்மா.

(இ-ள்.) இத்தகையமையுடையவளப்பம் பொருந்திய அழகுள்ள பொதியமலையில் சந்தன விரகாசங்களிற்றைத் தோலேன்மத்தியில் அழகமைந்தமணிகள் பதித்துச் சுவர்ணமயமாபெய்கும்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு ஆலயம் பிரமதேவனும் கண்டி சந்தேசத்திற்கும்படி அவ்விடத்திலிருக்கின்றது. எ-று. (கௌ)

அக்கனகமாளிகையிலம்பொன்மணியாரக்
கனகமயமலையென்கொண்டிருக்கின்ற ஒருமொன்று
மிக்கவொளிகக்குமரிமென்றவிசின்மீதே
புக்கிரவிமேற்றிகழ்ப்பாராதனைமான.

(இ-ள்.) சுவர்ணமயமாகிய அந்த ஆலயத்தில் பெரன்னும் இரத்தினங்களும் முத்துக்களும் தகுதியுள்ள பலரூபியப்பிரகாசத்தையுங் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரப்பிரகாசத்தையுமொன்றும் வீசிக்கொண்டிருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்மேல் சூரியமண்டலத்திற்சென்று வீழ்ந்திருக்கும் சிவபிரானை யொப்பாக. எ-று. (கௌ)

சூன்வெகைகொண்டவர்கள்எள்ளினதள்ளும்
புண்டரிகமன்னவிருபென்னடிசுண்டின்ன
வெண்டவிரவண்டிரையிற்றுமழிவற்றே
மண்டமொளியிஞ்சுரையின்வந்தலையங்க.

(இ-ள்.) தரிசித்துச் சந்தோஷங்கொண்டவர்களுடைய வஞ்சவினைகளை யொழிக்கத்தக்க செந்தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு அழகுள்ள திருவடிகள் பிரகாசிக்கவும் கணக்கிறந்த ஆண்டிகோடிகளின் முடிவிலும் அழிவில்லாமல் நெருங்கிய பிரகாசமிருந்த அஸ்தமினித்து மரவுளி விளங்கிக் கொண்டிருக்கவும். எ-று. (கௌ)

வித்துருமவெற்பினடுமேவிவீரீயாரிடம்
புத்தமுதமுற்றகிரணக்குழவிபோலச்
சுத்தவொளியெற்றருதுங்கருவிபோல
மித்தனருனீரொளியுமுதுலுமுரீட.

(இ-ள்.) பலமலையினிலிற் பொருத்திவிளையாடுகின்ற புதிய அமுதமயமாயமைந்த கிரணங்களையுடைய திறைமதிபோலவும் பரிசுத்தமாகிய பிரகாசத்தைப்பெற்று அப்பலமலையின் கரையில் வீழ்கின்ற அருவிபோலவும் சிவபிரான்திருவருள்போன்றதாகிய விபூதிபிரகாசிக்கவும் புணர்நிலை மார்விளிர்விளங்கவும். எ-று. (கௌ)

அழிமுழுதுங்கவருமங்கையின்மருங்கே
வாழியருளோதுசிவமலைப்பொலியெய்த
வழிமுதல்வன்கணிலுதித்தமணியலை
குழிருபுயக்குவடு தன்னமுகமுன்ன.

(இ-ள்.) சுமத்திரநீர்முழுவதையுங் கவர்ந்த அழகியகயினிடத்து பஞ்சாகாந்தையுச்சரிக்கும் செயமா? பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவும் சிவபிரான் திருநெத்திரங்களிலிருந்தே விழ்ந்து விழுந்த மலைபீன்கிரம் தோன்ற இரண்டிபுதுங்களிலும் பொருந்திய அழகு நிலைபெற்றிருக்கவும். எ-று. (கௌ)

ஆரணசிவாகமபுராணமுனைதேதும்
பூரணமதிக்குள்வளர்போலவதனத்தோங்க
வேரணியுறப்பெருகியின்பகயனத்திற்
சீரணியருட்சலதிசீதவலைமோத.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்கள் இருபத்தெட்டாகயங்கள் பதினெண்புராணங்கள் ஆகியாகியசாஸ்திரங்களெல்லாம் பூரணமாகிய சந்திரனுக்குள்ளிருந்து வளர்வதுபோலத்திருமுகத்தினிடத்தோங்கவும் மிக்க அழகுபொருத்தப்பெருகியல்லபார்வையினிடத்துச் சிறப்பமைந்த திருபையாகிய சுமத்திரத்தின் குளிர்ச்சித்தங்கிய அலையானதுமோலிக்கொண்டிருக்கவும். எ-று. (கௌ)

சிந்துரநிறக்கனகதேசொளியெங்காளுந்
தந்திசுட்டுண்டலமுந்தாழ்குழையினுடச்
சுந்தரநிறக்குழவிதோன்றியொருமுள்ளாய்
வந்திரையெள்ளதுதனீற்றொளியவங்க.

(இ-ள்.) சிந்துரநிறமுள்ள மாற்றுயர்ந்த பொன்னொளியவளக்காலமுந்தருகின்ற புதுமுகட்டிவடிவாதகளில் அமைந்தகொண்டிருக்கவும் அழகுள்ள ஒருஇளந்திங்கள் உதித்தமுன்றுபிராயப்பிரிந்திருக்கிறவரிசைப்போலநெற்றியினிடத்து விபூதியின் பிரகாசம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கவும். எ-று.

மருத்தமாருண்ணவிடமுண்டிவன்மன்னு
மிருங்கயிலேமலமினன்பொலிவுமான
வருத்தவெண்ணீறணியவங்கமுழுதெங்குந்
தரும்பவளமேலுயர்சடாமுடிதயங்க.

(இ-ள்.) தேவர்கள்முதுண்டுயுமாறு விஷமுண்டருளிய சிவபிரான் வீற்றிராசின்ற பெருமைவாய்ந்த கையாடலியினிடத்தள்ள சூரியனுடைய பிரகாசத்துக்கொப்பாக அருமையாகிய கற்ப விதிப்படியமைந்த வெண்ணீறணிந்த திருமேனிமுழுவதும் பவளத்தினும் மேம்பட்டிச் சிவந்த சடாடலிவிளங்கிக்கொண்டிருக்கவும். எ-று. (கௌ)

விபூதிதூளாஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறீர் அவருடைய திருமேனியை
மேலையாகவும் செஞ்சடாமருடமானது சூரியனாகவும் அமைத்துக்கொ
ள்க.

நாதமுதலாயகரணங்கள் கெடவண்ணும்
போதமுடனேதமதுபோதமவரமும்
வேதமுதவாயபாவிடருள்மெய்ஞ்ஞான
மாதவவாததிரியமகாபுனியிருந்தான்.

(இ-ள்.) நாதமுதலாயபலதத்துவங்கள் ஒழிந்தவனவிலும் உண்டா
ரும் மெய்ப்போதத்துடன் தந்தபாதமவாழ்கின்ற வேதமுதவாயபா
மோஷத்தை யருளுகின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய மதாதவகரோத்
ட்டராகிய அகஸ்தியமகாபுனியிருந்தார். எ-று. (உரு)

தாழினியவேனியரன்ருள்கருதியொன்று
யாழிமுழுதுண்டமுனியங்குறையும்வேலை
யேழுவகலில்லதொருவேமவிதுமஞ்ஞ
வாழியுலகுய்யவாவாவத்தவகைசெய்க்கேள்.

(இ-ள்.) இவையவைகளாய்த் தீர்ந்த கடைகளுள்ள சிவபிரானுடைய
திருவடிக்கைத் தியானித்து ஏழுசமுத்திரங்களையுமொன்று அருந்திய
அகஸ்தியமாமுனிவரானவர் அங்குநீற்றிருக்குங்காலத்தில் தீர் ஏழுலகினு
ம் மேல் ஏழுலகினும் இல்லாததாய் இன்மருள்ள ஒரு அந்சயமானது
இவ்வுலகத்தொடர்லாம் உய்யும்படி அங்கு உண்டாகியுலகையைச் சொ
ல்லுகின்றேன். எ-று. (உரு)

அண்டமுழுதுத்தருமான் திருவடிக்கீழ்த்
தொண்டினியுயர்த்தவர்கடேபடையுடன்வாழ்வார்
கண்டுகைவெண்ணிறளவிலகர்தலுடையபூண்டார்
தண்டிடுகுண்டுகைதரித்திறுத்தார்.

(இ-ள்.) அண்டங்களை யெல்லாம் படைத்தருளிய சிவபிரானதுதிரு
வடியின் கீழ்திருத்தொண்டில் உயர்ந்தவர்களும் பரிசுத்தத்துடன் வாழ்கின்
தவர்களும் ருத்திராஷ்டகண்டிகையும் வெண்மைநிறமுள்ள விபூதியும் அள
வில்லாத விருப்பத்துடன் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் தன்கொண்ட
வகைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும் வகைகளையுடையவர்களும். எ-று. (உரு)

பின்னுசுடலத்தராளப்பெய்யுயவனத்தார்
மன்னுமரைபீதியியவற்கலைபுனைத்தார்
மென்னுமியிடுமெனமெனவெனகட்டார்
ரெக்கிவமுமெனக்கையெய்துநுதையுள்ளார்.

(இ-ள்.) பின்னியசடையையுடைய சிவபிரானது திருவருளைத்தம்
மையடுத்தவர்களுக்குத் தருகின்ற இருபாளோக்கத்தை யுடையவர்களும்
பொருந்திய அரையினிடத்து கல்லமரவிரியைத் தரித்தவர்களும் கண்ணு
க்குத்தொற்றாமல் விளங்குகின்ற சிதியகல்வ உயிர்களிறத்தபொருமென்
றுகருதி மெத்தென்றதுடப்பவர்களும் கல்லாஷ்டகங்களிலும் கட்டி
சைகளிதழ்மிடடைத்திருக்கும் புகழுள்ளவர்களும். எ-று. (உரு)

செங்கனாகவெற்பிடுகுநீசெய்யுயவனத்தார்
தங்கள்விரதத்திலொருசுற்றமுழியாதார்
மங்குலுடனிக்கிலமும்வானுலகுமெய்ப்பார்
பொங்குலுயித்திணும்பொய்மைபுரைத்தார்.

(இ-ள்.) மகம்மேருவும் தேவருக்கங்களும் அழிந்தபோதும் அழிந்தா
லத்திலும் தங்கள்தலத்தில் ஒருசிறிது அழியாதவர்களும் மேகத்துடன்
இந்த உலகத்தையும் தேவலோகத்தையுமொன்றுச் சேர்த்து அதிலுள்ள
விசேஷத்தவளங்களைல்லாற்றையும் கொடுத்தாலும் பொய்வார்த்தைசொ
ல்லாதவர்களும். எ-று. (உரு)

இத்தனையுமாமுனியவொண்ணில்திரண்டே
யத்திரியடர்த்ததவனாலையமடைத்தே
வித்தகங்காதிபலனத்தொழுதுயிழ்த்தே
பத்தியுடனுச்சிநிசைபாதமலர்பூண்டே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையுள்ள பெருமைபொருத்தியமுனிவர்கள் அளவி
ல்லாதவர்களாய்க் கிட்டமாகக்கூடிவந்து வித்தகினையுடக்கிய அகஸ்திய
முனிவர் கீற்றிருக்கும் ஆலயத்தில் சேர்த்து அவரைக்கண்டு வித்தகனை
தவத்துக்கதிப்பினென்று தொழுது அதுசெய்து பத்தியுடனே தங்கன்
சினிடத்தில் ஆவருடைய திருவடித்தாமரைமலர்களை அணிந்துகொண்
டு. எ-று. (உரு)

வேதமுதலாயவையும்விளங்குமரைக்கண்டாய்
நீதியறமெவ்வகையுநின்னிடைவளர்ப்பார்
யாதியமவான்மகனையங்கைதொமெய்காட்
மதுபடாரதலகைநீர்க்கவிவளவந்தாய்.

(இ-ள்.) வேதமுதலாகிய சாத்திரங்க்கவிருடைய விளங்குகின்றசை
யைக்கண்டார்த்தியாய் எவ்வகைப்பட்டதருமங்களையும் உய்யிடத்தில்வை
த்து வளர்க்கின்றீர், சிவபிரான் மலையரையன்புத்திரியாகிய பார்வையே
யாரைப்பாணித்தகளைஞ்செய்துகொண்ட அத்தராவில் இந்தமுயிர்க்குக்கு

ற்றம நேரிடாவண்ணம் அனைத்திற்கும்பொருட்டு இந்தப்பொதியமலையில்
னிடத்து எழுந்தருளினார். எ-று. (கச)

கலையபதியானவர் நந்திதேவர் அநந்ததாதுகள் முதலாகியசகல பிர
மதகணங்களுடனும் திருமயிலையிற்சென்று பார்வதிதேவியாரை விவாகஞ்
செய்துகொள்ளுங்காலத்தில் அந்தத்திருமணக்கேசரன் தரிசிக்கும்பொரு
ட்டுத் தேவர்கள் முதலானவரும் அமலிடத்தில் வந்து சேர்ந்தமையால்
வடபுயிர் தாழ்ந்து தென்புயிர் புயர்ந்தது, அதுமூன்போலச் சலியுமிருக்கு
ம்படி அகஸ்தியமுனிவர் பொதியமலையில் சென்றிருக்கச் சிவபிரான் கட்
டனையிட்டது.

பூநெறிமறைத்தகலவான்முதலுறப்பொய்
மேனெறியடைத்துவளர்வீர்தவலிவிழ்த்தாய்
மாநெறிவழாதுசார்வாழ்த்தவலர்கட்காய்
மீனெறிதிரைப்புணரியும்பருகிவிட்டாய்.

(இ-ள்-) பூயிபின்மார்க்கத்தை மறைத்துவிசாலமாகிய அண்டமுருகட்
டையுமபிழிந்துசென்று ஆகாயமார்க்கத்தையலிடத்து மேலோங்கிய விரி
கிரியினுடைய அகத்தையையக்கெடுத்தவரே அன்றியும் நல்ல ஒழுக்கத்தினி
லநின்றும் வருவாரை இந்நிரன்முதலாகியதேவர்கள் வந்து வாழ்ந்த அவர்
கள் பொருட்டு மகாமுதலிய மீன்களைக் கரையில்லிசுகின்ற அலைகளையு
டைய எழுசமுத்திரங்களையும் உண்டு மீட்டுமுமிழ்த்தவரே. எ-று. (கஉ)

விருத்திரசாரனென்பவன் தேவேந்திரனுடன் போர்செய்து தோற்
றுச்சமுத்திரத்தில் ஒலித்துக்கொள்ள அவனைக்கண்டுபிடிக்கும்பொருட்டு
அகஸ்தியமுனிவரைத் தோத்திரஞ்செய்ய அவர் சிவபிரான் திருவருளின்வ
ல்லமையைக்கொண்டு எழுகடலையுந்தமது உலுளங்கையிலேற்று ஆபொ
னாமாக உட்கொண்டனர்.

புன்மொழிபுகர்த்திகல்செய்பொய்ச்சமயமான
கன்மொழியிருளானகம்பனுருச்செய்தாய்
மன்மொழிவடாதுமொழிமாதவர்களின்சொற்
றென்மொழியெனப்புகறிருத்தமிழளித்தாய்.

(இ-ள்) அற்பமொழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு சமயவாதஞ்செய்கி
ன்ற உண்மையுபொருளுணராதவைஷ்ணவசமயத்தார் கெடும் வன்மனம் ந
ல்லவார்த்தையினாலே அச்சாகதாரமாகவிருந்த விஷ்ணுவைச்செலிக்கமா
கும்பாழிச்சய்தருளினவரே, நிலைபெற்றமொழியாகிய வடமொழி யென்னு
முனிவர்களுடையஇனியவாக்கியத்தைத்தென்மொழியாகப்பரவும்படிநல்ல
தமிழ்மொழியையருளிச்செய்தவரே. எ-று. (கங)

முற்காலத்தில் திருக்குற்றலமென்னும் ஸ்தலமானது விஷ்ணுவைத்
லமாயிருக்கையில் அகஸ்தியமுனிவர் அந்தவிஷ்ணுவைச் சேலிக்கும்பொ
ருட்டு ஆலயத்துட்செல்லும்போது அங்கிருந்த வைஷ்ணவர்கள் ி பாவநா
ண்டி உள்ளேபோகக்கூடாதென்று தடுத்தார்கள். அப்படியே உள்ளேபோ
காமல் வெளியேசென்று அவர்களுக்குத்தெரியாமல் வைஷ்ணவ வேஷம்
பூண்டுகொண்டு கரக்கண்டி அவர்களைக் கழித்ததனால் ஆலயத்திற்கு
ட்போய் விட்டவராகிய சிவரூபத்தைச்சிவவிஷ்ணுமாதியாகச்சொன்னார்

தளர்ந்தருள்பிணித்துவீரர்கள்சார்பொருளிர்தென்னு
முளந்தனிலிருந்துநாமாபதியையல்லால்
வளந்தருமுருந்தனியன்வாணவர்களைனோ
ரளந்தளவினிற்புகழையார்புகழவல்லார்.

(இ-ள்) தளர்ந்து அருள்பூட்டாமற் பிரிந்துதங்களுக்குச் சார்பா
கிய பொருள் எதுவோவென்று கருதிக்கொண்டிருக்கும், ஆன்மவர்க்
தங்களின் உள்ளத்துக்குள் சார்பாயிருந்தனரும் சிவபிரானையன்றி
கொப்பப்பொருந்திய விஷ்ணுபிரமன்தேவர்கள் முதலியமற்றவர்களும்
அளவற்றும் அளவில்லாத தேவர்களுடைய மகத்துவத்தை யார் அறியத்த
க்கவர்கள். எ-று. (கச)

வேறு.

என்றுசீர்த்திகளெடுத்தெடுத்தெத்திகின்நிசைத்துத்
துன்றுசன்மவல்லவனைப்பிணித்துகளறத்துடைத்தே
யின்றியாமெலாம்பரகதியெளிதினினெய்த
வொன்றுகின்னிமைவினாதுண்டெனமகிழ்த்துரைத்தார்.

(இ-ள்) இவ்வாறு அகஸ்தியருடைய சீர்த்திகளைப் பலவாறாக எதி
த்தெடுத்துத் துதிசெய்து நின்றுபுகழ்ந்து ஒழியாமல்தொடர்ந்து வருகின்ற
ஜனனமரணத்திற்கேதுவாகியவலிய இருவினெப்பினிகளைக் குற்றமறத்தொ
லைத்துவிட்டு இப்போது நாங்களெல்லாம் பரகதியையெளிதாக அடையு
ம்படி தேவர்களுக்கேட்கும் கேள்வி ஒன்றுண்டென்று மகிழ்த்தசொன்
னார்கள். எ-று. (கரு)

அந்தவாய்மையேட்டருந்தவன்னவிலாமகிழ்ச்சி
புத்திமெற்றொளகன்றுகன்றிங்குரீர்புகன்ற
திந்தகல்லறிவின்றுதும்முளத்திரிவெழுந்த
தெத்தமாதவப்பயல்கொலெள்ளிசைமின்களென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர்கள் கூறிய உண்மை வார்த்தையை அகஸ்திய முனிவர்கட்கு அளவில்லாதமகிழ்ச்சியானது மனதுக்குள்ளடங்காமல் மேற்கொண்டு அவர்களைக்கொச்சி இப்போது நீங்கள் சொல்லியவார்த்தை மிகவும் நன்றாகன்று, இத்தகலுணர்ச்சி உங்களுடையதென்பதானது எந்தமாதவப் பயனோடுவென்று சொல்லிநீங்கள் கேட்குநீங்கள்வையச் சொல்லுகின்றீர்கள். எ-து. (க௯)

என்றுமும்பமாமுனிவரெனத்தியம்புதலு
மின்றியாமெலாமிழைத்திடுந்தவமுடிந்திரா
ணன்றுகன்றெனவுவகையங்கடல்புகுநலந்தால்
வன்றிறத்தவமுனிவர்பாவருமவருப்பார்

(இ-ள்.) இவ்வாறு அகஸ்தியமுனிவர்புகழ்ந்து சொன்னவளவில் இன்றையதினம் நாங்களெல்லாருஞ் செய்ததவம் நிறைவேறினம்காளாக்கும் மிகநன்றுமிகநன்றென்று சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்துக்குள் முழுகினல் துடனே மிகவுமுறுதிப்பாட்டித்தன்மையுள்ள தபோபலத்தையுடைய முனிவர்க்காயாவரும் சொல்லுகின்றார்கள். எ-து. (௯௦)

ஏதமார்த்தியவெள்ளிலாவயிர்களுக்கிங்கித்
காதலுற்றவர்களுமேபதங்களைக்கருதி
யாதிதந்தபோண்டங்களைப்பிலவதனுட்
மதகற்றிடுமெருதுவியண்டத்தின் நிறனிலீ.

(இ-ள்.) பாபங்களைச்செய்த அளவில்லாத உயிர்களுக்காகத் திருவுள மிரங்கி விருப்பமுற்று அவர்களுடைய கன்மமேதங்களைக்கருதிச் சிவபிரான் படைத்தருளிய அண்டங்கள் அளவில்லை அந்த அண்டங்களுக்குள்ளு நற்றங்களை நீக்குகின்ற பிருதிவியண்டபேதத்தில் எ-து. (௯௧)

அளவில்லற்புதம்படைத்திடுமித்தவண்டத்தின்
வளமிருத்தவிலவிலலாகத்தின்மன்னவரைப்பி
னொளிதரும்பொன்மாமெருவிறென்புடையலவித்
தெளியிலைப்பதுகோடியோசனையதாய்த்திகழும்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத அற்புதத்தையுடைய இத்தப்பிருதிவியண்டத்தின் சேர்ந்த எல்லாஉலகங்களுக்குள்ளும் வளமிருந்த இந்தப்பூலோகத்தின் நிலப்பரப்பிலே பிரகாசம்பொருந்திய பொன்மயமாகிய மகம்மெருவின் தென்புறத்திற் சென்றுதெறுமிடத்து லும்பதுரோசனை தூரம் பரப்புள்ளதாய் இவ்வளங்குகின்றது. எ-து. (௯௨)

பாசுவேதனைபற்றத்தருள்பதித்திடுமபரமா
மீசன்வாழ்தலமென் னிலவாயினுமிதனுண்
மாசுதாயந்தருணமுத்தியைமெளநிலில்வழங்கு
மேகிலற்புத்தத்தெமெக்கிசையெனவெனைத்தார்.

(இ-ள்.) பாசுவன்பத்தைப் பறித்திடுகருவோடுப்பதித்தருளும் பாசுவிய சிவபிரான் திருக்கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்குந்தலங்கள் அளவில்லாதவைகளாயிருந்தாலும் இவைகளுக்குள் ஆன்மகோடிகளின் சூற்றங்களை நீக்கி அருளாகிய மோகத்தை எளிதில் பிரசாதித்தருளுகின்ற முதலில் லாத அர்ப்புத்தையுடையதலம் எதுவோ அதனை அடியேந்தருக்குருளிக் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். எ-து. (௯௩)

விண்ணுமாதவாமெருநிறக்துறுமுனிவினம்பும்
பண்ணமைக்கரனளித்ததேதார்பதிபுண்டப்பதிபைக்
கண்டுபோற்றினுமீதன்புகழ்கேட்டினுங்கருத்துட்
கொண்டுமுன்னினுமுயர்கதியக்கணங்கொடுக்கும்.

(இ-ள்.) பெருமையொருந்திய முனிவர்கள் இவ்வாறு வாய்திறந்துகூற அதைக்கேட்ட அகஸ்தியமுனிவர் சொல்லுகின்றார். பூர்வம் பார்வதிதேவி யாருக்குச்சிவபிரான் உபேசுத்தருளிய ஒருதலம்பூலோகத்திலிருக்கின்றது, அந்தத்தலத்தைத்திரிசித்துத் துதிசெய்தாலும் சிவத்தியை அப்பொருதேயருளிச் செய்யும். எ-து. (௯௪)

தன்னையேதன வினையதாயுடையவித்தலத்தை
யென்னையாருடைநாயகனமுதத்தினையோன்
முன்னையானைக்கூறித்ததுகதிபுமுனிகான்
மன்னுமீரெட்டிலைத்திரிநமுதன்மையாய்மருவும்.

(இ-ள்.) தன்னையேதனக்கு ஒப்பாக உள்ள அந்ததலத்தைக்குறித்து என்னையாருடைநாயகிய ஆறுமுகக்கடவுளானவர் நான்கு யுடையம்புமுன்னுள் எனக்குப்பேசுத்தருள்ப்பட்டது முனிவர்களே அந்தத்தலம் நிலப்பெற்ற சிவத்தலங்கள்பதினானும் அதனிலும் முகைய லுத்தலங்குறிலும் முத்தன்மைமாய்விளங்குசிறந்து. எ-து. (௯௫)

வேறு.

தில்லைதிருவெண்குங்கொஞ்சிதிருவானைக்காமதுரைதிருக்
களத்தி, மல்லலுறும்மைக்கொடுசோமகாமருமந்தராசலஞ்சிரா

லங்காடு, எல்லையினற்கிரிபழையதிருக்கோகன்னமிராமராமதம்மி
லையிரெட்டாருர், தொல்லைமறையிங்கிவைபுளநிகமாகச்சொல்லு
மைத்துக்கர்விபாதன்சொற்றதாமால்.

(இ-ள்.) கிதம்பரம்-திருவெண்காழி-தாதிபுளஞ்சி-திருவானைக்கா-மது
ரை-திருக்காளத்தி-வண்டிபம்பெருந்திய மேதாணியம்-கோமாரதேச்சரம்
கிலைபெற்றமந்தரகிரி - கிதம்பமைத்த திருவாலங்காதி அளவில்லாத
ன்மையையுடைய பருப்பதம்-பழைய திருக்கோகன்னம்-இராமேச்சரம்
திருமயிலை யென்னும் பதிருறுதலங்களாம். இவைக்குள் பழையகோக்க
ள் மேன்மைபொருந்தியவைகளாய்ச் சொல்லும் ஐந்துதலம் உள்ளதென்
று வியாசமுனிவரால் சொல்லப்பட்டது. எ-று. (சக)

வேறு.

ஆயவைகாஞ்சிகாசியமுகுறுதிருக்காளத்தி
நாயகனடனஞ்செய்யுலந்தருத்திலைமூதூர்
துயமரபூரமாகுஞ்சொற்றருமிவையுணன்மை
யெயுமாயுமுத்தியெனினிநிகொடுக்குமாதோ.

(இ-ள்.) அந்த ஐந்துதலங்கள் யாவையெனில் காஞ்சி கார் அழகு
பொருந்திய திருக்காளத்தி சிவிரான் ஆனந்திருத்தல் செய்கின்ற கன்
மையைத்தருவதான பழையதலமாகிய கிதம்பரம் பரிசுத்தமுள்ளதிரு-
மயிலை யென்பவைகளாம், சொல்லப்பட்ட இந்த ஐந்துதலங்களுக்குள் நன்
மைபொருந்திய திருமயிலை யானது, மோகந்தலம் யெனிறாக்கக்கொடுக்கும்.
எ-று. (சச)

பொதியமலைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் - ௧ - க்கு, திருவிருத்தம் - ௩ - ௪.

தலவிசிட்டச்சருக்கம்.

வேறு.

பாகதியெனினிதென்பதற்கினியதோர்ப்பதியுண்டென்றே
யானையுட்காண்டகாட்சியகத்தியமுனிவன்குற
வரதலவினிக்குழாங்கண்மகிழ்ச்சியங்கடலின்முழங்கி
குரைகடன்முழக்கங்காட்டிக்குணலைபிட்டியிற்றழந்தார்.

(இ-ள்.) பாகதியை உயிர்கள் எளிதில் ஆடைவதற்கேதுவாகிய கல்
லொருசெடித்திரம் பூலோகத்தில் உண்டென்று சிவபிரானைத் தம்முள்ளத்
தில்வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதோற்றத்தினையுடைய அகஸ்தியமுனிவர்
சொல்லச் சிரோஷ்டம்பொருந்திய நபோபலத்தையுடைய முனிவர்குட்
பங்கள்சக்தோஷமாகிய அழகுபொருந்தியசமுத்தியத்தில் முடிபுகி அந்தச்
ந்தோஷத்தினால்சத்தியாரிணமகடல்பொல ஆரவாரித்துக்கைக்கொட்டிக்கொ
ண்டு கூத்தாடி வலருடையபாதத்தின்பணிந்தார்கள். எ-று. (க)

தாழ்த்தெழுத்துவரியுண்டதவாதிபசனனவாரி
யிழந்துவெங்கியத்தாழ்த்துமெனெழுதருளின்வாளாற்
போழ்த்தனிர்நினைத்தெவ்வைவப்புளிதவிட்டடைந்தின்பார்த்து
வாழ்த்தடியெங்குநய்யமற்றதைவகுத்தியென்றார்.

(இ-ள்.) பணிந்தெழுத்து துதிசெய்து அவரை கோக்கிச் சமுத்திர
ங்கையுண்டுமீழ்த்தருளிய தேவனே பிறவிகடல்வீழ்ந்து கொடிதாகிய
அசத்தி லமிழ்ந்தி நான்குவருந்தாதவண்ணம் உம்முடைய ஆருளாகிய
வாரிஞ்லை சன்னமரணமென்ற பகைவரைப்பினத்திர் ஆதலானிப் பரி
சுத்தமாகிய மோகந்தலையடைந்து ஆனந்தமேலிட்டி வாழ்ந்து அடியேல்
கருயியுய்யடி அந்தத்தலம் இன்னதென்று வகுத்துச்சொல்லவேண்டுமெ
ன்றார்கள். எ-று. (உ)

அளவிலாவருளார்தும்பமுனிவரனவைவெண்ணிக்
களபமாமுலையாள்பங்கன்கபாவிமாக்கரகோக்கிப்
புளகமேற்றுகொள்ளரேமம்பொடித்திடவிழிசெந்த
வுளடுகிழிந்துருகத்தெய்வவேவாலியம்போலவஞ்ஞறன்.

(இ-ள்.) அளவிலாத அருளினாலே அகஸ்தியமுனிவர் கருதிச்சொ
ல்லுகின்றார். யானைமத்தகம்போன்றனங்கனையுடைய பார்வதிபாகனாகிய
பாலேசுவரர் திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்கும் பெருமைபொருந்திய தி
ருமயிலைத்திசையைகோக்கிப் பணிந்து சீரம் புளகிக்கவும் மயிர்க்குச்செ
தியவும் கண்களிலிருந்து ஆரத்தபாஷ்பம் பெருகவும் மனம்நைந்துருக
வும் தேவசித்திரம்போல் தியானத்திலிருந்தார். எ-று. (ங)

கெடிதவோருளின்வாழ்ந்துயிண்மெங்கிலைவழாதங்
கடிதொழுமுனிக்குழாங்களலாதிருமுகங்கனோக்கி
முடிவிவற்புதங்கள்சொன்னமுதுபதிப்பெருமைமுற்றுங்
கடிதினிறொருத்துச்சேரக்கழறுதுங்கேண்மினென்றான்.

(இ-ள்.) செவ்விராயிருந்த அருளையெதிரானதில் உரத்திருந்த பித்தியானந்தையவிட்டு நீக்காமல் அக்குதல்முடைய திருவடிபயப் பணித்திருக்கும்முனிவர்கூட்டங்களுடையசந்தேகவந்தினுள்மலர்த்ததிரும கங்கைப்பார்த்த முடிவிலலாத அற்புதம்பொருத்திய பழமையாகிய திரு மயிலையென்றும் அந்தனேத்திரத்தின் மாண்பியழகுமூலமும் விரைவில் தொகுத்துச்சேர்த்தகச்சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் என்றார். எ-று. (சு)

கங்கையருச்சுடி லத்தண்ணல்கழையபுராணத்தவந்த பொங்குதிர்படைத்தகையபுராணத்தினுயர்த்தகாவ மங்கிதென்றதன்சர்கோடிருத்திரவெழிற்செய்யமேய சங்கிதைவிரித்தலுக்கூறுமதனையான்சான்றுபெற்றேன்.

(இ-ள்.) கங்கையைத்தரித்திருக்குஞ் சடங்குடத்தையுடைய சிவபிரான் கற்பித்தருளிய பதினென்புராணங்களுக்கும் ஒன்றாயிருந்த சிறப்புள்ள வைபவபுராணத்திவயர்க்கு ஸ்தலம் இன்னசென்று அந்நூலைய சிறப்புதனை கோடிருத்திரர்களுடைய அழகுள்ளபேர்கள் பொருத்திய சங்கிதையானே விவரித்தச் சொல்லுகின்றது அந்தியங்களுக்கு இப்போதான சேரல்வருகின்றேன். எ-று. (சு)

வேறு.

எண்டவிரூபியிரானபெய்வுயிர்த்துமேலாயிலங்குசொழம்போ லெப்பதிக்குமேலாய்த், தண்டரளவொளிபரப்பப்பின்தவள்ளிச் சயிலநுபத்தனதுருபமாகித், தெண்டிரையாடைக்கொடிதன்யிலக மாய்மெய்த்தேவர்கட்காரருளமிர்தாய்ச்சிதழியின்றேவ, ரண்டருக் கும்பிணியறுக்குமருந்தாய்வைகுமதனாமயிலைககராகுமன்றே.

(இ-ள்.) அளவில்லாத ஆன்மாக்களும் அந்த ஆன்மாக்களுக்கு மேலாய் விளங்குகின்ற சிவபிரானுட்போல எல்லாத்தலங்களுக்கும் மேலாக் குளிரச்சிபொருத்திய முத்துகளின் பிரகாசத்தைப்போல ஒளிவாய் பரப்புகின்ற ஓரிசத்தமாகிய வெள்ளிமலைஹருகம் தன்னுடைய உருவ மாகியும் தெளிவுள்ள ஆலைகள் பொருத்திய சமுத்திரமாகிய ஆடைத்தரித்த ன்ன ஆமிதேவிக்குத் திலகப்பொட்டென்று சொல்லத்தக்கதாயும் மெய்த் தேவர்களுக்கெல்லாம் நிறைந்த அருளமிர்தமாகியுஞ் சிறப்பினைய அந்தத் தேவர்களுக்கெல்லாருக்கும் பிரவீணாயைக்கத்தக்கதுவந்தமாயுமிருக்கும் அ தனுடையபெயர் திருமயிலை ககரமென்றுசொல்லப்படும். எ-று. (சு)

இமையாதகாட்டமுளகரர்கண்முள்விரிவவுகின்மேபசரரச ரங்கரிரு. அமையாதனமருவுத்தனென்கைசன்னவொருகணப்போ

ருவமும் உளமும்.

சுசு

திவ்வுயிர்களுறையப்பெற்றும், சமையானசெடிபுடலைத்தீர்க்குஞ்ச ருர்கதபரானத்தவள்ளத்தமுத்தும்பேரு, ரமையாதபெருங்காதவ ளிக்குமுதூரதனாமயிலைககராகுமன்றே.

(இ-ள்.) இமையுட்பாதகண்களையுடைய தேவர்கள் முதல் இந்தவு லகத்தில் வரமும் சர்ச்சாமென்னும் திருவணையுயிர்களைமுதல் பங்கதி பாசருகிய சிவபிரான் திருக்கோயில்கொண்டு கீற்றிருக்கும் அத்தலக் தின் எல்லையில் இவ்வுணப்போதாவது இந்த உயிர்கள் வாசஞ்செய்யத் தக்க பேறுபெற்றால் இமையோலப்பாபசம்பந்தமாகிய இவ்வுடல் மடிய மடியும் கோரிடாவண்ணம் தீர்க்கத்தக்கசிறப்பிழைப்பாருக்கிய ஸ்தலம் சுகப் பிரமான்ந்த வெள்ளத்திலழுத்துகின்ற பெரியஹத்தலம் அடங்காதபெருவி ருட்பைக்கொடுக்கத்தக்கபழமையான தலம் அதனுடையபெயர் திருமயிலை யென்றுசொல்லப்படும். எ-று. (சு)

எண்ணரியமாதவந்தாலதற்கணவந்தெதிறந்தாலும்பிறந்தாலு மியாவிரேனு, கண்ணியவனுறைந்தாலுமதனும்த்தைதரவனுலுறை ந்தொருக்கானவிறியினுய், கண்ணதல்நூலத்திலெவ்வட்டதூற் றேனுங்கருத்திலதைதிறந்தாலுங்கரிசதிர்த்தே, யண்ணநிருவடி யதனையுயிர்க்குமுதூரதனாமயிலைககராகுமன்றே.

(இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்டவர்களுள்ளும் அளவிதெத்கரிதாய்ப்பூ ற்வென்மத்தில் செய்ததபோபலத்தினால் அத்தலத்தினிடத்தில் வந்து இறந்தாலும் பிறந்தாலும் அவ்விடத்திற்பொருத்தி வாசமாயிருந்தாலும் அ ந்ததலத்தின்பெயரை ஒருதரந்தக்கண்ணினால் உச்சரித்து மட்டுநுருவ ருக்குச்சொன்னாலும் இடங்கண்ட இந்த உலகத்திலிருக்கும் வடிகளில் எத் தவாரிலிருந்தாவது தங்களுடைய இருதயத்தில் அந்நூலைய பெயரை நினைத்தாலும் பாங்குகளெல்லாம் தீக்கச்சிவபிரான் திருவடிகளைப்பிரசாதி க்கத்தக்கபழமையாகியதலம், அதனுடையபெயர் திருமயிலைககரமென்று சொல்லப்படும். எ-று. (சு)

எவ்வகைப்பட்டவர்களுன்றது சாதிமினல் உயர்த்தவர்கள், தாழ்த்த வர்கள், கல்விமினலுயர்ந்தவர்கள், தாழ்த்தவர்கள், மகாரோகங்கள் முத லியரோகமுள்ளவர்கள், இல்லாதவர்கள், மல்லொழுக்கமுள்ளவர்கள், இ ல்லாதவர்கள், சிவநேசமுள்ளவர்கள், இல்லாதவர்கள் எனவிவரித்த அபி ந்துகொள்க.

வேறு.

இப்பதியைவானவர்க்குச்சரேசர்

செய்யியகின்னரர்கள்கிம்புருடர்சித்த

ரோப்பில்வசுதேவருடனுரகவுணேசர்
தப்பிலருமாதவர்கள் சாநனர்களானோர்.

(இ-ள்.) இப்படிக்கொத்தமேன்மையுள்ள இந்தக்கேதந்திரத்தைத்தே
வர்கள் யசுதர்கள் அசுரேசர்கள் சொல்லுதற்கரிய இன்னரர்களும்புருட
ர்கள் சித்தர்கள் ஒப்பிலாதவசுதேவர்கள் நாகரஜாக்கள் அயுணேசர்க
ள் பழுதுபடாதவருள்ளமுனிவர்கள் தேவதூதர்கள் என்றுசொல்லப்பட
ட்டவர்களும். எ-று. (க)

வென்றிகொண்மருத் துவர்கள் விஞ்ஞானர்கள் வெய்யோர்
துன்றுகதைவெண்கதிர்கள் துய்ப்புருசுரேசர்
வன்றிறரும்பிரமர்மாயர்வரெல்லா
மென்றுமிரவும்பகலுமேதுவார்வினாதே.

(இ-ள்.) வென்றிகொண்டிருக்கும்மருத் துவர்கள் வித்தியாதர்கள்
பன்னிரண்டுகுரியர்கள் அமிர்தமயமாகப்பொருந்திய வெண்கதிர்களுள்ள
சுந்திரர்கள் துய்ப்புருசுரதர்கள் தேவேந்திரர்கள் மிகுந்தவல்லமைபொரு
ந்திய பிரமர்கள் விஷ்ணுக்கள் ஆகிய இவர்களையாவரும் நான்தொறும் இ
ரவும்பகலும் நம்பித்தேவதூதர்களுடையவர்கள். எ-று. (க)

இப்பதியைத்தேவர்கள்முதல் விஷ்ணுக்கள்முதலாகிய யாழ்ருத்தி
செய்வார்களெனக்கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. இவ்வோரண்டத்தில் குரியர்
முதலானவர்களுக்குப்படுபொருள் பல ஆயிரங்கோடி அபிடங்களிலுந் தனி
த்தனியிருப்பதனால் சுந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு இவர்களைப்பவராகக்
கூறினர்.

முடியசடைக்கடவுண்முன்சொன்மழையும்பின்
பாடியசிவாகமமும்பலகிலையுஞ்சத்த
தோடிமனுவுந்தவளகோகனகதேயி
னீடியகலைக்கொடியுந்ரொளிருமங்கள்.

(இ-ள்.) சுவீர்திராவிட சடாமருத்தையுடைய சிவபிரான் ஆதியி
ல் கற்பித்தருளிய வேதங்களும் பின்புகற்பித்தருளிய சைவாகமங்களும்
பலசாஸ்திரங்களும் சப்தகோடிமகாமந்திரங்களும் வெண்தாமரைமலர்
கோயிலில்வீற்றிருக்கும் சரஸ்வதியும் வாசவாயிருப்பது அந்ததலம். எ-று.

தேவகியமலர்ப்பொழில்கள்தேவருலகிற்போ
யோங்கிபவணமேயதருவோட்டமரிழைக்க
வங்கியகெஞ்சுகரவெள்ளியசலத்தி
னாகுமைதனக்கரனளித்தபதிய்தாம்.

(இ-ள்.) தேவநிறைந்தபுட்பங்கனையுடைய கோலங்கள் தேவருலகத்
தும் சென்று அவ்விடத்திலோங்கினார்திராவிட பஞ்சதருக்களுடனே
பொர்செய்ய உயர்ந்த நீண்டகிரத்தையுடைய வெள்ளியலையாகிய ஏகலா
யத்தில் பார்வதிதேவியாருஞ்சு சிவபிரான் உபதேசித்தருளிய தலமும்
இதுவாம். எ-று. (க)

தேசிகன்மனைக்குருகுதிமையருளற்றே
பூசனைபட்டிவினெ பொன்கவர்களைங்க
மாகபடுபொய்யுவுருத்தும்வினையாவு
நாசமுமயங்கலாந்நுமுனாமம்மா.

(இ-ள்.) குருபத்தினினைவிரும்புறப்பாபம், அருளைன்பது சிறிதமி
ல்லாமல் பிராமணனைக்கொன்பாபம், பொன்னைத்திருமிறப்பாபம், குற்ற
ம்பொருத்தியபொய்யேசதலாவ்வரும்பாபம், மதுபானஞ்செய்தலாவ்வரு
ம்பாபம், என்னும் இவைகளெல்லாம் அந்ததலத்தைப்பொருத்துதற்கு
முன்னம் நாசப்பட்டிப்போம். எ-று. (க)

வேறு.

சண்டவெங்கதிர் பரப்பியேயிருளந்தபனர் கள்பல்கோடி.
மண்ணுபேரொளிதருந்துகர்க்கிரியின்பா ல்வளர்மலர்க்கொடிபோல
வண்ணொலங்குழந்தற்கப்பக்கொடியெனுமடவரலொருபாகத்
தண்டநாயகர்பாஸநாயகர்மகிழ்த்தமர்த்ததப்பதிதானே.

(இ-ள்.) மிகுந்தவெப்பமுள்ள இரணங்களைப்பரப்பி இருளைக்கெடுக்கா
ன்ற பலகோடிகுரியப்பிரஞ்சுததைத்தர்த்தக்கதாகிய ஒருபவளமலையினிட
த்தி வளருகின்ற பூங்கொடிபோல் எங்கெல்லாவும் அளகத்தையுடைய
யகற்புலவலித்தாயாரென்கின்ற உமைமயவனையிடப்பாகத்திருத்திய தே
வநாயகராகிய கபாலநாதரானவர் திருக்கோயில்கொண்டமகிழ்த்தவீற்றிரு
ப்பது அந்ததலம். எ-று. (க)

இரவியாயிரங்கோடியொன்றாய்த் திரண்டிலகுபேரொளிமான
வரதனாசிவலிங்கரூபங்கொடுமயிலையிலுறைகின்றான்
விரவியேதொழுவார்வினையாவையும்விடிக்மகிதாத
பரமஞானமுமவெளிப்படுமுத்திபும்பலிக்குமவ்விடைதானே.

(இ-ள்.) ஆயிரங்கோடிகுரியர்கள் ஒன்றாய்க்கடி ஏகாலத்தில் உத
யமாய்ப்பிரகாசிக்குமொளியையொப்பாகச் சிவபிரான் சிவலிங்கத்திருமே
னிகொண்டிருமயிலையெல்லுந்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். அங்குசெ
ன்று அன்புபொருத்தி அவரைப்பணிசென்றவர்களுடைய வினைகளெல்லா

ம் நீங்கும். கெடாதமெய்ஞ்ஞானமும் உண்டாகும். அந்த இடத்தில் பாடு
த்தியும் சித்திக்கு. எ-று. (கரு)

ஞாலவுடனெழுந்திருந்தபாரிடத்தினிற் குழியாய்வுயிர்க்கெல்லா
கலமிருத்தவவ்விஷ்டயவ்விடைமபன முன்னருளாலே
யலகின்றசிவசிங்கரூபங்கள் கொண்டமருவனினுபாலே
யிலகுபோக முழுத்தியுமெளிதினி சீருவதரிதாமால்.

(இ-ள்.) உளைந்ததாய்தெளிவுபொருத்திய ஆகையையுடையசமுத்தி
ரஞ்சுற்ற இவ்வுலகத்தினிடத்தில் கட்டிடமாயிருக்கின்ற உயிர்களுக்கெல்
லாம் இகபட்சங்கதிய முண்டாகும்பொருட்டு அந்தத்தலங்களிற் சிவ
பிரான் திருவடிகளிற் சிருஷ்டிகாலத்தின்போதே யளவில்லாதநல்லசி
வசிங்கரூபங்கள் கொண்டுநின்றிருந்தாலும் விளங்குகின்ற போகத்தையும்
மோகத்தையும் இந்தத்தலத்தில் பிரசுரித்தருளுவது போலமற்றத்தல
ங்களில் எளிதில் அருளுவது அருமையாம். எ-று. (கரு)

அண்டர்போற் றிபெண்ணை பங்கானலிலிலிச்சுந்தையன்பாள் முள்ள
கண்டி லிற்றொட்டாக்களை கண்டகண்டி லோகங்களன்றதனும்
விண்ணைத் திடாநாவுகாவன் நிவண்மேவியதிருமுன்பு
தெண்டெனப்பணிந்தேழாதபொய்த்தேகமுத்தேகமன்றெனலாமே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் போற்றுகின்றபுண்ணைகண்டு கீற்றிருக்கும் சிவ
லிங்கப்பெருமானையன்புடன் தரிசித்துப்பணியாத கண்டனும் கண்டனோ
கங்களன்று. அந்தசிவலிங்கப்பெருமானுடைய புண்ணையாய்நிறந்து கூறு
தராவும் நாவன்று. இவ்விடத்தில்பொருத்திய ஸ்வாமி சந்திக்கெதிரில்
தெண்டாகாரமாகப்பணிந்தேழாத பொய்த்தேகமுத்தேகமல்லவென்றுசொ
ல்லலாம். எ-று. (கரு)

ஊனுலாலியவுயிர்க்கு முட்டவபொருளொருங்குடனெறித்தேற்
வா னுலாலியசுக்கிர னெம்பப்பிணிமாற்றவத்தலகண்ணி
ஞானநாயகற்றொழுதநுச்சித்தருளலம்பெறுமதனாலே
வா னுளோர்களுஞ்சுக்கிரபுரியெனவழங்குமப்பதிகானே.

(இ-ள்.) தேகத்துடன்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் உயிர்க்குட்டத்
துக்கு ஆதாரமாகியபலபொருள்களையுண்டாக்கி அவைவிருத்தியுடைய ஆ
காயத்தில் நகந்திரசுரபாய்ச் சஞ்சரிக்கிற சுக்கிரபகவான் தன் ஊனுடைய
சரித்தலில்பொருத்திய பிணியைநீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருமயிலையெ
ன்னும் அத்தத்தலத்திற்சென்றுசுத்தித்துஞானசொருபனாகியகபாலிதனைப்
பணிந்துநின்று அவருடைய திருவருட்பிரசாதம்பெற்றுக்கொண்ட கண்
மையினாலே தேவர்களும்குக்கிரபுரிபென்று கோல்லும்படி அத்தத்தலத்து
க்கு ஒருபொய் வழங்குகின்றது. எ-று. (கரு)

வேறு

கோலமலர்மேலயன்மால்கீர்தர்களந்தகோழகடவுளொலைய
யுங்குடமழந்திடலே, சாலவுலகங்கொளலாமியாயங்கோத்திகொ
ட்சாராகப்பதியினிதுசத்தியஞ்சத்தியமே, மயிறவேபொய்த் துவ
ருங்கொடுக்கவெழு மெங்கும்வருத்திடினுமயிபின் மருங்குமுருகத்
தும், சிலவிரதந்தருமர்தவஞ்செய்க்கொளிநிறசித்திக்குமுத்திக்குத்
திடத்திடக்கேசயமே.

(இ-ள்.) அழகுபொருத்திய தாமரைப்பூவில்வித்திருக்கும் பிரயதேவ
ன் மகாவிஷ்ணு தேவகீர்த்தியாளானும் இவர்களும்தம்முள்ள அனந்
தகொழிதேவர்களும் சமாசாமாகிய உயிர்களும் ஏககாலத்தில்மடியும்படி பி
ருதியாக உலகங்கொள்கும் உத்தியிரளையங்கோத்துக்கொள்ளும் காளில்
அந்தத்தலத்தினிடத்தில்அப்பிரயயசேசரது இதுவண்ணம் உலகத்திலுமா
வருமலக்கந்தைப்பெருந்தம்படி பிவகந்தைமுகேசனாகி வருகின்றகொ
டியகலியென்பதும் எத்தலங்களிலும் விபாபித்தவருத்தினும் அந்த
த்திருமயிலையென்ற தலத்தின்பக்கத்திலும் சேராத. அதனால் மேலுள்ள
விரதங்கள் தருமங்கள் தபய்சன் செயங்கள் என்னும் இவைகளையும அந்
தத்தலத்தில் எளிதாகச்சித்திக்கும். மோகமடைதற்கு அத்தத்தலமே திட
முள்ளதாம். இது நிச்சயமானவார்த்தை. எ-று. (கரு)

வேறு.

இத்தலத்தினுண்செந்ததிர்க்கமொன்றவைக்குளே
சித்தஞானசுபமாய்கிழந்திமெகன்பெயர்
சத்திகங்கையத்திடத்தனிப்படுத்தெழுந்தபெர்
முத்தியின்சுக்கிடத்தருண்முழுகின்பமெவ்வார்.

(இ-ள்.) திருமயிலையென்ற அத்தத்தலத்தில் எழுதித்தலங்களிருக்
கின்றன. அவைகளுக்குள்ளே ஒருத்தத்தம் சித்தஞானசுபமாய் கிளங்கு
கின்றது. அதன்பெயர் சத்திகங்கையென்று சொல்லப்படும். அந்தத்தித்தத்
தில் ஸ்ரானஞ்செய்தவர்கள் மோகமாகிய ஆணத்தக்கடலில் முழுகிப்பெ
ரின்பமடைவார்கள். எ-று. (கரு)

வேறு.

மண்ணொரியமாதவத்தோர்மலர்க்கற்பகரிபுலில்வாயும்
விண்ணொடியன்மால்கீர்தர்களஞ்சமெயும்புகழ்விஞ்சையரிவர்கள்
பண்ணொடியபுமெய்நிமடவார்பவருத்திரணதிரண்டித்தித்
தண்ணொழலுங்குமதன்சுலாபிற்றதைத்தாகிப்பெய்திடுமே.

(இ-ள்.) புலோகத்திலிருக்கும் பனிதங்கள் அருமைபாகிய தமமுள்ள முனிவர்கள் மலர்கள் மலர்ந்துகொண்டிருக்கும் கற்பகவிருஷத்திலிருந்து வந்தவன் நெருஞ்சுப் பிரமதேவன் மகாவீரனுடைய தந்தை சீர்பொருந்திய புதமுள்ளவந்தி கறர்கள் என்னுமிவர்களும் பண்போலிருக்கும் வசனமுள்ள இவர்களுடைய மாதர்களும் பவராகக்கூடிக்கூடித்து துதிசெய்து முனிர்ச்சியுடன் விளங்குகின்ற அந்தத்திர்த்தத்தின் கரையில் வந்து நெருங்குகின்ற எக்காலத்திலும் ஸ்ரானஞ்செய்வார்கள். எ-து. (உக)

கற்றாப்பரவுஞ்சதானந்தர் கழறுஞ்சாபந்தானதனீர்
வற்றாபகமன்னேகங்களாண்டுமருவா வெயின் மூன்று
செற்றாவினக்குமுயிலைகர்க்குறவன் கவ்வகதனின் மூழ்கப்
பெற்றாவதே பெற்றேன்தும்பெற்றார் மற்றாப்பெற்றாரே.

(இ-ள்.) கற்றாணந்தவர்கள் துதிசெய்யத்தக்க சதானந்தமுனிவர்க ளியசாபத்தினால் அந்தத்திர்த்தத்தின் கரையது எக்காலத்தும் வற்றுவ தில்லை. அன்றியும் அந்நீர்தவளைகள் பொருத்தவரம். திரிபுரங்களை வெறித்த வராகிய கெயிரான் விளங்குகின்ற அந்தத்திர்த்தத்திலிருக்கும் இவகங் கையிலுள்ளாஞ்செய்யும்பெறுபெற்றவர்களை இம்மைமறுமைப்பயனையும் மோஷத்தையும் பெற்றவர்கள். மற்றையாப்பெற்றவர்கள். எ-து. (உஉ)

முன்னாபு முமவாபு முமுருக்குத்தகையாருக்குமலர்ப்
பொன்னுமெழில்சேர்மயிலைகாப்புரப்பாளிருந்துத்தரத்திலென்று
மொன்னுருக்கெளியுமிழுமொன்னுமொன்னுமொன்னுமொன்னு
மின்னுருக்களும்விழிமுன்னுமவிளங்கவொங்கும்பைரவியே.

(இ-ள்.) பணகவருடையதிரிபுரங்களுக்கும் அவர்களுடைய சீரகர்களை யுமழித்தருளியதலைமைப்பாட்டிணையுடைய சிவபிரான் திருக்கோயில் கொண்டேறிநிற்குந்தருளும் திருமகள் வாசம் உரையுற அழகுநிறைந்ததிரு மயிலையென்னுந்தலத்திலிருந்து காக்க, அந்நீர்தவளையில் எக்காலமும் சத்தருக்களெல்லாம் உயிர்க்கும்படி ஆக்கினினைக் கக்கிக்கொண்டிருக்குஞ் சுவராதமும் அஷ்டபுருஷங்களும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினபரணங் களும் திரிதேவதிரங்களும் விளங்கும்படி பைரவியென்னுஞ்சத்தியானவன் பிரசன்னமாய் கீற்றிருக்கின்றார். எ-து. (உஉ)

வாவுங்கயற்க்கற்பகப்புவல்லிக்கொடியங்காபால்த்
தெவுய்விளங்குமயிலைகாச்செழிக்குமலத்திக்குந் தளிப்ப
மேவுஞ்சேராருயிருக்குமலத்திக்குமலத்திக்குமலத்திக்குமலத்திக்கு
தரவுமதருஞ்சா முமைக்குஞ்சாத்தாவுமலவைவருவைவார்.

(இ-ள்.) தாவீச்செங்கென்த செல்லிணையாத் திருபாலேக்கமுள்ள கற்பகவல்லிக்காயாண்டுள்ளும் பாரகதிரேவிதாரும் கபாலச்சகரநர் திருக் கோயில்கொள்கு கீற்றிருத்தருளும் வளப்பமுள்ள திருமயிலையென்னும் சேஷத்தொத்துக்கு வடநிலையில்லையெனைய உயிர ஆபோசனமாகக் கொன்னதற்க்க வில்லையெனையென்திக்கொண்டே திரிபுரமுகம் பிளக்கும்ப டி தாவீசென்ற வெள்ளையானையெனையென்தொத்து சாத்தாவென்கின்ற பைர வமூர்த்திகள் கீற்றிருக்கின்றார். எ-து. (உச)

கெறு.

கீத்தனையாச்சேர்புரிதல்தவஞ்செபத்தியானிராடல்தர்ப்பித்
தனிமலையாயார்க்குச், சிந்தமகிழ்ப்புசைசெய்திபுலபுகரர்க்குச்செ
ம்பொன்முதலாகியதானங்களுக்கேர்த்திடுதல், பத்தியுடன் திருப்ப
ணிகள் பண்ணல்வல்லம்பண்ணல்பலமதங்கன்புரித்திடுதல் பவிக்குமி
வையெல்லா, மத்தலத்திலாற்றிபுலவகொன்றகத்தமா குபாற்றினவ
ர்பவல்கடலைமாற்றினவராவார்.

(இ-ள்.) அங்கு திருக்கோயில்கொண்டகீற்றிருக்கும் சிவபிரான் யரு சகித்ததும் தபம் செபம் தியானம் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்தல் விதூ தர்ப்பணஞ்செய்தல் கிளையாயர்க்குக்குச் சித்தம்மகிழும்படி யாராதனை செய்தல் பிரசன்னங்குக்குச் சுவர்னதானமுதலான தானங்கள் கொடுத்த வ பத்தியுடன் ஆலயத்திருப்பணிகள் செய்தல் பிரதகரணம் செய்தல் பல யாதங்கள் செய்தல் என்னுமினைகள் அந்தத்தலத்தில் மித்தியாரும. அளிநி யும் அந்தத்தலத்திலினைகளைச் செய்தால் ஒன்று அனந்தமாகும். அவ்வாறு செய்தபேர்கள் பிறவிக்கடலைமாற்றினவர்களாவார்கள். எ-து. (உரு)

பொங்குபுகழ்மேயபிரமன்முடிமுன்னெடிப்பேரதனின்தந்தரமு
டிதானபான்புரியுதவயபூபாற், செங்கமலமெனெனெனவாழ்மயிலை
ககீற்றசெறித்திடுமூர்த்திகளிலொருமுதாதியைப்போற்றிடினார், தங்
கள்ளினைப்பவங்களுடையலைத்தருள்பெறுவரெனிலிச்சகத்துயிர்கடரு
யிர்ப்பினிகள் தவிரவினையுக்கும், புங்கவனைக்கேசித்தோர்பேரின்
பவாழ்வைப்பொருத்தியருத்துவரெனசார்புகல்வதத்சயமே.

(இ-ள்.) மிருத்தபுகழைப்பொருத்திய பிரமதேவன் சிவபிரானுடைய திருமுடியைக்காண அண்ணப்பட்சியாகவடிவங்கொண்டு விண்ணிப்பற்றதுதெ டியுங்காணமையால் புகவும்மனமினைத்து அம்முடிவைக்காணவேண்டித் த வம்புரிதல்பொல் செந்தாமரைமலர்மேல் அன்னம்வாழ்கின்றதடாகங்கள் குழித்திருமயிலை யென்னுஞ்சலத்தில் கீற்றிருக்குஞ் சிவவித்தமூர்த்திகளின்

ஒருசிலசிலங்குமர்த்தினையத்துரிசெய்தாலுந் தங்கள் தங்கள் பிறவிக்கேதுவாகிய வினைகளையறந்துச் சிவனருளைப்பெறுவார்கள் என்னால் இவ்வுலகத்தில் வாழ்கின்றவர்களுடைய உயிர்ப்பிணிகள் நிற்கும்படி வினைகளையொழிக்காநின்ற கபாலினைச் சேவித்தவர்கள் பேரின்பவாழ்வையப் பெருந்திப் பிரமணத்தின்புட்கு அங்குள்ளசக்தையனுபவிப்பார்களென்று நாம் சொல்லுவது அநிசயமாய், எ-று. (உசு)

பன்மார்த்தசமயத் துட்குத்தசைவமுஞ் சீர்பாவிக்குழுத்திகளிறசைவசித்தசந்தமுமாற், னுன்மார்த்தத்துர்த்தமுந்நிரத்ததுட்கிறந்ததுபவெழுத்தஞ்ஞமுபாந்தோங்குமணைபொலச், சன்மார்த்தகமெத்திடுமாமயிலைக்குள்ளசக்திகங்கையெனுநீர்த்தந்தவத்தினிற்குமேலா, சன்மார்த்தமுனிக்கையகாளினை அகநிபுருதகண்ணுமருளொன்றாமெனக்கும்பலவிற்றினாலு.

(இ-ள்.) நல்லொழுக்கமுள்ள முனிவர்களே பலவகையாகியசமயங்களுக்குள் சத்தசைவசமயமும் சிறப்பினைத்தருவின்ற மோகங்க்களில் சைவசித்திரத்தமொத்தமும் மயக்கமாயினுன்மார்த்தங்க்களைத் துரத்தி அனைகளைக்கெடுக்கும்பலவகை மந்திரங்களைச் சிறத்ததாய்ப் பரிசுத்தமுள்ளபஞ்சாகாநாங்க்குமேன்மைபெற்றுவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அனைபொலச்சன்மார்த்தத்தையருளுகின்ற திருமயிலையில்லிற்றிருக்கும் கபாலிச்சாரமுடைய சத்திகங்கையெனுநீர்த்தமும் தபோபலங்க்குருக்கெல்லா மேலானநாம், ஆகையால் அந்தத்திருமயிலையெனுந்நலமானது யோகரும் எளிதில் கதியடையத்திருவருளைப் பொருத்திபுகுக்குமென்று அகஸ்தியமுனிவர் கூறினார். எ-று. (உசு)

கும்பமுனிமயிலைகர்ப்புகழ்முழுதுவெதொருத்தேகூறவருந்தவர்களுளாங்குனடினத்தனடயாந்தே, பழபுசாடாநுடிதுளங்க்குணைருவிபாயப்பயமானந்தக்கடற்குட்புகதுகரைகாணு; தம்பரிநாமுன்னுள்வருதுஞ்ஞருமாமன்னுளிருக்கிறையுமடுந்திறல்வேலெநீர்த்தருளும்கூ, நுமபெல்லாங்குமரேசன்விருவடிவண்டடைத்தவுவாகையினும்பின்மடங்கங்குற்றவதிரயமே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அகஸ்தியமுனிவர் திருமயிலையெனுந்தலைத்தினுன்மாமியங்க்களையெல்லாந்தொகுத்துச் சொல்லக்கேள்வியுற்ற முனிவர் களையாரும் சந்தோஷத்தினால்மெய்யறந்து தன்நீகமண்டலங்கள் கழுவவும் கடைகள்ருங்கிய முடிகள் அசையவும் சிரகம்பிதஞ்செய்து சண்களிலிருந்து ஆனந்தபாஷ்பஞ்செரியுட்பயமானந்தச்சமுத்திரத்திற்குள் மூழ்கி

சக்கரகாணுதல்களாகிய ஆவர்க்கு இவ்வுலகத்திலெழுதிக்காணத்தில்தேவர்களைவருத்தியரு சபத்தமாவினுடையமார்பும் அவன்நீதவர்களுக்கு இடநிறைத்தினையும்துழிவடிவெற்றிபொருத்தியவேலாயுத்தந்தமே திரதருவாயுத்தநாலில் தேவர்களையாரும் சப்திரமணிபக்டவுளுஷ்டி திருவடிக்கேததரிசித்து அடைந்த சந்தோஷத்தைப்பார்க்கிறும் பின்மடங்க்கிசமாரச்சந்தோஷமுண்டாயின. எ-று. (உசு)

வேறு.

ஆடினாச்சிற்சிலராரணமுற்றும்
பாடினாச்சித்திலராதமுடிக்கண்
குடினாச்சிற்சிலர் அள்ளியெழுந்தங்
கோடினாச்சிற்சிலருய்த்தனமென்றே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அடைந்த சந்தோஷத்தினால் சிலமுனிவர்கள் ஆனந்தக்கந்தாடினார்கள் சிலமுனிவர்களேதவர்க்கியங்க்களைப்பாடினார்கள் அகஸ்தியமுனிவருடைய திருவடிக்கேச் சிலமுனிவர்கள் தங்கள் முடிபின்னிடத்துச் குடினார்கள். சிலமுனிவர்கள் நாமுய்த்தோமென்று அள்ளியெழுந்தோடினார்கள். எ-று. (உசு)

துளித்தனர்கண்மலைகுழிந்துதிர்ண்டே
விளித்தனரெல்லிருமேவுதிருன்றே
களித்தனரின்பெனுமாரகலிகண்டே
ருளித்தனரின்புபுகுதுதலுற்றார்.

(இ-ள்.) ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிந்தவர்களாயும், நீங்கள்யாரும் ஒருகூட்டமாய்ச் சேர்ந்து வாருங்களென்று முனிவர்கள் யார்க்களையும் அழைத்தார்களாயும், கலிப்படைத்து பேரின்பமாகிய சமுத்திரத்தைக்கண்டு மூழ்கினவர்களாயும், நின் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. (உசு)

கண்ணன்மகிழ்ந்துகடைந்தமுடித்தை
விண்ணவருண்ணவித்ததுபோலயா
நண்ணரும்பெருநண்ணுபுயாழ
வண்ணலளித்ததைபார்த்தியவால்லார்.

(இ-ள்.) மகாவிஷ்ணுவானவர் மகிழ்ச்சியடைந்து திருப்பாற்படலைக்கடைந்து அறினுண்டாகிய அமிர்த்தத்தைத் தேவர்களைல்லாமுண்ணும்படி கொடுத்ததுபோலநாம் அடைந்தநரிய அந்தசேஷத்திரத்தில் அடைந்தவாரும்படிபெருமைபொருத்திய அகஸ்தியமுனிவரே நீர்கடாங்கித்தருளி

எய்

திருமயிலைப்பராணம்

ய உபகாரம்யோல எங்குக்குபகாரஞ்செய்யத்தக்கவர்களாயிருக்கின்ற
கள். எ-று. (கக)

மெள்ள்லிலங்குகின்றவடனையீன்ற
மெள்ள்லமுதத்தின்செவிக்கடந்தாக
வள்ளென்கைக்கும்வகைவிடுவெல்லா
மெள்ள்வெமக்குவெள்ளும்தெய்வீன்றார்.

(இ-ள்.) சப்பிரமணியக்கடவுளை வீண்நஞ்சிய பார்வதிதேவியாகுடை
ய திருக்கெலிக்குத் தெளிந்த அமுதம்போல் மதுரிக்கும்படி சிவபிரான்
வெள்ளிமலையில் வீற்றிருந்து உபதேசச்சுரமமாகத் திருவாய்மலர்ந்ததொளி
ய அச்சரிதவீவரங்கனையெல்லாம் எங்களுக்குப் பொறுமையுடனருளிச்சே
யடிமென்றார்கள். எ-று. (கக)

வில்வலனன் திரையோனுடனவிய
வெவ்வலனத்தவலெந்தர்கன்மீவந்து
நல்லளமாதவர் தங்குமுந்நகர்
சொல்வனனோடினவசொற்றிடதுற்றார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில்வில்வலன் அவன்தம்பியாகிய வரதாவிபுடன்
இரக்குண்டி வென்றதவவல்லமையடைய அதனியதவலெந்தர்களுக்குக்கெல்
லாம்கெந்தாயி அகவதியமுனிவரும் நல்லதவவளப்பமுள்ள முனிவர்கு
ட்டத்தைப் பார்த்துச் சொல்வனன்புதுடன் இவைகளுக்கெல்லத்தொட
க்கினார். எ-று. (கக)

கற்றிருந்நொளிகண்டவர்கேண்மோ
நற்றவளங்கயிலைப்பரனங்கு
ஞற்றிசொபமுரைத்தருள்பாண்மை
முற்றம்விசித்தனமொழிந்திவெனார்.

(இ-ள்.) வேதாகமசாஸ்திரமுழுதுக்கற்றனார்த்து ஆணவ இருளைநீக்
கிக்கோதிகொழுப்பதைத்தரிசித்துக்கொண்டிருக்கு முனிவர்களே, நல்லவெ
ண்மைநிறமுள்ளகையகிரியிலீற்றிருத்தருளம்முரிசுண்டமுற்கதியானவர்க
பார்வதிதேவியாருக்குச் சாபத்தைக்கூறிய தன்மை முழுவதையுமீவிரி
த்துச்செல்லின்றோம் கேளுங்கள். எ-று. (கச)

தலவிசிட்டச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆசருக்கம்-இ-க்கு, திருவிருத்தம்-சகச.

மூலமும் உணர்வும்.

பார்வதியார்சாபச்சருக்கம்,

வேறு.

நிலவுமிழ்கமலத்தவின் விற்றிருப்போலிலமகட்படைத்துமெ
ய்முழுதுதம், பலநிறமணியிட்டிழைத்தொருதவளம்பதித்துநாப்பண்
படுத்ததுபோற், குலவுபார்கமத்தமெருவோடனத்தங்குறும்பொறை
புட்டயெலாமிடைய, வலகிலவென்கடரோருருவுகொண்டதுபோ
லமர்வதுகயிலைமால்வரையே.

(இ-ள்.) சத்திரிகையைப்பொழிசின்ற வெள்ளைத்தாபரை மலராகிய
ஞ்சனத்திலமர்ந்திருக்கும் பிரமதேவன் பூமிதேவியச்சிருஷ்டித்து அவன்
மேனிமுழுவதும் பலநிறங்களுையுடையமணிகளைப் பதித்துமத்திடிலே நா
யகமணியாக ஒரு அணிமுத்தினைப்பதித்து வைத்ததுபோல விளங்குகின்
றபூமியைத்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மகம்மேருவெனும் மலையுடன் அன
ந்தஞ்சிதமலைகள் தன்புறத்தில்குழ்ச்சிருக்கும்படி அளவில்ல, வெண்சோ
தியானது ஒருருவக்கொண்டசரிபோல மகையசிரியானது பொருந்தியி
ருக்கின்றது. எ-று. (க)

வெங்குருவருத்தவளித்திடுகவைபோப்பிளங்குமெனவிரை
தெழுந்தோ, மங்கிடாதமரின்னமுங்குடையவருவரென்றஞ்சியே
சிவனுட்பங்கவனவன்பால்பொருந்துதிமன்ருபோத்தவன்பயோ
த்தநிரண்டே,சங்கரன்றனக்கோர்வெள்ளியத்தவியம்ச்சமைத்ததெ
ன்றுரைத்திடத்தருமால்.

(இ-ள்.) பாத்கடல்கொடிய விவத்தை யுண்ணும்படி நாம்கிவிரா
ணுக்குண்டு கொடுத்தருந்தமீக்கிப் பரிசுத்தத்தையடைந்திருப்போமென்று
கருத்தவிரைவாகச்சென்றுதானே அவ்வது முன்கடைத்தமட்டில் அடங்
கியிடாது தேவர்கள் இன்னமும்வந்து கடைவார்களைன்று பயத்ததா
னே சிவபிரானுகடவுளினிடத்தில்பொருத்தியிருப்போமென்று கருத்த
தானே நிரண்டு அச்சிவபிரானுக்கு வெள்ளியாசனமாயருவக்கொண்டு அ
ங்குசென்றிருக்கிறதென்று சொல்லத்தரும். எ-று. (க)

பற்பலபுலனாயகராயபுண்ணவரெண்ணிலச்சென்றே
பற்பலமுறைதாழ்த்தெழுத்துப்பாற்றெடுத்தும்பசிவனாய்ப்புகுதப்

பற்பலமணிபாற்றுவிற்திபுவிபாணபந்திகள்விதைதருங்காட்சி
பற்பலகிரிபுங்ககிலையங்கிரியைப்பணிபவந்தருத்ததுபொலாம்.

(இ-ள்.) பற்பலபுவனங்களுக்குத்தலைவர்களாயிருக்கிற தேவர்கள் அ
ளவிறந்தோர்சென்று பல்பலமுறைபணித்தெழுத்த பார்த்திசெய்து சிவ
பிரான் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தில்தெல்லை அயர்நூர்திவந்த பற்பலமணி
கள் பதித்திருக்கும்விமானவானிகைகள் அங்குவிதைத்திருக்கும்காட்சியான
து பல்பலவிமானங்களும் அத்தக்கவையகிரியைப்பணிபும்படி அந்திருந்தல்
பொன்பன. -உறு.

தலிமலர்த்தலிசின்மேயவாணனூந்தவளவாணிபுமரமுதவத்
தேபுவிநீரைவணங்கச்சென்றுதனகயிலைப்பொருப்பினிபுருத்தவ
ப்பொழுதிற் கனிபித்தழிக்குவனாமலாவிழிக்கலைமாண்கனகமேனிசு
நையித்தொளித்தே, யினிபாற்றமகினைமமுருப்படைத்ததென்னெ
னவதிசுபித்திமொல்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்றநாமரைமலராய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிர
மதேவனும் வெண்மைநிறமுள்ள சரஸ்வதியும் மனமச்சத்தோலித்துச் சிவ
பிரானை வணங்குதற்காகச் சென்று குளிர்ந்த காலையக்கிரியைச் சேர்த்த
பொழுதேரண்டைக்கணிபொன்ற அத்தந்தையும் தலைபலகலர்பொன்றகன்
கையுமுடைய சரஸ்வதியானவள் கைலாயத்தின்சோதிபினால் பிரமதேவ
ன் வெண்மைநிறமாருப்படைக்கண்டு அன்புள்ளும்முடையகனகன்
னக்கமல்பாகிய மொன்னிறத்தை மறைத்துமட்டிமுதவம்பொல் வெண்
மைநிறம்படைத்தது என்னகாரணமெனவென்று அடிசயப்பவொன். -உறு.

பொன்னகர்மேயபுலையாமைசவாணிபுமகள்முதலணங்கெவரு
மன்னநண்கயிலைபெற்றிபெரிந் திபுபாலாறுசென்றமுயபொழுதின
மன்னுசோதியினால்பா வநுங்கலைமான்வழுவெனத்தோன்றலாலரிபு
மன்னவாகன னுமெழிறபுரந்தா னுமமாருத்தினைத் துநின் நயர்ப்பார்.

(இ-ள்.) பொன்னகத்திலாவாமும் இரதிராணி சரஸ்வதி இலட்சுமி
முலாகிய தேவமாதர்யாவரும் அத்தகுளிர்ந்த கைலாயகிரியில் நின்றுமி
திசின்ற வெண்மைநிறம்பொருத்திய அருவிபிற்குளித்தபொழுதில்அந்தக்கை
லாயத்தின் கிலைபெற்ற சோதிபினால் அமுதநீர்தங்கள்யாவரும் சரஸ்வதியி
னுடைய நிறம்பொல வெண்மைநிறமுள்ளகர்களாய்த் தோன்றுதலினாலே
மகாலிஷனுடைய அன்னவாகனத்துதபுடைய பிரமதேவனும் அமுருள்ளதே
வேந்திரனும் தேவர்களும் தினைத்துதின்று இவ்மாதர்களுமாவோவென்றுச
ந்தேகிப்பார்கள். -உறு.

ஆகாத்தூடர்வோய்விஞ்சையர்க்கொளப்போககிலையம்பொ
ருப்பிற் றுதுருத்தருக்கெழுநீரையுவித்துஞர்வொருகவாவிழிபு
கும்பொ, தோநிமத்தொகையுநீர்த்தங்குழுவொளியாமகிபவொ
ளிபாற், காத்தனற்றலையுமயிஞ்சையத்தமந்தமங்கல்கைநைத்திடவரி
தாமால்.

(இ-ள்.) கனவில்காதவித்தொகாத்திசை விருப்பத்தான் சென்
று அந்தக்கைலாயகிரியிலிட்டிற் மகாரதங்களைமுந்து அருகில்தேனை
க்கொம்பளித்தொன்ற நாமரைமலர்க்கையெனப்படி தடாகத்தில் போக்பொது,
அன்னப்பணித்தபுடைய இத்தகையகிரியிலிட்டிற் றுளையத்தொன்றுதி
யிரகாத்தினை, ஓகைகொண்டு அங்குமகிளைய வித்தொகாத்தருக்கு
ம் இவ்மாதர்க்கொன்றும் இவைகளின் கீழ்ப்பட்டகொன்றும் பெருங்கண்டு
சொல்லுதல் அறிதலிக்கும். -உறு.

வருபுலாமலர்சோதற்பகப்பொதும்பாவளர்நாமதமழமுதாபு
பும்முப்பமால்கிருழ்ககிலைமெலனத்தங்கொடுமுததோன்றுமாபொ
லக், செம்பொருள்மணிபாற்பளிங்கினுற்றுதுபாத்திபட்டியோமை
ந்துளகொயி, னும்பந்தோனுள்ளமயிபபறவந்தமோக்தமெயுடை
தொறுஞ்செறித்தே.

(இ-ள்.) உச்சினைபொருத்திய மலர்க்கந்தைந்த கற்பகச்சொல்லையரு
மபடி மதநீரைப்பொழிக்கின்ற மந்தகந்தையும் மயக்கத்தைமுமுடைய மா
னைகள் சூழ்ந்திருக்கும் கைலாயகிரியின்மேல் அனந்தம் சொடுமுதகன்கா
ணப்படுதலிபொல, மாற்றுபந்த பொன்னினுடைய மாணிக்கங்கலினுடைய ப
ளிங்குதலினுடைய மலையகலினுடைய திரட்டிலிவகர்மாவிலால் நிருயிற்
ப்பட்டிருக்கும் அனந்தம் ஆலயங்கள் தேவந்திரன்மனமுஞ் சந்தோர்த
கத்தக்காத அந்தக்கைலாயகிரியின்புறங்கிடையும் கிளந்திருக்கும். -உறு.

வேறு.

மலரின்வெதன்பதவிவழங்கவு
முன்கமெற்றனன்மெழ்தாவுமவல்
தலகில்புத்தங்கார்த்துமதந்திடு
மல்குவுள்ளிவிலங்கலிலெங்குறும்.

(இ-ள்.) நாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனுடையதலியை
க்கொடுக்கவும் ஓகைக்கலைபெல்லாம் கையெடுத்துண்டு மறுமையுள் தக்க
வுந் வல்லதுகனாக அனந்தப்படுத்தங்கள் பிரகாசத்துப்படியான அந்தமென்
ளியிலையிடமெக்குஞ்ஞாவித்திடுக்கத்தாம் மகாஸகருக்கும். -உறு.

விண்ணொசம்பரநாதவெள்ளமேற்
கண்ணோதாய்ந்துகனித்தருட்போதமுட்
கொண்கொழிபவர்கூட்டேழ்பெங்கணு
மன்றமெதிகயிலேத்திருமாமலை.

(இ-ள்.) பாசங்களைக்கூப்பிராமானந்தவெள்ளத்தக்கண்டு அதிலிருந்
ததி ஆனந்தம் ஆடைத்து திருவருள்மயமாகிய மெய்ப்போதத்தீதைய உட
கொண்கொழிபவர்களுடையகூட்டங்களேஅந்தக்கலாயகிரியிலு
ங்கும் நிறைத்திருக்கும். எ-று. (க)

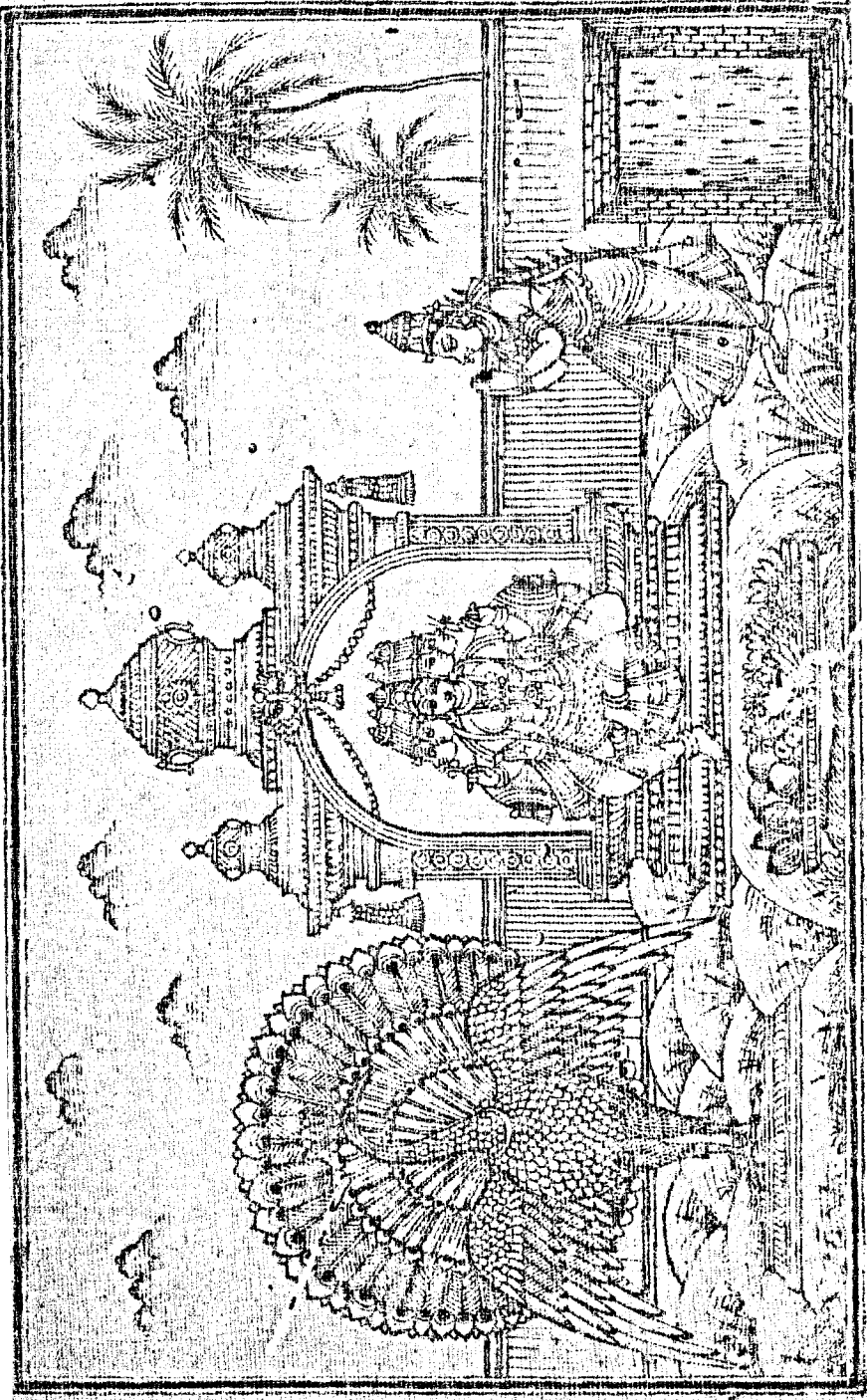
பொன்றிலெம்மலமுத்திபுகுமிட
மொன்றென்பார்சிலொன்றுமுடையமு
மன்றென்பார்சிலரங்கவர்பூசலே
துன்றுமம்மலைச்சூழிலெங்கும்மீரோ.

(இ-ள்.) கொடியமும்மலங்களுந் நசித்து முத்தியைச்சேருமிடம் ஒ
ன்றென்றுசொல்லுவார்கள் சிலர், யாமயாதொருமலமும் உடையோம் அன்
றென்றுசொல்லுவார்கள் சிலர் இவ்வாறு சொல்லுகின்ற தர்க்கவாதக்களே
அந்தக்கலையிலையினிடமெங்கும் பொருந்தியிருக்கும். எ-று. (க௦)

கணங்களாயினோர்கண்ணுதற்போலவு
மணங்களுருமையாடனைப்போலவு
மணங்கமழந்தமலிரதத்தின்பே
விணங்குவெள்ளிவெற்பெங்குமுலாவுவார்.

(இ-ள்.) சிவகணங்களாயிருப்பவர்கள் சிவபிரானைப்போலவும் அவர்
களுடையமாதரி பார்வையுதேவியாளைப்போலவும் வாசனைகமழ்கின்ற புட்
பதத்தின்பேல் ஆதோகணித்துக்கொண்டு யாவருடைய மனத்தாக்கும் இ
ணக்கியஅந்தக்கலையகிரியிடமெங்கும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.
எ-று. (க௧)

தொண்டிப்பாறித்துகியிள் முழக்கமு
மெண்டவிர்பல்லியங்களிதோதையுங்
கொண்டலார்ப்புமவ்வெள்ளிக்குவட்டின்பே
லண்டுகோளையுங்கடந்தாரக்குமால்.

மலமும் உடையும்.

எரு

(இ-ள்.) அக்காலமாயிரியினிடத்தில் அடியார்க்குப்புகின்றதோத் திரத்தினேசையும் அளவிடாத புலவாதியங்களுக்கேசையுமேகத்தின் முழக்கமும் அண்டுகோளங் ளையுங் கட்டித் தூரவாரிக்கும். (கஉ)

இத்தகைத்தவளங்குளியைந்திடு

மெய்த் தபேரொளியென்னியங்குள் நின்மேற்

சிந்தர்மாதவர்தேவர்ததைத்திடு

நித்தன்வாமுநிலையமொன் றுண்டரோ.

(இ-ள்.) இத்தன்மையானவளப்பங்கள் பொருந்திய உண்மைவாயி யயிருந்தபிரகாசமடைந்த அழகிய அந்தைகலாயயிரியினிடத்தில் சித் தர்க்களும் பஹாதவசிகளும் தேவர்க்களும் நெருங்கியிருப்பதாய் ஸ்ரீ நிலை ன்டமுர்த்தி வீற்றிருந்தனும் ஆலயமொன்றிருக்கின்றது. எ-று. (கங)

எக்காலமும் ஒழியாதபிரகாசமென்பது தோன்ற மெய்த் தபேரொளி யென்றார்.

கோடிகோடிபிரமர்க்காகுடிலும்

வாடிவாடிவருந்துதலன்றியே

நீவாழ்க்கிலையச்சிறப்பெலா

காடிபொன்றினைநாட்டிடவல்லரோ.

(இ-ள்.) அனந்தங்கோடிபிரமதேவர்கள் ஒன்றாகக்கூடினாலும் மனம் வாடிமயங்குவதேயல்லாமல் பல்லாழிகல்லத்திலேயும் அழியாமல்வளங்கி ள்கொண்டிருக்கும் அந்த ஆலயத்தின்சிறப்புக்களையெல்லாம் நோக்கித்தன் களுக்குருணர்ந்துகொண்டு அதன்சிறப்பு இவ்வண்ணமாயிருக்கின்றதென் று ஏதாவதொன்றை சிச்சித்திச்சொல்லவல்லவர்களோ அல்லர். எ-று. ()

சிறந்தவந்தச்சினகரத்துட்டமம்

புறந்தரப்பொரும்பொங்கொளிப்பன்மணித்

திறங்கன்கொண்டிருயின்றசிங்காதன

மறந்திரண்டதுபோலங்கமருமல்.

(இ-ள்.) சிறப்புள்ள இந்த ஆலயத்திற்குள்ளே இருளானது நீக்கும் படி தூத்துகின்ற மிருந்தபிரகாசத்தையுடைய பரத்தனங்களின் வகை

கனா ஆராய்ந்தெழுத்துப்பதித்திருக்கும் மீட்டர் தளமாசது நனாபொலவர்
நீர் திண்டோருருமாய் அங்கிருப்பது போல மைத்திருக்கின்றது. எ-து

அத்தமென்றவசின்கணருட்பயாரு
சந்தவெற்பிடஞ்சார் துநீர்வெற்பென,
வெந்தையுந்தகழீந்திழையாளுமாய்
வந்திருந்துமனோகரமாகவே.

(இ-ள்.) மருதுவுள்ளதாயிடி அத்த சிங்காசனத்திலிட்டத்தில் கிருகையு
ள்ளதாய் செளந்தரியம் பொருத்தியமரகதாசனமலையச் சார்ந்தபவனம
கிப்போல் மெது ஐயானுமே சிவபிரானும் விளங்குகின்ற பாகத்தேவிபா
ரும் மனோகரமாய்வந்தமந்த. எ-து. (சக)

வே. அ.

தொடையுடையமணிப்பயத்துமாலையனந்தி ராதிசுரர்களையாரு
மினடையவருமவாவர்மின்னுர்களுஞ்சென்றக்கயிலைவெற்பின்மேவிக்
கடைகடொடும்பணித்துபதநிந்தெழுத்து நடத்தருட்கமல்கழல்கண்
டாங்கே, புடைகடொடும்பணித்திண்டிங்கற்பகபழமழைபொழித்து
பொழிந்துதாம.

(இ-ள்.) தளசுமாலையொருத்தியுள்ளதென்றதங்கியுடையுடைய
மகாலக்ஷ்ண பிரமதேவன் தேவெந்திரன் முதலாகிய தேவர்களையாகும்
பொருக்கும்படி வருகின்ற அவரவர்களுடைய பிரதானஞ்சென்று அத்த
தங்கையாகியமைச்சேர்த்துவிசைவெற்பினத்திருக்கும் ஆலயத்தின்கடைவாயி
டக்கடொடும்பணித்து பணித்தெழுத்து நடத்து திருவருள்மயமாயிசைந்த
நாரைமலர்போன்றதகவாமிலுடைய திருவடிகளைத் தரித்து அவ்விடத்
தும் சந்தியின் இருபுறங்களிலும் நின்றதசேர்த்து கற்பகப்படுத்த
புள் அவரவர்களுத் தரித்தனியெப்பொழிந்து தருச்சித்தவண்ணங்களும். எ-து.

நாரதரின்விசைபரப்பவரம்பையர்கள்கீதமுடனடனங்காட்டப்ப.
பாரதிபோற்றெடுப்பவையாளுகுமகத்தாலுமறைபணிந்துபாடச் [ஞ்
சாரதர்களப்பலகொடிமுழ்த்துபல்லியமொங்கத்தவந்தொரெல்லா
பரியபல்லாண்டிசைப்பல்லங்குசாமரைவதக்களிரிவெய்ச.

(இ-ள்.) நாரதமுனிவிரிய இசைப்பயபாட்டவும், அரப்பையர்கள்
தெவதேம்பாடிக்கொண்டனஞ்செய்யவர், சதவந்திதுதிசெய்யவர், பிர

மீதவன்சாத்தியங்கடையுடைய தன்னுடைய தான்குமகங்களினும்
நேரவாச்சியங்கடையுடைய தன்னுடைய தான்குமகங்கள் மூ
ழக்காநின்ற பலகாத்தியங்கடையுடைய தன்னுடைய தான்குமகங்கள்
பாரதியுடையுடைய தான்குமகங்கள் திறப்பினுடையுடைய தான்குமகங்கள்
கன் இன்னபெருக்களிலும் பரகாதிக்கிட சாமரைவீசவும். எ-து. (சக)

தன்னுடையவானதிசேர்சடாடவியோன்றிருவருளாற்றயங்குப்
வெள்ளிப் புண்ணியமால்வரைகாக்கும்பெருஞ்சிறப் பழமுமாலும்
புட்குருணன்ரும், கண்ணுதலுங்கறைமிடமும்படைத்தவருணந்தி
ருக்கனகர்நூற், பண்ணவர்களுதிருமகுடமிசைத்தாகியவவதிருத்
திமயரவிப்பொற்ற.

(இ-ள்.) குவிர்த்திப்பொருத்திய ஆராயக்கடைதங்கிய சடைக்கரம்
யுடைய சிவபிரானது திருவருளினால் விளங்குகின்ற புண்ணியத்தானம
ருப்பதுபோன்ற பெரிய அத்தக்கையாகியமைச்சாத்தக்கொண்டிருக்கும்
மிகுந்த சிறப்பும் மருவும் மானும் தான்குதிருத்தான்களும் மொழிக்கண்
தும் காண்கண்டமூர் பெற்றுக்கொண்ட அருளாற்றிதேவர் அமுதொரு
த்திய பொற்பிரம்பினால் அங்குசரிசனத்தின்பொருட்டு வந்துகொருங்கு
ன்ற தேவர்களுடைய மகுடங்களின்மேல் அமுத்தாச்சபையச்செர்ப்படுத்தி
த்தறித்துவழத்தவும். எ-து. (சக)

கண்ணருகியவரவர்கள்ருளாவிளம்பக்கிடருளிக்கருணைமடர்ந்த
மண்ணுபெருங்காதலினவரவர்கள்பதப்பொகவாழ்வகல்வி
யவ்ந்தொலாத்தொழுகேவையுடையொருத்தச்சினைகரத்திலிவென்ற
வொண்டொழிபொழிவிதுறையுமீரானும்களிலெவருகவேயன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுதிருவொலக்கமாய் விற்றிருக்கும் மூர்கண்டமுத்தி
யைப்பிரமாவிலுள்ள முதலாகிய தேவர்கள் யாரும் சரித்திர மன்றருதி அ
வரவர்கள் தகவந்திங்கள் திறைநீர் விளையப்பஞ்செய்தகொள்ளத்திரு
ச்செவியிலுட்கொண்டருளிக்கருணைபுடைய திறைநீர் அகிலிருப்பத்து
ன் அவர்களுடையபதங்களில் அனுபவிக்கும் பொகவாழ்வகல்விப் பிரசுதி
த்து அத்தத்தெவர்களெல்லாம் வணக்கச்செய்யப்படி வலையொருத்த
தருளி அத்த ஆகாசத்தில் திருத்த உலகங்கடையெல்லாம் திறப்பதொரு
வீராளும் வீற்றிருக்கும் தான்குமகங்களினால் வலையொருத்திவீரான்
எ-து. (சக)

வேறு.

சாந்துவாரகுழலில் திளமுலைச்சிறுதாளாணையகையின்பம்
வாய்த்தாமர்மென்கொடியிடைப்பவளையாய்வளிதைமாமுத்தோக்கி
யாய்த்தபூதிபஞ்சாக்ரததுன்மைநீயசித்திலையவைதேற [ல்
காந்தொருத்தணர்ந்துதுமெனமொழிந்தனனதிபொதிசடைவள்ள

(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்தனியப்பட்டுச்செயுள்ளதாயிருக்கும் அளபுரத்
தையும் இனமெத்தன்மைபொருந்தியிருத்தனபாங்குகளையும் முத்துக்களை
யொத்த ஒளிபொருந்திய சிறியகத்தபக்களையும் இன்பத்தங்கிய அழகுள்
ளயிருதுவாகியபூங்கொடியொத்தமருங்குலையும், பவளம்போன்ற செவ்வா
யினையும் உடையபார்வதிதேவியாது திருமுகத்தேவோக்கி கர்ப்பவியா
லமைத்த விபூதி-பஞ்சாக்ரதமென்னும் இவைகளினுண்மைத்தன்மையை இ
துவரையிலேயும் நீயறிந்தாயில்லையாதலாலிப்போது அவைகளையுணர்ந்து
நீதெரியும்வண்ணம் நாமதொருத்தணக்குத் தெரிவிக்கிறோமென்று கங்கா
நதிபொருந்தியசடமருடத்தையுடைய அச்சிவபிரான் திருவாய்மலர்த்தரு
ளினார். எ-று. (2௧)

வையயின் நுண்ணாயகியுளமகிழ்த்தடிமிசைத்தாழ்த்து
செய்யவஞ்சனகப்பிளின் நையயின் திருவிழியருடனா
னுப்பயவேதத்தாட்கொருமுறைமைபோலுணர்ந்தினை யெனவேத்
தையனுயகின்றனளமிர்துருதன்மைபோலமொழிகின்றான். [தித்

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தைதன்ருளிய பார்வதிதேவியார்திருவுள்ளமகி
ழ்த்து சவாயியின் திருவடியிற்பணிந்து செங்கைகளையஞ்சவியாகக்குவித்து
நமஸ்கரித்துச்சிவபிரானே தேவரூடையு திருநோக்கத்தினருளினாலவா
ளும் உய்யும்படி தடுத்தாட்கொண்டருளுந் தன்மைபோலத்திருவாய்மலர்ந்
தருளினின்று விண்ணப்பஞ்செய்து அப்பார்வதியார் நிற்க, அதனைச்சி
வபிரான் திருவுள்ளத்தமைத்து அமுதஞ்சித்தமுறைமைபோலத் திருவாய்
மலர்த்தருளினார். எ-று. (22)

வேறு.

ஆலமுமிசத்துருமுமேமாதியடல்கொண்டே
வேலைபுழுளிந்தருள்விளங்குவிழியாட்கேள்
மாலயனுமேர்த்திலர்மறைப்பொருள்விபூதி
சாலவுமதன்பெருமைசாற்றவெளிதன்முல்.

(இ-ள்.) ஆலகாறிலத்தையும் தனக்குக்கராகாதவண்ணம் தள்ளி
விட்டுக்குண்டலங்கித் தாக்கிவெற்றிகொண்டு சமுத்திரத்தையும் கோ

முற்றும் உணரவும்.

௭௯

பித்தத் திருபையேவிளங்கி கொண்டுருக்கும் தெத்திரங்களை யுடைய
பார்வதிதேவியேகேட்பாயாக, தேதப்பொருளாய் விளங்குகின்ற விழுகியின்
பெருமையை பிர்மலிஷ்ணுக்களும் அதிர்நிலர் ஆதலால் மிகவும் அதன்
பெருமையையாவருஞ்சொல்லிவனிதலால். எ-று. (2௩)

மிக்கபுகழ்க்குமொடுவேதமொருநாலும்

தக்கவயர்பல்கலைகள் தந்திரமியாவு

இவ்வினைசங்கெனக்கழிந்தருநீறே

தொத்திருநெற்றியிடல் தூய்மைமெனவோதும்.

(இ-ள்.) மிகுந்தபுகழுள்ள ஆறங்கங்களும், நான்குலோகங்களும், தருதிய
டன் மென்மைத்தன்மைபொருந்திய பலசாஸ்திரங்களும், இருபத்தெட்டா
கமங்களும் குற்றங்களை நீக்கிவினைகின்ற தளைச்சங்கம்போல நீறுமுள்ளதா
ம்பயிரகாடியாகின்ற திருநீற்றினை அழகுபொருந்தியநெற்றியினிடத்தில் தரி
ப்பது பரிசுத்தமென்றுசொல்லும். எ-று. (24)

ஆவினைவதைத்தவருங்கொலைநிந்தோர்

காலிவிழிமங்கையர்க்கந்தரினையழித்தோர்

தேவெனரினேந்துதிருநீறணிவராயி

னுவினுமவழுந்தரியமுத்திபதல்களும்.

(இ-ள்.) பைவதைத்தவர்களும், செய்தற்கரிய கொலைத்தொழில்
செய்தவர்களும், நீலோற்பலமலம்போன்ற கண்களையுடைய மாதர்களது ப
திவிரதாதாமத்தைக்கெடுத்தவர்களும் திருநீற்றினையே சிவபிரானென்றுக
ருதி அதைத்தரித்துக்கொள்வாராயின் வாக்கினுஞ்சொல்லுதற்கரியமோ
கத்தைக்கொடுக்கும். எ-று. (25)

வேறு

பொங்கும்வெவ்வுழுனவத்தோவாற்பொருவருவல்வித்தோலாற்
றங்குநேத்திரத்தாற்பைகள்சமைத்ததின்விபூதிகாதின்
மங்குமாணவமுஞ்செய்யும்வல்வினைத்தொகையுமாய்
திங்களக்கண்ணிவேயந்தகத்திருவானைதிண்ணம்.

(இ-ள்.) கோபமிகுத்த சொடியுபலித்தோலினாலவது ஒப்பில்லாத
மாந்தோலினாலவது பொருந்தியபட்டிச்சிலையினாலவதுபைகளைத்தைத்து
க்கொண்டு அதின்வைத்திருக்கும்விபூதியையெடுத்துத்தரித்துக்கொண்டால்
துணவமழைக்கெடும். நாமசெய்துகொண்டவரும் சொடியபாவங்களுமொ
ழிந்துபோம். இளந்திங்களித்தரித்துக்கொண்டிருக்கும் நமது ஆணை. இது
நிச்சயம். எ-று. (26)

சத்தனம் வில்லங்கொன்றைசண்டகங்கா பலாச
சத்தாட்பத்திநிறைவையிலாதடை தங்குட்ட
முத்தொடுகினைபாலாநித்தரிப்பகாள் தழுவாவித்
செந்திருப்பொழிவாழ்வுழிபெற்றெழும்புகிலாங்கும்.

(இ-ள்.) சத்தனம் வில்லங்கிரம் கொன்றைமலர் சண்டகமலர் கொ
லையிலிருக்கும் முருக்கம்பூவென்று மிவந்துள் ஏதாவது துள்ளிப்பத்தானல்
விழுதவையக்குற்றம் இல்லாமல் அடைத்துவைத்துப்பிடி ஆகித் திணித்த
ம். அருகினைவென்று விடக்களாய் ஆள் சித்தரித்துக்கொள் ளுவார்களாயி
ன்பாலங்கொண்டொழிந்திப்போம். மகாலட்சுமிவாசமாயிருக்கத்தக்கவாழ்
வு அகிகரிக்கும் தருமங்கொண்டலாட விர்த்தியாகும். எ-று. (உக)

அங்குண்டம் பண்டம் பெருவரல். அருகினைவென்பது மோதிரவிரல்.

இப்பதாம்மைபி ற்றையெழிற்றலேகிழாக்கொ டித்
தனித்திறந்தொடெற்றேந்தருகிதேயா ருவர்தாமு
முனிதருடாவுவாத்தின் தழுவாக்கொடிக்கப்
பொனவுமறத்தருநாமுன்னினைசத்தவாமமனைத்தும்.

(இ-ள்.) சத்தமபுள்ளதாவையையிலிருக்கும் விபுதிய அழகிய அ
யாநீ வினாவைத் தக்கொட்டித் தங்கொட்டி நின்றநிலில் தரித்துக்கொ
ண்டிருக்கின்றபாதிநிலைகொண்டவராகிய தருதபுள்ளவர்கள் என்னுமி
நெருங்குகளும் முனிமத்தக்கரவாடகரத்தினை கொடிக்கொட்டல் விழ்த்திரு
பாதிநிலைநாள் காழாண்டிருக்காமல் பெருக்கும் ஆகாங்கொண்டலாப் ப
பா- (உக)

உலகி ிதது ன்மைபார்க்குமறைத்திலம்மிஞ்சுறாதி
யாநீதருக்கவருகோராரணியிட்டிந்துத்தின்னும்
புதிதாக்கொழிபொன்னெனவண்டவாமுத்தி
திக்கவாண்டுகொடாமைசெய்யவந்தெட்டபென்னுன்.

(இ-ள்.) புதிதவிழிவினா உணமைமேய உலகத்திருக்கும் யாவர்
சத்தம் பாதிதவற்றையில் உரைநிலை, பிரமதேவன்முத்தலாகிய அளவிலா
த்தெனல் நும் அழிப்பெருமையைமுறியாக்கல். பசுவைக்கொன்று உரித்து
பாண்டும் சிக்களைபாண்டும் விழுதியத்தரித்துக்கொள்வார்களாயிலவி
தாவினாழிநிலையுடையவர்கள், திலதம்பொட்டணியிற் றுள்ளிருந்திய
புதிதின்மைமேய உத்தேவிய தருசரித்தரத்தொலவாகிமென்செட்க
கொண்டவையென்றுதொடம்புபுதுருகிருர். எ-று. (உக)

காட்கொளவளஞ் செவ்வாள் நகன்னுட்டொரத்தனன் தித்தொ
ழிந்தியிபுள், விளக்குமார்க்குமின்னிடமொருமடிவங்கெழுபத்தென்
றுலகினிநிறத்தொன், னுள்கிலாகெஞ்சன்கொடுவினையகோத்துந்
குழ்ச்சிசெய்தமைத்தொருருவன், விளக்குமாமறையினெறிகாசு
த்தெவருமெப்பலித்திடுக்கொலையினைப்போன்.

(இ-ள்.) அளவிலாது உளப்பம் பொருத்திய கல்ல பாண்டாராட்டி
விடத்தலிநிறையவருகிய ஒருபிரமணன், கொடுத்தொழியேசெய்யுள்
கிழ்மையன், சொல்லுகின்ற பாந்தலிலுண்டாகிப் பிழ்வானது ஒருருக்
கொண்டதென்று சொல்லும்படி. உலகத்தினைத்தொன், நெக்கமில்லாதநெ
ஞ்சமுடையவன், கொடியவினையினைவெல்லாம் ஒன்றாகத்தொட்டி யமை
த்ததுபோன்ற ஒருருவத்தையுடையவன், விழிவிளக்குகளைத்தெரிவிக்கும்
பெருமைபொருத்திய வேதத்திற் கொல்லப்படுகிறநன்மாதக்களையெல்
லாம் நீக்கிவிட்டு எப்படிக்கொத்தவர்களும் தன்னைக்கண்டால் உடனே
ம்கும்படி கொடுத்தொழில் செய்கின்றவன். எ-று. (உக)

பரிவுடனெழியிற்படருவோர்க்கெகுத்தும்பலித் தும்வாய்மருந்
தினலயர்க்கி, தாவினைத்தவர்தம்பொருளெல்லாந்நவாக்குத்தவநில்
குதாடியுங்கன்னத், கான்னுளிரவிற்காத்துமர்கோறுங்களானையாத
ங்களுக்களித்தூர், திரிபுரளோர்நாணுழினைத்தொடர்பாந்தெரியி
ந்தெனநன்னிற்போன்.

(இ-ள்.) காட்டிலிருந்துகொண்டு விருப்பத்துடன் மார்க்கத்திற்செ
ல்லுகின்றவர்களைக்கொண்டும், அவர்கள் பொருள்களைப்படுத்தும், அன்றிய
ஞ்சிலரைத்தன்னிடத்தில்கொய்துள்ள மருத்தினுண்மையுடையபடிசெய்தும்,
அவர்களுடைய பொருள்களெல்லாம் கொள்ளையாக்கக்கொண்டும், தலைய
தலுக்கிடபாடிய குதாடியும், கன்னங்கொல்லக்கூர் திருட்டினால் இராத்
திரிபில் ஊர்க்கத்தெய்துஞ்சென்று திருடியும், இவ்வாறுசம்பாதிக்கின்றபொ
ருள்களை வேசையர்களுக்குக்கொடுத்தும் திரித்தகொண்டிருத்திறமாத்கலி
வொருநாள், ஊழிவினைத்தொடர்க்கிவினும் ஆந்தமகாபாலியானைப
றைச்செயிவித் சென்றுன். எ-று. (உக)

வேறு.

ஊற்றமங்கங்குந்தொழிந்த னுணகர்புனைச்சினைமை
யாற்றநங்காமகொயாற்காவினிலனைபுங்காலைத்
கடற்றெனவிழினுண்கண்கொதித்தானுருவிளமுற்
சிற்வெஞ்சினமெற்கொள்ளச்செய்தவாளைத்தொன்சென்றுன்.

(இ-ள்.) உறுதிப்பாடுள்ளதாகிய இருநிலைமுற்ற இரக்காலத்தால் மா யிசங்களைத்தன்குற ஒருச்சுள்ளினைப்பக்கமிட சிறப்பதற்கரிய நிலையி னால் திருநிலைத்தனமாக அவளுடன் புணர்ச்சிசெய்யும்பொது அறங்களை மூடிய நீசன்கண்டு அமன்போலமனைநுகொதித்து இரக்கமென்று எவ்வ ளவுமில்லாமல்புகுத்தகொடிய கோபாதித்தாந்கையில் வானெடுத்துக்கொ ண்டிசென்றான். எ-று. (கஉ.)

வாய்ப்பெனவுரைகழிந்தாங்குரியவாள்விநிழல்புழைந்து
மெய்யிருகூறகாதுகன்சின்னவிநிதுயிழ்த்தான்
செய்ப்புன்முறைப்பற்றச்சேரிமுன்வெலித்கப்பால்
வெய்யவனைநித்தான்தாமஸ்வபூமிப்போக்கியலாதன்றே.

(இ-ள்.) கொலைத்தொழிலுக்குரிய அந்தவாளின் உறைவையவினாலி ல் சிவ்விரித்து அந்தக்கொடிய நுனவன் புணர்ச்சிசெய்யுமுயவனுடைய சிவ்வும் இரந்தெனடாகும்படிவெட்டிநீன் அவ்வாறுவெட்டினவள வில் அந்தத்திருடலிநித்தவிழ்த்தான். அவனுடைபுகிவந்தபுல்லியகூல்களை பிழித்திருத்துக் கொண்டுபோய்ச்சேரிக்குமுன்முழித்திருக்கும் வேலிக்க ப்புறத்தில் எறிந்துவிட்டான். ஆகலால்காமமானது பெரியோர்கள் தன்மை க்குபொக்கியமானதன்று. எ-று. (கஉ.)

சுடலைவெண்சாரம்பொய்காந்சணங்குங்கவன்மேலேறி
யடரும்வெம்பசியாற்கவச்சிபழிதசையருந்தமெய்நிற்
படுபொழிவிசேடத்தன்னாற்பாசிவலேரகம்பெற்றான்
மடநடைமடத்தாடுவன்னவகுத்தன னிறைவன்மாதோ.

(இ-ள்.) வெண்மைநிறம்பொருந்திய சுடலைச்சாரம்பலிற் படிந்தகாண்னை யுடைய ஒருநாயானது அந்தத்திருடனுடைய பிணத்தின்மேலேறி யிருந்த ப சியினுலே வாயினாற்கவவி அழிகின்ற உணைத்தின்ன, அந்தப்பிணைடலில் சுடலைச்சாரம்பல் பட்டவிசேஷத்தினுலேஅந்தக்கள் என் பரசிவலோகத்தை யடைந்தான். மடப்பெத்தங்கிய நடைமையுடைய பார்வத்தேவியே என் னு சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (கச.)

என்றலுமிவரன்பெற்றிலங்கிழைமகிழ்ந்துபோற்றிக்
குன்றவிற்பனடயாய்ப்பொசுக்காததுண்மையென்றோ
மன்றலங்குழலாய்க்கத்தம்வடிவமஞ்செழுத்தேயாகுந்
துநின்றுபொதியும்பாசுத்தொகைதனைத் துமித்துயிர் மே.

என்றலுமிவரன்பெற்றிலங்கிழைமகிழ்ந்துபோற்றிக்

(இ-ள்.) இவ்வாறுசிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டுப்பர்வத ராஜனுபந்திரியாகிய பார்வத்தேவியார் மகிழ்ந்துபோற்றியெய்து மகமே ருவாகிய விற்பனடையையுடைய இறைவனே, பஞ்சாசுரத்தினுடைய உண் மையைத்திற்பித்தருளவேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, வாசனைதங் கிய அழகிய அனகபாத்தையுடையபார்வதியே, கம்முடையதிருமேனி அ ர்த்தபஞ்சாக்நாமேயாம், அது ஆணவ இருள் நிறைந்தள்ளதாகிய பாசக் கூ ட்டத்தை யொழித்துவிடும். எ-று. (கஉ.)

படைத்தல்முன்னுதியாகப்பகர்ந்தாழினைத்துமென்று
கந்தலஞ்செழுத்தேயாகுநாரணன்முதலோரோரா
ரினடப்பிசுரரசர்களையாவுவல்வருவேயாகுந்
தடுப்பரும்பிரணவத்திற்காகுமஞ்செழுத்துமொன்றாய்.

(இ-ள்.) சிருஷ்டித்தொழில்முதலாகச்சொல்லப்படுகிற பஞ்சகிருத் தியக்களம் நடத்துதல் அந்தபஞ்சாசுரமேயாம், மகாவின்னுமுதலாய்க்கிச் ஸர்கள் யாவரும் அதன்பெருமையையுணரார்கள். இவ்வலகங்களிற் பொரு ட்கிய சராசரமாகிய உயிர்களைல்லாம் அந்தபஞ்சாசுர சொரூபமேயாம். அ ன்றியும்பத்தபஞ்சாசுரங்களொன்றாய் யாவராலும் தடுத்தற்கரிய பிரணவ த்துடனேசொந்திருக்கும். எ-று. (கச.)

ஒப்பெழுத்துவாரியுரைக்குங்காந்சிவமேயாகு
மாரணத்தந்தத்தன்னிலறைவதிப்பொருளேஞான
பூரணவிலயமாகும்புனதீதிக்கால்வான
மெருதுத்தொற்றமிந்கிடனிடைத்தியங்குமன்றே.

(இ-ள்.) அந்த ஒரெழுத்தினுடைய உண்மையையனதினுணர்ந்தா லும் வாக்கினுணரத்தாலும் சிவசொரூபமேயாம். வேதத்தினுடையமு முவில் சொல்லப்படுவது யிற்ப்பொருளே. அன்றியும் அது ஞானபூரண கையுமாகும். பிரிவின அப்பு தேய வாயு ஆகாயமென்னுமிப்பஞ்சபூதங்களு ம் பொருந்திய சேற்றழும் ஒளிக்கழும் இந்தபஞ்சாசுரத்தினிடத்தேயுண் டாகும். எ-று. (கச.)

வேறு.

ஆயகாலையலிமயிலொன்னைழிந்
துயகட்குனமேதோகைவிந்தவலா
மேயதகர்கதைவிட்டுமென்க்கிட
சேயமாய்க்கிலையுற்றாளுரோ.

॥ ॐ ॥

திருவாரூர்.

(திரு-ள்.) ஆயுதவண்ணம் சிக் கியிரான் உயிர்தேறித் தருளுமென்பது சவுத்திரியமுள்ள ஒருமயிலானது பரிசுத்தமாவை கண்ணதெனினொவையெந்ததேவஸகையவினித்தக்கொண்டு அத்தமிடத்தில் பொருந்தியது. பாவத்தேவியாந் சிக் கியிரான் அருளிச்செய்த முடிசேசத்தில் ஞாபகத்தையென அத்தமயிலேப்பாந்து விருப்பமாய் அத்தமினையெனிலிருந்தார். எ-று. (சு-அ)

Q. 2. 6

வினியோகத்திற்கும் பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. - ௨

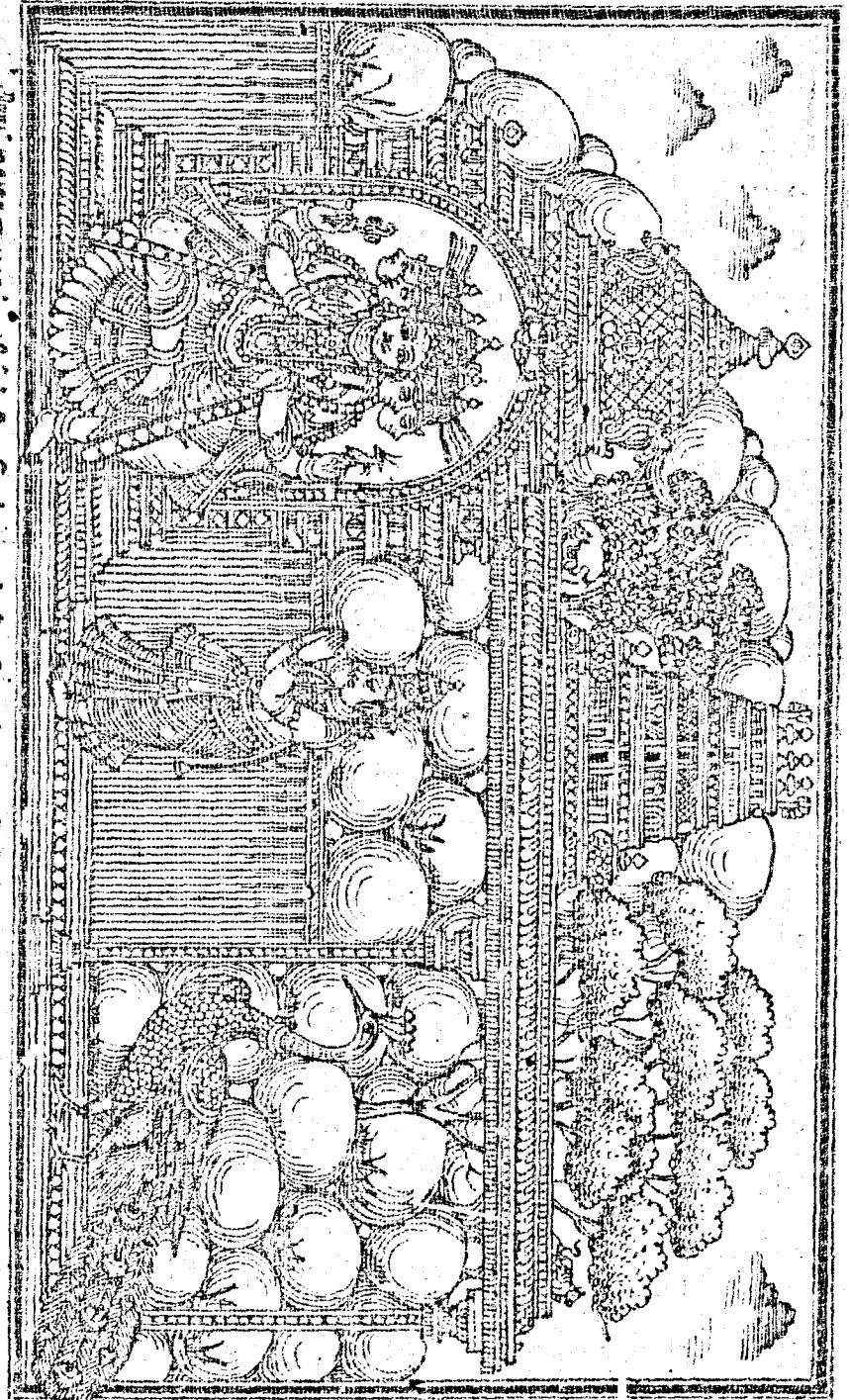
மணமொலுவாக்கி நந்தவன் ாலேனை நெய் நென்
நடைபாயரிவைகேட்பவையனும்தெருண் தெரிதர்
வனமிசை தழுகட்டி மொகையிலென மெய்கென்னுன்.

(இ-ள்.) அடியார்களுடைய வினைவகிகளையொழிந்ததற்கும் இவ்வா
ன் அருளிச்செய்யுமுபநீதசுவாதிகில் சொலையடைத்து மனவாக்குக்கெ
ட்டாக அய்யவனை, அந்த உபநீதசுவாதிகில் மறுபடியும் சந்தித்தருளவேண்டு
மென நினைவின் மனையொத்த மனையினை யுடையபார்க்கிடுதலியார் கே
ட்டவனாவில், நமஸிதைவன்கோடார்கொண்டு ஓங்கியோந்த வளங்கள் வசஞ்
சரிக்கும் தழைத்தசனங்கள் பெருந்திப தோலங்கியையுடைய மலிகுருவா
நக்கடவையென்று உபநீதார்.

அரினையும் வெருவிவின்றக்களையொன் லினம்பு
முரையிற்பரா முகத்தா ளுத்தொபயிங்கத்
கரையிலாவருள்சொ ண்டா ளுங்கடவுளொழுகுள் செய்கென்னத்
திரைமுகட்டெழுந்தகூ னந்தொழும்பிறைச்செ ண்டயோவ் கூடும்.

(தி-ள்) சிவபிரான் இவ்வாறு சமீபத்தே போதுபாடுகின்றதென்பவாறு உபயுக்த
 தேவரீர் அருளஞ்செய்த உபதேசத்தில் இதுபடி உபயோகம் பராமுகமாகி
 ருந்த என்னுற்றநீதிஞன் அழகியன் அமைத்தசாபநீக்குப்படி அனகில்
 லாத கிருணாகுமரெண்ணருக்கு உபதேசம் அருளஞ்செய்யவேண்டிமெ
 ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சமுத்திரத்தினிடத்துண்டாகிய உணவுபொ
 ருந்திய இனப்பிறையனின்க் சடாபாரத்தையுடைய சிவபிரான் திருவாய்
 மலர்க்கருகின்னார். எ-ன. (30)

தாமவார் குழிலாப்புகெண்டுமா தகுசிவடிபதேதங்க
 ணெய்யாங்கிமொழிபுழைபா அகிலையிநீத்தமர் ததுக்கேடபிற்
 கெயலான், நவையா தநின்னமா தநிணா அஃ
 மரமார்மயிலாபுழைபு நவலென் றுண்டாமரல்

[illegible]

(இ-ள்.) துறவியைவிட்டு விட்டுப் பொருந்திய அனாதாபரந்தரையுடைய பார்வையிலேயே செட்க்கட்டவாய், தகுதியாகிய சிவ உபதேசங்களைக் கிடைத்துடன் ஒருவருபதேசக்கும்போது அந்தநிலையைவிட்டுப் பிரிந்து மதுபாடி ஹேட்டால் கர்வப்படுதலில் சிதந்தடனியாவதென்க்கொழி. ஆதலினால் அபிஷேகம் பச்சைநிலையக்கண்டு அச்சமடைந்ததற்கமலிவாகிச் சிலராகிற்று விடப் புகுவிருவாய் நீண்டு உபதேசையடைந்ததெனவாயிவ் வல்லவனொன்றானது எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (சக்)

கே.று.

தின்பராகரத்திடைப்புருத்தநியத்திறைவனைப்பொலிந்தெத்தி
யன்பராயவர்க்குன்பினையுடையது துறவியென
னம்பரபரமாய்வளர்க்குமாவதொருமத்தலங்காணம் [வான்,
துன்பம்பரவையுந்தொலைத்திடுமத்தன்புகழ்த்தொலையெனச்சொல்

(இ-ள்.) சிவபிரான் அருளிச்செய்ததொரு நிகழ்த்தலையாகிய
லில் பார்வையிலேயே செட்க்கட்டவாய் சமுத்திரத்தில் முழங்கி அகிஷித்
அச்சிவபிரானைப்பொலிந்து அதிசெய்து, அன்பர்களுக்கன்பின அத்திறை
ம் எவ்வொரு அந்நிலைக்கற்பித்தருளினென்கொண்டு விண்ணப்பரு கொடிய,
பார்க்குநிலை அது கமதுசொருபமாய் விளங்குகின்ற கபாலியாகிய மெ
ன்பதாம். அத்தத்தலையென்க்கொண்டதற்குவித்துன்பகலையென்கொண்டு
துறவியும், அதுதலைய பெருமையாகக்கொண்டு திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.
எ-று. (சக்)

துங்கவம்பரமுகடளவந்துதிருவெய்திப்பொருமாபொற்
பெய்க்குவெண்டிரையிலமாகியது துறவியுடையது துறவியுடையது
பங்கையொருவனொருவன் துறவியொருவன் துறவியொருவன்
வங்கையொருவன் துறவியொருவன் துறவியொருவன் துறவியொருவன்

(இ-ள்.) பச்சைநிலைய அனாதாபரந்தரையுடைய செல்லுகின்ற அத்தநீ
னது துறவியுடையது இடமாயிவையுடைய இடத்திற்செல்லு பொலி
பருகிக்கொண்டிருக்கும் கொண்மையொரு அனாதாபரந்தரையுடைய பங்கையொரு
பங்கையில் யாவொருவரும் பங்கையுடையவருக்கென்று, செல்லுபொலி
செல்லத்தில் விற்றிருக்கும் திருமகன் கணவனுடன் கிஷ்கிணுதலில் தேவன்
ள் கூட்டமாய்க் கூடித்தலையென்க்கொண்ட இடத்தில் விற்றிருப்போம், கம
ச்சுதனிடத்தில் உண்டாயிருக்கும் விருப்பமளவிலே, எ-று. (சக்)

இன்புபாதினை விட்டகலாமனின் நிலங்கயம்ருப்போல
நனிமிஞ்சுகவையமுதினைப்பிரவுருகன்னலத்தனைப்போலத்
தனியெனத்திகழ்கபாலிமாநகர்தனைச்சற்றும்விட்டகலாமற்
கலிவுளத்தினின்மிகுமவர்க்கருளவெக்காலமுமுறைவோகநம்.

(இ-ள்.) யாவருக்குயின்பத்தைத்தரத்தக்கதெய்யமலரை விட்டிரிங்க
மல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற வாசனைபையப்போலவும், மிகவும்விசேஷத்
மதாமானது அந்தத்தனைவிட்டிரிங்காத நல்ல தன்மையையப்போலவும், ஓட
பற்ற தென்றுசொல்லும்படி. விளங்குகின்ற பெருமைபொருந்திய கபாலி
கரத்தைச் சிந்திப்பொழுதும் விட்டிரிங்காமல் உள்ளத்திலன்புமிஞ்சுத்தவர்
ளுக்குவரப்பிரசாதம் அதுக்கருஞ்செய்யும் பொருட்டு எக்காலமும் வா
சமாயிருக்கின்றோம். எ-று. (சுச)

அத்தலத்தனைப்புகழ்த்துநா முன்னுடனறுருவதெவனீர்மை
மெத்தா யாங்கோடிதானத்திலும்விளங்கிடாமைப்பூசை
பந்தியாலொருசதவருடம்புரிபலமெலாமொருநாளிற
சித்தியாகவேவருமங்கதற்கணைசெப்புதற்கரிதாமால்.

(இ-ள்.) அத்தத்தலத்தைப்புகழ்த்து உணக்குநாம்சொல்வது யாது? ஏ
னெனில் மிகுந்தவளப்பமுள்ள ஆயிரங்கோடிதலங்களிலும் விளங்கும்ப
டி அன்புடன் நம்மை நூறுவருடும் பூசித்தால் வரும்பலன்களை யெல்
லாம் சூராளிஸ்சித்திக்கங்கொடுக்கும். ஆதலாலதற்கொப்புகொல்வதருமை.
எ-று. (சுரு)

கொங்குலாவியநவ்வுடீமந்தளிர்வைகுலவுபங்கயவாவிக்
கங்கையாடிவந்தெமைப்பனிர்தென்றுமக்கடிநகர்தனிலுற்றோர்
பொங்குபேரொளிகல்குமிக்கயிலையிற்புகழுடனமைப்போலத்
தங்குவாரிதுசத்தியஞ்சத்தியஞ்சயிலரின்றிடவந்தோய்.

(இ-ள்.) இமயமலையரசன்செய்ததவத்தினால் அன்னக்குப்புத்திரியா
வந்தவதரித்தபார்வையே, வாசனைவிகழ்க்கோச்சொரிந்து அதையுண்ணு
வண்ணெனினுசையதிகரித்துக்கொண்டிருக்கும்தாமரைமலர் கிறைந்ததட
சமாயிவகவங்கையென்றுத்தடாகத்திலுள்ளானஞ்செய்துநம்மைப்பனிர்த
அத்தத்தலத்திலெக்காலம் வசிப்பவர்கள்-மிகுந்தபிரகாசத்தைக் கொடு
த்தக்க இந்தக்கலையத்தில் நம்மைப்போலப் புகழுடன்பொருந்தியிருப்
பர்களிது சத்தியம் இதுசத்தியம். எ-று. (சுச)

ஏற்றமாத்தலமாயிரகோடியென்றிசைத்தமெவை நம்மு
போற்றுபாலிசோதண்டகராட்டினிற்றுன்னுமத்தலங்கடரு
ளாற்றாரம்விருப்பிடனுறைவதுசிலவவைகடம்பெயர்சோச
சுற்றுகணதற்குன்செனதாழ்க்குதிசததளமுகமாதே.

(இ-ள்.) விசேஷாகிய தலங்கள் ஆயிரங்கோடியென்று சொல்ல
ப்படும். அவைகளில் நத்திரிபினின்றும் வருகின்றபாலாறு சேர்த்ததண்ட
கராட்டுக்குள்ளே பொருந்தியிராகின்ற தலங்களுக்குள் சிலதலங்களில் மி
குத்த விருப்பத்துடன் நாம்வாசமாயிருப்பது. அத்தத்தலங்களின் பெயர்க
ளை நாம்வரிசையாகச்சொல்லுதொழும். அது இத்தகன்னைபொருந்திய செந்தா
மரைமலர்போன்ற முகத்தினையுடைய பார்வதி தேவியே நீகெட்பாயாக.
எ-று. (சுச)

வேறு.

உம்பரிபாவருமுவுத்திடமுத்தினைப்புகழ்த்து
வம்புனத்துமாய்மாரிருத்தக்கையாய்மகிழுங்
குமபவாரமுலையுமயவன்பூசனைகுலவுங்
கமடைமாதகுத்தருகாஞ்சிமாநகரம்.

(இ-ள்.) இத்தலங்களையாகும் சந்தோஷிக்குப்படி. மோசகத்தை யுதல
வாசனைபொருந்திய அளமிமாலையணித்திருக்கும் மகாலிஷ்ணுயின்தக்கை
யாய் மகிழ்கின்றபொற்கும்பத்தை யொத்துக் கச்சணியப்பட்டிருக்கும் எ
தலங்களையுடைய உமையவளாகிய காமாம்பிசெய்த பூசையிசையவின்
தகம்பாநதி குத்த காஞ்சிமாரம். எ-று. (சுச)

வேறு.

வியனாகருமாமறையோருடனவிறன்மாமுனிவொரனுபுதியி
னோர், துயர்கூழ்பவமாலறவேயளிநீசர் துதியாடியல்பூசனையேசெ
யுமார், சயமாதெனவேகருமெதியினைத்தரைபீதுவிற்பொருதிநி
ழ்வு, மயன்மான்முதலோருணராவொளிசோழலார்கரியாமருனுப
யே.

(இ-ள்.) பெரியவிண்ணுலகத்திலிருக்கும்நீகவர்களும், பெருமைபொ
ருந்திய பிராமணர்களும், ஐம்பொறிகளைவென்ற வீரமுள்ளமுனிவர்களும்,
சிவானுபுதிபெற்றிருப்பவர்களும், ஐன்பம் நிறைந்த பிறவிமயக்கம்மீங்க
அன்பமைந்த தோத்திரத்துடனே விதிப்படி ஆராதனைசெய்துநீதல
மொன்றிருக்கின்றது. அதன்பெயர் சயமாதென்று யாவருஞ்சொல்லும்ப

ம. திருமலைப்பிராணம் ஒருமைச்சுமுதல்வாழ்த்து மகி
டன் என்னும் தகரன் பூமிமலை இறந்துவிட்டும்படி போர்செய்தபெருமை
விவரமுதலாய்ப்பிரமாதேவன்மகரவிஷ்ணுமுதலோரால் ஆதிப்பாடாத சோ
தித்திரப அங்கினி சொருபமாகிய மலைவிளங்கிய அருளுகை ஆவற்பரா
ம. எ-று. (14)

வேறு

புழத்திருமேற்றநிலவல்லம்பனங்காட்டுசேரத் தூர்பெரிசூருநிலை
மலையுட்காட்டுத்திருமாற்பெறு, திருத்திருமாதலமலர்செய்காரா
க்காடுகிறந்தருமங்கலின்முட்டத்திருவிற்றோல மகழ்புடைகுவிழ
யில்வானமனக்குமலவிதீயமச்சிறுபாங்குதள்ளிலாலங்காடு, நீசுழ
யனர்ச்சகையுரிபுத்திருப்பாருக்கிச்சூர்விருத்தமியப்பதியாவுகிலியம்
பதியே.

(இ-ள்.) திருமலைப்பிராணம் திருமேற்றநிலவல்லம் திருப்பனங்கா
ட்டுத்திருமாற்பெறு, திருத்திருமாதலமலர்செய்காராக்காடுகிறந்தரு
மங்கலின்முட்டத்திருவிற்றோல மகழ்புடைகுவிழயில்வானமனக்கு
மலவிதீயமச்சிறுபாங்குதள்ளிலாலங்காடு, நீசுழயனர்ச்சகையுரிபுத்
திருப்பாருக்கிச்சூர்விருத்தமியப்பதியாவுகிலியம் பதியே.

திருமேற்றநில வன்னுத்தலங்காடுபுரநீர்நிலைபாளையத்திலிருக்கின்ற
து, திருவிற்றோலமென்பது கவலென முடிக்கப்படுகின்றது. திருவலிநாய
மென்பது பாடியெனவழங்குகின்றது.

வேறு.

வளங்குலாலிபவருத்திரர்பூசனைமருவுவதுகத்தோதக்
துளங்கியேயழிவுருதுமெலியிந்திடுஞ்சோதிசேர்க்கதெழில்விசுங்
களங்கமாற்றமுட்புவனமுமெய்யகடவுளநிரண்டேத்த
விளங்கிவாழ்க்குமுன்முலங்கதன்புகழ்வித்திடவரிதாமால்.

(இ-ள்.) செம்புகத்துடன்விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற கோமுகத்திரசு
ள் பூசைசெய்துக்கொண்டிருப்பது, யுக்கங்குதோறும் அசைவுற்று அநி
யாமல்மேல் ஓங்குகின்ற ஒளிசேர்ந்து அழகினைப்பாப்புகின்றதுமாய் குத்
றம் நீங்கியாதிநுலுவிளக்கங்களிலும் திருக்கின்றதேவர்களையாவரும் கூட

,டமாய்க்கப்பட்டுத் துதிசெய்ய விளங்குவாழ்கின்ற திருக்கழுக்குன்றமெலு
தலமொன்றிருக்கிற அசனுடையபுகழை விரித்துச்சொல்வ தருமா
யாம். எ-று. (15)
மருவுவது நறவுமிழ்ப்பந்தயமலர்த்தவிசின்மேவும்
பெருமைசேயுயன்மகந்தனையாற்றியபெரும்பதியதின்னும் [திரு
பொருவிலாதபத்திமதிசுசோக்கியாமிருத்திமெபுகழ்க்கரிமையோர்
கருதுகற்றிருவாழ்விழாதற்கிணைகாசிவேறிமையோர்.

(இ-ள்.) வாசனை யங்கும்பாவும்படி தேனைப்பொழிகின்ற தாகரை
மலரிதவிசின்மெலுத்திப் பெருமைதக்கிய பிரமதேவன்யாசஞ்செய்த பெ
ரும்பதியாகிய திருவொற்றியுன்னுத்தலத்தில் கின்ற ஒப்பில்லாத மே
ற்குத்தினையை நோக்கிக்கொண்டு நரீர்வீற்றிருக்கிற பெருமையமைந்த
தலம் தேவர்களெல்லாம் சதாகாலம் தியானிக்கும்படியான திருவான்மியூ
ரென்பதாம் அதற்குச்சமானம் காசியென்னுத்தலம் நரீர்வீற்றிருக்கிற
மூமில்ல. எ-று. (16)

இலங்குவார்குழலுன்னையவன் பூசனையியற்றியமூல்லைவாயிலுஞ்
சலங்கொள்முவுலகத்திலுள்ளார்களுகாவினுவின்றேத்து
மீலங்குதலவிதிசேரொற்றியுர்வசிட்டனுமரியன்முதலாயோர்
மலங்கமரர்க்குமேற்காடுகன்முத்தியைவழங்குமெய்த்தலமாமே.

(இ-ள்.) இயற்கைமணத்தூடன் விளங்குகின்ற நீட்சியாகிய அனகபா
ரத்தைபுடைய பார்வதிதேவியாநீங்கித்த திருமூல்லைவாயிலென்னுத்தலமும்
சிறப்பும் நன்மையும்பொருத்திய திரிலோகத்திலு மிருப்பவர்க்குத் தல
தங்கள் நாவிலுல் புகழ்கூறித் துதிசெய்யும் பூமாலகனாலலக்கரிக்கப்பட்ட
வீதிகளுள்ள திருவொற்றியுன்னுத்தலமும் வசிட்டர் பிரமா விஷ்ணுமுத
லானவர்களுடைய மும்மலங்களுமும் நீவிர் துதிசெய்யத்தக்க திருவேற்கா
டென்னுத்தலமும் மெய்மையான மோகந்தையருளுகின்ற உன்மைத்த
லங்களாம். எ-று. (17)

என்னிலீர்த்திகொளித்தலங்களினுமலவெழின்மடிலேயிற்காணு
நன்னுமற்புகமினைத்தெனத்தெரித்திடநர்க்குமேயரிதென்னிற்
கண்ணன்மாமலர்மேயவன்முதலியகடவுளர்பொறிமுன்னும்
பண்ணுலாமொழிபாயினியாவர்கள்பகருதுமெனகேர்வார்.

(இ-ள்.) அனலில்லாத மகத்துவம்பொருத்திய இத்தத்தலங்களைப்பார்க்
கிலும் அழகுள்ள அத்தத்திருமலையினிடத்துக் காணப்படுகிற சேர்ந்த

திருமயிலைப்புராணம்

அப்படியாகவென்று தெரிந்துகொல்ல நமக்கும் அரிதென்றால் லீக்ஷி
பிரமன்முதலாகிய தேவர்கள் யாவர்தான் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்
வார்கள் இலக்குமியானவள் திவானிக்கத்தக்க இசையையாத்த மொ
ழையையுடைய பார்வதிதேவியே, எ-று. (கௌ)

வேறு.

ஆதலால்புதிர்க்கிணையாகவே
யோநிலிக்கயிலைக்கிரியொன்றவு
தேதமாற்றுமெழிற்றலமின்றுகரண்
கோதினாவருட்கனிக்கெம்பலாய்.

(இ-ள்.) ஆகையினாலே அத்தலத்துக்கு ஒப்பாகச்சொல்லுமிடத்தில்
இத்தக்கயிலையாகிரி யென்றால் அடியார்களுடைய பிழைத்துன்பங்
களை நீக்கத்தக்கதுள்ள உபதலங்கள் வேறென்றுமில்லை குற்றமில்லாத
கிருணசுந்தரிபுத்திருக்கும் பூங்கொம்பென்புத்த பார்வதியே, எ-று. (கிடு)

சீரணம்படச்சோமுகன்செய்தநா
னாரணன்யனனானினவீற்றுமு
னானங்களுமம்மையடைந்துதம்
பூரணம்பெறப்போற்றியதக்கநகர்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் நிலைகெடும்படி சோமுகனென்னும் அசுரன்செய்
தகளில் மகாலிஷனு பிரமதேவன் பெருந்திபசக்திரன் என்னுமிவர்
கள்முதல் வேதங்களும் நம்மையடைந்து நமது பூரணத்தையடையும்படி
நம்மைத்தடுத்ததது அத்தத்தலம், எ-று. (கிசு)

தன்னுமவானவர்கூரனியற்றிய
வின்னதீர்த்தின்பமெய்திடவேல்கொள்வான்
முன்னமவேனமதேவலின்புண்டருண்
மன்னுபூசைவகுத்ததுமநகர்.

(இ-ள்.) சூரபத்மாலிஷன் செய்யப்பட்ட துன்பங்களை தேவர்கள்நீங்கி
யன்பத்தையடையும்படி அவனைக்கொல்லதற்காக வேலாயுதம் பெற்றுக்
கொள்ள நம்முடையகட்டையினால் சென்று பூசைசெய்ததும் அத்தத்தலத்
தில், எ-று. (கிசு)

மூலமும் உண்மும்.

மன்பதைக்கருண்மால்செய்வீனயினுற்
துன்பமுற்றிடுக்கிரன்மேனியே
யன்பினம்மையருச்சனைசெய்யவே
யின்பம்வந்தெழிலெய்தியதநகர்.

(இ-ள்.) வேகோடித்தாக அருன்பொருத்திய மகாலிஷனுக்கானவர் செ
ய்தசெய்கையினால் ஒருண்ணிமுற்று துன்பத்தை யடைந்தசக்கிரன் விரு
ம்பியன்புடைய பூசை இன்பத்தையும் அழகையும் அடைந்தது அத்தத்தல
த்தில், எ-று. (கிசு)

தராதலத்திற்றுமகண்மையேசெயு
மிராவணன்சிரமிற்றிடத்தேவர்கள்
படியமாயன்பரித்தவதாரஞ்செ
யிராமன்பூசையிற்றியதநகர்.

(இ-ள்.) இவ்வலகத்திரிடத்தில் துன்பத்தையடைந்ததொன்றிரு
க்கும் இராவணனுடையகையுப்படி தவர்களைல்லாத துதிக்கொடுக்கினால்
மகாலிஷன் அவர்களிடம் அன்புடைத்து அவதாரஞ்செய்த இராமன்
மைபூசைசெய்ததும் அத்தகேஷத்திரிடத்தில், எ-று. (கிசு)

வேறு.

மருவுலாவாராமஞ்சூழ்மயிலைமாநகரத்தோர்காற்
நிருவுலாவியவர்கணணற்றியநிவிரதஞ்செய்தாற்
பொருவிவாப்புலனமுற்றும்புரத்திடவளித்துப்பின்னங்
கருவிவாப்பரமர்பாதிவகலத்திடவளிக்குமின்னே.

(இ-ள்.) வாசனைபொருத்திய சோலைகளுக்குத்த அத்தத்திருமயிலையினி
த்து ஒருகாலம் செல்வநிறைந்த சிவராத்திரிவிருத்ததை யனுஷ்டித்தால்
ஒப்பில்லாத பதினாலுலோகங்களையும் அரசுசெய்யும்படி அளித்து சென்மம்
இல்லாமல் பரமசிவனுடைய திருவடினைச்சேரும்படி கொடுக்கும், எ-று. (இ)

முன்புளமறைகடேர்ந்தமுதாமறையோர்கடம்பி
னன்புடனொருவன்றுய்க்கவத்தலத்தளிக்கிலன்னந்
தன்புடையரசர்கூழ்த்துசரண்டொழச்செங்கோலோச்சிப்
பின்புங்கயிலைவெற்பைப்பெறுவதுநின்னமாதோ.

(இ-ள்.) ஆதியாயிருக்கிற வேதங்களையுணர்ந்த பழையிராமனர்களுக்கு
குள் ஒருபிரமணன் உண்டிப்படி அத்தத்தலத்தில் அன்னங்கொடுத்தால்

திருமலில் புராணம்

அரசர்கள் குழந்துகொண்டு தன்பாதத்தை வணங்கும்படி சொல்லுது. செந்திரி பின்பு நம்முடைய கயிலாசமீரையை அடைவது நிச்சயம். நான் வர்ப்பதற்கோல்செலுத்தலாவது நீதிசெலுத்துதல் அந்தநீதியானது உலகத்தாழ்வால் தில் சாயாமல் தாசுக்கோல்முன்னைப்போல் சரியாயிருக்கத் தோன்றலாம். செங்கோலென்று சொல்லப்பட்டது. (கக)

வேறு.

அந்தலத்தில் விடைபொறித்தோருடலிலிருந்தோருவிடை மேலரன்பாற்செல்லார், பத்தியினுற்பகவளி. தார்பசுத்துவத்தை க்கழிப்பார்கிலம்பனவந்தேதோர், சுத்தமநிருகிருப்பார்கலையுரித்தோர்கலையுரித்துக்கொலைத்தப்பாலை, முத்தியிலேபுகுவார்ப்படைத்தவர்க்குந்கிடைக்குமந்தமுத்திதானே. (கக)

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்திலுள்ளபத்திற்கு குலமக்கிடை யிட்டவர்கள் உடலிலிடமிருந்துகிடைக்கலானது ஒரு ரிஷபத்தின்மேலேறிக்கொண்டு சிவனிடமிருந்து சேர்வார்தன் பத்தியினுற்பகவளி. தார்பசுத்துவத்தை க்கழிப்பார்கிலம்பனவந்தேதோர், சுத்தமநிருகிருப்பார்கலையுரித்தோர்கலையுரித்துக்கொலைத்தப்பாலை, முத்தியிலேபுகுவார்ப்படைத்தவர்க்குந்கிடைக்குமந்தமுத்திதானே. (கக)

விடம்புனையெம் மடியவருக் காதனமாதனயீந்தோர் விமலராவார், மடஞ்சமைத்தோர்மடத்துக்கிடைபுதயுகஞ்சிவபதத்தின்மருவிவாழ்வார், குடந்தரிக்குஞ்சிறியகொடிக்கன்னியர்தங்களைத்தானங்கொடுத்தபேர்கள், படந்தரிக்கும்பாமபனையான்பதவியிலேபலபோகம்பலிலுவாரோ.

(இ-ள்.) கண்டத்தில் விஷந்தரித்துக் கொண்டிருக்கிற எம்முடைய அடியவர்களுக்கு ஆசனமுந்திரவியமும் கொடுத்தவர்கள் சித்தசுத்தியுள்ள பரிசுத்தராவார்கள். மடங்கள் கட்டிக்கொடுத்தவர்கள் ஒவ்வொருமடத்திற்குப் பதினாயிரக்காலம் சிலலோகத்தில் வாசமாயிருப்பார்கள். பொற்குடத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற சிறியபூக்கொடிபோலத் தனங்களைத்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் கன்னியர்களைத் தாண்டாகக்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம்படங்கலையுடைய ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் பீடமேறிக்கொண்டிருக்கும் மகா

முலமும் உலாயும்.

விஷ்ணுவனுடைய பதவியிலே பலபோகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். (கக)

வேறு.

ஆலபத்திலலகிவொர்க்கப்பயனோராயிரமாஞ் சாலமெழுநிலைவீரர்க்குத்தன்மைபதினாயிரமா மாலைதூத்தனவார்க்குவரும்பயனூராயிரமாங் கோலவிளக்கியார்க்குக்கோடிபலன்கொடுத்தமே.

(இ-ள்.) ஆலபத்திலலகிவொர்க்கப்பயனோராயிரமாஞ் சாலமெழுநிலைவீரர்க்குத்தன்மைபதினாயிரமா மாலைதூத்தனவார்க்குவரும்பயனூராயிரமாங் கோலவிளக்கியார்க்குக்கோடிபலன்கொடுத்தமே. (கக)

ஓரகலில்விளக்கிவொருவருநாரும்பரிதையாவா சுகலிற்றியிட்டாரிலக்கும்மலரயனுவா ராரவொருமுவகல்குடரிவொரியாவார். சேரவொருநாலகலிலொளியிவொர்சிவனுவார்.

(இ-ள்.) ஒருஅகலில் தீபமிடுகின்றவர்களாய் அங்குகசிப்பவர்கள் தேவந்திரபட்டம் பெற்றுவாழ்வார்கள் இரண்டகலில் தீபமிட்டவர்கள் விளக்குகின்ற பிரமதேவனாய் வாழ்வார்கள் பொருந்தும்படி மூன்றகலில் தீபமிடுகின்றவர்கள் மகாவிஷ்ணுவாய் வாழ்வார்கள். நான்கு அகலில் தீபமிடுகின்றவர்கள் சிவருபபெற்ற வாழ்வார்கள். (கக)

பானியமினிமைதும்பயந்தயிர்தெய்ப்சிளரீர் தேனார்க்குமும்புகம்பொற்றிருமுடியிலாட்டுவித்தால் தானாயிரம்மயதஞ்சதமுறமாயிரங்கோடி நானூராயிரங்கோடிமகாகோடிகலந்தருமே.

(இ-ள்.) திருமஞ்சனதீர்த்தம் மூராமுள்ள பசுவின்பால் பசுவின் தயிர்பசுவின்நெய் பசுமைத்தகிய இளரீர் தேன் சுத்தனக்குமும்புகு என்னும் இவைகளைத்தனித்தனியாக நம்முடையபொலிவுள்ள திருமுடியில் திருமஞ்சனஞ் செய்வித்தால் அவர்களுக்கு வரும்பலன் மேற்கூறிய வஸ்துக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கு ஆயிரம் பதினாயிரம் நானூராயிரம் கோடி நானூராயிரங்கோடி மகாகோடி என்னுமளவாகும். (கக)

மண்ணுலக்தருவா னுமரன்கோயிலையுத்தவர்க
டண்ணுரும்பிறைமுடி யென்றன்னுடனேயமைத்திருப்பா
ரெண்ணர்செங்கவிலமைத்தோரெம்படிவாயினிநிருப்பார்
பண்ணார்க்கவிலமைத்தோர்பாமெனுநம்பதஞ்சேர்வர்.

(இ-ள்.) மண்ணினுலகும் மரத்தினுலகும் சிவாயங்கட்டு வித்தவர்கள்
குளிர்ச்சிபொருத்திய இளந்திக்களானிந்த திருமுயிலையையுடைய என்னுட
ன் சாலோகபதலியில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். எண்ணத்தக்க செங்க
விலினுலே தூயவங்கட்டுவித்தவர்கள் எமதுவடிவம்பெற்ற நினைமையாக வாழ்
வார்கள் படிப்பனந்த கருங்கவிலினுந் கட்டுவித்தவர்கள் பாமையே நமது
திருவடிமீழலில் வாழ்வார்கள். எ-று.

செந்தநீர்ப்பக்ததன்னைச் சிந்திநாமாதந்தன்னி
லறந்திகழ்ந்துநின்றிலமைத்தவர்கோயிலாழ்ந
இ-ள். சிந்தியலோகத்தைக்கேட்டவாயாகஞ்செய்தோர்
பிறந்துசொர்க்கத்தையாண்டின்புறங்கிடமுஞ்செய்தோர்

(இ-ள்.) தம்மங்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமயிலையென்னுள்
தவத்தில் சிறப்புத்தருவிய தன்னீர்ப்பக்திலச் சிந்தினாமாதத்தில் வைத்
தவர்கள் அசர்களாய் வாழ்ந்திருந்து மரணமடைந்தபின்புசிகலோகத்தை
ச்சேர்ந்து வாழ்வார்கள். யாகங்கள் செய்தவர்கள் மறுதேவர்களாய் ஜனன
மெகித்துச் சொர்க்கலோகத்தை யாவ்வார்கள். பின்பு கம்முடையபதலியி
லுஞ் சேர்வார்கள். எ-று.

இலங்கியகவிலவெண்பட்டி ரத்திமுகுடஞ்செய்பொற்
கலங்கனாற்சிவிகைசாந்துகமழ்பு முகவைகளித்தோர்
கலங்கொள்பொன் னுவகமுன் னுயவிறநும்பதவினப்ப
பலன்களுந்துய்த்துமேலாம்பதம்பெற்றுமுயர்வார்மாதோ.

(இ-ள்.) பார்வதியே பிளாசியானின்ற வெண்ண்குடை வெண்
பட்டுவெள்ளிடம் இரத்தினமீட்டம் பொன்னுலகிய திருவாபாணங்கள் நன்
மைமயமைத்த பல்லக்கு சந்துமழ்வுகளிக்கும் புனுகு என்னுமிவைகளை நம
க்கென்று கொடுத்தவர்கள் நன்மைகொண்ட பொன்னுலக முதலாகச்சொ
ல்லப்பட்ட பதலிகளில் இன்பப்பலன்களை அனுபவித்தும் மேலாகியபத
வினையிப்பெற்றும் மேன்மையடைவார்கள். எ-று.

கறைபடிபரிமா முன்கைக்கழியாதசகானங்கீள்
மறைவனமாநூர் காசிவழங்கினோபல்ததில்வேத
மறைதருமயிலைதன்னிலாற்றிவர்பலத்தைக்கூறி
லிறைசதமடங்காமென்றானிகரத்தருளதோமாதோ

(இ-ள்.) பார்வதியே முன்னு முதலாகச்சொல்லப்படுகின்ற பத்
துவிததானந்தமும் வேதாரணியம் திருவாநூர் காசிஎன்னும் இத்தத்தல
ங்களில் அமக்கென்று செய்தவர்கள் அடையும்பலன்களில் கேதந்களால்
துதிசெய்யப்பட்ட திருமயிலையில் மேற்கூறிய யானமுதலிய தானங்கள்
செய்தவர்கள் அடையும்பலனைச் சொல்லியுத்து நிறைந்த தூறுமடங்கு
அதிசுமுகுமென்றால் அத்தத் தலத்திற் கொடுப்பன்தேர். எ-று. (எ)

தூயகற்பூஞ்சேர்த்தலக்கற்பொன்னுடைவெண்பட்
டெய்பொற்கலங்களைவழிநின்றதெய்க்கணியச்செய்தோர்
மாயிருநூலமுதலிம்புந் துபின்வானங்கர்த்துத்
தாயி. பன்னியார்துபெற்றுள்ளிற்றிருப்பார்மாதோ

(இ-ள்.) பார்வதியே பரிசுத்தமுள்ள பச்சைபூமுதலிய கல்லவாச
னை யூட்டிய மீதாம்பரம் வெண்பட்டாடைபொருத்திய பொன்னு பரணங்க
ன்னுமியவைகளை அத்தத்திருமயிலை என்னுஞ் கேத்திரத்தில் நமக்குத்
தரிக்கும்படிசெய்தவர்கள் பெருமைபொருத்திய இந்த உலகமுழுமையும் இர
கத்திப்பின்பு தெய்வலோகத்தையுங்காத்துத் தாயின்வயிற்றில் கருவாய்
த்தவர்ப் பிறவாது கம்முடையபொலிவுள்ள திருவடிமீழலில் வாழ்ந்துகொ
ண்டிருப்பார்கள். எ-று. (எ)

தன்னுதிசங்கழநீர்முதலிதாபவெள்ளொரு கங்கண்ணி
மன்னுபொற்கொணறைத்தாமவகைகணமமுடிமேற்சாத்திற்
பன்னியைச்சேயைத்தாயைவதைத்தும்பாவமற்றோர்
தன்னியைப்புணர்த்தபாவங்கழிந்திடுகின்றனமாதோ.

(இ-ள்.) பார்வதியே வாசனைபொருத்திய செங்கழநீர்ப்பட்டமாலையும்
பரிசுத்தமுள்ளதாயிய வெள்ளெருக்கம் பூமாலையும் பொன்னிறம்பொருத்
திய கொணறைப்பூமாலையும் ஆகிய இவ்வகைப்பூமாலையினை அத்தத்தலத்தில்
நமமுடைய திருமுடியில் சாத்தியவர்களாகி மனைவியையும் பிள்ளையையும்
தாயையுக்கொள்ளெய்யும் நாமும் பிறர்மாதனைப் புணர்த்த பாவுமொ
ழித்துவிடும் இது நிச்சயம். எ-று. (எ)

இலங்குசுண்பகூற்றும்பையெழில்கொண்மல்கைப்பூந்தாமர்
துலங்குவில்வத்தின்பன்னந்தூயறுகலரிமற்று
நலங்கொணன்னகரினன்பநம்முடிமீதற்சாத்திற்
கலந்துதிராதபாவக்கடல்கடந்தருளுஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) பிரகாசியாநின்ற சுண்பகம் நல்லதுபை அழகுபொருத்திய
மல்லிகை இவற்றின் மலர்களாற் றெடுக்கப்பட்ட மாலைகளையும் நமது சொ
ருபமாய் விளங்காநின்ற வில்வபத்திரம் பரிசுத்தமுள்ள அறுகு ஷலரிப்பூ
என்னுயிலைகளையும் இன்னும் நமக்குரியமலர்களையும் நன்மைபொருத்திய
திருமயிலையில் இருக்கும் அன்பர்கள் நமது திருமுடியில் சாத்தாவர்களா
கில் ஜனனங்கள் தோறும் தொடர்ந்து ஒழியாமல் குகும் வக்கடலை நீதி
நம்முடைய அருளையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள். எ-று. (எசு)

தூயநற்பாயசான்னஞ்சுவைத்தவிறைககணையி
னையசரபூபவர்க்கமணிபுடனெமக்களித்தோர்
மேயபொய்ப்போகமெல்லாம்விட்டிநம்மடிக்கீழ்மேவி
மேயபேரின்பமெய்தியிருப்பர்நமவெற்பிடந்தில.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள நல்ல பாயசானையும் அறுகையுள்ள கறி
வகைகளும் கெய்யாற் பாசஞ்செய்த சிறப்பமைந்த அபூபவர்க்கமென்னு
யிலைகளையும் அன்புடனே நமக்கு நைவேத்தியஞ்செய்வீத்து அடியார்கள்
பொருத்திய பிரபஞ்சவாழ்க்கை யனைத்தையும்விட்டு நம்முடைய திருவடி
யின் கீழ்பொருத்திப் பேரின்பத்தைபடைத்து நமது கைலாயகிரியி லமர்ந்
திருப்பார்கள். —எ-று. அபூபமாவது - பலகாரவகை. (எசு)

அப்பதிதலிற்கபாலிதீர்த்தத்தின்படிநீந்த
மொப்பறுங்கோயினாணியிருகியோரெஞ்செய்தாலுங்
தப்பறநமதுபாதஞ்சார்ந்துபேரின்பந்துய்ப்பார்
முப்பொழுதுஞ்செய்வோர்கள்பலத்தையார்மொழிவார்மினா

(இ-ள்.) மின்னற்கொடியையொத்த திருமேனியையுடைய பார்வதி
யே அந்தத்தலத்திலிருக்கும் கபாலிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒப்பு
சொல்லுதற்கரிய நம்முடைய திருக்கோயிலுள்ளும்வந்து உள்ளருளுகியோரு
பிரதக்ஷணஞ்செய்தாலும் சூற்றங்களுள்ளாம் நீங்கும்படி நம்முடைய திரு
வடியைச்சேர்ந்து பேரின்பத்தை யனுபவிப்பவர்கள் இவ்வண்ணம் திரிகால
த்திலுஞ்செய்கின்றவர்கள் அடையுப்பல னியருள்கென்று யாராளவிட்சே
சொல்லுவார்கள். எ-று. (எசு)

கண்ணியேயவல்லுந் தன்னிளந்திருமுன்னொய்திப்
புண்ணியப்பொருளாயோர்மாப்பொன்னளித்திறைஞ்சினோரும்
விண்ணவர்தொகுநிபோற்றவென்னிடையுதைத்துநம்போ
லெண்ணிலாவின்பத்துய்துக்கயிலையிலிருப்பர்மாதே.

(இ-ள்.) பார்வதியே அந்தத்தலத்திற் சேர்ந்து நம்முடைய சக்தி
தானத்தில்கூட்டு புண்ணியவழியிற் சம்பாதித்தபொருளாக நமக்கென்று
ஒருமாப்பொன்னளித்தல் பணிந்தவர்களும் தேவகூட்டங்களுள்ளாம் நுதி
செய்யும்படி வெள்ளைவிடையிலேதிச்செய்துந் தி நம்மைப்போலவிலலாத
இந்தப்பயிரின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு இந்தச் சைவர்கிரியில் வா
ழ்த்திருப்பார்கள். எ-று. (எசு)

அத்தலங்காணின்மாயுருவினையுடன்கெட்டோடு
மத்தலத்தென்றுமுண்டாமநிபெமெங்குமில்லை
யத்தலம்பரமமுத்தியடைதற்கோரோணியாகு
மத்தலவிசிட்டநாமமுதையதற்கெளிதன்றாமால்

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தை தனித்தாலும் மாயுருவினையுடன்கெட்டோடு
திவினைகளெல்லாம் உடனே அழிந்து ஒழிந்துபோம் அந்தத்தலத்தில் என்று
முண்டாயிருக்கிற அற்புதங்கன்மற்ற எத்தத்தலங்களிலுமில்லை. அன்றியும்
ந்தத்தலமானது பரமமுக்தியையடைவதற்கு ஒரு வணிகரோவிரும்பதாம்.
ஆகையினாலே அந்தத்தலத்தின் மானியங்கள் காரும் சொல்லுதற்கு வனி
தரல். எ-று. (எசு)

என்றனனியம்பக்கோவிருகண்ணீரருவிபாயத்
தன்றனிக்கரங்களுட்பிச்சயசம்போற்றினான
நன்றெனக்களித்தோய்போற்றிநற்றலத்தன்னிலாங்க
னின்மியரோருமுன்னநேகல்வேண்டுகளென்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர் அவ்வாறு
சொல்லிய அம்மொழிகளைச்சேர்ந்து கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்
பெருந்தனது ஓர்வாறு யஞ்சலியாகக்குவித்தி சயசம்போற்றி
நன்மையுடனினுனத்தை அடியெண்க்கருளித்தியத்தகடவுளெப்போற்றி
இப்போது தேவரீர் அருளிச்செய்த திருமயிலையென்னும் அந்தத்தலத்
திற்கு இன்று நான் போகத்தருமுன்னமே தேவரீர் எழுந்தருளவேண்டு
மென்று பார்வதியேவியா விண்ணப்படுத்துசெய்தார். எ-று. (எசு)

அப்பொழுது நமையாள் கூறையை நோக்கி நின்றாள். அப்போது அவள் கண்களில் மூன்று கண்ணீர் மலர்ந்தது. அவள் மனம் துடிதுடித்துக்கொண்டிருந்தது. அவள் மனம் துடிதுடித்துக்கொண்டிருந்தது. அவள் மனம் துடிதுடித்துக்கொண்டிருந்தது.

(இ-ள்.) அப்பொழுதுமையவ னிவ்வாறுவிந் தப்படுத்துச் செய்து சிவ பிசாணம் இருண்டவர்து மவனத்துண்டிபோன்ற அநாதையுடைய பார் வையே தீ மூண்டென்று அவ்விடத்திற்சேர்த்து மயங்கப்படுத்த வகுத்தித் துத் துதித்துப்பலனிக் தால் உளதுமணம் கவிப்பனைய ஒப்பில்லாத அந்தத் தலத்தின் உளக்குழன் காலும் வந்ததெருகிறோம்மென்று இருகாப்பலர் தருகிறார். எ-று.

ஐயனுடையபத்திசைப்படிப்பினைகைகளைகொண்டாங்கே
மெய்யனைப்பிரிவினாமாழ்ந்திமெல்லையார்களருழத்
தூய்மசிம்மனியாழ்கண்டகடரிரதத்தினையிப்
பையவேசோனும்பரிசெலாழ்க்கரலுற்றேன்.

(இ-ள்.) சிவபிராண பிவ்வாறு கிருகைபுகர்ந்து திருவாய்மலர்ந்தருள்பு பரந்ததேவியார் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும சிவபிராணப் பிரியாமற்பிரிந்து கோழிகள் சூழ்ந்துக்கொண்டிருந்த பரிசுத்தமாய்ச்சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துச்சமைத்த பிரகாசமுள்ள இரத்தினமே வாரோகணித்துக்கொண்டு மெதுவாக எழுந்தருளுகின்ற தன்மைபெயல்பெயர் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று. (அ0)

பார்வதியார் சர்பதசருக்க குற்றியற்றா.
ஆகச்சுருக்கம் - சுருக்க - திருவிருத்தம் - உருசு.

பார்வதியார் அருட்சுவனச் சரூக்கம்.

என்னையாநடை யகாயினையயமுயினுந் திமுன்விடைகொ
ண்டே, பொன்னின மணிவரிசையாநகுபிறந் தியூய்கொளித்
தெரோநிந், துள்ளிவாரிசைக்கவையிபொழிந்திடச்சுருதிபல்லிய
மார்ப்ப, மின்னுமேகலைமெல்லியச்சிலநுன் வெள்ளிவெற்பினைநீ
த்தாள்.

(இ-ள்.) எண்ணெய் கொண்டு குளம் இதைவிடாகிய பார்வகசேலியார் கிவபிரானேப்பனரிடது விடைபெற்றுக்கொண்டு பொன்னுதும் இந்தினவகைகளினுதும் செய்யப்பட்டிருக்கிற மிகுந்த பிரகாசத்தைபுடைய இரத்தின்மே ஸாரோகணித்துக்கொண்டு தேவர்களுல்லாந் குழந்து கற்பகட்டியுமாரிபொழியும் வேதங்களுள் பன்னாத்திப்பங்களும் கோவிச்சகனம் வினங்குகின்ற மோகலாபாணியுள்ளிந்த சில தொழிசுநுடன் கைலாயகிரியை விட்டுக்கி வழுந்தருளினார். 17-ம்.

(க)

தொடர்ந்துவரின்மாதவராதிகள்சொன்மலர்பொழிந்தார்ப்
பக். கடந்தெடுக்கணத்தன்னில்காவதற்க்கஞ்செங்கனகமாமணித்தி
ன்பீட, ரடாசெவ்வலதி குழுவெவாமுத்குதேகீதருந்தெயண்டி
செயெங்கும், படர்ந்துகொள்தெவட்டிடவந்தார்ப் பதவிசிற
செலவீர்தாள்.

(இ-ள்.) தேவர்களும் மூனிவர்களும் சொடர்ந்து ஆசீர்வசனஞ் சொல்லியும் கற்பப்பூவைப் போழித்தும் துதிசெய்ய அளவில்லாத காதலுழிதாரங்கடந்து செந்நெடுகென்கிச் சென்று செப்பொன்னினுறும் இரத்தினங்கனிநுறுஞ் செய்யப்பட்ட வயிப இரதமானது இடிகிவெம்மெங்கும் சூழ்த்தவவியதாயிருக்கிற இருட்கூட்டத்தைவெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்தெடுத்து ன்றி அவ்ஊதிக்கென்கும் பிரகாசம்பாரந்து நிறைய ஆகாசமாய்ச் செல்லும் படி செலுத்தினார். எ-று. (2)

எண்ணிலாவளம்பாடத்துகிண்கிழித்துநின் நிலங்குகேதார
த்தி, எண்ணியல்வளவேக்கிண்புவயினன்மணிகவயத்தின், வ
நாண்மாமணிக்குள்நிலின்நிழிதருமயிலெனவிழிந்துநீறே, கண் ணு
தழ்மோழும் கணியினைத்தொழுதுகண் கணிக்கவே விரைட்கொண்
டார்ள்.

(இன்.) அளவில்லாத வளப்பங்களைப்பொருத்தி ஆராயமுதட்டைக் கிழித்துநின்று பிரகாசியாகின்ற திருக்கேதாரமென்னுங் தலத்தில் அடைந்து அவ்வளப்பம்மையெல்லாப் பார்த்து அவ்விடத்தில் கல்லமணிகள் பதித்திருக்கின்ற தெரிவிக்கும் அழகுள்ள அழக்த இரத்தினம் என்கிறதென ஒருமையினின்றும் இழிகிற மயிலேயொழைந்துநின்றது. தன்னுடைய கெத்திரங்கள் களிக்கும்படி கெத்திக்கண்ணையுடைய கல்ல பழம்போன்ற சிவபிரானைக் கண்டு பணிந்து வித்தபெற்றுக்கொண்டான். எ-று. (க)

(四)

வந்துமன்னிரதத்தினையூர்துமேன்மங்குன்மார்க்கமதாச
வெத்துசேகரப்பதிகள்மற்றுள்ளவுமியல்புடன்பணிந்தேத்தி
விற்துநாதமுங்கடத்துபெரொளியுடன்மேலிவாழ்த்திடகல்குங்
கந்தமாமலர்ப்பொதும்பர்விண்டடவெங்கொடுமாநகர்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) விடைபெற்றுக்கொண்டு வந்து அங்குநிறுத்தியிருந்த இரதத்
தில் ஆரோகணித்துப் பிறகு ஆசாசமார்க்கமாகச் சேன்று சந்திரசேகரனா
கிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் மஹத்தலங்களையும் முறைமையுடன்பணி
ந்து துதிசெய்து நாதவிந்து தந்துவங்கடத்து பெரியசோதியுடன் பொரு
ந்திவாழ்த்திடம்படி அடியார்க்கருள் செய்வதான வாசனையொருந்திய மலர்
களிலிடைத்துள்ளசோலைகள் ஆகாயத்தையளவுவின்றி பெருகப்பொருந்திய
காசியென்னுத்தலத்தில் சேர்ந்தான். எ-று.

பிலத்துளைத்துகன்றந்தாததெழுந்துதற்பேணினைக்குமுல, ம
லந்துடைத்தருள்வழங்கும்குருதியமமையுற்றனளென்றே, நலந்
துடைத்தண்டாளமுமணிநருநாமலர்க்குருவையாவுங், கலந்துதெ
ண்டினாக்குரங்குளாற்பொழிவதுகண்டுகண்களிப்புற்றான்.

(இ-ள்.) பிலத்தைத் துளைத்துக்கொண்டு நன்மையாக மேலெழுந்து
தன்னைப்பலனியின்றவர்களுடைய பிறவிக் கேதுவாகிய மூலமலத்தை யொ
ழித்தருள்சூர்த்தின்ற கங்கையானது பார்வதிதேவியார் கம்பிடத்திற்கு வந்
துள்ளெறுகருதி கன்மைபொருந்திய குளிர்த்த முத்துக்களையும் இரத்தினங்
களையும் வாசனையொருந்திய மலர்க்குப்பலங்களையும் இவைகளை யொன்று
கச்சேர்த்து தெவிவான அலைகளாகிய கைகளால் தன்பாதத்தில் கித்தக்க
ண்டு பார்வதிதேவியார் கழங்கரிப்படைந்தான். எ-று.

நண்ணியங்ஙனங்கங்கைதன்கரங்களீனடந்தனைபணிசெய்யுர்ப்,
புண்ணியப்புளல்படிந்துநீறணிந்துசெம் பொற்சினகரத்துற்றே ய
ண்ணலேபரனேவிசுவேசனே யருளெனப்பிணிந்தேத்தித், தண்
ணுலாவருட்டேவனைவிடைகொடுவதயல்தேர்தனிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்திற் பொருந்திக் கங்காதேவியானவன் தன்னைகளை
ங் கடந்து எமதன்னையாராகிய உமாதேவியாரது பணிவிடை செய்யும்படி
அத்தப் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்கானஞ்செய்து விபூதிதரித்துக்கொண்டு
செம்பொன்னுற் செய்யப்பட்ட ஆலயத்திற்போய்ப் பெருமையிற் சிறந்தவ
னே அரனே விசுவநாதனே ஆழ்க்கரிவாயெனப் பணிந்து துதிசெய்து கு
ளிர்த்தபொருந்திய திருவருளினையுடைய வீழ்வநாதனிடத்திங் விடைபெற்
றுக்கொண்டு பார்வதிதேவியார் தேவோரி அப்பிறகுசென்றார். எ-று. (அ)

சேர்ந்துமானனைபார்கடற்குழந்திடச்செலுத்திவிண்டனிற்செ
ன்றே, கூர்ந்தவன்புடன்பருப்பதத்துற்றருட்கொழுந்தினைப்பணி
ந்தேத்தித், தேர்த்துமற்றுளபதிகளிற் பூசனைசெய்துபின்விடைகொ
ண்டே, சார்ந்துகாளத்திகண்டுளங்களித்தனன்சுகமெலாமுனயின்
றான்.

(இ-ள்.) மானையொத்த தோழிமார்க்கத்தனைச் சூழ்ந்துவரும்படி இர
தத்தினே ஆசாசமார்க்கமாகச் செலுத்திச்சென்றுமிருந்த அன்புடன் மூலச
லத்தைச்சேர்த்து சிவபிரானைப் பணிந்து துதித்து விடைபெற்றுக்கொ
ண்டுகொண்டு மற்றுமுள்ள தலங்களி லெழுந்தருளிய சிவபிரானைப் பூசித்து
அங்குக்கும் விடைபெற்றுக்கொண்டு மூலகத்தலையெல்லாம் மீன்றருளிய
பார்வதிதேவியார் திருக்காளத்தியைச் சேர்ந்து அங்கு வீற்றிருத் தருளம்
காளத்திநாதனைத் தரிசித்து திருவுணர் களிப்படைந்தான். எ-று. (அ)

வளங்குமம்மலைக்கொழுந்தினைப்பணிந்துடன் விடைகொடுக
ளிகூர்ந்து, களங்குமின்றியவக்கிடுக்களலவன்காத்திடுக்கிசைநோக்
கித், துளங்கலின்றியேயிரதமுர்க்கிலகுபொற்றோரணமணிமாட,
வளங்குலாவிவகழிலபங்கிரியெனமமிலைமாகர்க்கண்டான்.

(இ-ள்.) தொண்டைநாட்டில் பிரகாசித்துக்கொண்ட டிராஸின்ற அந்தக்
காளத்திமலையில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரானைப் பணிந்து அப்பொழுதே
விடைபெற்றுக்கொண்டு களிகூர்த்துசென்று களங்குமில்லாத அத்தமலைக்
குத் தென்சீழ்த்திசையாகிய அக்கினிதேவன் எக்குத் திக்கைநோக்கி அசை
வில்லாமல் இரதத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு விளங்குமின்றி அருகிய தோர
ணையுளம் இரத்தின மாடங்களும் ஆகிய உளப்பல்களையுடைய கைலாசத்
தையொத்த திருமயிலையென்னுஞ் சேஷத்திரத்தைச் சேர்ந்தான். எ-று. (அ)

வெறு.

கண்டனள்களித்தளங்கணிப்பிலற்புதங்
கொண்டனள்கிலிந்துமெய்குழைந்துவிம்பினள்
விண்டனள்குருதுலாய்குழந்திமென்சொலும்
பண்டனமுநிகள்பல ப்பன்றென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தத் தலத்தைக் கண்டு களிப்பையடைந்து அளவில்லாத
அற்புதமுங்கொண்டு மெய்கிலிந்து மணங்குழைந்து பூரித்து செவ்வல்லி
மலர்பொன்ற திருவாய் மூலத்து மொழிகுருத் தமோறி னுத்தத்தலம் பண்ட

மையாகிய அன்னலாக முன்ன பிழைநீலர்களுடைய சிருஷ்டியில் அடங்
கினை தல்லவென்று தன்மனை தில் நினைத்தனன். எ-று. (க)

இத்தலஞ்சிலமயமென்னலாமென
வித்தலங்கயிலையென்றிசைக்கலாமென
வத்தனன்றியம்பியவடிசயம்பட
வொத்திருந்ததுவெனவுமைசொற்றாளுரோ.

(இ-ள்.) திருமயிலை என்னும் இத்தத்தலம் சிலமயமாகுமென்று உ-
தத்தலத்தைத் தைலாயகிரியெனச் சொல்லலாமென்றும் சிலமயமான் தைலா
யத்தில் திருவாய்மலர்க்கருளிய அபிசயமெல்லாம் திருக்கும்படி ஒத்திரு
த்தென்று பார்வதிதேவியார் திருவாய்மலர்க்கருளினார். எ-று. (க)

தன்னுலாஞ்சரோருத்தலங்கள் சூழ்த்தீர்
விண்ணுலாமலர்க்கருமிடைந்தசந்ததம்
பண்ணுலாமொழிக்குறிப்பந்திருத்திப்பொழி
வெண்ணிலாவளங்குளொழுந்ததனோக்கினான்.

(இ-ள்.) குளிர்த்தொருந்திய தாமரைத்தடாகத்தில் னிறைத்த நீரும்
மலர்நிறைத்து ஆராயத்தையனாவிய விருத்திகளும் இசைபோல மொழியி
னையுடைய குயிர்க்கட்டம் வப்போதும் சூழ்த்திருக்குஞ்சோலைகளும் அள
வில்லாதவளப்பத்துடன் இருப்பதைநோக்கினான். எ-று. (க)

வேறு.

தங்குமாவனதேற்றலைகீழறத்
துங்கமாதனையின்கனிதூங்குதல்
மங்கைமார் முலைபோலவனப்புறத்
செங்குடத்தலஞ்செய்வதுபோலுமே.

(இ-ள்.) பொருத்திய பின்புறம்மேலிருக்கவும் தலைகீழே பொருத்திய
ருக்கவும் சல்லடைதலையின்பழம் தொங்குதல் மங்கைப்பருவமுள்ள மாதர்க
ளுடைய தனங்கள்போல அழகினைப் பொருத்தும்படி செவ்விய குடங்கள்
தவஞ்செய்வது போன்றிருத்தன. எ-று. (க2)

மாண்டசெங்குனிவாழைவளிர்தன
கூண்டமள்ளரிப்பூயின்கொத்தியே
நீண்டறங்கள் பொருட்டெனத்தீரமாய்
நீண்டவையுறைநீட்டுவபோலுமே.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய கனிந்தபழங்களைமுடைய வாழைக்குலைகள்
வளைந்திருப்பவை தொழிலப்பொருத்திய மள்ளர்கள் இந்தப்பழமையைக் கொ
த்திவெட்டுதல் தங்களைப்பொருட்டென்றே கருதித்தீர்த்துடன் பெரிய குரு
கையுறையாகக் கொடுத்தல்போலிருக்கின்றது. எ-று. (க3)

வேறு.

கதிர்க்குமைகனத்தசாலிகழுத்தறவளைத்தகீரின்
முதிர்ச்சியாயினமொவென்றுபார்த்திடுமுறைமைபோலு
மெதிர்ந்தசெங்குழிப்போதையிறஞ்சி மோத்தசையுஞ்செங்கெ
மதுகளைதுகந்துகாமுஞ்சுழன்றிமெவளமைபோலும்.

(இ-ள்.) கதிர்களின்கூட்டம் கனத்திருக்கும் சம்பாப்பயர்கள் கழுந்து
வளைந்திருப்பவை இந்தகீரினாலேதான் காமுதிர்ந்தனமேவென்று பர்க்
குக் தன்மையைப்போலிருக்கின்றன தன்னெதிரிலிருக்குஞ் செங்குழி
மலணா வணங்கி யோர்க்கு அசையுஞ் செங்கெல்லானது அம்மலரின்கீழ்
களை உண்டு அம்மயக்கத்தினால் தாமுஞ் சுழலுந் தன்மையையொத்திருத்
தன. எ-று. (க4)

பயிரடர்பழனத்தோறுஞ்செய்புனற்பாப்பினாடுங்
கயிரவற்கொழியிற்காலாலசையுண்டகமலராசி
யயிர்கொழித்துலவுபாலியற்றினிற்றுகிரிச்சியாலே
மயிர்களும்பொடித்துமெய்யுருக்குறுவளமைகாடும்.

(இ-ள்.) நெப்பயர்கள் மறைத்துள்ள கழலின்தோறும் நிறைத்த நீர்ப்
பாப்புசுந்தோறும் அல்லிக்கொடிசுளின் காற்றால் அசைக்கின்ற தாமரைக்க
ட்டம் துண்மணலைக் கொழித்துக்கொண்டு செல்கின்ற பாலாற்றினது
குளிர்த்தியினாலே றோமங்களுஞ்சிலிர்த்து நடுங்குகின்ற தன்மையைக்காட்
டும். எ-று. (க5)

வேறு.

காருறுவெய்தலுங்குமழுங்காலியும்
பாருறுவாவியிறப்பற்ப்பாய்ந்தன
சேர்வுறுமதுகார்த்தினடினொவென
நிரிடைமுழங்கியீர்மைபோலுமே.

(இ-ள்.) கருமைநிறம்பொருத்திய செய்தல்மலர்களும் வாசனாவீசும்
செங்குழிமலர்களும் அத்தத்தலத்திற் பொருத்திய தடங்குளிலணைத்து

படர்ந்திருப்பது மதுவையுண்ண நம்மிடத்திற் சேருயிவண்டுகளைத் தின் டிக்கொண்டோமென்று கருதி நீரில்ஷ்ஷானஞ்செய்கின்ற தன்மையை யொ த்திருந்தன. எ-று. (கசு)

கண்ணிறைந்தரும்பவிழ்கமலப்போதினை
வண்ணமெல்லிசைபலவண்டுருமுத
லெண்ணுறுதிருமகளிருக்குமில்லெனப்
பண்ணியகின்னரார்பாடல்போலுமே.

(இ-ள்.) தேனிறைந்த அரும்புகளவிழ்த்த தாமரைமலர்களைப் பலவ ண்ணமுடையதிகளாம் யிருதுவான இசைபுகளின்ற பலவண்டுகள் ருமு தல்யாவருத் தியர்ணிக்கத்தக்க திருமகளானவன் லீற்றிருக்கும் ஆலயமெ ன்று கருதிப் பண்தன்மையை புணர்ந்த கின்னரர் இசைபாதிதல்போலிருக் கின்றன. எ-று. (கசு)

முட்டியதாமரைமுகஞ்சுருங்கவே
கட்டியமுகையினிட்குருங்காரளி
வட்டவெண்முதியில்மணங்கொளாததி
ளிபட்டமுத்தினாயெனவிரவற்றோன்றுமே.

(இ-ள்.) பொருத்திய தாமரைமலர்கள் முகங்குவீந்த வளவில் கட்டு பட்ட யிதழ்களையுடைய அரும்புகளீ ளிடத்திலிருக்கும் கரியவண்டுகள் வட்டமாகிய சந்திரன் அழக அரும்புகளில் லீற்றிவள்ள வாசனையை அப கரித்துக்கொள்ளாதவண்ணம் அதில் முத்தினாயிட்டு வைத்தல்போல் இரா த்திரியிலிருந்தன. எ-று. (கசு)

தெளித்தநீர்வயலடர்செங்கெலிந்தனை
களைத்தெறிகாவிசுள்கரும்பிறசேர்த்திட
ஹளங்கவர்வேலில்வேளுலகினைப்பொர
வளைத்தவிற்செறிமலர்வாளிபோலுமே.

(இ-ள்.) தெளிந்த நீருள்ள சுழலிகளில் கெருங்கிய சம்பாப்பயிர்களில் களைப்பறித்து எறியப்படுகிற நீலோற்பலமலர்கள் கரும்பினிடத்திற் பொரு த்திரிருத்தல் காயிகளுடைய மனதைத் தன்வயப்படுத்திக்கொள்ளும் மன் மதனுனவன் உலகத்திற் போர்செய்ய வளைந்த கரும்பு விண்ணிடத்தில் பொருத்திய நீலோற்பலமலர்ப் பாணம்போ லிருக்கின்றன. எ-று. (கசு)

வேறு.

விட்டுமேவிலித்தலத்தையெண்ணிருவினைவிலக்கி
விட்டதாமெனவனைந்துமாமணிமதினிலங்கும்
வட்டவார்கடலெனவநிலகழியைமதித்துக்
கிட்டிரீருணும்புயலெனக்களிற்றினங்கெழுமும்.

(இ-ள்.) பாசபந்தங்களைவிட்டு நீக்கி இத்தலத்தைச் சேரில் என்னு னைய நல்வினை நிவினைகள் ஒழித்துவிட்ட தாமென்று மணிகள் பதித்துள்ள மதில்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வட்டமாய் நீண்டிராநின்றசமுத்திர மென அதைச் சூழ்ந்த அகழியைமதித்து அதைச் சேர்ந்து கீருண்ணும் மே கம்போல் யானைகள் பொருத்தியிருக்கும். எ-று. (20)

அகழிசூழ்ந்திலமரர்நாடனைநிடைவகழி
புகரிலாப்பெரும்பாதலம்புகுதுவாள்போந்து
ககனகேதுவுமருந்தஹங்குறுகிடக்கள்கி
சகுனமன்றெனவிடைவிலேகின்பொற்றயங்கும்

(இ-ள்.) அகழி சூழ்ந்த அம் மதிலானதுதேவருலகத்திற்செல்லவேண்டு மென்று மேலோங்கிட அகழியானது குற்றமில்லாத பாதாளலோகத்திற் போகவேண்டுமென்று நினைத்துச்செல்ல ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் கேது வென்னும் சர்ப்பமும் பாதாளத்திற் சஞ்சரிக்கும் ஆதிசேடனென்னும் சர்ப்ப மும் எதிர்ப்படக் கண்டு, இது நல்ல சகுனமல்லவென்று அந்தமட்டில் நின்றுவிட்டதுபோல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (21)

வேறு.

*பொற்புறுமங்கார்ப்புறத்தின்மேயசீ
ரற்புதங்களையறிந்தவனியீதுறப்
பற்பலமுறையலண்பணிந்துபோர்தனை
கற்பகக்கொழுந்தனுள்கமலத்தாள்களால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பலவித அழகுள்ள அந்தத் தலத்திற்பொருத்திய றிதப்புள்ள அற்புதங்களையெல்லாம் கண்டு தேனாவிட்டு பூமியில் அவ் டாக்கமும்பொருத்த அங்கு பலபலமுறை பணிந்து கற்பகக்கொழுந்தினை யொழுகுபுரவதிதேவியார் தம்முடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடி களாலுந் தலத்தைத் தலத்தைச் சேர்த்தாள். எ-று. (22)

இங்குமிக்கொழிவெனவயுமோர்ந்தன
மங்குமும்பரினெழிலாயகுலம்மெனப்
பொங்கும்வின்பகலிற்றோயகாட்சிபேரல்
உயர்க்குளோபுரம்பலதழுவக்கண்டனள்.

(இ-ள்.) இவ்வலகத்திலும் இத்திரத்தினுடைய ஆழகினையெல்லாம் பார்த்தறிந்தோம். ஆகாயத்திலிருக்கும் தேவருலகத்தினுடைய ஆழகினையும் பார்த்த அறிவோமென்று ஒளப்படுத்தித் தெரிந்தோகத்தில் சென்ற தாட்சிபோல நிலையாகிய பலனோபுரங்கள் ஆகாயத்தினனவும் உயர்ந்திருப்பதைப் புரவந்தேவியார் பார்த்தனள். எ-று. (உக)

வேறு.

மணியலையில்கொழிக்குமாட மாளிகைகளின்குழாமும்
மணியலையில்கொழிக்குமாட மாளிகைகளின்குழாமும்
பணியலையில்கொழிக்குமாட மாளிகைகளின்குழாமும்
நணியலையின்கொழிக்குமாட மாளிகைகளின்குழாமும்.

(இ-ள்.) இரத்தினங்கள் பிரகாசத்தை வீசுகின்ற மாடமாளிகைக்கூட்டமும் வரிசைவரிசையாக அலங்கரித்து அந்த மாளிகைகளினெதிரில் வைத்திருக்கிற நிலைத்தேர்களின் கூட்டமும் கபாலநாதணப்பனையும் பொருட்டிவந்து தேவர்கள் அங்கு விட்டிருக்கிறபல இரத்தினங்கள் மதித்திருக்கும் தேர்க்கூட்டமும் பெருந்தி இவைகளின்னைவைக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய திருவீதியில் நடந்தான். எ-று. (உச)

வேறு.

வச்சிரத்தினுலகென்குளவானமதுளி
ஹச்சிமேற்செறிவன்கின்மேன்முமதுபுலவ
வச்சுடர்த்தலையெழுதருபுகையிலடைந்த
மச்சுளத்தினுக்களகெனப்புகருவாரலையோர்.

(இ-ள்.) வச்சிரமணியா லகெச்சப்பட்டிருக்கிற பொன்னாகிய உயர்ந்த மதுளின் உச்சியின்மேற் பொருந்திய திபங்களின்மேல் பூரணசந்திரன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்க அதிப்பங்களின் கையினின்றும்மெழுகின் புண்கயினால் அடைந்த கருமைநிறத்தைக் கண்கமென்று தூண்டித் தொல்லவர்கள். எ-று. (உச)

வேறு.

மந்தரகிர்புயமன்னர்விதியிற்
சந்தனமுறிகளாற்சமைத்ததொரணங்
கந்தடர்களிற்றினைக்கரியமேகமென்
நித்திரதனுவனோத்தலபோலுமே.

(இ-ள்.) மந்தரகிரியையொத்த புசங்கோயுடைய அரசர்வீதியில் சந்தனக்கொழுந்துகளாலே அலமத்திருக்கிற தோரணங்கள். கட்டுத்தறிக்கைமுறிகின்ற யானைகளைக் கருமைநிறமுள்ள மேகமென்றுகருதி இத்திரவில் லானது வளைத்திருப்பதுபோலிருக்கும். எ-று. அரசர்வீதிகளில் சதாயாரிகள் உலுவிக்கொண்டிருப்பதனாலும் அனலுடன் ஆகாயத்தை யளரவ உயர்ந்திருப்பதனாலும் சந்தனத் தழைகளாலே இவ்வளவும் அதியுன்மாயிரத்தலிலும் யானைகளாகிய மேகத்திற் சந்தனத் தழைகளாகிய இத்திரவில் வளைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோலென்றார். (உச)

உவாமதிமுகத்தியருலவும்வாயிற்
குவாலெனவரம்பையினுதற்குட்டுதல்
கவானெழிற்றிருடியுள்ளாரமெனத்
தவாதுறப்பிணித்திடுந்தன்மைபோலுமே.

(இ-ள்.) பூரண சந்திரனையொத்த முகமுள்ள மாதர்கள் சஞ்சரிக்கும் வீட்டு வாயில்கள்தோறும் கூட்டமாக வரடைமரங்களைக் கட்டிவித்தல் அந்த மாதருடைய கொடைகளிற் அழகினைத் திருடிக்கொண்டவர்க ளென்று அங்கு நீங்காமல் கட்டிவைத்திருக்கிற தன்மைபோலிருக்கின்றன. எ-று.

மோகன்ஞ்சரிகைகேர்முறுவல்வெண்மையும்
பாகமுதொழுகியபவளச்செம்மையும்
மாகயற்கருமையும்வானவில்லிடத்
தோகையர்முலைகிருதமாடுவார்.

(இ-ள்.) யாவரையும் பிரமிக்கச்செய்யும் குளிகைகின் கேரிலே அந்த மாதர்களுடைய தந்தங்களின் வெண்மைநிறமும் அமுதக் குழம்பு ஒழுகிய பவளப்போன்ற அவர்கள் அதாங்களின் செம்மைநிறமும் பெரிய சேறிகெய்வையையொத்த அம்மாதர் கண்களின் கருமைநிறமஞ் செர்ந்து வான விடம்படி மாதர்கள் அந்தச் குளிகைக்கு விருந்து தங்கள் தனக்கோ சென்றுதந்தட்டாவிவார்கள். எ-று குளிலாகியென்பது, ஒருவகை

மண்டபம். குளிகையெனற்பாலது சுளிகையெனக் குறை துரின்றது. வானவில்லிட என்றதனால் வெண்மை - செம்மை - கருமை ஆவிய மூன்றுகிறமும் பூமியிற் படிதலால் அந்நிறங்களின் தேற்றத்தையே சொக்கட்டான் பையாகக்கொண்டு ஆடுவார்கள் என்று பொருள்கொள்க. (உஅ)

அண்டருமாகதவரமியத்துறை
யொண்டொடியவர்கீரத்துலயுமம்மனை
முண்டகவாயியின்முளரிப்போதிடை
வண்டினம்விழுந்தெழும்வளமைகாழ்நெமே.

(இ-ள்.) கிடைப்பதற்கரிய மாகதரத்தினங்கள் படித்துள்ள நிலாமுற்றத்தில் பொருந்தியிருக்கின்ற மாதர்களுடைய கைகளினிடத்திருந்துமே போய்வந்துத் தீமே ஆகலுள்ளபடியே அம்மனைகள் தாமரைத்தடாகங்களில் மலர்ந்துமுகற் செந்தாமரை மலர்களில் வண்டினங்கள் படித்து மீட்டும் மேலே எழுகிற வளப்பத்தைக் காட்டும். ஏ-று, நிலாமுற்றமென்பது, மேல்மானிகையில் உலாவப்படியாய் வெளியாயிருக்கிற மீடம். அம்மனைவண்டினம்போ லிருக்கின்றதெனக் கூட்டிக்கொள்க. (உக)

விரிந்தசந்திரச்சிலமிடைத்தமாலிகை
பொருந்தியிலவினாற்புணவினைத்திடல்
வருந்துவர்பிரித்தவர்மதியினாலெனக்
கரைந்துளமுருகியேக ளுழ்தல்பொறுமே.

(இ-ள்.) பரந்த சந்திரகார்த்தக்கற்கள் நெருங்கிய உப்பரிசைகள் ஆகாயத்திற் பொருந்திய சந்திரானலே நீளச்சிந்துதல் தத்தங்கணவர்களைப் பிரிந்த மாதர்கள் இரந்தச் சந்திரானலே வருந்துவார்களேயென்று நினைத்து மனைக்கரைத்துருகி அழுவதுபோல மிகுக்கின்றது. ஏ-று. (கஉ)

அளிக்குலமடந்தையரங்கைமேவிப
கிளிக்குலத்தமதெழில்கிளர்ந்துதோன்றிய
பளிக்கறைகிழவினைப்பஞ்சாத்தைவிட
டொளித்திமேப்பேடையென்றுழிமே

(இ-ள்.) இருபையுள்ள குலமாக்ருடைய அழகிய கையினின்றுப் பொருத்திய கிளிப்பிண்டைகள் சம்முடைய அழகுவிளங்கித் தோல்களில் பளிக்கறையின் கிழலைக்கண்டு கூட்டினைவிட்டு ஒளிந்துக்கொண்டிருக்க டையென்று கருதிப் பிணங்கிப்போய்ப் பார்த்துத் திரும்புகின்றது. (உரு)

விருப்புடைமடந்தையர்விளங்குகொங்கையிற்
பொருப்பெறுக்கோலினுப்புழுகைவிசுதல்
கருப்புவில்லெடுப்பவன்காமசிந்துர
மருப்பிடைபிழிந்திமெதற்குள்பொலுமே.

(இ-ள்.) விருப்பமுள்ள மாதர்களுடைய பிரகாசிக்குத் தனக்கவிடத்தில் மலைபென்று சொல்லத்தக்க தோள்களையுடைய அலர்கள் கணவர்கள் புழுகினைச் சிந்துதல் கரும்புவில்லெத்திய மனமதனுடைய காமயாளையின் கொம்பிவிடத்தி லிழிந்த மதகீர்போ லிருக்கின்றது. (கஉ)

தாமரைக்கிருட்டும்வான்சுதிக்குவென்புக
லாமலர்முகத்திப்பாளகபத்தியின்
மாமதுரத்தொலிவளையின்மேல்
காமருசிலம்பொருகெடவெனமிக்கதே.

(இ-ள்.) தாமரைமலக்கு இருளும் விண்ணில் விளங்குஞ் சந்திரனுக்குவெள்ளிய பாகுமப்போலிருக்கிற மலர்போன்றமுகத்து மாதர்களுடைய அனகபாரத்தினிடத்திற் குழந்திருக்கும் மடைய கண்களின் லுளையும் அழகுபொருத்திய பாத்திலம்பினோளையும் சமுத்திர ஓசையினும் அழகரிக்கின்றது. ஏ-று. (கக)

கோதையரிப்படிசுவையும்விதியும்
வேதியர்விதியும்வேத்தர்விதியு
மாதியலணிகாவேளாளர் விதியும்
காதலின்பிசுதியாற்கண்வெந்தளள்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் மாதர்கள் விளையாடக்கொண்டிருக்குஞ் சிறப்புள்ள வீதிகளையும் பிராமணர்கள் வீதிகளையும் ஷாசர் வீதிகளையும் இதுமுதலாகிய உலகியர் வீதிகளையும் வேளாளர் வீதிகளையும் மிகுந்த விருப்பத்தினால் பார்த்துச் சந்தோஷித்தான். ஏ-று. (கச)

உலகு.

துன்றுபூங்குழன்மடந்தைதோகைமாமலிநாகி
வென்றுதினைவையமாற்றும்விமலஞலயத்தின்மேருக்
நெனவுபார்த்தசெம்பொற்கோபுரவாயின்முன்பு
சென்றுதார்க்கு செழுந்துபோற்றித்திருவுளங்குளிக்கின்றான்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய மலர்களணிந்த அனகபாரத்தைநடைய பார்வதி தேவியார் பெரிய தோகையையுடைய மயிலுருவங்கொண்டு தீவினைகளை வென்று ஒழிக்கத்தக்க கபாலிகாதர் வீற்றிருந்தருளும் ஆலயத்தில் மகாமேருபோல உயர்ந்த செம்பொன்னாலாகிய கோபுரவாயிலின் முன்புசென்று பணித்தெழுந்து துதிசெய்து திருவுணக் களிப்படையுப்படி நின்றனள். எ-று. (கரு)

சோதிமாமணியார்பொன்றாற்சோமகார்த்தத்தாற்கண்ட பூதநாயகன் நன்கோயிற்பொருவினாவளங்கண்டாற்றுந் தாதுலாங்கூற்றந்தெவ்வாய்தழைமயின்மடந்தீர்தபார்த்துக் காதலாற்கபாலிதீர்த்தக்கங்கவகயங்கரைகூண்டேற்றான்.

(இ-ள்.) மிகத்தெருங்கியபெரிய இரத்தினிகளினாலும் பொன்னினாலும் சந்திரகார்த்தக் கற்களினாலும் செய்தமைக்கப்பட்ட கபாலிகாதருடைய ஆலயத்தின் ஒப்பில்லாத வளங்களையெல்லாம் மகார்த்தங்கள் பொருந்திய அனகபாரமுஞ் சிவந்த வாயினையும் பொருந்திய மயில்போலும் பார்வதிதேவியார் கண்டி பெருவிரும்பத்துடன் கபாலி தீர்த்தமாகிய சிவகங்கையின் கரையைக் கண்டி அங்கரைத்தீர். எ-று. (கக)

மேயவந்தடத்தின்சீர்த்திவிளங்குநான்மறைகளாய்த் தூயநான்முகர்தம்மா லுந்தொடுத்திடவந்தேயாகு மாயன்மாமலரின்மேலோன்வாசவன்விண்ணோரேனோர் நேயமேரடாடிச்செல்வாநிரத்தரமகிழ்ந்துநுழந்தே.

(இ-ள்.) பொருந்திய அத்தத் தீர்த்தத்தின் பெருமையை விளக்குகின்ற நான்கு தேவர்களு முணர்ந்த பரிசுத்தமாகிய பிரமதேவர்களாலுஞ் சொல்லுதற் கரிதாகும் மகாலிஷனு பிரமதேவன் தேவேந்திரன் தேவர்கள் மற்றுமுள்ள யாவர்களும் அன்புடன் மகிழ்ந்து ரூபந்து ஸாரணஞ்செய்து செல்வார்கள். எ-று. (கக)

நற்பலதருக்களாய்த் துறவினாற்சேத்துமுற்றும் பற்பலசுகங்களன்னப்பந்திபங்கயங்கன்சேர்தல் கற்புறுதடமென்பேதைகைவலானெழுதித்தீர்த்த பொற்படாம்விரித்துச்சாத்தும்பொற்பினைகிரக்குமம்மா.

(இ-ள்.) பலவாகிய கல்லசருக்கைப்பொருத்தி முழுவதும் தேனினால் சிலந்து பலபல நிறமுள்ள இன்களையும் அன்னக்கூட்டமுடன் தாமரைமலர்

செருத்து கற்பினைப்பொருந்திய தடாகமாகிய மாதானவன் சித் திலிவ்வல்ல ஒருவனால் எழுதித்தொழில்முற்றிய அழகுள்ளபோர் விரித்துச் சாத்துமழகினை யொப்பாரும். எ-று. (கக)

நணநன்னாருபமாயமர்தடாகமுற்றும் ன்ணவான்கமலப்பன்னமறைதறநிறையுங்காட்சி கண்ணுதல்காதல்கூரக்கவுரிபோற்றடம்பண்டார்த்தன் வெண்ணிறமறைத்துப்பச்சைமேனிகொண்ணுதல்போலும்.

(இ-ள்.) சிவபிரானுடைய ஞானசொருபமாய்ப் பொருந்திய வெண்மைநிறமுள்ள அத்தத்தடாக முழுவதும் அழகுச் சிறப்புமுள்ள தாமரையிலைகள் அந்நீர் மறைபுயிற்று மறைந்திருக்குந் தாட்சியானது சிவபிரான் தன்னிடத்திற் களிகூரும்படி பார்வதியார்தோடும் சூர்த்தத்தடாகம் முன் தந்நெருந்தியிருந்த வெண்மை நிறத்தை மறைத்துப் பசியமேனிகொண் டிறைவதுபோலிருக்கின்றது. எ-று. (கக)

விரவுசெங்கமலஞ்செல்கள் விட்டபாசடைமேல்வீழ்தல் வரமருளுமைவந்துற்றமகிழ்ச்சியாற்றடமென்பேதை தரளமும்பரப்பிகாப்பண்டமுன்மணியமைத்தென் னாழா மரகதத்தட்டிலேந்திவந்திடுஞ்செயலேமானும்.

(இ-ள்.) பொருந்திய செந்தாமரைமலர்களும் செல்மீன்கள்விட்ட பச் சிலமேற் பொருந்தியிருத்தல் அடியார்க்கு வரமருளுகின்ற பார்வதிதேவி யார் தன்னிடத்துக்கு வந்துசேர்ந்த மகிழ்ச்சியினாலே தடாகமாகிய மாதா னவன் முத்துகளையும் பரப்பி மத்தியில் மாணிக்கத்தை வைத்து ருரியன் போன்ற நிறமுள்ள மரகதத்தட்டி லேந்திக்கொண்டு வருகின்ற தன்மை பையொப்பாரும். எ-று. (கக)

வாய்ந்தசேற்குழுக்கள் துள்ளிமாங்கனிசிதவிவின்போய்ப் பாய்த்துபாய்த்துக்கவந்துபடிந்துபுதுபுதுக்கடோன்றல் சாந்தமாழிலைமெய்ஞ்ஞானத்தையலைக்காண்டலாலே பூத்தமடந்தையங்கம்புளகமுற்றித்தெல்போலும்.

(இ-ள்.) நீரிற்பொருந்திய செல்மீன் கூட்டம் துள்ளி மாங்கனிகளைச் சிதறிவிட்டி ஆகாயத்திற்போய் மீட்டும் பலதாம் வந்து பாய்த்து பாய்த்து உதிப்பதினாலே அந்தப் பழங்கள் நீரிலேவீழ்ந்து குமிழிகள் தொன்றுதல் சந்தனமணிந்த நிரூத்தனபாரங்கோடைய மெய்ஞ்ஞானமாகிய திருமே

னியுள்ள பார்வதிதேவியானாக் கண்ட சந்தோஷத்தினாலே அந்தத் தடாக
மென்கிற பெண்ணானவள் உடல்முழுவதும் புனகமடைந்ததுபோலிருக்கி
ன்றது. எ-று. (சக)

படரொளிபளிங்காற்கண்டபடிகளுங்கோடுஞ்சேர்ந்தே
கடிமலர்ப்புன்னேகொன்றைகைதமற்றுளவுஞ்சூழ்ந்தே
புடைதொடும்விளங்குமந்தப்பூந்தடவளமிதெல்லா
முடமயினோக்கிரோக்கிமசிழ்ச்சியங்கடன்முன்னேயுயர்ந்தாள்

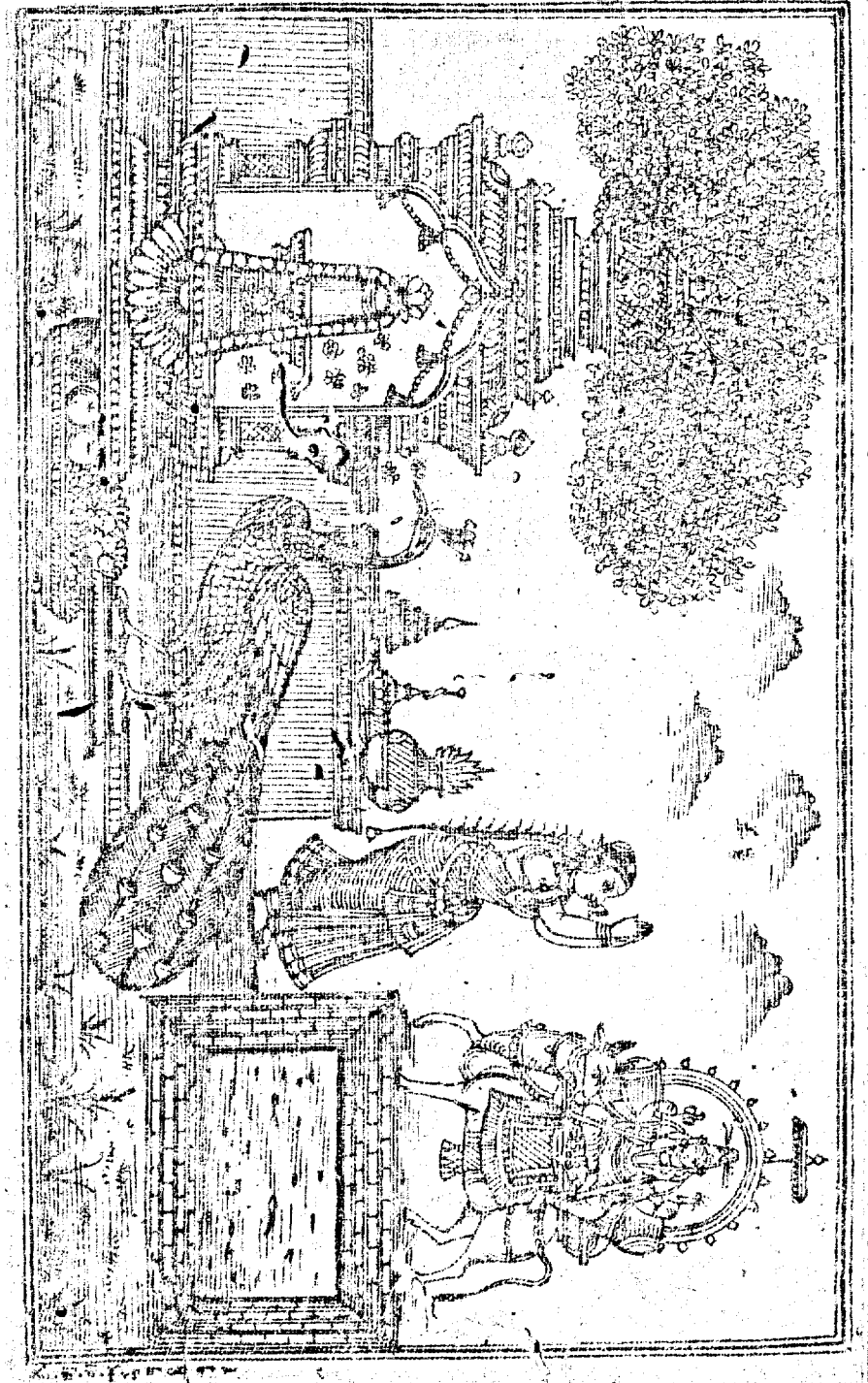
(இ-ள்.) ஒளிபரந்த பளிக்கிற கட்டப்பட்டபடிகளும் களையுஞ் சே
ர்ந்து வாசனைபெருந்திய மலர்களையுடைய புன்னைமரங்களும் கொன்றை
மரங்களும் தானைமரங்களு மற்றுள்ள விருட்டினுஞ் சூழ்ந்து பக்கங்களெ
ல்லாம் விளங்கிக்குள்ளே பார்வதின அந்தக் கல்லி தீர்த்தத்தின் வளப்பங்
களெல்லாம் பார்வதிதேவியார் பார்த்துப் பார்த்துச் சந்தோஷவாகிய
சமுத்திரத்தில் முன்னே மூழ்கினாள். எ-று. (சஉ)

கங்கைமாரிமுன்னுக்ககண்டு தீர்த்தங்களெல்லா
மிங்நனம்வருகவென்றேயிமயமாணுள்ளமுள்ளச்
சங்கையில்சத்திரோக்குமுன்னரோடசார்த்தம்பொற்
பொருதுதீர்த்தங் கொல்லாப் புகுந்தகாபாவிதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) பார்வதிதேவியார் பெருமைபெருந்திய கங்கையினு
முன்னம் வரும்படி திருவளஞ்செய்து பின்னு மிவ்வுலகத்திலிருக்கும் தீர்த்
தங்களெல்லாம் இந்தத் தடாகத்தில் வந்து சேர்க்கடவானவென்று திருவள
த்திற் சித்திக்க அந்தப் பராசத்தி ரோக்குதற்கு முன்போல விளையுடைய
தீர்த்தங்களெல்லாம் நன்முகுர்த்தங்கொண்டு அந்தக் கபாலி தீர்த்தத்தில்
வந்து சேர்ந்தன. எ-று. (சக)

அப்பொழுதிரமயமீன்றவணிமயிறடத்திற்புக்கங்
கொப்பிலாப்புளலீற்றேயுந்தவதுவப்புடனெழுந்துமன்னு
மிப்புலன்னத்துளோர்களுயாவருமுய்யான
மெய்ப்பமெயிலாயம்மைவினாவொடுதோஞ்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அந்தத் தீர்த்தங்களெல்லாம் வந்து சேர்ந்தவுடன் பார்வதி
தேவியார் கபாலிதடாகத்திற் சேர்ந்து ஒப்பில்லாத அந்தத் தீர்த்தத்தில்
ஸகானஞ்செய்து களிப்புடனெழுந்து நிலபெற்ற இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்
கள் யாவரும் உய்யும்வண்ணம் ஞானசொருபமாய் மயிலுருவம்பெற்ற நம்
முடையதாய் சிவகிரத்தில் களாயினிடத்தில் வந்துசேர்ந்தாள். எ-று. (சச)

ஆர்த்தருணிநைகட்டோகையனிதெருலர்த்தின்று
பேர்த்தினவ்வைண்ணீர்நைப்பெருகயவங்கமெங்கும்
பேர்த்தணியமமும்புரித்தனனிருத்துபொங்குஞ்
சிப்பொலிசெம்பொற்சோதிதிகழ்தருகோட்டின்பாதே.

(இ-ள்.) பொருத்திய அருள்நிறைந்த திருகோக்கங்களை யுடைய மயிலு
ருகமாகிய பார்வதிதேவியார் - மிகுந்த புசுழ் விளங்காநின்ற செம்பொற்சோதி
யுள்ள கனாயினிடத்தில்வந்திருக்கொண்டு, சிறகையுலர்த்தி சுரந்தைப்போக்
கி, பரிசுத்தமாப் பிழுகியினால் அழகுமிருத்த தன் திருபேனிமுழுவதும் பூசி
க்கொண்டு நித்திய கருமானுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றினார்.—எ-று. (சுடு)

முற்றியபின்னரேகிடுருகுலாவருசெங்காவி
பற்றியோராபிம்பின்பிழைமலர்முன்னாகச்
சென்றருமலர்களைல்லாந்துகளைக்கொய்துதாங்கி
செற்றருமஞ்சனத்தாய்மலங்கனிகளுக்கொண்டேகி.

(இ-ள்.) நித்திய கருமானுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிசெ
ன்ற, வாசனைதக்கிய ஆயிரஞ் செங்கழுநீர்ப்புட்பங்களும், பின்பு தாமரை மலர்
கள் முதலாகிய அருச்சனைக்குத் தகுதியுள்ளதென்று சால்லப்பட்ட மற்றுள்ள
மலர்களையும் பழுதறக்கொய்து எறிக்கொண்டு, நல்ல திருமஞ்சனமும் மதுர
மூன்று பழவருச்சன்களஞ்ஞ சேகரித்துக்கொண்டு சென்ற.—எ-று. (சுக)

பொன்னணிக்குகையிப்புகுப்புன்னையங்கானத்தண்ணல்
சங்கிதிமுன்னொல்லாந்திதைத்திடவமைத்தபின்ன
ருன்னுந்நுவாரபூசையுடன்பரிவாரபூசை
முன்னுந்நிசையெல்லாமுடித்தனன்விசித்தவாற்றான்.

(இ-ள்.) பொன்னினுற் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஆலயத்துக்குள் எழுந்தருளி,
அழகுள்ள புன்னையவனத்திலிருக்குங் கபாலீசன் சங்கிதியினிட மெக்குத் தான்
சுத்திசெய்தபின்பு, கருதுகின்ற நல்ல துவாரபூசையுடனே பரிவார பூசைமுத
லிய கிரியைகளையெல்லாம் ஆகமத்திலே சொல்லியிருக்கிற முறைமைப்படி
நிறைவேற்றினார்.—எ-று. (சுஎ)

பரிவாரபூசைமுன்னொய்க்குநானபண்டிதன்நனைக்குப்பூசை
யுருகியங்கமைத்தமுன்னமுற்றமாலையபக்கந்தான்
மருவுபாறயிர்செய்தேன்முன்மற்றுவாசம்பாவுங்
கனிவுடனேத்திபோதிக்காதலோடாட்டியாட்டி.

(இ-ள்.) பார்வதியார் கிருபையிருக்க ஞானபண்டிதருகிய சபாவிதர்த் துக்கு, அன்புடன் மனமுருகி பிரதமத்திற்பொருத்திய கிருபையினை சோதனை செய்து, பின்பு மதுரமூலன் பால் தயிர் மெய் தேன்முதலாக மற்றமூலன் வாசனைத் திரவியங்களைல்லாம் அன்புடன் ஏந்திக்கொண்டு, மந்திரங்களைச் சொல்லி விசுவப்பத்துடன் அந்தத் திரவியங்களைல்லாத் தனித்தனியாய் அபிஷேகஞ் செய்து வைத்தார்.—எ-று.

(சஉ)

சங்கரியாட்டிமேனிதனிப்புனலீரமார்த்திக்

குங்குமகத்தஞ்சாத்திக் கொங்குலாலருஞ்செங்காவி

பங்கயங்கொழுந்துவேர்சண்பகமலர்பலவுங்கூட்டி

மங்குலமாகச்சேர்த்தவகைவகைத்தொடகஸ்சாத்தி.

(இ-ள்.) பார்வதியார் இவ்வண்ணம் அபிஷேகஞ்செய்து, சபாவிதர்துடைய திருமேனியிற் படிந்திருக்கும் சாத்தித் திருவொத்தாடைகொண்டு நீக்கி, குங்குமப்பூ, சேர்த்த சந்தனமணிந்து, வாசனைப்பொருத்திய செங்குழம் மலர் தாமரைமலர் மருங்கொழுந்து குறுவேர் சண்பகமலர் இன்னுமுள்ள பல மலர்களையுஞ் சேர்த்து மங்குலமாகத் தொடுத்திருக்கிற பலவகையாகிய திருப்பள்ளித்தாமங்குழைச்சாத்தி.—எ-று.

(சக)

வெண்குதில்விரித்துச் சாத்திவிளங்கு பொற்கலன்கன்சாத்திக்

கண்டெனான்பாறெய்முக்கனிகள்சேர்த்தமைக்கவண்ண

மெண்டவீரடைக்காய்தூய்நீரொந்திமுன்னமைத்தென்புலை

கொண்டருளருளென்றேத்திக்கோங்குலரினறந்துத்தாழ்த்தாள்.

(இ-ள்.) வெண் பட்டுவஸ்திரம் விரித்துச் சாத்தி, பிரகாசமாகின்ற இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள திருவாபரணங்களு மணிந்து, வெல்லம் பசுவிற்பால் மெய் முப்பழங்கள் என்னும் இவைகள் சேர்த்த தமைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆன் னம், அளவிடப்படாத புதழ்வாய்ந்த தாம்பூலம் பரிசுத்தமுள்ள நீர் என்னு பிவைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு வந்து சிவோதனஞ் செய்வித்து, இறைவனே அடியேன் பூசையை அங்கீகரித்துத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து துதித்து, வாசனைப்பொருத்திய புஷ்பாஞ்சலிசெய்து பணித் தார்.—எ-று.

(கஃ)

ஆரணமுடிமேல்வாழமுந் தியேயமலாபோற்றி

காரணையனுத்தேடி காடரும்பொருளேபோற்றி

காரணப்பொருள்கட்கெல்லாக் காரணமரனுப்போற்றி

வாரணமுரித்துப்போற்றுவன் னலேபோற்றிப்போற்றி.

(இ-ள்.) வேதமுடிவில் வாழ்கின்ற முதல்வனே திருமலனே போற்றி, விஷ்ணுவும் பிரமனேயும் தேடிக்காணாதற்கரிய பொருளேபோற்றி, காரணப் பொருளாயுள்ளவைகட்கெல்லாக் காரணப்பொருளாயிருப்பவனேபோற்றி, யாரணையுடைய ஆன் தோலைப் போர்த்துக்கொண்ட வள்ளற்றன்மையையு டையவனே போற்றிப்போற்றி.—எ-று.

யானையைக்கொண்டு ரிஷிகளுக்கெல்லாம் திருவருள் பிரசுதித்தருளியப டியினாலே சங்கு வன்னலென்றார்.

(கக)

அடியாவர்க்கெய்யாய்போற்றியரியமயற்கரியாய்போற்றி

கொடியவர்க்குநுளாய்போற்றி குணமுளர்க்கினியாய்போற்றி

கடியமலர்ச்சலையாய்போற்றினன்மமுப்படைவாய்ப்போற்றி

வடிவொடுத்தெனிர்புன்னுகவனத்தனேபோற்றிப்போற்றி.

(இ-ள்.) அடியவர்களுக்கு எளியனேபோற்றி, பிரமாவக்கும் விஷ்ணுவக் கும் அரியவனேபோற்றி, தியர்களுக்குக் கிருபை பாலிக்காதவனே போற்றி, கருண நந்தசெய்கை யுள்ளவர்களுக்குக் கிருபை பாலித்தருள்பவனேபோற்றி, வாசனைப்பொருத்திய கொன்றைப் பூமலை யணிந்திருக்குஞ் சடாமகுடமுள்ள வனேபோற்றி, அக்கினியமாயிய மழுவாயுத முண்டாபினேபோற்றி, சுரபுன் னை வனத்தனே கிவவிதம் மூர்த்திக்கொண்டு பிரகாசிப்பவனே போற்றி போற்றி.—எ-று.

(கஉ)

புனத்துவமழிப்பாய்போற்றிபதித்துவாளிப்பாய்போற்றி

யசுத்துவமிலானேபோற்றியதிக்கவல்லானேபோற்றி

விகித்தமுள்ளானேபோற்றிவிளங்கியெயடியார்களுக்கள்

வசுத்தருள்பொழிப்புன்னுகவனத்தனே போற்றிப்போற்றி.

(இ-ள்.) அடியவர்களுக்குள்ள சிவத்தன்மையை யொழித்தருள்பவனே போற்றி, அவ்வண்ண மழித்துச் சிவத்தன்மையைப் பிரசுதித் தருள்பவனே போற்றி, அசுத்த மென்பதில்லாமல் பரிசுத்தமா யிருப்பவனேபோற்றி, மகம் மேருவாகிய வில்லையுடையவனேபோற்றி, கல்ல சத்தமுள்ளவனே போற்றி, பங்கி சிரத்தையுடன் விளங்குகின்ற அடியவ ருள்ளத்தில் வாசமாயிருந்து திரு வருளைப் பாலித்தருளும் புன்னுகவனத்தவனே போற்றிப்போற்றி.—எ-று.(கஃ)

மன்றினுணடிக்குஞானவாதனேபோற்றிவெள்ளிக்

குன்றின்மேல்வருத்தெய்வக்கோமளக்கொழுந்தேபோற்றி

மென்மெழின்மயிலான்போற்றிவிருகணிரருவிபாய

கிழறளளவன்னுள்முன்னின்மலன்செய்கைகொல்லாம்.

(இ-ள்.) சிற்சனையினிடத்துச் சதானந்த கிர்த்தனஞ்செய்யும் ஞானஞானக் கொகம் பிரசாதித்தருள்பவனென்போன்றி, வெள்ளி மலையினிடத்தில் எக்காலமும் ஒரு தன்மையாய் வளருகின்றதெய்வத்தன்மையுள்ள இளங்கொழுந்தேபோன்றி, என்று பலமுறை அழகுள்ள மயில்வடிவு கொண்டு நிற்கும் பாண்டித்தவியாரி போற்றிசெய்து, இரண்டு கண்களிலிருந்து ஆனந்த பாஷ்பம் பெருகுப்படி பரவசமாய் நின்றனர். அப்போது காட்சிசெய்ததற்கும் சிவபிரானுடைய திருவுள்ளச்செயலைச் சொல்லுகின்றோம்.—எ-று. (இ-ள்.)

வெள்ளியகிஞ்சுந் தின் மீதோர்மேருவெற்புறை தன்முத்
தெள்ளியவெள்ளே ழூர்ந்தேதவர்களை ர்கள்கித்த
தள்ளியபூதர்வேகர்குழந்து குழந்தார்த்து வாக
கள்ளருமலகின்மாரிகரங்களுள் பொழிந்து நாம.

(இ-ள்.) கந்தாமுள்ள வெள்ளி மலையினிடத்து ஒரு பொன்மலையிற் பதை யொப்பாக, தென்குள்ள வெண்மை நிறம்பொருத்திய ரிஷபவாகனத்தின் மீது ஆரோகணித்துக்கொண்டு, தேவர்கள் கின்னரர்கள் சித்தர்கள் துள்ளிய பூதகணங்கள் மகரிகளின் ஒவ்வொரு கூட்டமாகச் சூழ்ந்துகொண்டு ஆரவாரித்து, வாகனையுடைய தேனை இடைவிடாது சொரிகின்ற கம்பகப்புட்பமாரி மையக் கைகளாலே பொழிந்து வணங்கவும்.—எ-று. (இ-ள்.)

மன்னியவசுக்கள் வெண்சாமனாயெடுத்திரட்டவெங்குத்
துன்னியமுனிவொல்லாஞ்சுருதிபல்லாண்குறப்
பின்னியகுறுத்தாட்பூகர்பிறங்குபல்வியழுழங்கச்
சென்னியிற்கரங்கள் கடப்பித்திருமகன்கேள்வர்போற்ற.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றுள்ள அஷ்டவசுக்கள் வெண்சாமனாயெடுத்துவீசவும், எங்குஞ் சூழ்ந்திராகின்ற மகாரிசிகளெல்லாம் தேவவாகனங்களும் பல்லாண்குளுஞ் சொல்லவும், ஒன்றோடொன்று பின்னுக்கின்ற குறுத்தாட்களையுடைய பூதகணங்கள் விளங்குகின்ற பலவாகனங்களை முழக்கவும், திருமகன் கணவர்க ளாகிய அனந்தம் விஷ்ணுக்கள் சிரசில் கைகயக் குவித்து வைத்துக்கொ ண்டி பேசுந்திசெய்யவும்.—எ-று.

ஒவ்வொரு அண்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு விஷ்ணுவாகப் பல்லாயிரங் கோடி அண்டங்க ளிருப்பதினால் அனந்தம் விஷ்ணுக்களென்று சொல்லப்படுகின்றது, பிரமங்களும் இந்திரர்களும் இவ்வண்ண மிருக்கிறார்கள். (இ-ள்.)

செக்கருமங்கன்றோன் தித்திழிளம்பிறையுத்திண்டப்
புக்கலாளரவுமவா னம்பொக்குருக்குழுமப்போல

மிகக்கவெனியுஞ்செயித்து விண்ணுபேழ்வாயினுலங்
கங்கிமொவுருநங்கடிமலர்க்கணமுத்தோன்ற.

(இ-ள்.) செவ்வண்ணமும் அவ்விடத்திற்குள்ளுற விளங்குகின்ற மூன்றா ம்பிறையும் அதைத் திண்டிதற்குவந்த கொடிய கேதுவென்னும் பாம்பும் ஆகா யத்தில் மிக்குத்திருக்கும் கதைத்திரக்கட்டமும்போல-மிக்குத்த சடையும் இன் ம்பிறையும் பெரிய வாயைத்திறந்து விஷத்தைக் கக்கும்படியான சர்ப்பமும் கங்கையாழியீரும் வாகனையொருத்திய மலர்க்கட்டமும் பிரகாசிக்கவும்.—எ-று.

ஒளிதருநாநீவினீறுமொண்கனற்கண்ணுமென் றுங்
களிதருமதிஞ்சேயின்கதிர்க்குழவியும்போற்றோன்ற
வளிநருகுசுழிமலையினியிடமுஞ்சா
வெளிதரும்பொருளுமாக மவுதல்பாலத்தோன்ற.

(இ-ள்.) பிரகாசியாத் திருநெற்றியினிடத்தில் விபூதியும் ஒள்ளிய அக் கிலிக்கண்ணும்-எப்போதுங் களிப்பினைத்தருகின்ற சக்திரனும் செவ்வாயென் னும் கிரகத்தின் இளங்குழந்தையும்தோலத்தோன்றவும், திருபையைப் பிரசா தித்தருளுத் திருமுகமும் நீலநிறம்பொருத்திய அழகுள்ள கண்டமும்-ஞானமா யெ வெளியினிடத்துத் தோன்றுகின்ற சிவமும் ஆணவமல இருஞ்சு தோன்றுத ல்போல விளங்குகும்.—எ-று.

மதுநீரிக்கண்ணைச் செவ்வாயினிளங்குழந்தையென்றது. இவ் பொருளுவ மை. செவ்வாய் - சிவப்புகிறும். (இ-ள்.)

விண்புகத்தொனிகள்காட்டிவெருட்டியோயுயர்க்கல்லிட்டி
கண்புரீத்தரிணமண்ணிவிரல்களின வெளிற்றில்
தினபுயவெற்பின்மீதுசிறந்தனாச்சாதித்தேதி
யொண்சடாடவியிற்பாயவுன்னுதல்பாலத்தோன்ற.

(இ-ள்.) தேவலோகத்திற் கேட்கும்படி ஒசைகளைக் காட்டிக்கொண்டீ யயப்படச்செய்து பலவயிர்களையுங்கொண்டு இரக்கமென்பது சற்றேனுமில்லாது வந்த மாணுனது விரல்களினவெறிச் சேர்த்திருக்குத் தோற்றமானது-வலிமையு ள்ள புறமென்னும் மலையின்மீது சிறப்பமைந்த யானைத்துநிக்கை துணிவுகொ ண்டேறி ஒள்ளிய சடைக்காட்டிற் பாயும்படி நினைக்கின்றதுபோலத் தோற்ற வும்.—எ-று. (இ-ள்.)

அவதாழ்மணியோடுந்நவாமையின் வெளிய்பொன்றோரும்
விரவுதாராகச்செய்தவெண்டலைகளின் குழாமு

மூயிசைக்கிடத்தன்மிக்கவொளிமணிப்பதக்கமுஞ்சீர்
மருவுகண்பெருகுமுத்துமாலையுமென்னத்தோன்ற.

(இ-ள்.) சர்ப்பங்களும் தாழ்த்த அக்குமணிபோலி சேர்த்த வெள்ளை மை முதுகோட்டினுடன் கலந்து மாலையாகச்செய்த வெண்டலைக்கூட்டமுந் திருமார்பின் மிசையிருப்பது-மிகுத்த பிரகாசத்தையுடைய ரத்தினப்பதக்கமும் சிறப்பமைந்த குளிர்ச்சி மிகுத்த முத்துமாலையும் போலாகுமென்று தோன்றவும்.

பொங்கொளியனாயினுற்றபொருபுலிச்சுருமத்தாய்
மங்கலமானபட்டி வண்ணகலைபோலத்தோன்றச்
செங்கமலத்தாண்மீதிற்றிந்தகிண்கணியினிண்பு
மிங்கனஞ்சாரின்முத்தியிருவமெனல்பேற்றிடுன்றி.

(இ-ள்.) ஒளிமிகுத்த திருவனையினிடத்து உடுக்கப்பட்டிருக்கும் பார் செய்பதக்க புலியின்தோல் - தூய்மையுடைய மங்கலமாகிய பட்டிவெள்ளை போலத்தோன்றவும், செந்தாமராமலம்போன்ற திருவடி கணிலணித்திருக்குங் கிண்கணியின் ஒலையானது-இவ்விடத்தில் வருவீர்களுடிகில் மேகநாங்கொடுப போமென்று சொல்லுதல்போலத்தோன்றவும். -எ-று. (கக)

பொருளினிற்றித்தருணமாகிப்போற்றினர்க்கின்பகல்குந்
திருவுருவகத்தொடியருக்கிற்சிறந்துதோன்ற
வருண்மழைபொழியக்கண்களடியர்ப்புமழைகள் பெய்யச்
சுருள்கருங்குழலாண்முன்னத்தோன்றினன்கயிலைவெந்தன்.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாமல் எப்போதும் இனமெத்தன்னையுடையதாய்த் து திப்பவர்களுக்கு இன்பத்தைப் பிரசுரித்தருளுகின்ற திருமேனியானது-அனந் தங்கோடி சூரியர்களைப்போலச் சிறந்து பிரகாசிக்கவும், திருகோக்கங்கள் அரு ள்மழைபொழியவும், அடியவர்கள் மலர்மழைபெய்யவும், சுருண்டு சுருமைநிற முள்ள அளசுபாரத்தையுடைய பார்வதிதேவியாருக்கெதிரில் கயிலாசபதியான வர் காட்சிகொடுத்தருளினார். -எ-று. (கஉ)

துங்கவெள்ளிடையின்மீதிற்சோதிவந்தெழின்மயூர
மங்கைமுன்னின்றகாலையகிழ்ச்சியக்கடலின்முழுகி
யங்கமும்விம்மக்கண்களருண்மழைபொழியச்சம்பு
சங்கராபோற்றிவெள்ளிச்சயிலநாயகனேபோற்றி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமும் வெண்மைநிறமுள்ள தருமசொருபமாகிய ரிஷப வாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு சிவபிரான் எழுந்தருளி, அழகுந்

ன மயில்வடிவமாகி பார்வதிதேவியாருதிரில் நின்றருளியகாலத்தில், சந்தோ ஹாகிய சமுத்திரத்தில் முழுகித் திருமேனி பூரிக் கவும், கண்கள் ஆனந்தபாஷ் பஞ்சோரியவழி, சம்புவேபோற்றி சங்கரனேபோற்றி கைலாசபதியே போ ற்றி. -எ-று. (க.க)

அத்தனெபோற்றிவென்றனமிர்தனெபோற்றியென்று
நித்தனெபோற்றியார்க்குநேயனெபோற்றிநானப்
பீத்தனெபோற்றியான்செய்பிணைபொறுத்தாள்வாய்போற்றி
முத்தனெபோற்றியென்றெமொழிந்துமுன்படித்துசாழ்த்தாள்.

(இ-ள்.) அம்மனெபோற்றி, எனக்கமிர்தம்போல்பகனெபோற்றி, எக்கால மு நித்தியிருப்பனெபோற்றி, யாவர்க்கு மன்பனெபோற்றி, ஞானமாகிய பி த்தருணமுள்ளனெ போற்றி, அடியெய்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்ப னெபோற்றி, முத்தியையுடையனெ போற்றி, என்று விய்ணப்பஞ்சொறு னெரித்து சாழ்த்தார். -எ-று. (கஉ)

முத்தனென்பது இயல்பார் பாசம் நீக்கினவன்.

தாழ்த்தபொதெம்பிரானுத்தனிவிடையிழிந்துதாங்கச்
சுழந்துசுழந்தமார்போற்றந்தோகையின்சாபநீங்க
வாழ்த்திருத்தனேபோவென்றேவாய்மலர்ந்தருளிப்பிணை
மூத்தத்தினுளத்தின்வெண்மெவைகளேவென்றானான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் பூர்வதிதேவியார் வணங்கினபோது, எம்மிறைவ் னாகிய சிவபிரானும் ஒப்பற்ற நிஷ்பவாசனத்தினின்றித்திருளிப் பார்வதியா னா எடுத்தருள, தேவர்கள் கூட்டம்கூட்டமாய்ச் சேர்த்து துதிசெய்யப் பார் வதிதேவியாருடைய சாபமானது நீக்கினவனவில், உமையவனே சுதமாயிருத்த னையோவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, பின்னும் அன்பில் படிந்த உன்னுடை ய உள்ளத்தில் வேண்டியவைகள் யாவையென்று சிவபிரான்-திருவாய்மலர்ந்த ருளினார். -எ-று. (கஉ)

கண்ணியுக்கின்றனற்கழறனக்கன்புவெண்டு
மன்னியமயிலாப்பூசைவகுத்தலான்மயிலையென்றே
துன்னுமித்தலத்தைமேலோர்சொற்றிடவேண்டுமெம்மை
முன்னினொல்லாமேத்துமுத்தியையடைதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) பார்வதிதேவியாரும் சுவாமிக்கெதிரில் நின்றகொண்டு, தேவரீ ருடைய திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்யவேண்டும், நான் மயிலாயிருந்துபூசைசெ

ய்தபடியினாலே இத்தலத்தினைத் திருமயிலை என்று பெரிமேயுடன் சொல்லவேண்டும், கம்மைத் தியானிப்பவர்களெல்லாரும் எல்லாப்பெருந்தொழிற் பின்பு மோகத்தையடையவேண்டும்.—எ-று. (கஉ)

இவைமெய்க்கருளென்றேத்தியமியமான கறத்தத்தே மவைகளப்படி யெய்க்கடவதென்றருளிவானச் சுவையமுதலையவண்ணச்சொதிராயகனுமக்கோர் சுவையமுதலியிவகத்தன்னினண்ணியெமறைத்தங்குற்றான்.

(இ-ள்.) இத்த வரங்களை உறுமேனுக்குப் பிரசாதித்தருளவேண்டுகென்று பணிமலைப்பத்திரியாகிய பார்வதிதேவியார் தடுத்தது விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவ பிரான் அதைத் திருவுள்ளத்தடைத்து அவ்வண்ணமே முருளிச்செய்தாரும் அந்த வரங்க ளப்படியே ஆசைக்கடவனவென்கற்பித்தருளி, தேவாமிர்தம்போல லேனமைநிறமுள்ள சோதிசொருபமாகிய சிவபிரான் அவ்விடத்திலிருந்து வந்தருளிய சிவவங்குழந்தத்தன்னிடத்திலுமருந்து அவரு மறைத்திருந்தார். எ-று. என்கோய்துண்டையகாதலில்வணமறைத்திருப்ப வண்ணையுத்திருவுளத்தின ஸவிவாமகிழ்ச்சிபூண்டே மன்னுபண்ணவர்களெல்லாம்வணங்கியேவிடைகளுக்கொள்ளத் தனனொருமூர்த்திதன்னிற்றன் னுருமறைத்தங்குற்றான்.

(இ-ள்.) என்னை யாட்கொண்டருளும் சிவபிரான் இவ்வாறு சிவன லுரத்தியாய் மறைத்தருளியிருக்க, பார்வதிதேவியாரும் தமது திருவுளத்தில் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவ்விடத்தில் வந்திருக்குத் தேவர்களெல்லாரும் வணங்கித் தனித்தனி விடைபெற்றுக்கொண்டு செல்ல, ஒப்பில்லாத தன் மூர்த்தத்தில் தன் திருமேனி மறைத்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (கஅ)

நதுமைக்கெம்மான் முன்னினைசந்தருள்புரித்தபான்மை யிதுமையோடெம்மண்ணலிருத்தகற்றவத்தின்சீர்க ளீதெனக்கும்பன் சொற்றாணிருநகளத்சயங்கொண் டெதெமக்களித்தாய்கைம்மாறென்னெனவெழுந்துதாழ்த்தார்.

(இ-ள்.) கம்முடையசிவபிரான் பார்வதிதேவியாருக்குக் கிருபைபுர்த்து வரம் பிரசாதித்தருளிய முன்னமையிதவாகும், கமது சிவபிரான் பார்வதிதே வியாருடன் வீற்றிருத்தருளும் திருமயிலையென்னுந் தலத்தின் பெருமையிது வாருமென்று அகஸ்தியமுனிவர் முருளிச்செய்தார், அதுகேட்ட ரிஷிகள் யாவரும் அற்புதங்கொண்டு மகரிஷியே இத்த உபகாரம் எங்குருக்குச்செய்தருளினீர்

நாங்களும்குச்செய்யும் பிரதியுபகாரம் என்னிருக்கின்றதென்று சொல்லி எழு ந்து பணித்தார்தான்.—எ-று. (கக)

தாழ்த்தனர்முனிவர்கோமான்றத்தபேருளின்மேவி வாழ்த்தனர்வாழ்க்கின்றன்மாபெருங்கருணையென்றார் சூழ்த்தனர்துதிக்கன்பல்காற்சொற்றனரன்பவெள்ளத் தாழ்த்தனர்மீட்டிமோர்சொலாங்கவர்புகலலுற்றார்.

(இ-ள்.) இத்தச் சரித்திரங்களைக்கேட்ட முனிவர்கள் யாவரும் அகஸ்திய முனிவரைவணங்கி, அவர்கொடுத்த பெரியவருளைப்பொருத்தி வாழ்வடைந்து, முனிவரே உம்முடையயிருத்த கிருபையானது அனைக்காலம் வாழ்க்கடவ தென்று சூழ்த்துகொண்டு பலதரத் தோத்திரங்கள் சொல்லி இன்பவெள்ளத்தி லாழ்த்தினர். மறடையு மத்தமுனிவர்கள் ஒருவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கி னார்கள்.—எ-று. (கஉ)

முன்னமத்தலத்தின் சீர்கள்முழுவதந்தொகுத்துச்சொற்றாய் யின்னுமச்சீர்க்கண்முன்னேபிராட்டிக்குக்கரிலேயோங்கல் மீட்டலுமப்பெருமான்சொற்றவகையுமிங்கருளிச்செய்தா யின்னுமல்லரிவுகேட்ககிறுப்புளொமிசைப்பாபென்றார்.

(இ-ள்.) மகாமுனிவரே அத்தத் திருமயிலையென்னுந் தலத்தின் மான்மிய முழுவதும் தொகுத்துச்சொன்னீர், யின்பும் அந்த மான்மியங்களைப் பார்வதிதே வியாருத்த கையில் வீற்றிராநின்ற சிவபிரான் அருளிச்செய்த வகையினையு ட்பிப்போதெங்களுக்குருளிச்செய்தீர், இன்னமு மந்த மான்மியத்தின் விரி வைக்கேட்ட விரும்பப்பெண்டுகருங்கின்றோம், ஆதலாலெங்களுக்கு அருளிச் செய்வெண்டுமென்றார்கள்.—எ-று. (கக)

அருந்தவமுனிக்குழாங்களையனையருள்வாயென்றே வருந்தியாங்குலாத்தபேராதாமால்பொதியச்சிலம்பி றிருந்தாகும்பேசனென்பாரிருநகளசங்கடேகக்கித் திருத்தவெபுகலலுற்றதிமெலாம்புகலவான்புக்கேள்.

(இ-ள்.) செய்தற்கரிய தவங்கள் செய்த முனியர் கூட்டம் ஐயனே அரு ளிச்செய்வாயென்று வருந்திக்கொன்னபோது, பெருமைபொருத்திய பொதிய மலையிலிருந்துகொண்டு கும்பேசனென்னு மகஸ்தியமுனிவர் அந்த முனிவர் கூட்டங்களைப்பார்த்துத் திருத்தமாகச் சொல்லத்தொடங்கிய வகையினையெல் லாம் யானித்த உகைத்தாருக்குச் சொல்லத்தொடங்கினேன்.—எ-று. (கஉ)

பார்வதிதேவியார் அருச்சுனைச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆச்சுருக்கம் எ-க்கு திருவிருத்தம் - கஉஉ.

வேதம்பூசித்தசருக்கம்.

இன்னுமோதெனக்கும்பனுமருள்காரத்திரங்கியேகேண்மின்கண்
பன்னுமாரணம்வந்தருச்சித்தசிர்பகருகேனொழுநன்
துன்னுபாதலகிசாரகடறனிற்றோன்றினர்விடம்போல
மன்னுசோமகனென்றொருநிநுதன்மாமாயைகண்மிகவல்லான்.

(இ-ள்.) இன்னு மந்த கேஷத்திரத்தின் மான்மியங்களைச் செரில்லுமென்
து கேட்க, அகத்தியமுனிவர் கிருபைகூர்ந்து திருவுளமிருக்கிக் கேண்மின்கள்;
ஒதுகின்ற வேதங்கள் வந்து அருச்சித்த பெருமைவைச் சொல்லுகிறோமென்
து ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிறார். முன்னொருகாலத்தில் இராகுஷதர்கள் வாதாள
த்திலிருந்து விஷம்போலச் சமுத்திரத்தில் தோன்றினார்கள், அவர்களில் சோ
மகனென்றும் ஒரு அசான் மாயையில் மிகவும் வல்லவன்.—எ-று. (க)

அன்னவீர்திறம்பகர்தரவரிதவனமரர்கண்முனிவோர்கட
கென்னதிக்குகளிளாழக்கவேண்டிபவவையாவையுமிழைத்துள்ள
கன்னலஞ்சொலாள்பங்கினொடும்போர்சருதுவரினையிலா
னின்னதன்மையனவொருகாண்முனிமினையனசெயலுற்றான்.

(இ-ள்.) அஹஸ்டய வல்வபத்தை யாவராலுஞ் சொல்லுதலரிது. அந்
ன் தேவர்கள் முனிவர்கள் என்னு மிவர்களுக்கு என்னதீங்குகள் செய்யவே
ண்டுமோ அவைகளையெல்லாந் செய்துகொண்டிருப்பவன், கரும்பின் ரசம்
போல மொழிகளையுடைய பார்வதிதேவியாளை இடதுபாகத்தில் வைத்தருளி
ய சிவபிரானுடனும் போர்செய்யவேண்டுமென்று என்னுகின்றவன், தனக்
கொப்பில்லாதவன், இத்தன்மையையுடைய அவன் ஆதியிலே ஒருகான் இந்த
க்காரியங்களைச் செய்யத்தொடங்கினான்.—எ-று. (உ)

கோதினமாதவர்புரத்தரனாதி யாய்க்குறுமலின்னவொல்லாம்
வேதமோதியகீதிகள் புரித்ததின்மிகுதியாற்பிலமேவிக்
காதித்தமராநாயிரகுடித்திவர்களிகின்றொனவெண்ணிச்
சுதினாலைதக்கவர்த்திமோமெனச்சுரரிருக்கையிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத முனிவர்களும் தேவேந்திரன் முதலான தேவர்க
ள் யாவரும் வேதங்களையோதி அதிற்குறும் கீதிகளைச்செய்து, அந்த விசேஷத்
தாற் பாதாளலோகத்தில் போய் நம்மினத்தார்களுடைய உயிர்களைக்கொன்று
குடித்து இவர்களிடமாப்படைத்திருக்கிறார்களென்று கருதி, குதினாலே அந்த
வேதங்களைக்கவர்த்துகொள்வோமென்று தேவர்களிருக்குமிடத்திற்சேர்ந்தான்.

சென்றவெல்லேழிற்பார்த்தவரிடத்தனிற்றிகழ்தருமுதலாகி
நின்றியார்க்குமொர்தம்பமாமறைதனை சிசாசரன்கவர்த்தங்க
னொன்றுமோர்கிலனாமர்களாயவருலேத்திடவவர்த்தம்மை
வென்றுபாற்கடற்புகுத்தொளித்திருத்தனன்வெற்றிகொண்டனமென்றே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணஞ் சென்றபாது தேவர்களிருக்கும் இடங்களிலெ
ல்லாம் பார்த்து, விளக்குகின்ற முதலாயிருந்து அவர்கள் யாவருக்கும் ஓராதா
ரமாகிய வேதபுத்தகத்தை, அந்த சோமகனென்னும் அசர னபரித்துக்கொ
ண்டு, அதனால் அவர்களைன்றுத்தெரியாமல் ஊமர்களாய்வருந்தும்படி, அவர்
களை ஐயித்து வெற்றிகொண்டோமென்று பாற்கடலிலொளித்துக்கொண்டிரு
ந்தான்.—எ-று. (ச)

அத்தவேலியிலாமருமுனிவர்களனைவருந்திகைப்பெய்தி
யித்தவல்லினை பெயக்கெலாகிகழ்த்தவாற்றென்னெனவொருநற்றே
யுத்திகொண்டயன்மான்முதற்றேவர்கள் பொள்ளெனவினரந்தேகி
யத்திவண்ணன்வாழ்குயிலையக்கிரிதலிலடைத்தனரனைவோரும்.

(இ-ள்.) சோமுகனென்னு மசான் வேதபுத்தகத்தை அபகரித்துக்கொ
ண்டவனவில, தேவர்கள் முனிவர்கள் என்னு மிவர்கள் யாவரும் மனத்திகைத்
து, இந்தக் கொடிய தீவினையானது நமக்கெல்லாந் சம்பவித்தது என்னகார
ணமென்று பயமடைத்து, பிர்மவிஷ்ணுக்கள் முதலாகிய தேவர்கள் அதிவி
யாவாகச்சென்று அவர்கள் யாவரும் சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் கையாய
கிரியிற் சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (ஈ)

அங்கனின்னிவர்முறைபிடந்திசென்றையன்முன்னவைகற
வெங்கனாபகன்விளிபெனநத்திவந்தேருதிரெனவுய்ப்பப்
பொக்குசீர்த்தியெம்புராரியைத்தொழுதவர்புகன்நிடவனவமங்கை
பங்கனத்தியையமாய்க்கொணர்கொன்படர்த்தவற்கொணர்த்துற்றான்.

(இ-ள்.) இவர்களைவீடத்திற்சென்று முறையிட, அதைக்கேட்டி நத்தி
தேவர்களிரானுடைய சச்சிதானத்திற்சென்று தேவர்கள் வந்து முறையிடு
வதை விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபிரானுவர் அதைத் திருவுளத்தடைத்து நத்
திதேவரை ரோக்கி அவர்களை யழைத்துக்கொண்டி வாவென்று கட்டியிட்ட
ருளினவுடனே, நத்திதேவர் சென்று கீங்கள் போங்களைன்று தேவர்களை உள்
ளையனுப்ப, மிகுத்த புகழுள்ள நம்மிறைவனை வணக்கித் தங்களுக்கு ரேசிட்ட
துயரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பார்வதிபாகனாகிய சிவபிரான் நத்தியை
ரோக்கி விஷ்ணுவை யழைத்துக்கொண்டு வாவென்று கட்டியிட்டருள, அ
ய்வாறே சென்று அழைத்துக்கொண்டுவந்தார்.—எ-று. (சு)

விடுத்தகாலையின்மாயனுந்தொழுதேனைவிளித்ததென்னெனகாணிக்
கடுத்தனக்கிணைச்சொமுகன்சுருதிபைக்கவர்க்குபாரெனும்பேதை
யுடுத்தவாடையிற்புகுந்நனன்மச்சமாமொருபெருவுருநீசென்
றெடுத்தவன்றனைப்படுத்தியிருதித்திவணிருக்கிணைக்கொணர்கென்றான்.

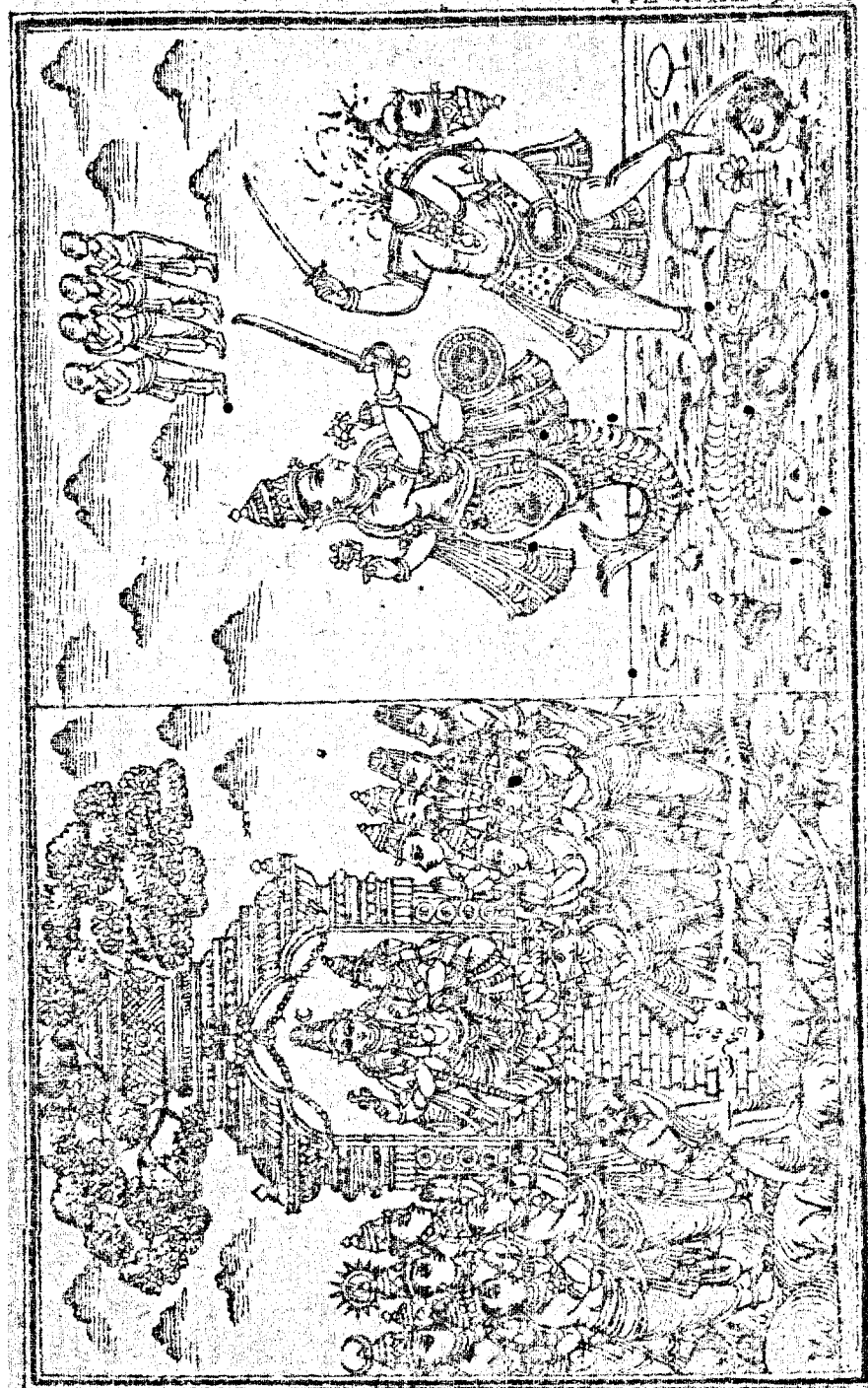
(இ-ள்.) சிவபிரானுடைய சந்திதானத்தில் விட்டபோது, விஷ்ணுவானவர் பணிந்து அடியேனை யொருபொருளாகக்கருதி வரகழைத்த காரணம் யாதோ வென்று மிகுந்த பயத்துடன் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபிரான் விஷ்ணுட்கு விஷத்துக்கொப்பாகிய சோமுகனென்னும் அசுரன் வேதபுத்தகத்தைத் திருடிக்கொண்டு, பூமிதேவியானவள் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆடையாகிய சமுத்திரத்திற்போய் ஒளித்துக்கொண்டிருக்கின்றான், ஆதலால் நீ ஒருபெரிய மீனாருவங்கொண்டு சென்று அவனைக்கொண்டு உயிரையுண்டு அந்த வேதபுத்தகத்தை இங்கே கொண்டுவரவென்று கட்டளைவிட்டருளினார்.—எ-று. (எ)

என்றுகாயகனருள்செயமாயனுமிறைஞ்சினன்விடைகொண்டே
சென்றுவானவர்தொழுதிடவேலையின் நிண்களாதனின்மேலி
யின்மவன்றனைக்கொன் றுயிர்குடிப்படுவென்றிமைபவர்பார்த்தஞ்சி
கின் றுபார்த்துக்குறவொருமச்சமாய்க்கிசழ்பெருவுருக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் இவ்வாறு கட்டளையிட்டருள, விஷ்ணுவானவர் பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, தேவர்களுல்லாத் தீன்னைச் சூழ்ந்துவரப் பலமுள்ள சமுத்திரத்தின் கரையைச்சேர்ந்து, இப்போதந்த வசுனைக்கென்று உயிருண்ணுகின்றேனென்று சொல்லி, அந்தத்தேவர்கள் கண்டு அஞ்ச எதிரோ நின்ற பூமிதேவியானவள் நடுக்கங்கொண்டு ஒரு பெரிய மகரமீனாருவங்கொண்டார்.—எ-று. (அ)

கொண்டுபூதலம்பாதலம்விண்டலங்குலங்கிடவசைத்தார்த்துந்
திண்டிறற்றிமிக்கிலகிலங்கிடமாய்ச்சேருறக்கடலேழு
முண்டென்முகத்தொளிருமோர்செலுவிலுலொளித்தசோமுகன்நன்னைக்
கண்டுநீயினிப்போவதெங்கென்றவண்கீடுஞ்சினத்தொடுசென்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு மச்சவடிவங்கொண்டு, பூலோகம்பாதாளலோகம் தேவலோகமென்னு மிந்த மூன்றுலோகங்களும் குலங்கும்படி யடைத்து ஆரவாரித்திக், மிகுந்த பலமுள்ள திமிங்கிலங்களாகிய பெரியமீன்களெல்லாம் புழுவுக்குச் சமானமாகவும், எழுசமுத்திரநீரையும் உண்டு தன்முகத்தினிடத்தில் விளங்குகின்ற ஒருமுள்ளினால், ஒளித்திருக்கும் சோமுகனென்னும் அசுரனைக் கண்டு அடா நீ எங்கே பிழைத்துப்போவாயென்று சொல்லி மிகுந்த கோபத்துடன் அவனாகுறிச்சென்றார்.—எ-று. (ஆ)

சோமநாதர் திருவருள்

மூலமும் உரையும்.

கஉரு

மாயனிப்படிவடிவுகொண்டேருணவருதல்கண்டவனஞ்சிப்
போயினிப்புகிடல்வசைமாய்புகழ்போமெனத்தாணிவெய்றி
பேயனைப்பொரவருவதின்றெங்கெனநீள்கழல்விழிபொங்கித்
தியுத்திசைசென்றறவார்த்துமுன்சென்றனனவுன்னி.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் இவ்வண்ணம் பெரிய மகரமீன்வடிவங்கொ
ண்டு தன்னைக் கொல்லும்படி வருவதைக்கண்டு, சோமநாதரன் பயந்து நாயி
னிப்புகிட்டு ஒடிப்போகோமேயானால் வசைமொழிகேரிநீம், அன்றியும் கீர்த்
தியும் போய்விடும் என்று துணிவுகொண்டு, இப்பொழுது நீ என்னுடன் போ
ர்மாய்வருவதும் எப்படியோ பார்ப்போமென்று, பெரிய கண்கள் பொங்கிச்
சுழன்று திப்பொறிபுறக்க அஷ்டதிக்குகளிலும் பொருந்தியபடி ஆரவாரித்த
அவனாக் கொல்லும்படி எதிரிற்சென்றான்.—எ-று. (க0)

ஒத்துசோமுகன்வதைப்பவரிஞ்ஞனையெனமாயனுமிகச்சிறி
யித்தகாளுகக்கிறுதியென்றறிவிலாயெம்முனமெதிர்த்துற்றாய்
சந்தமாயைறகவார்த்திவண்ணெளித்தசோற்றனன்றெனக்கு
வித்தமாமலைபோலவனலறிமண்மேல்விழுகிறப்பாய்த்தான்.

(இ-ள்.) சென்று சோமநாதரன் உன்னைக் கொல்லுகிறெனென்று சொல்
ல, விஷ்ணுவு மிதூத்தகோபங்கொண்டு இந்த நாள் உனக்கு முடிவான நா
ளென்று துரியாமல் என்னெதிரில் போர்செய்யவந்து கேரிட்டாய், அழகுள்ள
வேதங்களைத் திருடிக்கொண்டு இவ்விடத்திலொளித்திருக்கும் நீ சொல்லுவது
நன்றொரு நகைத்து, பெரிதாழித்தகிரிபோல அவ்வசரன் பூமியின்மேல் அ
லறிவிருப்படிப் பாய்த்தார்.—எ-று. (க1)

பாய்த்தாலையிற்சிதைத்துடல்சோணிதப்பவ்வமாயினவோட
மாய்த்துபோயினிநுதனுஞ்சமனுயிர்வவ்வினன்மலர்மாரி
வாய்த்தாதவர்குர்பொழித்தார்த்தனர்மாயனுஞ்சமராத
லோய்த்தாகின்றனன்சுருதியுமரவிடத்துற்றனதுதிசொற்றே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பாய்த்தபோது உதிர்க்கடல் பெருகத்தக்கதாக உடல்
சிதைத்துச் சோமநாதரன் இறந்துபோனான், அப்போது யமனும் வந்து அ
வனுயினைக் கொண்டுபோய்விட்டான். தேவர்களு முனிவர்களும் புஷ்பமழை
பொழிந்த சந்தோஷத்தினு லாரவாரித்தார்கள். விஷ்ணுவும் போர்செய்தலை
விட்டு கிளரார். முன்னொளிக்கப்பட்டிருந்த வேதங்களும் குற்றம் நீங்கித்ததி
செய்து சிவபிரானிடத்து வந்து சேர்ந்தன.—எ-று. (க2)

வெய்யபாக்கன்நிசர்சரன் குழ்ச்சிபான்மிசுதியுந்தளர்வுற்றே
முய்யுமாறெமக்கருளெனச்சுருதின் றுரைப்பவெப்பெருமாறுஞ்
செய்யபூம்பொழின்மயிலை மாகரத்திற் சென்றுவீரகணம்மைக்
துய்யமாமலர்கொண்டருச்சிக்கலுத்துயர்கெடுமெனச்சொன்னான்.

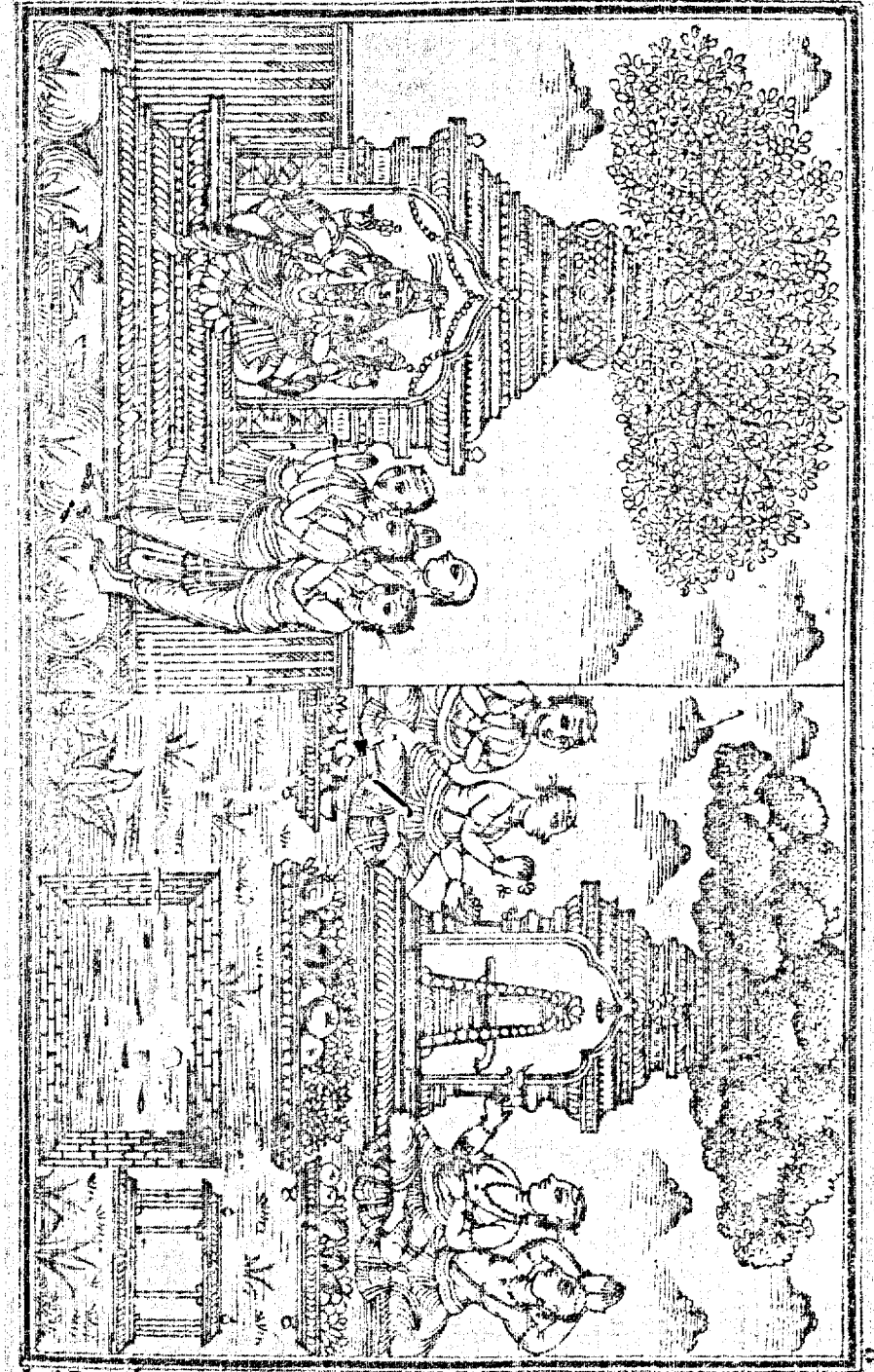
(இ-ள்.) கொடிய பாக்கனாகிய சோமகாசரன் செய்த மாயையினால் அவ
னிடத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு மிகவுந்தளர்ச்சிடைத்தேய், இனி யழியேம் உ
ய்யும்படி இருடைபாவித்தருளவேண்டுமென்று வேதங்கள் விண்ணப்பஞ்செய்த
போது, நம்பெருமானாகிய சிவபிரானும், செவ்விரை மலர்கள் நிறைந்த பொ
ழில்கள் குழ்த்த திருமயிலையென்னும் கேதத்திரத்தில் நீங்கள் சென்று, நல்ல பல
ர்களால் நம்மை யருச்சித்தால் உங்களுடைய துயரமெல்லாம் ஒழிந்துபோமெ
ன்று திருவாய்மலர்க்ருளினார்.—எ-று. (கஉ)

காதலிப்படிபுகறச்சுருதியுன்றெனவிடைகொண்டே
காதலுற்று நக்கொடுகடந்தருட்டலங்களுட்பலபணிந்தேத்தித்
திதகற்றிமெயிலைமாகரமாஞ்செழுநகர்தலின்மேலிப்
பூதலத்தின்மேல்விழ்த்துவிழ்த்தெழுந்தவண்ணபொற்றுவின்றாதின்றே.

(இ-ள்.) சிவபிரான் இவ்வாறு கட்டளைவிட்டருள, வேதங்கள் நல்வண்
ணமே செய்கிறெமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு அன்புற்று தம் சார்பும்
பெற்றுக்கொண்டு நடந்து சென்று, மத்தியிலிருக்கும் பலதலங்களை யுடைய
கித் துதித்து பிறவித்துன்பங்களை யடியார்களுக்கு நீக்கத்தக்க வனப்பருள்ள
திருமயிலையென்னுந் தலத்திற் சேர்ந்து, பூமிப்பலிடத்தில் பலபரம் விழ்த்து
எழுந்த நின்று அங்குத் துதிசெய்கின்றன.—எ-று. (கச)

விடமுமாபுதாயருந்தெம்பிரான்மேவுமக்கர்ச்சிரும்
படரும்வாண்மணிக்கோபுரக்கோயிலும்பராரையம்புனைநீய்
விடமுமற்றுமவ்வெழில்களுஞ்சோலையுமிமையவர்புரித்தாயித்
தடமுரோக்கிபங்குற்றவற்புதக்கனைச்சாற்றிடவரிதம்மா.

(இ-ள்.) விஷத்தையும் அயிர்தம்போலாக உண்டருளிய சிவபிரான்,
திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் அந்தத்தலத்தின் சிறு கோயிலும்,
ஒளிபெருகும் மணிகள் பதித்துள்ள கோபுரத்தினையுடைய ஆலயம், சிறப்
பிணையும், பருத்த அரையினையுடையதா யழகுள்ளபுண்ணைமரத்தினிழை பரவிய
இடத்தையும், மற்றுள்ள அலங்காரங்களையும் சோலைகளையும், தேவாதிபதிகளும்பி
வந்து ஸ்ராதஞ்செய்யுந் தடாகத்தையும் பார்த்து, அந்த வேதங்கள் அடைந்த
அற்புதத்தைச் சொல்லுவது அருமையாம்.—எ-று. (கரு)

மேய்சிர்கொணன்மறைதெரித்தருளெனவிளங்குபூத்தடமேவித்
தூயதிப்புனரேயும் துநீறணிந்தவண்லெங்குபங்கமுன்ன
லேயுபன்மலர்மஞ்சனபிவைகன்கொண்டேயுபுன்னிடநல்குங்
காயநீக்கிகொபாஸையகளைமுன்கண்டுகளித்தற்றே.

(இ-ள்.) மிகுந்தபெருமையுள்ள நான்கு வேதங்களும் அந்தத் தடாகத்
தைக்கண்டு, திருவருள்போல வினங்கும் பரிசுத்தமா யிராகின்ற தீர்த்தத்தில்
ஸநானஞ்செய்து, விபூதி தரித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்தில் மலர்த்திராகின்ற
தாமரைமலர் முதலாகிய பல மலர்களையும் திருமஞ்சனத்தையுந் சேகரித்துக்
கொண்டு சென்று, அடியார்கள் தியானிக்கச் சரியசம்பந்தமாகிய பிறவியை
நீக்கியுறையும் சுபாலிந்தனைக்கண்டு தரித்துக் கண்களிப்படைந்து.—எ-று.
உற்றபின்னரங்கருசனைக்குளையுலாமொருங்குடன்வாவுன்னி
நந்துவாரமுன்னியற்றுமுகிரியைகணன்மறைவரைத்தாற்றிக்
சொற்றபாறயிர்ந்துப்பிணையாதிடாய்த்துலங்கருக்கியமீறும்
கற்றைவாரசடைச்சபாஸையகன்றனைக்கரங்களான்மிகுந்தாட்டி.

(இ-ள்.) வேதங்கள் அங்கு சேர்த்தபின்பு சிவார்த்தனைக்கு வேண்டிய
திரவியங்களைல்லாம் ஏககாலத்தில் வரும்படி கினைத்து, முன்னதாகத் துவார
பூசை முதலாக முதலிற் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை நான்கு வேதங்கள் வி
ரைவாகச்செய்து, சொல்லப்பட்ட பசுவின்பால் தயிர் கொட்டுவைகளாகியா
கத் துலங்குகின்ற அருக்கிய மீறத்து கற்றையாகிய பிணைநாடி முதலாக
யுடைய சுபாலிந்தனைகளை யுடைய கைகளால் மிகுந்து திருமஞ்சனஞ்செய்
வித்து.—எ-று.

(௧௭)

துலங்குமேனியினீரமுமாற்றிக் ககத்தமும்பலசாத்தி
யலங்கல்போற்கலன்வெண்ணிலினைவகளுமணித்தமுடடைக்காயு
யிலங்குபாரியமுடனளித்தலர்கடுபிதைஞ்சிமுன்னிடர்நீர
கலங்கொளின் பரிசுல்கெனத்துதிகளுவின்முநின் னவன்றே.

(இ-ள்.) வினங்குகின்ற சிவலிங்கப் பெருமானுடைய திருமேனியில் சாத்
தைத் திருவொத்தாடையாற் போக்கி, பல வாசனைத் திரவியஞ்சேர்த்த சத்
தனக்காய் மணிந்து, திருமலை திருவாரணம் திருவாடை இவைகையுந் தரித்
து, திருவமுதமும் வெற்றிலை பாக்கு பருதுவன முதலாகிய முகவாசமும்
நிலேதித்து, அருக்கியங் கொடுத்து புஷ்பாஞ்சலிசெய்து பணிந்து, முன்னேரி
ட்ட துன்பங்களைல்லாம் நீக்கும்படி தேவரீர் எங்களுக்கு என்மையுடைய
பேரின்பம் பரிசுதித்தருளுமென்று தோத்திரங்களுக்கு சொல்லிநின்றன.—எ-று.

மன்னுயிர்வுலகத்தில் வாழ்மனிதர்கண்மாதவர் துறக்கத்திற்
கூன் னுவாணவர்களுயன் றுராசிமுற்கொற்றியெய்வரெல்லா
முன்னாரணங்குற்றறித்தருச்சுனை முக்கணர்க்கணமாரர்கள்
பன்னுமாமறைவந்தருச்சிக்குவார்பண்புகளளக்கிற்பார்.

(இ-ள்-) நிலைபெற்றதாகிய இந்த வுலகத்தில் வாழ்சித் த மனிதர்கள் மு
னிவர்கள் சொர்க்கலோகத்தில் வாழ்கின்ற தேவர்கள் பிரமதேவன் விஷ்ணு
முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இவர்கள் யாவரும், முன்னமே வேதங்களைப்போதி
யுணர்ந்து அதிற் சொல்லியிருக்கும் விதிப்படி திரிநேத்திரமுள்ள சிவபிரானுக்கு
அருச்சுனை செய்யமாட்டார்கள், ஓசைப்படுகிற அந்த வேதங்களே இப்போ
து வந்து அருச்சித்தால் அந்த அருச்சுனையின் தன்மைகளை யார் விவரித்துச்
சொல்லத் தக்கவர்கள்.—எ-று.

நேறு.

உமைமக்தொருபாகுக் கோயிற்குத்தாதிசைநீற்சீர
உமைந்தொளிர் பன்னசாலை உவனொருநாயனாரை
யிமைக்குமுன் றுபித்தங்கனெழிற்ருணபரலில்வீ றுய்ச்
சுமைந்தனவகிலம்பெயர்ந்துத்தடாகமொன்றிலங்குமாதோ.

(இ-ள்-) பார்வதி பாகுகுடிய கபாலிசர் வீற்றிருத்தருளார் திருக்கோயிலு
க்கு உடதிசையில் சிறப்புடன் ஒரு பன்னசாலை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவ்வி
டத்தில் ஒரு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையை ஓரிமைப்பொழுதிற்கு முன்செய்து,
அதற்கு உவனொருநாயன் உலகத்தாபெல்லாம் பெயர்ந்ததக்க ஒரு தீர்த்தம்
விளங்கும்படி சந்தோஷத்துடன் ஏற்படுத்தின.—எ-று.

ஆங்கிடமரகராணுமமர்ந்தெழிற்கபாலிசர்
பூங்கழலருச்சித்தேத்தப்பொலிவுறவமைத்தலிங்கம்
பாங்குதப்பூசித்தன்னபாண்மையிற்சின்னாள்வைகி
யிங்கெமக்கிடர்க்குரத்தாயெனவிசைத்திறைஞ்சுகாரும்.

(இ-ள்-) அந்தப் பன்னசாலைபீனிடமாக காந்தோறும் பொருங்கியிருத்த,
சவுந்தரியமுள்ள கபாலிசருடைய திருவடினை யருச்சித்துத் துதிசெய்து, பிர
சித்தமரகத் தாய்கள் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கப் பெருமானையும் சிறப்பு
டன் ஆராதித்து, இத்தருதியாகச் சிலராள்கே வாசமாயிருந்து, சுலாயினா
ரேரகதி இவ்விடத்தில் எங்களுக்குத் தூன்பங்களைத் தீர்த்தருளின ஐயனே
பெய்ந்துதேத்திரஞ்செய்து, காந்தோறும்பலளித்துகொண்டிருக்கின்றான்.—எ-று.

அநிகரதனிநீராவிமேலார்நாமநயருச்சுனைச் செயல்கங்கண்டே
மாதுபாகன்வெள்ளிடைபுலகத்தாசிகள்மாதவர்பொழிந்தார்ப்பத

தரதுலாமலிமைபவர்பொழியமுன்காரதர்பலர்குழ
வேதமாற்றமுன்னின் தனனாணமெண்ணிலம்புதமெய்க.

(இ-ள்) இவ்வண்ணம் பூசை செய்துகொண்டிருக்கும் காலில் ஒருநாள்
ஆதிராதரும் உமாதேவி பாசருமாகிய சிவபிரான் அப்பூசையைத் திருவனங்
கொண்டு, இருபைகடர்ந்த வெண்மை நிறமுள்ள ரிஷபவரகன்க்கி வாரோக
ணித்துக்கொண்டு, முனிவர்கள் யாவரும் ஆசீர்வசனஞ்சொல்லி ஆரவாரிக்கவு
ம், மகாந்தங்கள் பொருந்திய சற்பகப் புஷ்பங்களைத் தேவர்கள் பொழிவும்,
பூதகணங்களை முன்னே குழவும் வேதங்கள் அனலில்லாத அம்புதத்தை மடை
யும்படி அலைகளின் துன்பங்களை நீக்கிக் காட்சிகொடுத்து கின்றான்.—எ-று.

அய்யன்வந்துமுன்னின்றலுமாரணமுட்கழல்களின்வீழ்த்தே
மெய்ய்பொற்றியைமழுவனென்பொற்றியின் விமலகங்கரபோற்றி
துயம்பெய்துநீர்பென்றியம்பின கருதியைச்சோதிபார்த்திவண்மெவிச்
செய்தபூசைகண்மெய்தனம்வரங்கனிர்பெய்யுக்குதுமென்றான்.

(இ-ள்-) சிவபிரான் இவ்வண்ணம் தரிசனங் கடக்கிறதருளலும் அந்த
வேதங்கள் அவருடைய திருவருண்மயமாகிய பாதங்களைப்பணிந்து, உண்மை
யான கடவுளை போற்றி, ஐந்து திருமுகங்களையுடையவர்பொற்றி, நித்தியத்
துவரும் மலாகிதமுமுடைய சங்கரனேபோற்றி, பலித்திரமுன்வரவர்பொற்றி
யென்று தோத்திரஞ்செய்த வேதங்களை, சிவபிரான் அருட்கண்டாத்தி நீங்கள்
இவ்விடத்தில்வந்திச் செய்த பூசையைக்கண்டு சந்தோஷித்தோம், ஆதலால்
உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைச் சொல்லுங்கள். கொடுக்கிறோமென்று, திரு
வாய் மலர்ந்தருளினார்.—எ-று.

உளங்களித்துமாமறையுநீர் ஒன்புடனுலக்தொருமொழிகுறுங்
களங்கவல்லினைச்சோமுதன்மினைனக்கவர்தலாற்றொடர்பாவச்
துளங்கியாயுறச்செய்தலாற்றாபித்தசோதினிக்கந்தனை
விளங்குமாமீனேசுரனெனமண்ணோர்விளம்பிடபிகவேண்டும்.

(இ-ள்-) அந்த வேதங்கள் உள்வர்களித்துச் சந்தோஷமடைந்து அன்பு
டன் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றன, அதாவது-ஐயனே குற்றம் பொருந்திய
வலிய நிவினைகளைச் செய்யும் சோமுகாசர்ன், மீன்போ லுருக்கொண்டு எங்க
ளைக் கிவர்த்த சமுத்திரத்திற்போய் ஒளித்து வைத்ததனால், எங்களைத் தொ
டர்த்தபரவமானது கெட்டொழியும்படி செய்தமையால், அடியேம்தர்பித்துப்
பூசித்த சோதியமமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானே மீனேசுவரென்று இவ்வுலக
த்தார் பேர்சொல்லும்படி வரம் பிரசாதித் தருளவேண்டும்.—எ-று.

அன்றியத்தடம்படிந்தபெர்வெம்பிணிபகற்றிடவரம்பேண்டு
மின்வெய்யலகின்றிருவடிக்கென்றுமன்பெய்முளத்துறவேண்டு

அன்றுமிக்கர்க்கெம்பெயராகவுந்தொலைவின்பழம்புவென் னென் துக். நவவ்வாமளித்திறைவனுமிவங்கமுந் தீயினுற்றான்.

(இ-ள்.) இதுவுமல்லாமல் அங்கிருக்கும் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ் செய்த வர்களுடைய கொடிய பிறவிப்பிணி நீங்கும்படி வரம் பிரசாதித் தருளவேண்டும், தேவரீருடைய திருவடிகளிடத்திலே இப்போது எம் முன்னத்தில் அங் பிருத்தல்போல எப்போது மிருக்கும்படி வரம் பிரசாதித் தருளவேண்டும், நிலைபெற்றதாகிய இந்தத் தலத்துக்கு வேதபுரியென்று எங்கன்பேர் சொல்லத் தக்க அழியாத இன்பத்தையும் பிரசாதித் தருளவேண்டுமென்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, அந்த வரங்களைப் பிரசாதித்தருளினார். —எ-று. (உரு)

அடிகளவாயினுமறைதலுமறைதொழுதமலையினிடகொண்டெ கடிநிலைகிழமுன்னுறைதலமமர்த்தருள்கலங்கித்தருளிகாண்முன் வடிவிலாமறைவடிவுகொண்டருச்சனைவகுத்ததுமிடாநின்று முடிவிலின்பழந் துயித்ததுமிதுவெனமுனிவர்கோளருள் செய்தான்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் அந்த விடத்தில் மறைத்தவனான், அந்த வேதங்கள் பணிந்து சிவபிரானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு வினாவாகச் சென்ற முன்னிருந்த விடத்திற்போ யருள்பெற்றிருந்தன. சிறப்பமைந்த முனிவர்க ளேமுன்னே உருவமில்லாத வேதங்கள் உருவக்கொண்டு கபாலீசனா ஆரா தித்ததும், துன்பமொழிந்து ஒழிவில்லாத இன்பமுற்றிருந்ததும் இவ்வாறாகு மென்று அதஸ்தியமுனிவர் அருளிச்செய்தார். —எ-று. (உக)

வந்திருக்கருச்சித்தவந்திதுவெனமாதவழுவெய்திச் சித்திமாமலர்சின்றருட்கழல்கண்மேற்றெண்ணெடென்பணித்தேத்திக் கந்தவேளருச்சித்ததுவிரித்திவண்கடற்றெனவருள் கூர்த்தே சந்தருசலமுனிவனுத்தவர்க்கெல்லாஞ்சாற்றன்மேயினன்மமா.

(இ-ள்.) வேதங்கள் வந்து அருச்சித்த முறைமை இவ்வண்ணமாமென்று சொல்லக்கேட்டு, அந்த முனிவர்களுல்லாரு மகிழ்வெய்தி அவ்வகந்தியரு டைய அருண்மயமான திருவடிகளின்மேல் சிறந்த மலர்களை லருச்சித்து, தண்டாகாரமாகப் பணிந்து ஏழ்த்து நின்று, சுப்பிரமணியக்கடவுள் கபாலீச னை அருச்சித்த சரிதரும் இவ்விடத்தில் அடியேங்களுக்கு விரிவாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ந்து, மெதியமலையிலிருக்கும் அகஸ்திய முனிவர் கிருடைகூர்ந்து அவர்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார். —எ-று.

வேதமபூசித்தருக்கமுந்நின்று.

ஆக ருக்கம் அக்கு திருவிருத்தம்-கூருக.

குமரவேள் அருச்சனைச்சருக்கம்.

முப்பிணிகடொலைத்தெமக்குப்பரஞானம்வழங்குமோனருவ ன்புரிச்சபூசைகளைமுனிகா, டப்பறவேலிக்குதுன்கணமின்கடிக கழிவெள்ளித்தண்டவளவெற்பின்மணித்தமலியமந்திரத்து, வொப்பி ல்பூத்தனிசின்மிகையும்பொலம்பரவெவாளிர்ஞானமேலிபன்முனெ ண்டொடியோடுற்று, னப்பொழுதிந்கடிதினெழுந்தகிலமெலம்பய ந்தவன்னைகூட்கழல்கடொழுதருடரின் நனைமுன்.

(இ-ள்.) முப்பிணிகடொலைத்தெமக்குப்பரஞானம்வழங்குமோனருவ ன்புரிச்சபூசைகளைமுனிகா, சுப்பிரமணிய சுலாமியானவர், கபாலீசனா னுட்கித்தனைமுனிவர்களை உங்களுக்குக் குற்றமறக்கொல்லுகிறோம் கேளுங் கள், குளிர்ச்சிபொருத்தி வெண்மை நிறத்துடன் விளங்குகிற கைலாயமிகியினி டத்து, பொன்னால் கிருமித்து இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற ஆலயத்தில் அமைத்துள்ள ஒப்பில்லாத பொலிவுடைய சிங்காசனத்தில், தேவர்களை ல்லார் துதிசெய்யும்படி பிரகாசிக்கும்படியான ஞானசொருபமுள்ளவராகிய சிவபிரான் பார்வதிதேவியாருடன் முன் வீற்றிருத்தருளினார். அப்போது உல கக்களை யெல்லாம் சுற்றருளிய அத்தப் பார்வதிதேவிபார் சித்திமலெழுந்து, அருங்கிறைந்த சிவபிரான் திருவடிகளைத் தொழுது திருவருள் பெறுப்படி, சுவாமிக்கெதிரில் சின்றருளினார். —எ-று.

சின்றனைங்கப்பொழுதின மலன் முககோக்கிகெரிநைசின் னுளந் தினவகிகழ்த்துதியென்றிசைப்பி, வொன்றுமிலைநீயிகழ்த்தகிதுவி திதன்மகளாவுற்றதுயாற்றிடவிவ்வுருகீப்பாயென்ன, கன்றுளதுநி னைவென்றெமகிழ்த்தனமாகுலகீணன்னியதையொழித்திரையகந்திலம் பிற்பன்னா, சென்றுபுகழ்க்கெற்பனாயனினாமகவாயப்பெற்றுத்தயுக் திடவின்பத்தவங்கடிலையில்செயலுற்றான்.

(இ-ள்.) பார்வதிதேவிபார் இவ்வண்ணம் சின்றபோது, சிவபிரான் அவ ருடைய திருமுகத்தைக்கொக்கி, உமையவழி உன்னுள்ளநீயிருக்கும் என் னத்தைச் சொல்லக் கடனவென்று திருவாய்மலர்த்தருளவும், சுவாமி னுன்ற மில்லை, தேவரீரை யிகழ்த்த தக்கனுடைய மகளாய்ப்பிறந்திருக்கிற இந்தத் து ன்பம் நீங்கும்படி இந்த உருவத்தை நீக்கி யருளல் வேண்டுமென்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, சிவபிரான் பார்வதிதேவியானை நோக்கி உமையவளே உன்னு டைய என்னை, சுன்மையானபென்று நாம் மகிழ்த்தோம், நீ பொருத்தியிருக்

குத்துயரத்தை நீக்கி, பர்வதராஜன் உண்ணைப் புத்திரியாகப்பெற்றுப் பேரின்பம் அடையவேண்டுமென்று கருதி, இமயமலையினிடத்தில் அனைக காலமாக அழியாத தவங்கள் செய்துகொண்டிருக்கின்றான். (உ)

மேலியவன் பான்மகவாயிருந்தபினைகாமேவினாந்தவன்வந்து நேமணந்துமேவுதுமென்றிசைப்பக, காவல்கின்னருட்பணியினடப்பனெனவினாந்தேகழல்களின்மேல்விழ்த்திவறஞ்சிக்கன் னரிவிடைகொண்டே, வேரவிவருளுடன்கயிலைகணந்திமயமென்னுமொண்சிலம்பிலுந்துருந்தையரியவாடும்கும், வாவியிற்பங்கவமார்மேற்றனதுருளின்கொதிமாதிரமெங்குந்தெவிட்டவதித்தகை உரம்கவாய்.

(இ-ள்.) ஆகையினாலே நீ அவனிடத்தில் குழந்தையாயிருக்கக்கடவா, அவ்வண்ணியிருந்தால் விருப்பங்கொண்டு வந்து, உண்ணை காப்பதற்கு நான் ஒரு செய்துகொள்ளுகிறேமென்று திருவாய் மலந்தருளலும், இறைவனே தேவருடைய கட்டையின்படியே நடப்பேனென்று அவருடைய திருவாகளில்விழ்த்து பணிந்து, உமையம்மை விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்குதலில்லாத திருவருளுடன் கைலாயகிரிவிட்டு நீக்கி, ஒப்பில்லாத இமயமலையினிடத்திற் சென்று முன்னுள்ள திருமேனிபோக்கி, உயர்ந்த ஆகாசம்போலத் துல்லியமாயிராநின்ற ஒரு தடாகத்திலிருக்கும் ஒரு தாமரைமலரின்மேல், தன் திருமேனியினுடைய சோலிதிக்குகனெங்கும் கிறையும்படி ஒரு குழந்தையாய் வீற்றிருக்கின்றான். (க)

அச்செயல்கண்டசலமன்னனொழிந்துவினாந்தொடியம்மையெமையளிப்பவெவந்தையகன்றாள்போது, நிச்சயம்தெனத்தெளிந்தபயந்துமகிழ்த்துள்ளனெக்கருகப்புகிறைஞ்சியமமங்குகொண்டே, யிச்சையுடனெடுத்தினைத்துச்சென்னியினிறுங்கியிற்புகுத்துதன்மனையாண்மேனைகையிற்கொடுப்ப, வுச்சிதனிவாயிர்த்தனைத்துத்தனைமுலைகள்விம்பியொழுகுதிம்பா லுமையாட்கூட்டினள்பேரன்பால்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் குழந்தையாயிருப்பதைப் பர்வதராஜனறிந்து ஒழந்த வினைவிற் சென்று, பர்வதிதேவியார் நம்மை மகிழ்க்கும், பொருட்டிநம்மையொளிய சிவபிரானவிட்டு நீக்கினன், இது உண்மையென்று தெளிந்து, மனகில் பவமும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டு, உன்னம் நெக்குவிட்டுகூச்சென்று பணிந்து நியமம்பூண்டு, விருப்பத்துடன் அந்தக் குழந்தையையெடுத்து மார்பிலினைத்துச் சிரசின்மேற் றுக்கிக்கொண்டு வீட்டிற்கேர்த்து, மேனையென்று

பெயருள்ள தன்மனைவியினுடைய கையிற்கொடுக்க, அவள் வாங்கி உச்சிமோந்து அனைத்து இரண்டி தனங்களும் பூரித்து ஒழுகாநின்ற மதரமாகிய பாலை, பர்வதி தேவியாராகிய அந்தக் குழந்தைக்கு மிகுந்த அன்புடன் ஊட்டினாள்.

தாய்த்தமிர்தமிலங்குநாதிப்பகங்குழவியேபோல்கடர் நான் ஆகாடோறுத்தோன்றுருவங்காட்டிக், கைத்தலத்துமுடிமெலுத்தக்கிவளர்த்தருளிக்கடியவயதைத்திலரன்காதலையாளாக, மெய்த்தவங்கள்புரிக்கிற்பெய்விடுத்தருளென்றியம்பவெற்பவையலிசைத்துடனெமெல்லியர்கள்குழப், பொய்த்தவிடைக்கொடி தவஞ்செய்துறவொருபொன்மாடம்பூரித்தி னுற்றியம்முசெனப்புரித்தவணங்குமுள்ள.

(இ-ள்.) அந்த இளை முலைப்பாலையுண்டு, பிரகாசியானந்த இன்னிப்பெயருடைய முன்னுமயிதையையேபோல்காந்தியைப்பொழித்த, நான்தோறும் வருகின்ற உருவத்தைக்காட்டி, அவள் கையினிடத்தும் பிதாவின் புயத்தின்மேலும் அமர்ந்து வளர்த்து, விளக்கமுள்ள ஐந்தவயதான்காலத்தில் பிதாவைநோக்கி, நான் சிவபிரானுடைய மனைவியாகும்படி உண்மையான தவங்கள் செய்யவேண்டுமாதலால் எனக்கு விலைகொடுத்தருள்வாயாக வென்று சொல்ல, அதற்குப் பர்வதராஜன் சம்மதித்து, உடனே தோழிகள் குழந்திருக்கத்தக்கதாக, பொய்யான இடையினையுடைய தன் புத்திரியானவள் தவஞ்செய்துகொண்டிருப்பதறி, பொன்னால் ஒரு தகச்சாலை ஏற்படுத்தி இக்கேயிருந்து தவஞ்செய்யம்மாவென்றுசொல்ல, அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்-எ-ன.

அவ்வொழுதிந்பரிலுத்துண்கயிலைவற்பினம்பொன்மணிமந்திரத்துளாற்கீழ்வீற்றிருத்தே, சதுமுனிவர்தொழுவவர்கட்கருளான்மெய்ஞ்ஞானஞ்சாற்றிடவொர்த்தினி கிற்குத்தனிநிலையேதென்ன, விதுநிலையென்றொருகொடிப்போதருண்மேனிக்குறிவொடெநையிருத்தானவர்களிருத்திடவுமக்காட், பதுமன்முதற்றேவர்கடன்னைவல்செயச்சுரபன்மனலகண்டங்கள்பலபுரத்தானிறையாய்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் பர்வதிதேவியார் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் போது, சிவபிரானுள் குளிர்த்த கைலாயகிரியினிடத்து, அழகிய பொன்மயாகிய ரத்தினங்கள் பகித்த ஆலமத்திற்குள்ளிருக்கும் ஆலமரத்தின்மீழ் வீற்றிருத்தருளி, ஜனகமுதலாகிய நான்குமுனிவர்களும் தொழி, அவர்களுக்குக் கிருபையினாலே மெய்ஞ்ஞான உபதேசஞ்செய்ய, அவர்கள் அதையுணர்ந்து ஐயனே இனி நான்களிக்கும் நிலைமையாதோ அதைத் தெரிவித்தருளவேண்டுமென்று வின்னப்பஞ்செய்ய, நீங்களிருக்கவேண்டிய நிலைமை இதுகானென்

ஹ ஒருகொடிப்பொழுது குருமூர்த்தமாகிய திருமேனியுடன் எம்மையன் அமர்ந்திருந்தார், அவர்களும் அந்த நிஷ்டைநிலையிலமர்ந்திருந்தார்கள், அப்போது பிரமதேவன் மூசவாகிய தேவர்களியாவரும் தன்னேவற்பணிசெய்யும்படி குரபத்மாவரணவன் இந்த உலகத்திற்கும் அண்டத்திற்கும் அரசனாக அரசாக்கப்பட்டதென்கொண்டிருந்தான்.—எ-று. (அ)

பாயன்முதற்மேவர்கடன்னடிபாவச்சீபமணித்தவிசிறிருந்து சாரம்ன்னவர்கண்மன்ன, ஞபி.மோடெட்டண்டமோர்குலடநீழற் கீழாண்டனன்றான்செய்தவத்தானருள்கிறமற்ற, தீயவன்மேவ விலுலிடாக்கடலுண்மூழ்கத் திரும்வகைசிறிதுமின்றித் தேவர்கடற் றுண்டிவழித்தான் கயிலைபுகுந்திறைமுன்செல்லவேளை சிவமேன் றோர்த்தயர்க்கு மேருவிற்சென்றுற்றான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுமூசவாகிய தேவர்கள்மூவரும் தன் பாதங்களை வணங்கும்படி கிங்காசனத்திலிருந்துகொண்டு, அசுரகுலத்தரசர்களுக்கரசனாகிய குரபத்மன்முன் செய்த தபோபலத்தினாலே, ஆயிரத்தெட்டண்டங்கள் தன்னுடைய ஒருகுடையின்கீழாகத் தங்கும்படி அரசாண்டான், இரக்கமென்பது கொஞ்சமுமில்லாத அந்தக்கொடியவனுடைய எவற்பணிசெய்வதினாலே, துக்காசகரத்தில் மூழ்குதல் நீங்கும்வகை கொஞ்சமுமில்லாமல், தேவர்கள் யாவரும் தன்னைச்சூழ்த்தவரும்படி வந்த தேவேந்திரன் னைலையிற்சென்றி, சிவபிரான் சந்நிதானுழித்தபொழுது, கால்மீல்லாமையைத் தெரிந்து மகிழ்ந்து, மகம்மேருவிலிடத்தின்பேயிருந்தான்.—எ-று. (அ)

உற்றவனோர்சாரணுகியருந்தவங்கனிழைத்தேயொண்டொடியங்கினை கழல்களுன்னினனங்குறுகான், மற்றவன்மன்றுயர்தீர்ப்பான்றிருவுளத்துக்கொண்டே மதிமுடிப்பண்ணவன் விடைமெல்லவந்து முனகிற்ப, விற்றதினிச்சுருக்கிளையென்றெண்ணியான்நிருமுன்னிருகழல்கடொழுதுகழுத்த சிந்திரனைகோக்கி, கொற்றவகின்னுளத்தி னன்னிகழ்த்துதியென்றிசைப்பக் கொடுஞ்சூரன்னைத்தொலைத்தென் குறையகற்றுகென்றான்.

(இ-ள்.) மேருமலையினிடத்தின்போன தேவேந்திரன், அங்கு ஒருபுறத்திருந்துகொண்டு அரிய தலங்கள்செய்து பார்வையாகனாகிய சிவபிரான் திருவடிக்கீழ் தியானசித்திதனுவிருந்தான். அவ்வண்ணமிருக்குங்காலத்திலொருநாள், அந்த இந்திரனுடைய தயாரத்தை நீக்கத் தமது திருவுள்ளத்திலுமெத்துச் சந்திரசேகரமூர்த்தமாகிய சிவபிரான் இடபவாகனத்தின்கீழே லாரோகணித்துக்

கொண்டு முன்னெவந்து காணிக்கொடுத்தான். இனிச் சூரபத்மாவின்னுடைய குலமெல்லாம் அழிந்துபோயதென்ற தன் மனதிலெண்ணிக்கொண்டு, சிவபிரா னுடைய திருமுன்னர் இரண்டு திருவடிகளிலும் பணிச்செய்து இத்திரன்மேல் இருபாகோக்கஞ்செய்து, தேவராஜனே உன் மனதிலிருக்குத் துன்பத்தைச் சொல்லக்கடவையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளும், சுவாமி கொடிய சூரபத் மாவை யொழித்து அடியேனுடைய குறையை நீக்கியருளவேன்மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்.—எ-று. (அ)

ஐயன்வன்றனைப்பார்த்தன் துயரனை க்து கம்பாலநுட்குமாறொருவனுதித்தகற்றுவனென்றிசைத்தே, யொய்யெவனவங்ககண்ணன் பின்புர்த்தானுண்டயர்களுழித்தவனுற்றன்னகின்றுருள், சிவபிரான், வெய்யவன்மற்றுபகைதாறத்தமனற்குக்கிச்சேபவின்னவர்க ளுடன்கிறையிலவிழ்த்தபதுத்தெரிந்த, னையுமனத்தினனுகிமெருவ நியிற்புருத்துரான்முக்களைத்தொழுதவன்முன்னவிற்தினனீதெல்லாம்.

(இ-ள்.) இந்திரனின்வாறு விண்ணப்பஞ்செய்தச் சிவபிரான் அவனைப் பார்த்து, உன்னுடைய துயரத்தைமெல்லாம் கம்பிடத்தி லொருபுத்திரன் உற்பவமாய் நீக்குவானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி வினாவில் அங்கு கின்றம் மறைந்தருளினார். பின்பு இந்திரனுணவன் துயரம் நீக்கி அய்விடத்தில் சிலநாளிருந்தான். அவ்வண்ணமிருக்குநாளில், சூரியன் பகைவனாகிய பானுகோபன் கொர்க்கலோகத்தைத் தீயிற்ற கொளுத்திவிட்டு, இந்திரனுடைய பத்திர னுடிய சயந்தனைப்பலினத் தேவர்களுடன் பிடித்துக்கொண்டுபோய்ச் சிறையில் ழீத்தியதையும் தெரிந்து வருத்துகின்ற மனதையுடையவனாய், மனோவ நியென்னும் பட்டணத்திற்சென்று பிரமதேவனாக்ககன்றி பணிந்து அவர் முன்னே இந்தச் சங்கதிகளையெல்லாங் சொன்னான்.—எ-று. (அ)

செக்கமலத்தனிசுகத்தோனைக்கைசெயலித்தேற்செப்புவயிச்செயன்மாயன்நிருமுனஞ்சென்றென்றே, யங்ககன் அதிருமாள்முன்னிருவருஞ்சென்றேத்தி யானருளிச்செய்தவகையறைத்திடகொன்றென்றே, கீழ்க்கைத்திச்சடைமுடியோன்யோகசிலைதவிரக்கலத்திடவென்பெவ்வுயிரமெமதுதாக்கழிபத், துக்கமதன்றனைவிடுக்கிலவன்செயலா துமையைத்தோய்த்திவென்முருகவேன்தோன்றிலெனென்றே.

(இ-ள்.) செத்தாமலாமலர்மேல் மகிழ்த்திருக்கும் பிரமதேவன் இந்திரனைகோக்கி, நம் அய்யனுடைய கட்டளை யிப்படியிருக்குமானால் நாம் விஷ்ணுவின்னுடைய திருமுன்சென்று இந்தச்செய்திகளைச் சொல்லுகோமென்று, அய்விட

விட்டுப் புறப்பட்டு அவ்விவரமும் விஷ்ணுவினிடத்திற் போய்ப்பணிந்து, சிவ பிரான் கட்டியிட்டருளிய விவரத்தைச் சொல்லவு மவர் கேட்டு, இது நன் மையான காரியமென்று, கங்காநதியையணிந்த சடாமருடமுள்ள சிவபிரான் யோகநிலையை நீக்கவும், எல்லா உயிர்களும் ஆண்பெண்டுகட யின்பமடையவும், நம்முடைய தயர் நீக்கவும் பலம்பொருந்திய மன்மதனை அனுப்பினால், அவ லுடைய செய்கையினாலே சிவபிரான் பார்வதிதேவியானார் திருமணஞ்செய் துகொள்வார், அப்பிரமணியக்கடவுள் திருவவதாரஞ்செய்வார்.—எ-று. (௧௦)

வேறு.

மாயனிவ்வண்ணமொழித லுந் நெனமகிழ்து
மேயவாணன் கர ரொடுமல்விடைவினாந்து
தூய்சர்ப்புழைமனோவதிபுருத் துமால்சுதனை
யேயமொளேத்துன்னினவன் முனநின்று.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் இவ்வாறு சொல்லுதலும், இது நன்மையெ ன்று மகிழ்து, அங்கிருந்த பிரமதேவன் தேவர்களுடன் அவ்விடத்தில் நின்று வினாத்துசென்று, தூயதாய் மிருத்த புருஷன் மனோவதியிற்சேர்ந்து, விஷ்ணு புத்திரானாகிய மன்மதனை வரும்படி தன்மனதில் நினைத்தான், நீனைத்தவனவில் அலுவலகெதிரில் வந்துநின்று.—எ-று. (௧௧)

அரத்தையோடெனையிரித்த தென்னீரி றென்றறையப்
பரித்துவேடனே நோக்கியேநந்துயிர் பறிப்பான்
வினாத்துசென்றுதன் னற்சிலைகுனித்தவர் விசிகஞ்
சொரித்தானசெய்யுள் யோகநீயகற் றெனச் சொற்றார்.

(இ-ள்) மனவருத்தத்துடன் நீங்கள் என்னை மழைத்தகாரியம் என்னவெ ன்று மன்மதன் சொல்ல, அவனை விரும்பி நோக்கி நம்முடைய தயரத்தை நீ க்கும்பொருட்டு நீ வினாத்துசென்று கரும்புவில்லவனாத்துப் புட்பபாணங்க ளை யேவிச் சிவபிரான் செய்யும் யோகத்தை நீக்கிவிடென்று சொன்னார்கள்.

சொற்றசொற்செவிப்புலனுறப்புரு நனுத்தயரக்
கொற்றவாழியிற்புருத்துளத்தினில்வெருக்கொண்டே
யிற்ததின் றுகொல்சந்திருமுழுதுமென்றெண்ணிச்
செற்றமோடவணனங்கவேளினையன செப்பும்.

(இ-ள்) அவர்கள் சொன்னவார்த்தை அவன் செவிப்புலனிடத்தில் து ழைத்தமாதிரத்தில் தயரக்கடலில் மூழ்கி, மனதில் மிருத்த பயங்கொண்டி நம்முடைய செல்வமெல்லாம் இன்றழிந்துபோய்தென்று மனதிலெண்ணிக் கோபத்துடன் மன்மத ளிந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௧௨)

நித்தனெவ்வாழிக்கும்முயிராகியகிமலன்
பத்தனன்பருக்கிதமகிதங்குகிற்பரம
னத்தனர்த்தனான மாமுருவுள னனாதி
முத்தனாலாவன்செயறன் னையார்மொழிவார்.

(இ-ள்) முடிவில்லாதவன், எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிராயிருக்கிற திரும லன், அடியார்த்தமயவன், இதாதிதங்களைக்கடந்த உயர்த்தவன், யாவருக்குத்தத் தை, ஞானானந்தசொருபமுள்ளவன், அனாதிமுத்தன் ஆகையால் அமனுடைய திருவினையாடல்களை யாவர் விவரித்தச் சொல்லத்தக்கவார்.—எ-று. (௧௩)

நீயிற்சொற்றசொல்வென் னெனமுனித்துவெணிகழ்த்தத்
தாவினன் முகக்கடவுளமுதுத்துரைத்தே
யேவிவேடனை நீர்முனம்வருதுபென்றிசைப்பப்
பாவியவ்வணமிசைத்துமுன்கமிலையிற்படர்த்தான்.

(இ-ள்) ஆ ஆ நீங்கள் சொன்னவார்த்தை என்னவார்த்தையென்று ம ன்மதன் கோபித்துச்சொல்ல, குற்றமில்லாத பிரமதேவன் அவனுக்குமறு உத் தரஞ்சொல்லி மன்மதனை யேவி, உனக்குமுன் நான்களும் வருகிறோமென்று சொல்ல, அத்தப் பாவியானவ னவ்வண்ணமே செங்கிறெனென்று சம்மகித்து க் கையாயகிரியிற்சேர்ந்தான்.—எ-று. (௧௪)

யேயவெள்ளிவெற்படைத்தருணத்திபுள்விடுப்பப்
போயசஞ்சலனிற்ருணனிராமயன்புலிதன்
தூயவாணிமுற்கீழிருந்தியற்றிடுதொல்சீ
யேயயோகினைக்கண்ணெமபணித்துகின்றிரங்கி.

(இ-ள்) அவ்வாறு சென்ற மன்மதன் அழிவில்லாத கைலையையேசே ர்த்து, அருள்நிறைந்த கத்திதேவரானவர் உள்ளே போம்படி விடுப்பப்போய், சஞ்சலத்தினும் குணமகிதனும் கிராமயனுமாகிய சிவபிரான், பரிசுத்தமுள்ள ஆலமரத்தின்கீழ் அமர்ந்து செய்தருளும் பழமையாகிய புருஷன் சலனமில்லாத யோகநிலையைக்கண்டி மனதினால் வணங்கி நின்றுருகி.—எ-று. (௧௫)

மன்னுயிச்செயறணித்திடலரிதெனமதித்தே
பிள்ளுமோர்வணத்துணித்துழன்பெருயிதமெய்திக்
கன்னலஞ்சிலைகுனித்துகர றெனலித்திமங்கண்டே
துன்னுமாமலர்க்கனைகடுபவேள்கணிற்ருத்தநான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற இந்த யோகநிலையை நீக்குதல் அருமையென்று மன்
மதன் மனதில் நினைத்து, மீண்டும் ஒருவாறு துணிந்து, முன்னே தானென்கிற
மதிப்படைந்து, அழகுள்ளதும்புவிஸ்ஸை கிடைத்து குணத்தோளியைத் தானறி
ந்துகொண்டு துணியிலிருக்கும் புஷ்பபாணங்களை பெடுத்துப் பிரயோகஞ்செ
ய்து, சிவபிரானுடைய திருநெத்திரத்தில்கைப்பட்டான்.—எ-று. (௧௭)

துங்கிவள்விடுங்களை யெலாம் பதங்களிற்சொரித்த
கொக்குலாமலராயினவச்செயல்குணித்தே
யெங்கனாயகன் திருநுதல்விழிதிறத்திமைப்பி
லங்கனோக்கினன்சிரித்ததிற்றோன் நியதனலம்.

(இ-ள்.) துண்மையுள்ள மன்மதனேவியபுட்பபாணங்களெல்லாம், சிவபி
ரானுடைய திருவடிசுளிலிருத்தித் தவசனைவீகம் உலுக்கப் போலாயின. அச்
செய்கையை எங்குளிறைவன் திருவள்ளுகொண்டு கைகத்தருளி, திருநெற்
யிலிருந்து கண்ணைத்திறந்து அவ்விடத்துப் பார்த்தனர். அதில் மீண்டும் இ
ன்மப்பொழுதில் நியானது தோன்றியது.—எ-று. (௧௮)

அந்தவெங்கனல்படர்ந்தொருகொடியில்வேளங்கம்
வெந்துவிழ்த்தரவட்டவப்புணைச்சிகைவின்போய்
முத்தியெங்கனுமறைத்ததச்செயறனை முருத்தன்
மைத்தனாகியோர்தண்டனர்பதைத்துளமருண்டார்.

(இ-ள்.) அந்த வெப்பமுள்ள நியானதுபடர்ந்து, ஒருகொடிப்பொழுதில்
மன்மதனுடைய சீரமானது வெந்து சாம்பலாய் விழும்படி. கொளுத்திவிட்ட
து, அந்தப்புணையின் கையானது ஆகாயத்திற்கென்று முற்பட்டு அவ்விடத்
தையெல்லாம் மறைத்தது. அதை விண்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமதே
வன்முதலிய தேவர்கள் யாவர்களுங்கண்டு மனம் பதைபதைத்து மயங்கினார்
கள்.—எ-று. (௧௯)

சம்புசங்கரனற்றலவென்னெனச்சுற்றி
வெம்பிமேருவிற்புகுத்தனிரதியும்வெருண்டே
நம்பன்முன்விழ்த்தலறநின் றுணைவைநலகுதுமா
லும்பாகுழந்திடுமிமயவெற்பினிவெனவுரைத்தான்.

(இ-ள்.) சம்புவென்றுஞ் சங்கரனென்றும் திருநாயக்கனுள்ள சிவபிரான்,
மன்மதன் செய்த பிழையைக் கடிந்திருளாகவாரினார். இது யாதாகாரணமோ
வென்று சொல்லி மனம் வெதும்பி, பிரமதேவன்முதலானவர்கள் மகம்மேருவி
னிடத்தில் ஒடிப்போய்விட்டார்கள். இரதியானவன் அங்குவந்து பயந்து சிவ

பிரான் திருவடியில் வீழ்த்தழுத் திருபைகூர்ந்து, தேவர்களுெல்லாம் வந்தருத்
திருக்கும் இரதியினிடத்து உள் கணவனை யுனக்குப் பாவித்தருளுகிறோ
மென்று திருநாயக்கனார்தருளினார்.—எ-று. (௨௦)

சொற்றபொதெழுந்திரதியெம்பகவனைத்தொழுதே
தற்றவத்தினை யெயமேலியற்றிடகடத்தான்
சற்றுமச்செயறவிர்த்தினிருத்தனன் நவத்தோர்
பற்றனானமோனத்தியல்காட்டியபாமன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கட்டளைப்பட்டருளியபோது, இரதியானவன் எம்மு
டைய கடவுளை எழுத்து பணிந்து இமயமலையின்மேல் கல்ல சுவஞ்செய்வதற்
காகச் சென்றான். அவன் போனபின்பும் ஜனகம்முதலாகிய நான்குருளிகட்
டும் உணர்ந்துகொள்ளுப்பிடி, ஞானமாகிய மோகநிலையை காட்டிக்கொண்டி
ருந்த சிவபிரான் சிந்தித்துக்கினைமலையிட்டுக் காதவராயிருந்தார்.—எ-று.

ஐயலரிவ்வண்ணமிருத்தன்னமேருவெற்படைத்த
துயம்பகான்முகனாகியோர்தனனுத்தொலைத்தா
னுய்வதெவ்வகையாமெலாமெனத்துபழுத்தே
செய்வதொன் றாதம்புத்தியால்கவனத்தெருண்டார்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் இவ்வண்ணம் யோகநிலைபப் பிரியாமலிருத்தான்,
அதையுணர்ந்து முன்னம் மகம்மேருவினிடத்துப் போயிருந்த பிரமதேவன்
முதலாகிய தேவர்கள் யாவரும், மனமதனும் இறந்துவிட்டான். சிவபிரானும்
யோகநிலைமையில் நீண்டும் நீதிநிலையிற், தீனி நாமெல்லாம் பிழைப்பது எப்
படியென்று துடித்து, இன்னது செய்யவேண்டுமென்று தங்களுணர்ச்சியினால்
தெளிந்தார்கள்.—எ-று. (௨௧)

ஆலமுண்டவனடியவர்க்கெளியனாகினார்
சாலகாமிரத்திரலரும்பிழைபெலாஞ்சகித்தே
கோவ்வாணுதனுமையபுமணத்தவட்குடிக்
காலகாலொர்சேயையுத்தருமெனக்கணித்தார்.

(இ-ள்.) நாமும்புப்பொருட்டு ஆதியில் ஆலகாலவிஷத்தை யமுதுசெய்த
ருளிய பிரமசுவன், அடியவர்களுக்கு எளியவனுதலால், நாம் யாவருஞ்சென்று
பிகழ்மிடத்துகொண்டால் நம்முடைய சூற்றங்கலையெல்லாம் பொறுத்தருளி,
அழகும் பொலிவும் உள்ள தெற்றியையுடைய பார்வதிதேவிபிரான் திருமணஞ்
செய்துகொண்டி அவரைச்சேர்த்து, காலகாலாகிய அத்தச்சிவபிரான் ஒரு திரு
மைத்தலைப் பிரசாதித்தருளுவார் என்று சருகினார்கள்.—எ-று. (௨௨)

இன்னவாறிவர்புத்திவொண்டமையித்தென்றே
முன்னமோந்தவண்ணுகெனாருத்தெனுமுதல்வன்
றன்றையேயினின்போந்தவணந்தியாற்றடைபுண்
முன்னலோடவண்ணைத்ததுங்கண்டனொழந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இவர்கள் புத்தியில் வைத்துக்கொண்டு, அங்கிருந்த
வாயுதேவனை நோக்கிச் சிவபிரானிடத்திற்செல்லச் சமயமிதுவென்று அறிந்து
வாவெனச்சொல்லி அனுப்பினார்கள், அவன்சென்று அங்கே நத்திகேவரால் த்
டைபட்டு தயர்த்துடனே வந்ததையுங்கண்டு யாவரு மெழுந்தார்கள்.—எ-று.

எவருந்திரண்டாங்கிலேயிரதிதவிதும்பி
—இனெவிலன்புடனமணிச்சினைகரத்துமுன்னுற்றே
தேவாதேவகின்சரணசரணெனத்துதிசெயிப்பி
பூவின்மாரிகன்பொழிந்தனர்விழுந்தனர்போற்றி.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமெழுந்த இவர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி மனம் வரு
ந்தி, வெள்ளிமலையினிடத்து இரத்தினமயமாயிருக்கிற ஆலயத்தின்முன்சென்று,
நீங்காத அன்புடன் தேவதேவனை அடியேங்கள் உன்னடைக்கலமென்று துதி
சொல்லி, மலர்களா வருச்சித்துப்பணிந்து போற்றுதல் செய்தார்கள்.—எ-று.)

அன்னகாலெயம்பகவனுமருளினாலவர்கள்
முன்னமேவிரீரஞ்சலிரஞ்சலீர்முதனஞ்
சொன்னவாறினிப்புரிதுமென்றிசைப்பவங்கவர்
ளின்னனீங்கியேசுரர்கடம்பதியினிலருந்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது நம்முடைய கடவுளும் காருண்ணியத்தினால் அவர்க
ளை நோக்கி, எமது திருமுன்னேவந்த நீங்கள் இனி அஞ்சவேண்டியதில்லை
யென்று பலமுறைசொல்லி, நாம் முன்னம் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டருளிய
படி செய்கிறோமென்று திருவாய்மலர்த்தருளும், அவர்கள் யாவரும் தங்கள்
தங்களிடத்தில் போயிருந்தார்கள்.—எ-று.

(உசு)

வேறு.

ஆயபின்னருளாற்றாயநான் முனிவர்க்கையனுமோனரீத்தருள்
வான், மேயலிம்முறையேயிருந்தருள்கலந்தேவிளங்குமின்னெனவி
டுத்தருளித், தீபகூர்முதலைத்தடிநீட்டர்கெடுப்பான்றிருவுளத்தடை
த்தெழுத்துமையா, னாபுகனிமயச்சிலம்பின்மேலுமைசெய்ற்றவங்
கண்டிடநடந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறுமுனிவன் நம்மையனுகிய சிவபிரான் யோகநிலையை நீங்
கி, பரிசுத்தமுன்னவர்களாகிய அந்த நான்கு முனிவர்களுக்குக், கருணையினால்
மோனநீங்கிக் கட்டளையிட்டருளினார். அதென்னவெனில், இவ்வாறாக
நிஷ்டையிலிருந்த அருகேக்கூடிப் பெருமைபெற்றிருக்கின்ற விடைகொதி
த்தருளி, கொடியோனுகிய சூரபத்மாவைக்கொண்டு தேவர்கள் துன்பத்தை
யொழிக்கத் திருவுள்ளத்தடைத்தெழுத்தருளிய அச்சிவபிரான், இமயமலையினி
டத்தில் உமையவன் செய்துகொண்டிருக்கும் நல்ல தகத்தைக் காணும்பொருட்
டு அவ்விடத்திற் கெழுத்தருளினார் —எ-று.

(உஎ)

சென்றடர்த்தியமச்சிகரமேலுமையாள்செய்தவச்சாலையின்மரு
ங்கே, பொன்றுமுன்னுணராவிருத்தவேதியனாயுற்றவனுதிதெர்
துனையா, மின்னிலன்மேல்வதுவைசெய்குதுமென்றிலங்குருக்காட்
டிநின்றேகித், துன்முப்பொளிசேர்க்கைபுக்கிருத்தே துலங்கெழு
முனிவரைகினைத்தான்.

(இ-ள்.) இமயமலையின்போய்ச் சேர்த்து, அம்மலையின் சிகரத்தின்மேல்
உமையவன் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் தவச்சாலையிலெடுத்து, யாதொன்றுக்
தெரியாத மிகுத்த கிழப்பிராமணனாய்ச் சென்று உமையவன் மனவறுதியை
யுணர்ந்து, உன்னை நாம் இன்றையதினம் இவ்விடத்தடைந்து விவாகஞ்செய்து
கொள்ளுகிறோமென்று திருவாய் மலர்த்தருளி, மான்மரூ சதுர்ப்புஜங்களுடன்
தம்முடைய திருமேனிக் கொலத்தைக்காட்டி எதிரில் நின்றருளி, மிகுத்த பிர
காசம் பெருந்திய கைகாட்கிரியிற்போய்ச் சேர்த்திருத்து, போபலத்தினால்
சிரோஷ்டராய வினங்குகின்ற சப்தமுனிவர்களும் வரும்படி திருவுளங்கொண்
டருளினார்.—எ-று.

(உஅ)

பரம்பரன்முன்னுஞ்செயலறித்தெழுத்தேபடர்த்தெழுமுனிவரு
ந்தொழுதே, திரம்பெறுநிலைமையளித்திடவல்லாய்செய்ப்பணியேதெ
மக்கென்ன, நிரம்பியதவத்தினீவிர்சென்றிமவானிகழிடத்தவன்மு
னம்புரித்த, வரந்தருதவத்தாற்பெற்றமின்னையான்மணஞ்செயப்
போதினொன்றான்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் தங்களை நினைத்தசெய்கையை யுணர்ந்து, சப்தமுனி
வர்களுக்கு சென்று பணித்தெழுத்து, அழியா நிலைமையாகிய முத்தினிலையைப்
பிரசாதித்தருள வல்லவோ, அடியேங்கள் செய்யும் பணியாதோ கட்டளையிட்
டருள வேண்டுமென்று வின்னப்பஞ் செய்ய, மிகுத்த தவமுன்ன நீங்கள் பர்வ
தராஜன் வாழுமிடத்திற் சென்று, அவன் முன்செய்த தவத்தினால்பெற்ற கண்ணி
கையை நாம் திருமணஞ்செய்யும்படி பேசுகின்றென்று கட்டளையிட்டருளினார்.

கன் று நன்றெனவே மகிழ்ந்துமுன்னொழுதிடேக்தேழுமுனிவ ருமிமயக், ருன்றமுற்றிமவான்றொருகுறவவனுங்கோலமாமலர்கடுப் ப்பணிந்தே, யின் றிவணீவீரனேவருமவருதற்கேதுகாரணமெனத் தவ த்தேர, ருன்றனிமகளைமெம்பரம்பரனுக்குதவெனச் செப்பவுண்மகி ழ்த்தான்.

(இ-ள்.) அந்த சப்தமுனிவர்களும் ஐயனே இது ஏங்களுக்கு நல்லபணி விடை யென்று துதித்துத் தொழுது சென்று, இமயமலையினிடத்திற் சேர்ந்து பர்வதராஜனிடத்தின்போக, அவனும் அழகுள்ள நல்ல புட்பங்கனல் அருச்சித் துத்தொழுது, நீக்கல் யாவரு மிப்போது இங்கேவர் யாதுகாரணமென்று வினாவ, அந்த சப்தமுனிவர்களும் உம்முடையபுத்திரியை எங்கள் கிவபிராணு க்குத் திருமணஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றி சொல்ல, அந்த அரசன் மனமகிழ்த்தான்.—எ-று. (கூ0)

உளமகிழ்ந்தானுக்கொமகடனையீன் றுதவயான்செய்தவமென் னென், தளவிலாவின் பக்கடல்புருந்தாடியருந்தவமுனிவர்கானீவிர, வளபிசுங்கயிலைபுருந்தார்க்கொணர்த்தே வம்மினென்றிசைப்பயின் றடியங்கித், தளர்வடைமுதிபொர்கயிலைபுக்கிறைஞ்சிச்சம்புமுன்னினை யனசொற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் மனமகிழ்ந்து கிவபிராணுக்கு என் புத்திரியை வி வாசஞ்செய்து கொடுக்க, இப்போது நான் செய்த தவம் யாதோவென்று அள வில்லாத ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கி, அருமையாகிய வயமுள்ள முனிவர்களை நீங் கள் வளப்பயிசுந்த கைலைக்குச்சென்று, கிவபிராணை யழைத்துக்கொண்டொருங் களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டுத் தளர்ந்த நடைமையுடைய பெரியோர்க ளாகிய முனிவர்கள் கைலைக்குச்சென்று பணிந்து, கிவபிரான் சந்திரியில் இந்த வார்த்தைகளை விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (கூஉ)

விலங்கன்மன்னவ வரிசைந்தரீபுதனறபின் லிமல்லூந்திழைவி ளித்தே, யலங்கல்குழ்குமுழங்கவரியையமக்குவெறுப்பாயகிருடன்ற ரக்கவரத், துலங்குமாலிமயப்பொருப்பெய்தகாமுத்தரிசிலவொற்ற னாவிரைத்தே, யிவங்குமண்டக்களங்கனும்விதிபாவருயிவண்வர வென்றான்.

(இ-ள்.) பர்வதராஜன் சம்மதித்ததை முனிவர்கள் சொன்ன பின்பு, கிவ பிரான் நந்திதேவரை மறைத்தருளி, மலைகுழ்த்த அனகபுரத்தையுடைய பர்

வகி தேவியானா, கமக்குப் பர்வதராஜன் பாணிக் கிரகனுஞ்செய்து கொடுப் பதைப் பெற்றுக்கொள்ள நாம் அந்த இமயமலைக்குப் போகவேண்டும், அதன் பொருட்டி ருற்றமில்லாத தூதர்களை, அண்டங்களைக்கு மிருக்கிற தேவர்கள் யாவரும் இங்கு வருப்படி வினாவாக அனுப்பக் கடவையென்று கட்டளையிட் டருளினார்.—எ-று. (கூஉ)

தேவர்தேவனீதழைதலுந் தியுஞ்சென்னிபாற் றுழிந்துதாழ்த்த சன்றே, தாவல்லவாய்கலிநுற்றுவிற்றி ருத்துதன்கணிப்பிலாவொற்ற னாவிரைப்ப, மெவுகர்மாண்டாரடகருசகர்விண்ணுலகெங்கனுமேயோ ர், தாவிலாப்பூக்கணக்கருந் திரண்டே தகைத்தனர்கயிலையிர்மாநோ.

(இ-ள்.) தேவர் தாதலுகிற் கிவபிரான் இவ்வாறு கட்டளையிட்டருளின வுடன், நந்திதேவரானவன் கம்முடியினுற் பலதாம் வணக்கிச்சென்று, தாம் காவலாயிருக்கும் முதற்கோபுர வாயிலினிடத்திற் பொருத்தியிருந்து, அளவில் லாத தமது தூதரை அனுப்பியுமீர்கள் சென்று சொன்னவனவில் கூர்மாண்டர் அனகேசகர் தாதலோகத்தார் இவர்களுமன்றி, விண்ணுலகத்திலிருக்கும் யாவர் களும் குற்றமில்லாத பூசகன்களும் கட்டமாக்கூடி அந்தக் கைலாயகிரி யில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (கூக)

மாவயனநவவான்பணிந்துமுனி பங்கவசுக்கள்வென்சாமரையி டட்டக், கோலாமன்மென்றவிகவிட்டி றங்கிக்கொங்கலர்மாரிகள் பொழிமத், தாவழும்விசும்புமதிபகின் றளவில்காரதூதர்வியமுழக்கம், மேலவர்மேலொன்முதற்கடையனுதிவெள்வீடையெறின ளம்மா.

(இ-ள்.) விஷ்ணுபிரமன் இத்திரன் ஆகிய இவர்கள் கிவபிரான் திருமு ன்னை பணித்து நிந்தவும், அவுட்வசுக்களும் வென்சாமராம் வீசவும், அழகு பொருதிய இரத்தினங்கனாலிழைக்கப்பட்ட மிருதுவான சிங்காதனத்தை வி ட்டிற்றவி, வாசனை வீசும் புஷ்பமாரி பொழியும்படியாக பூலோகமும் மேலோ கமும் அகிருப்படி நின்ற தருணத்தில், சாரதர்கள் பலவாத்தியங்களை முழக்கச் கிவபிரான் முறைடைமையிலை யடைந்து வெள்ளிய இடபவாசனத்தின்மீ தாரோகணித்தருளினார்.—எ-று. (கூச)

கடவுளொவருங்கண்டனர்மான் கடிமணக்கோலமாகடல்ச, ளிடைபரின்றாந்த லுக்குழிந்துருழ்த்தல்க ளிறைத்துமுன்றுதைத் துடனியங்கத், நடனெருசேகரப்பணிவனாரோக்கிச்சங்கரன்சேறலுமி தன்முளடருமம்மலைமன்னுமைமையிற் புருவித்தணிமனக்கோலமா ய்வித்தே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் யாவரும் சிவபிரானை நினைக்கோலத்தைச் சீக்கரி, ஏழு சமுத்திரமும் பின்னிநீம்படி ஆவாரித்துக் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடி, புஷ்பவருஷங்களைப் பொழிந்து தம்முடன் சூழ்ந்துவர, பெரிய நீண்ட சிவரங்கையுடைய இமமலைமேலேநோக்கிச் சிவபிரான் எழுந்தருளவும், இத்தருமுன் அவ்விமயமலை யறையன் பார்வதிமேலியானாத் திருமஞ்சனச் சாலைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அழகிய மணக்கோலஞ்செய்வித்து. —எ-று. (கடு)

தேவர்களியனைவிளித்தாரீ வினாந்தேசிகரமேலெங்கணுஞ்சிறக்கத், தாவில்பல்சிறப்பும்புரிதியென்றிசைப்பத்தாழ்த்துசொன்றம்மலை முழுதும், பாவனையதனற்றடங்கன்பூம்பொழிபுகன்பன்மணிக்கோரில்தெற்றிகளு மோவியத்துடன க்கு மத்துவந்திறைஞ்சுவொங்கல்பன் கண்ணொமகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தேவதச்சனை யழைப்பித்து, சீக்கிரமாக இந்த இமயமலை யிடமெங்கும் கிறப்புண்டாகும்படி கெடுதியில்லாதவன வளப்பங்களுக்குச் செய்வென்று கட்டினையிட, பணிந்து சென்று அந்த மலையினிடமெங்கும் அவன் தாமரைத் தட்டாகங்களும் பூஞ்சோலைகளும் இரத்தினமயமாகிய கோயில்களும் மண்டபங்களும், சித்திரங்களுடனும், மனநிறைவு நனைத்து நிகழித்து வந்து பணிய, பர்வதராஜ னவைகளைமெல்லாக் கண்டு உள்ளே மகிழ்ச்சியடைந்தான். —எ-று.

உளமகிழ்ந்திமவான்மரர்களருந்திலங்குவாங்கிலின்புடைதனில்வந்தா, னளையின்பண்ணவர்கடி ரண்டுருழ்த்திபங்கவமார்பூமாரிகள் பொழிய, வளமிருத்திபெல்லியம்மல துவைப்பவரதனுப்பிடைபுகுத்தற்றான், புளகமெய்ம்முகிறப்பெதிர்கொடுதிருமுன்புகரமன்னவன் றொழுதான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பர்வதராஜன் உள்ள மகிழ்ந்து, சுற்றத்தார்க்கெல்லாம் சூழ்ந்து வரத்தக்கதாக அம்மலைச்சாரவில் சென்றான். அளவில்லாத பிர்மலித்த னுக்கள் முதலாகிய பெருந்தேவர்கள் சூழ்ந்து வரவும், மற்றதேவர்கள் புஷ்பவருஷங்கள் பொழியவும், வளமிருத்த பல வரத்தியங்கள் முழக்கவும், சிவபிரான் ரிஷபவாகனத்தின்மே லாரோகணித்துக்கொண்டு அவ்ரு வந்து சேர்ந்தருளினார். அதைக்கண்டு பர்வதராஜன் சந்தோஷமுள்ளவனுஞ்ச் சாரமுழுவதும் புளகமடைய எதிர்கொண்டு கவாயி சச்சிதியில் பணிந்தான். —எ-று. (கௌ)

அப்பொழுதுவனுக் கருளறித்தவனோ டம்மலைமேலியம்மலையெம, லொப்பிலாவனங்கண்முழுவதுத்தெரித்தே யோங்கன்மனக்கோயின்மு

னனுதித், துப்பிதழ்க்கொடுகளுந்தமாலத்தினாயிர்த்தசும்பிவையேந்த, முப்புரமெரித்தோன்வெள்ளிடையிறங்கிமுழுமணிக்கோயிலுட்புருத்தான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது சிவபிரான் அப்பர்வதராஜனுக்குத் திருவருள் பாலித்தருளி, அவனுடனே அம்மலைக் கெழுந்தருளி, அம்மலையினிடத்திருக்கும் ஒப்பில்லாத வளப்பங்களைமெல்லாம் பார்த்து, அங்கிருக்கும் அவ்வரசனுடைய கோயில் முன் சென்றருளி, பவனம்போன்ற அதரத்தைபுடைய தேவஸ்திரீகள் அநேகர் ஆலத்தி சுத்தவும், பூரணகும்பங்களைநிவரவும், திரிபுரதகனஞ்செய்தவராகிய சிவபிரான் வெண்மைநிறமுள்ள ரிஷபவாகனத்தை விட்டுக் கீழிறங்கி, பெரிய மணிகள் பதித்திருக்கின்ற திருமணக்கோயிலுக்குள் னெழுந்தருளினார். —எ-று. (கௌ)

விரித்திர்மணியாற்றியுன்றபொற்கோயின்மேயசீர்முழுவதுத்தெரித்தே, யரியயன்கரங்கடூரடத்தமலனம்பொன்னம்ந்திரத்தணையச், கரிமுழங்கயற்கண் மேனைவந்தமுத்த துணையடிக்கமலமேற்சொரித்தே, பரிவுடனகலப்பா சிவனவெனூர்பன்மணித்தவிகின்வீற்றிருத்தான்.

(இ-ள்.) பார்த்த னுளையுடைய மணிகளால் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கும் அந்தக் கல்யாண மண்டபத்தில் பொருத்திய வளப்பங்க ளெல்லாம் நோக்கி, விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் இரண்டு பக்கத்திலுங் கைகொடுக்க அக் கைகளில் தம்முடைய கைகளைவைத்துக்கொண்டு நடந்து, சிவபிரான் அக்கல்யாண மண்டபத்தில் சேர்ந்தருளவும்; கரித்து முடித்த அன்கபாரத்தையுஞ் சேல்மின்போன்ற கண்களையுமுடைய மேனையென்னும் பெயரினளாகிய அவ்வரசன்மனைவி வந்து, தாமதேனுவின்பாலைப் பரிவுடன் கவாயியினுடைய இரண்டு ரோவடித் தாமனாகனிலுஞ் சொரித்து பாதபூசைசெய்து பணிந்துசெல்ல, சிவபிரான் அங்கமைத்திருக்கும் இரத்தினமயமாகிய ஓர் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தருளினார். —எ-று. (கக)

மேயவப்பொழுதினவ்வயினுளரும்விளங்குமம்மலையின்வந்து நலாந், ஞாயதென்புவிமேலுயர்த்ததச்செயலைச்சுரர்க்கன்கண்டிறைஞ்சிகின்னுணாப்ப, நாயகனெனையன்றருளினால்விளித்தேடத்துதென்றிசையினைநோக்கிப், போயிருசிகரப்பொழியமெலென்னப்போத்திவணிருத்தனனிகர்க்க.

(இ-ள்.) சிவபிரான் இவ்வண்ணம் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருத்தோது எல்லா உலகத்திலிருக்கும் தேவர்கள் முதலான யாவர்களும் அந்த மலையினிட

த்துவத்தே சேர்த்தமையினாலே, பரிசுத்தமுள்ளதாகிய தென் பூமியானது மேலே உயர்ந்தது, அது உயர்ந்த தன்மையைத் தேவர்கள் கண்டு உணர்ந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபிரான் அன்று கிருபைகூர்ந்து என்னை யழைத்துத் தென்பூமியும் வடபூமியும் முன்போலச் சமனாகும்படித் தென்றிசையை நோத்திச் சென்று கிசாமுள்ள பொதிய மலையினின்று இருக்கக் கடவையென்று கட்டியிட்டருள, அவ்வாறே இப்பூமி சரிப்படுமபடி நான் வந்து இக்கேயிருந்தேன்.—எ-று.

(சு0)

அன்ன பின்னயன் மான் முதலினோரின்றஞ்சியணிமணிக்கோலமுன்றோன்றக், உன்னலத்திஞ்சொற்கனியிதழைமயள்கமலமான்முதலணங்கெவரும், பொன்னடி பரவப்போந்தரணிடைத்திற்பொருவினித்திலத்தினற்சமைத்த, மன்னுபொன்மடங்கூற்றிசின் விற்றிருந்நுண்மகிழ்த்தரன்கண்டென்களிக்க.

(இ-ள்.) அதன் பின்பு பிரம் விஷ்ணுக்கந்தேவராய சேவர்கள் பணியவும், அலங்கரித்திருக்கும் திருமணக்கோலம் விளங்கவும், கரும்பின் ரசமொத்த மதுாமுள்ள வசனத்தையும் கோவைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுமுடைய பார்வதிதேவியார்-செத்தாமடைப்புட்பத்திலும் வெண்தாமரை மலரிலும் வீற்றிராநின்ற திருமகளும் சரஸ்வதியும் முதலாகிய தேவஸ்திரீகள் யாவரும் பொலிவுள்ள தம்முடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்யவும் சென்று, ஒப்பில்லாத முத்துகளால் சமைக்கப்பட்ட சொர்ணமலமாகிய சிங்கரத்தனத்தில் வீற்றிருந்தருளும் பரமசிவனிடப்பாகத்தில் அவர்களுக்கண்டு கண்களிக்கும்படி பொருத்தியிருந்தார்.

அவ்வயினிமலானகைமேலுதகமஸ்ஸிசின் றொழுக்கியெம்மகவை, பிவ்வயினிளத்கின்றனித்தனனென்றேயிணையடி பரவவெம்பொருமான், பவ்வமேமுடைத்தொன்றாய்பொற்றிரண்டேபண்ணவராததலர்பொழியக், கொவ்வையங்கனிவாயுமைதிருக்களத்திற்கோலினலனிந்துகைப்பிடித்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் பர்வதராஜன் வந்து பார்வதி தேவியாருடைய திருக்கரங்களைச் சுவாமியினுடைய திருக்கரங்களின்மேல் வைத்து சலந்தையன்னிவிட்டு, இப்போது என் புத்திரியை தேவர்களுக்கு தத்தம்பண்ணிக்கொடுத்தேனென்று சுவாமியினுடைய திருவடிகளில் வணங்கினவளவில், எழுசமுத்திரம் ஒன்றானதுபோல சந்தோஷத்தினால் தேவர்களெல்லாம் ஆரவாரித்து கற்பகப் புஷ்பமரசி பெய்யும்படி, பார்வதி தேவியார் திருக்கழுத்தில் திருமங்கிலிய ருத்திரமணித்து அவருடைய கண்டுவிசைப்பற்றி உருளினார்.—எ-று.

மமயிலை யமகளை நன்றருளால்வரைத்தபின் வந்துமுன் றொழுதே, கடலமுதனசொல்லிரதியென்னுயிராங்கணவனை த்தருநியென்றிசைப்பப், படவரவசத்தோனவடனக்குருவாய்ப்பார்க்கின்மற்றவர்க்கெலாமருவா, யடற்றருசிலேவேள்வந்துமுன்பரவவளித்தனவனானவளங்களிக்க.

(இ-ள்.) மடப்பத்தங்கிம் மயில்போலச் சாயையுமுடைய பர்வதராஜன் புத்திரியையுதிருத்த கிருபையினால் திருமணஞ்செய்து பின்பு, பரங்கடவிலுண்டாகிய அமுதம்போன்ற வசனத்தையுடைய இரகிதேவியானவள் வந்து தொழுது, ஐயுன என்னுமிடையொத்த கணவனாகிய மன்மதனை எளியேனுக்குப் பாலித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, கிருபைகூர்ந்து படம்பொருத்திய பாம்பினைத்திருவளையினிடத்துக் கச்சாக அணித்திருக்கும்பரமசிவன், அந்த இரகிக்கு உருவமாகியும் பார்க்குதிடத்தில் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் அருபமாயித்தோன்ற, வெற்றிபொருத்திய கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனை வன்வந்து தயமுண்டய நஞ்சுகளைத் துதிசெய்யவும் இ-தியினுடைய உள் ளஞ் சந்தோஷிக்கவும் பிரசாதித்தருளினார்.—எ-று.

(சு1)

ஏயவச் செயல்கண்டி யாவருமகிழ்த்தாரிதவன்முன் னெவர்க்குமன்றிமவான், அயவல்விருத்தங்களித்தனதற்பின் சுந்தரியுடன்விடையுதைத்தே, பொயிருங்கயிலேபுருத்தவாவர்க்க்பொற்றியேவிடைகொடுபடர, கீர்பகலுமை மையமருவியின் பெவர்க்குண்ணவேயெண்ணிவிற்றிருந்தான்.

உசு

(இ-ள்.) பொருத்திய அந்த செயல்களைக்கண்டு பிரம் விஷ்ணுக்கள் முதலாகிய யானரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். பரமசிவன் முதல் அங்குவந்திருக்கும் எல்லாருக்கும் பர்வதராஜனாவன் பரிசுத்தமுள்ள நல்ல விருந்து செய்வித்தான். அதன் பின்பு பார்வதிதேவியாருடன் ரிஷபவாகனத்தின்மேல் லாரோகினித்துக்கொண்டு சென்று கைலாசமிகிரியில் எழுந்தருளி, விஷ்ணுமுதலாகிய யானரும் துதிசெய்து விடைபெற்றுக் கொண்டுசெல்லக் கட்டியிட்டருளிய உயர்களுக்கெல்லாம் இன்பமுண்டாகும்படி திருவுள்ளத்தில் கருதிப் பார்வதி தேவியாருடன்கூடி வீற்றிருந்தருளினார்.—எ-று.

(சு2)

கேறு.

வீரிகதிர்வெள்ளிக்குன்றின் விமலன்வீற்றிருக்குகாளி
லரியயன்மகவான்விண்ணோனை வருங்குபூமியிச்சென்றே
யெரிசுடர்மணிப்பொற்கொயிலெய்தியெம்மிறைவற் போற்றித்
நரியவர்த்தெறவோர் செனயத்தருதியின்றெமக்காயென்றார்.

(இ-ள்.) பரந்த கிரணங்கொடியுடைய வெள்ளியிலையிடத்தப் பரமசிவம் வீற்றிருத்தருளும்போது, விஷ்ணு பிரமன் தேவேந்திரன் மற்றதேவர்கள் இவர்கள் யாவரும் கட்டடமாய்க்கடிச் சென்று, பிரகாசியாகின்ற மாணிக்கங்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கிற சொர்ணமயமாகிய திருக்கோயிலுக்குள் சென்று, தம்முடைய இறைவனாகிய பரமசிவத்தைப் போற்றிசெய்து, ஐயனே எங்கள் பகைவர்களாகிய ரூபத்மன் முதலாகிய அசுரர்களைக் கொல்லும்பொருட்டு ஒரு புத்திரனை எங்கள் பொருட்டாகப் பிரசவித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (சசு)

தருதியென்றிசைத்தபோதுதீர்ச்சங்கரானருளா லுன்னப்
பொருவருமுகங்களாறும்பொள்ளெனவிளக்கிகெற்றித்
திருவிழிகளினே னாராறுசெம்பொறிபிறத்தேவிண்ணேனார்
வெருவியெங்கணுஞ்சென்றோடவிழுக்கிய தண்டமெங்கும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் யாவரும் ஒருதிருநிலைக்குள் அந்தமறங்கள் பொருட்டு பிரசவித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தபோது, பரமசிவம் திருபையிலே திருவுள்ளத் தடைத்தலும் ஆறு திருமுகங்கள் விளக்கி, நெற்றியிலிருக்கும் ஆறுகண்களிலும் ஆறுதீப்பொறிகள் உண்டாகித் தேவர்களெல்லாரும் பவத்தோடும்படி அண்டங்களைல்லாம் வியாபித்தன.—எ-று. (சசு)

மன்னுமப்பொழுதினோக்கல்வல்லியும்வெருவிச்செல்லப்
பொன்னடிதுணைகடாக்கிப்புகைமணிமணிபொன்பானு
கன்னிலத்துக்கண்டன்பாய்காதனுற்றதனைகோக்கக்
கன்னியசொன்பானுகிக்கருப்பமுற்றமைபாலுற்றார்.

(இ-ள்.) தியானது அண்டங்களைக்கும் வியாபித்தபோது மலைகளாகிய பார்வதிதேவியாரும் பவத்தோட, அழகுள்ள அவருடைய இரண்டு திருமுகளிலுள்ளிருக்கும் சிலம்புகள் ஒன்றோடொன்று தாக்கி, அத்தச்சிலம்புகளில் பதிக்கிருக்கிற நவரத்னங்களும் நல்ல பூமியிலிடத்திற் சித்த, பரமசிவம் தன் புடன் அத்த மணிகளைப் பார்த்தவனவில அம்மணிகளிலிருந்து ஒன்பது மாதர்கன்தோன்றித் கருப்பமுடைந்துபார்வதிதேவியாசிடத்திற்செந்தார்கள்—எ-று.

திதிலப்பொறிகளீசன்றிருவருளாவேவத்த
தாதலாவடுதல்செய்யாதஞ்சவேசெய்துநின்ற
மாதவன்முதலோர்மீண்டும்வந்தாற்புகழ்துபோற்ற
நாதனஞ்சவினென்றேதன்னற்காமமைத்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத அத்தப் பொறிகள் பரமசிவனுடைய திருவருளால் வடிவவகைகளின் ஒருவரையுக்கொல்லாமல்படப்படுமபடிசெய்து நின்றன. விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்கள் யாவரும் மறுபடிவந்து பரமசிவனைப் புகழ்த்து துதிசெய்ய, பரமசிவன் அவர்களைநோக்கி நீங்களஞ்சவேண்டாமென்று அபையாஸ்தக் கொடுத்தருளி, பின்பு—எ-று. (சசு)

நீண்டவப்பொறிகடன்றீரின்மலிர்குறுகச்செய்தே
மூண்டெழுகனவின்னேவைவிளித்தநீமுடியிற்றாங்கி
மாண்டருசாவணத்தின்வைத்தியென்றிசைத் துக்காற்றை
யாண்டவன்கொடுப்போயுய்க்கவவண்செலுத்திச்செல்லென்றான்.

(இ-ள்.) மிகுதியாகப் பரந்த அத்தப்பொறியைப் பரமசிவம் ஒருபுறம் படி கட்டாவித்தருளி, சபாலை மூண்டெழுகின்ற அக்கினிதேவனை அழைத்தருளி, தீர்ப்பெடுத்தினை நீ உன்முடியிற்றாங்கிக்கொண்டு சென்று மாட்சிமைபொருத்திய சரவணப் பொய்கையினிடத்தில வைக்கக் கடவையென்று கட்டனை யிட்டருளி, வாயுதேவனை நோக்கி இந்தப் பொறிகளை அத்தச் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் அக்கினிதேவன் கொண்டுபோய் தோர்க்கும்படி யங்கே செலுத்திப்போகல் கடவையென்று கட்டனையிட்டருளினார்—எ-று. (சசு)

பரவிசைத்தருளத்தியோன்பணிந்துதன்முடியாற்றாங்கிக்
கருகியெய்சோரலாற்றான்கங்கையிற்றிகழவைத்தார்
வராதவாங்கிச்சென்றேவனமெல்லார்படைத்ததெய்வச்
சரவணத்திடையேயுய்க்கச்சண்முகமாயதாறும்.

(இ-ள்.) பரமசிவ மயிவாறு கட்டனையிட்டருள, அக்கினிதேவனுனவன் புணங்கி அத்தப்பொறிகளைத்தன்முடியினிலே தாங்கிக்கொள்ளத் தன்சரீரமான துகறிக் சோர்வினல் சகிக்காதவனாய் கங்கையினிடத்துவினங்கும்படி வைத்தான். அத்தப்பொறியைக் கங்காநதிரங்கிச்சென்று அழகுசெல்லாம் படைத்த பெய்வத்தன்மையுள்ள சரவணமென்னும் புல்லினிடத்துவைக்க, அப்பொறிகளாறும் ஆறு திருமுகங்களினி.—எ-று. (இவ)

அங்கவைகண்டுவானோதிசயித்தநீமீன்றனை
விங்கிவைப்புரமினீரென்றிசைத்திடவளிக்கச்சென்றார்
சங்கரனுமைமோடங்கன்றலிவிடையுடைத்துச்சென்றே
மங்கையைநோக்கியுன்றன்மைத்தனைமெடுத்தென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த ஆறுபொற்களும் ஆறுமுகமூன்ற குழந்தையானதைத் தேவர்கள் கண்டு அகிசயித்து, ஆறு மண்டிநிலங்களாயிருக்கும் கார்த்திகை நஷ்ட கிரத்தை கோக்கி, நீங்கள் பால்கொடுத்து இச்சக் குழந்தையைக் காக்கக்கடவீர்களென்று சொல்ல, அந்த நஷ்டநிர ருபமாயிருக்கிற மாதர்கள் ஆறுவரும் பால்கொடுக்கச் சென்றார்கள். அதன்பின்பு பரமசிவம் பார்வதிதேவியாராடன ஒப்பற்ற நிஷபவாகனத்தி லாரோகணித்துக்கொண்டு அந்த விடத்திற்குப் போய், பார்வதிதேவியாரா கோக்கி நீ உன்பிள்ளையை எடுத்துக்கொள்ளென்று திருவாய் மலர்த்தருளினார்.—எ-று. (இக)

ஐயனீதறைந்தபொதல்காதரவுட் ன்போந்தேதன்
லக்களாலணைத்துச்சேர்த்தியெடுத்தனள் கௌரியெந்தை
செய்யுயன்ருகையாறுசெம்முகமுடனெவரீனோ
ருவயிலையகக்கோடியருக்கரினுருவுகொண்டார்.

(இ-ள்.) பரமசிவ மிவ்வாறு திருவாய் மலர்த்தேவது, பார்வதி தேவியார் விருப்பத்துடன் சென்று தன் கைகளாலணைத்துச்சேர்த்து எடுத்தார். அங்ஙனம் நெய் வளவில் என்னைவளாகிய ஆறுமுகக்கடவுள் செவ்விதான் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களுடனும் செந்தாமரை மலர்போன்ற ஆறுதிருமுகங்களுடனும் தேவர்களெல்லா முய்யம்பொருட்டு கோடி சூரியர்கள் ஏக்காலத்தி லீகயமானது போலத் திருமேனிகொண்டருளினார்.—எ-று. (இஉ)

அங்கதுவன்மெம்மன்னை யகமகிழ்த்துச்சிமோந்தே
யோங்கல்களெனின்னோங்குமொளிர்பூலெத்துணைகள்விடமித்
தேங்கியெவொருகுந்திம்பால்சேயினுக்களிக்கத்துய்த்தான்
பூங்குழலுமைவானெத்திப்புராரிகைக்கொடுத்தாளங்கண்.

(இ-ள்.) கம்முடைய தாயாகிய பார்வதிதேவியார் அந்தக் குழந்தையைக் கண்டு திருவுள்ளமகிழ்ந்து உச்சிமோக்து, மலைகள்போல உயர்ந்து விளங்காவினா திருத்தன பாரங்கள் பூரித்து விளைந்து ஒருகாகின்றபாலினைத் தன்புத்திரனுக்குக் கொடுத்தருள அலரும் உண்டருளினார். அதன்பின்பு பூமாலையினையுப் பட்டிருக்கிற அனகபாரத்தையுடைய பார்வதிதேவியார், அக்குழந்தையைத் தன் கையிலேந்திக்கொண்டு அங்கு சென்று பரமசிவனுடைய திருக்கரங்களில் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (இஈ)

அல்லுறழ்மிடற் றுப்புத்தேன றுமுகன் றன்னை வாக் கிப்
புல்லிலையுச்சிமோந்தபூநர் மட்கதைதன்னைத்
தொல்லேபோல்லிலையினேற் றிச்சூர்ப்பனைதனோ காப்பண்ணவந்
தொல்லேயில்கொள்ளிக்குன்றினுற் றுயிர்விருத்தானம்மா.

(தி-ள்.) இருளையொத்த காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவம் ஆறுமுகக் கடவுளைத் தன் திருக்கரங்களிலேத்திக்கொண்டு மார்போடணைத்து உச்சிமோந்து, மலைகளாகிய அந்தப்பார்வதியை முன்போலரிஷபவாகனத்தி லேற்றிக் கொண்டு, ரூபம்மனுக்குப் பகைவராகிய ஆறுமுகக்கடவுளைத் தங்கனி ருவர் மத் தியில் வைத்துக்கொண்டு வினாவாகச்சென்று, வெள்ளிமலையாகிய கைலாசமீரி யில் வீற்றிருந்தருளினார்.—எ-று.

(சுச)

அளவிலா மகிழ்ச்சிபூண்டங்கரியயன்மகவான் வின்னே னார் புளகமேற்கொள்ளநர தன்பொன்னடித்துணைகள் போற்றித் தளவவெண்ணகையாமன்னை சண்முகன் நனைப்போற்றி வளமிகவளித்திமென்றே மன்னனை விடைகொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு பிரமதேவன் தேவேந்திரன் மற்றமுன்ன தேவர்கள் யா வரும், ஆறுமுகக் கடவுளாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளைக்கண்டு அளவில்லாத மகிழ்ச்சியையடைந்து புளகாங்கிதமூற்று, பரமசிவனுடைய பொலிவுள்ள திரு மூகளைப்போற்றிசெய்து, முலையைருப்பையோத்த நகைவியையுடைய பார்வ திதேவியாரையும் சுப்பிரமணிய சுவாமியையும் போற்றிசெய்து, வண்டையிடு ம்படி இத்தக் குழந்தையை அளித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய் து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்.—எ-று.

(திசு)

பண்ணவரகன்றுபின்னார்ப்பகைவன் முன்பு மூன்றட்ட வண்ணநன்புபுத்தமெலுமல்கல்சேருரத்துமேலுந் , தண்ணுலாம்புளகக்கொங்கைச்சங்கரிகாத்தினைமேலு கண்ணியேவளர்த்தானும்பாடுகென்கமென்வினைகலர்ப்பான்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனபின்பு, ரூபம்மனு டைய பகைவரும் தேவர்களுடைய நெக்கத்தையும் எளியேனுடைய இருவி னைகளையும் தாத்தருளுகின்றவருமாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர், திரிபுர தகனஞ்செய்த பரமசிவனுடைய திருத்தேவர்களின்மேலும், கொன்றைமாலே பொருந்திய மார்பின்மேலும், குளிர்ச்சியுடைய புளகமூற்ற திருத்தபார ங்களுள்ளவராததேவியாருடைய திருக்கரங்களின் மேலுமாகப் பொருந்தி வளர்த்தருளினார்.—எ-று.

(சுச)

ஐயனங்குமைபைநோக்கியறுமுகன் றுணையாய்மைந்தர் தையலார்த்தர்ச்சாற்றென்னச் சாற்றின்னவர்கடன்பால் வைபகமுய்யவிரவாகுமுன்னென்பான்வார் மெய்யின்வேர்வையினிலக்கமுய்யர்வந்துதயயானார்.

சூர்ப்பத்மனை வெய்க்க ஆறுமுகக்கடவுளைப் படைத்தது

(இ-ள்) சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர் இவ்வாறு வளரும்போது, பரமசிவம் பரவதிதேவியானா கோக்கி, நம்முடைய சண்முகக் குழந்தைக்குத் துணையாக முன் கொடுப்புகொண்டிருக்கிற ஒன்பது மாதர்களும் புத்திரர்களைப் பெறும்படி திருபைசெய்யென்று திருவாய்மலர்த்தருள, பார்வதிதேவியார் அம் மாதர்களைகோக்கி நீங்கள் புத்திரர்களைப் பெறக்கடவீர்களென்று கடைகித்தருளவும்; அம்மாதர்களுக்கு அன்புடன் இவ்வுலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டி வீரபாகு தேவர்முதலாக ஒன்பதுவீரர்களும், அந்தமாதர்களுடைய சீர்தந்திள் வேர்வையில் லக்ஷ்மீரீர்க்களும் திருவலத்தாரமாளர்கள்.—எ-று. (இ-ள்)

செய்தார்கள் வாழும்வீழ்வுஞ்சிதைக்கவந்துதையமான
வுறுதிசெய்தீரர்க்கண்ணலொல்லையிலருளித்தென்று
மறுமுகன் றுணைவராகியவன்மொழித்திடுங்கீழ்மேலன்
மறுவறவாற்றிச்சென்மின்மற்றவன்பாதுநீறன்முன்.

(இ-ள்) பகவதாயிரம் ரூபத்மா முகவியு அவுணர்சுருடைய வரங்களை யும் செல்வங்களையும் செருக்கும்படி வந்தவதாரஞ்செய்த, பலம்பொருத்தியி லகூத்தொன்பது வீரர்களுக்கும் பரமசிவங் திருபைபாலித்தருளி, நீங்களைக் காளும் சண்முகக்குழந்தைக்குச் சகோதரர்களாகி அவன்பாலிருந்துகொண்டு, கட்டியாயிடுகிற குற்றேவர்களைப் பழுதறச் செய்துகொண்டிருக்கக் கடவீர்களென்று கட்டியிட்டருளினார்.—எ-று. (இ-ள்)

அவ்வணமிசைந்துவீரரானடிபணிந்துபோற்றி
யெவ்வமிலெங்கேநின் செவ்வெளியையடிக்கமலம்போற்றிச்
செவ்விதினொழுகவெத்தைசென்றுசென்றுவரும்வெற்பும்
பவ்வமுத்திரித்துவந்திப்பற்பலவாடல்செய்தான.

(இ-ள்) இலகூத்தொன்பது வீரர்களும் பரமசிவங் கட்டியிட்டருளிய படி மாறுபாடில்லாமல் கடக்கச் சம்மதித்து, அவருடைய திருவடினைப்பணிந் து துதிசெய்தும், குற்றமில்லாத நம்மிறைவனாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளிடைய இரண்டு திருவடித் தாமரை மலர்களை போற்றிசெய்தும் மெமமாக நடந்தகொண்டிருக்க, அத்தருமேல் சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர் ஒயிலாகக் களித்திலும் அஷ்டருபரவதங்களிடத்திலும் எழுசமுத்திரத்தினிடத்திலும் சென்று சென்றுவாவி ஆத்மகோடிகளுக்கு வருத்தமில்லாமல் திருபைபுர்த்தரு ளி பலபல வினோதமாகிய திருவிளையாடல்கள்செய்தருளினார்.—எ-று. (இ-ள்)

மெவியங்கொருநாளும்பொன்மெருவினோடுமெவிலத்
தேவர்கோன்முதலோர்கண்டுசெய்தெனன்றிதற்போச்செய்ய

வாவிபோயவர்களைமாளவட்டெனெழுப்பியன்பா
லெவருங்கண்டுபொற்றவெழிற்பெருவடிவுகாட்டி.

(இ-ள்) சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர் இவ்வாறு திருவிளையாடல்கள் செய்துகொண்டிருக்கருளில் ஒரு நாள், மகம்மேருவினிடத்தில் யாசோ ஒரு வன்போல ஒடும்போது, தேவேந்திரன் முதலாகிய வின்னவர் யாவர்களும் கண்டு, இவ்வுலகங்களை எல்லாம் மாறுபாடு செய்துகொண்டிருக்கிற பகவான் இவனேயென்று தங்களுக்குள்ளெண்ணிப் பெரிய யுத்தஞ்செய்தார்கள். அவர்க ளெல்லாம் இறக்கும்படி கொண்டு காளுண்ணியத்தினால் அப்போதேயவர்களை எழுப்பி, அவர்களெல்லாருங்கண்டு துதிசெய்யும்படி பிழத்திரியமுன்ன தம்மு டைய விஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தருளினார்.—எ-று. (இ-ள்)

நின்னாங்கவர்கள்வேண்டிப்பிள்ளைமையுவுகொண்டே
மின்னகிரித்தல்கள்போற்றிவிடைகொடுத்தவர்கட்கேலி
மென்னோயாருடையானென்பாளினைக்கும்பெரிந்தபொற்ற
யினாறுபெரொளிசெர்வெள்ளிமேலின்முள்வாய்தலுற்றான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு விஸ்வரூபங் காட்டினபின்னு மத்தேவர்கள் வேண் டிருக்குலே ஞாலரூபங்கொண்டு, அவர்கள் யாவருக் தம்முடைய திருவடிமைப் போற்றிசெய்ய அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தருளி, என்னை யாடிகொண்டரு ளும் சுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் அவ்குந்தெழுத்தருளி, லகூத்தொன்பது வீரர்களும் பணிந்து துதிசெய்ய, நிலைபெற்றநாகிய மிருத்த பிரகாசம் பொருத் திய லகலாசகிரியின் முதற் கோபுரவாசலினிடத்துச் சேர்த்தருளினார்.—எ-று.

அத்தாளிமையோர்குழுவளவில்சீர்தரநன்முன்
செத்தழலோம்புமங்கண்செச்சையொன்றுதிந்துத்தேவர்
சித்திடவடுதல்செய்யச்சிதறியெங்கனுஞ்சென்றுறா
வந்தடைத்திரத்துபோற்றமாதகர்ப்பற்றியூர்த்தான.

(இ-ள்) அக்களில் அளவில்லாத சிறப்பினையுடைய நாரதமுனிவர், தே வர்களைல்லாருஞ் சூழ்ந்திருக்கும்படி ஒரு யாசஞ்செய்தவிடத்தில் ஒரு ஆடு ண்டாகி, தேவர்களெல்லாரு சிதறியோடும்படி கொடுத்தொழிவ்செய்ய, அத்தே வர்களெல்லாரு சூழ்கெக்குமொடிச் சுப்பிரமணியசுவாமியினிடத்துவந்துதங் களுக்கு கெரிட்ட துன்பத்தைச்சொல்லி திரந்து துதிசெய்ய, அதனைத்திருச்செ வியுட்கொண்டு திருநாடகர்த்து, வீரவாகுதேவனானுப்பி அத்தருட்டுக்கிடா வைப் பிடித்துக்கொண்டொயர்ச்சொல்லி அதன்மேல் வாரோகணித்துக்கொண்டு செலுத்தினார்.—எ-று. (இ-ள்)

பின்னருமயினையோர் ஈட்டிபிரணவத்துண்மைகடறென்
றன்னதுவினாவிச்சுற்றுமறித்திலன்மொழியானஞ்ச
வின்னதுதெரியுமென்றேயினைத்ததென்னென்றுகையாற்
சென்னியிற்றுக்கிக்கத்தசசிலம்பினிற்சிறைசெய்வித்தான்.

(இ-ள்.) பின்னுமொருவன் பிரமதேவனை கோக்கிப் பிரணவத்தின் உண்
மைப்பொருளைச் சொல்லுவதுவினாவின், அவனப்பொருளைச் சிறிது மறியாதவ
னாய்ச்சொல்லாமற் புகுந்திருக்கக்கூடாது, இப்பிரணவத்தின்பொருள் தெரியுமெ
ன்று சொன்னது என்னகாரணமென்று கோபக்கொண்டு, தம்முடைய திருக்
கரத்தினால் அவன் தலையிலுட்டிக் கத்தகிரியிட்டுத்துச் சிறையில் வைக்கும்ப
டி கட்டினாயிட்டருளினார்.—எ-று. (௧௬)

வான்றனைச்சிறையில்விழ்த்திலையகமுழுதுத்தாங்கித்
திரம்பெறவல்லிக்கந்தச்சிலம்புநீண்டுமவன்சென்றே
பிரத்திடவிட்டுவிடக்கினைசெய்யமுறைப்பாற்சொற்றே
வான்கொடுக்கிலேமேவையாத்துடனிருத்துவாழ்த்தான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவனைச் சிறையில்வைத்து, இந்த உலகத்தையெல்லாம்
படைத்துத் தாங்கி உறுதிபெறும்படி, கிருபைபாலித்தருளிக்-கத்தகிரியிலெழுந்
தருளியிருந்தார். பிரமதேவனைச் சிறையில்விட்டிருக்கிற செய்தி பரமசிவத்திற்
குத்தெரிந்த சுப்பிரமணியரிடத்திற் சென்று, அவன் சிறையை விட்டுப்புகு
இர்த்து கூறியதினால் சிறையை கீக்கிவிட்டு, பின்பு பரமசிவம் சுப்பிரமணிய
சுவாமியை கோக்கி உனக்குத்தப் பிரணவப்பொருள் தெரியுமென்று கோ
ட்டி, அதனை யீபதேசக் கிரமமாகச் சொல்லியருளப் பரமசிவன் அதைக்கேட்டுக்
கொண்டு லைகைக்கெழுந்தருள், அவருடன்சென்று அமர்ந்த வாழ்த்தருளினார்.

தேசிகங்குமான்செவ்வேன்சிறத்துவிற்றிருக்குரளார்
பேசுருத்தபாமென்னும்பெருங்கடல்கடந்துவாழ
வாசவனவன்மாலின்னோர்மற்றுளோர்கயிலேமேவி
யீசனைப்பணிந்துருளையினியழித்தருள்வாயென்றார்.

(இ-ள்.) கிருஷ்ணனும் குமரனென்றும் செவ்வேனென்றும் இருநாம
ங்களுள்ள சுப்பிரமணியசுவாமியானவர் லைலாசத்தில் உற்றிருக்கிறார்
சொல்லுந்நகரிய தயாரமென்கிற பெரிய சமுத்திரத்தைக் கடந்து ஓடும்போல்
வாழ்க்கிருக்கும்பொருட்டி, மிகவேகத்தாலும் பிரமதேவனும், அன்னவரும்
வர்களும் மற்றுமுள்ள யாவர்க்கும் அங்குச்சென்று, பரமசிவனைத் தரிசித்து

ஜயனை இனிச் சூரபத்மாவை அழித்து எங்கோ காணத்தருள் வேண்டுமென்று
விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (௧௭)

மற்றவருரைத்தபொதெம்வரதனுங்கருணைகூர்த்தே
கத்திருமுகமாதுள்ளகம்பினைகோக்கித்திறை
பற்றியங்கமருஞ்சூரபத்மனைக்கொயோட்டட்டே
வெற்றிகொண்டுவண்மேவென்றேளியம்பியங்கருளினார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு விஷ்ணுமுதலான துணைவரும் விண்ணப்பஞ் செய்த
போது, கம்முடைய பரமசிவக் கிருபைகூர்ந்து ஆறுதிருநகங்களுள்ள சுப்பிர
மணிய சுவாமியைப் பார்த்தருளி, கொடுமையான தெய்விகளைச் செய்துகொ
ண்டி அங்கு வாழ்கின்ற சூரபத்மாவை, அவனுடைய சுற்றத்தாருடன்கொண்டு
பிசும் பெற்றுக்கொண்டு இவ்விடத்திற்கு வரக்கூடவையென்று கட்டினாயிட்
டருளினார்.—எ-று. (௧௮)

தருமகன்னெறியின்மிக்கதசவுருத்திரணலாளர்
யொருசுதனுமற்றுமாக்கிப்போற்றிச்சுடையமுன்னல்கி
யொருகொடிமுன்னமண்டமெங்கனுமுற்றுமிண்டே
வருமனவேதமென்னும்வையமும்வகுத்தொன்றிந்தே.

(இ-ள்.) தருமநெறியில் மிகுந்தவர்களாகிய பத்து ருத்திரர்க்கோ, பாணங்க
ளும் போர்செய்தற்கேதுவாகிய வில்லும் மற்றுமுள்ள ஆயுதங்களுமாக கிருமி
த்து, இவைகளைப் போற்றியைத்துக்கொன்னென்று முன்னை கொடுத்தருளி,
பின்பு ஒரு கொடிப்பொழுதளவில் பல்லாயிரக்கோடி தண்டங்களிலுஞ் செ
ன்று நிரித்துவரத்தக்க மனோகேசமென்று பெயருந் ஒரு இரத்தையுந் நிரு
மித்துக் கொடுத்தருளி.—எ-று. (௧௯)

தாரதலமுழுதுமோர்க்குலையினுற்றிருமொவ்வொன்
றிராயிரமீழுவென்னமிலக்கரோடொன்பான்விவர
கராசலமன்னனவேதன்கண்ணனும்பாவிச்செல்லப்
பராபாணளித்துப்பின்னும்பகருவாரோர்சொன்மாதோ.

(இ-ள்.) தாரதலமுழுதுமோர்க்குலையினுற்றிருமொவ்வொன்
றிராயிரமீழுவென்னமிலக்கரோடொன்பான்விவர
கராசலமன்னனவேதன்கண்ணனும்பாவிச்செல்லப்
பராபாணளித்துப்பின்னும்பகருவாரோர்சொன்மாதோ.
மகாபாண்டவோருமுதலும் தமது வீரவினாவே இந்த பூதோரமுழுவதை
யுத்தி வரவும் வலமையுள்ளதாகிய இரண்டாயிரவென்னமென்று தொகை
யுடைய சுப்பிரமணியர், இலகைத்தொன்பது வீரர்களையும், அயிராவதமென்
னும் பாண்டவர்களையும் தேவேந்திரனும் பிரமனும் விஷ்ணுவும் துதிசெய்
துவென்கு அளவற் செல்லவும் பரமசிவம் மீதித்தருளி, பின்னுமொருவா
ர்த்தை திருவாய்மொழியினார்.—எ-று. (௨௦)

மெத்திசீர்த்தென்றிசைக்கண் விளங்கியபாலியாற்றுகுத் தாத்துண்டோர்சீருரொளிதருமயிலையென்றே யத்தலந்தனிற் போய்நம்மையருச்சுசேபுரிதியங்கண் சத்தியொன்றகிலமுற்றுந்தட்பதாய்த்தருவோமென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுத்த சிறப்பிலையுடைய தென்றிசையிலிடத்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பாலிதற்கு வடக்கில், செல்வத்துடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற திருமயிலையென்று ஒரு தலமிருக்கின்றது. அந்தத் தலத்தில் சீபோம் கம்மை யாராஜனைச் செய்துக்கடவை, அய்யவாறு செய்தால் இவ்வுலகங்க ளெல்லாம் எதிர்த்தாறு மணவையித் தடுக்கத்தக்கதாய், ஒரு வேலாயுதத்தைத் தந்தருளுகிறோமென்று திருவாய் மலர்த்தருளினார்.—எ-று. (சுசு)

ஈதெலாமெந்தையிங்கேயிசைத்தருள் செய்தபோதங் காதரவுடனன்றென்றோர் துணைப்போற்றித் தரையைமயிமயினை ததைவனைடைத்தொண்டெகி மாதவர்மறைகள் பாடமணிமுத்தினை மூன்வந்தான்.

(இ-ள்.) கம்மையானுகிய பாமசிவம் இவைகளை யெல்லாம் கட்டியிட்டிருளினபோது சுப்பிரமணியசுவாமியானவர், மிகுத்த விருப்பத்திடன் இக்கட்டளை மிகவும் நன்மையானசென்று பலனீது துதிசெய்து, தம்முடைய தாய்தந்தையாகிய பரமசிவத்தினிடத்தும் பார்வதிதேவியாரிடத்தும் விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்று, மூனிவர்கள் யாவரும் வேதங்கள் ஒதிக்கொண்டிருக்கும்படி முன்னே கோபுரவாயிலிற் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (சுசு)

வந்தவனார்க்கும்பூதமன்னுவெள்ளங்கடோக்கித் துத்துமிசன்னஞ்சின்ன முழங்கிடச் சுரப்பூமாரி சித்திமுனிவரெல்லாந்நிரண்பெல்லாண்டுகற விர்திரனயன்மால்பொற்றவிரதமேலெறினானால்.

(இ-ள்.) அக்விடத்திலாவாரிக்கும் பூதவெள்ளங்களைப்பார்த்து, பேரிடைகளும் திருச்சின்னங்களும் முழங்கவும், தேவர்கள் புஷ்பவருமாயியவும், மூனிவர்களெல்லாம் நிரண்டுகூடிப் பல்லாண்டுகடவுளின் துதிக்குறும் பிரமதேனும் மகாலிங்கனாவும் துதிசெய்யவும், மனோத்திரங்கொண்டபயருள்ள திருத்தேரின்மே லாரோகணித்தருளினார்.—எ-று. (சுசு) எனையானுடையானைப் பமேறியபோதுதானும்—எ-று. சென்னியித்கறங்க்குப்பிச்செகமெலாமதிரமகிசீர்த்

மன்னியபுவிபின்மேலுமங்குலின் கணுத்தென்னோக்கி முன்னுறவியங்கத்தூளியெழுத்துவான் முகடுபோர்ப்பா.

(இ-ள்.) என்னை ஆட்கொண்டருளும் சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர் திருத்தேரின்மே லாரோகணித் தருளினபோது, பூதவெள்ளங்களாகிய சேனைகள் தத்தம்முடிசுகளில் கைகளைக்குவித்து வைத்துக்கொண்டு, உலகங்களெல்லாம் நடுங்கும்படி ஆரவாரித்த, விடைபெற்றதானிய பூமியிலிடத்தும் ஆகாயத்தினிடத்தானாகத் தென் பூமியையகோக்கி கோரக முன்னுறாய்ச் செல்லவும், தாளியெழுத்து ஆகாச முகட்டையெல்லாம் மறைக்கவும்.—எ-று. (சுசு)

பெருநிபதானேமுன்னம்பெயர்தரச்செவ்வெவ்வெங்கோ ன்ருதனினையமெற்றென்றுயர்மருத்துவன்முன்னாண்டப் பொருவில்கேதாரந்தாசிபகழங்காளத்திமற்ற பருவியதலமும்பொற்றியினைப்பெய்திசீர்த்தான்.

(இ-ள்.) மிகுத்த பூசகளைத் துள்ளிச் செல்ல, எம்மிறைநுகிய சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர் ஒப்பற்ற திருத்தேரின்மே லாரோகணித்துக்கொண்டு, மேன்மையுள்ள வாய்தேவனாகிய சாரதியானவன் அந்தத்தேரினை முன்னே செலுத்தச் சென்றருளி, ஒப்பில்லாத திருக்கேதாரம் திருக்காசியாவரும் புகழும்படியான திருக்காளத்தி என்னுந் தலங்களையும் மற்றமுள்ள தலங்களை யுங்கள்கூட துதிசெய்து, பெருமைப்பொருங்கிய திருமயிலையென்னும் கோக்கிரத்தில் சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (சுசு)

என்னிசீர்த்தெரித்தலுந்முனெய்தியபூதவெள்ளம் கண்ணிவந்தின்டலேதநவின் துவாசவன்மாவேதநர் விண்ணவரிலக்கத்தொன்பான்விரருஞ்சுழ்ச்செவ்வேற் பண்ணவனிரதத்தேபைம்பொன்மாமறுகிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த கோகத்திரத்தின் அளவில்லாத வளப்பங்களைல்லாம் கோக்கி, முன்னெய்திய பூதப்பலடைகள் நெருங்கிவந்து தங்கியிருக்கவும், தேவனோடானும் மகாலிங்கனாவும் பிரமதேனும் வேதங்களாற் துதிசெய்துகொண்டு தம்முடன் வரவும் மற்ற தேவர்களும் லகஷத்தொன்பது வீரரும் குத்திவரவுஞ் சென்று, சுப்பிரமணியசுவாமியானவர் திருத்தேர்விட்டு இழிந்தருளி, மாற்றுகந்த பெண்ணிறைநீர் குருவிக்களிடத்து கட்டத்தருளினார்.—எ-று. (சுசு)

பொங்குந் தவற்றொக்கும்பொருவினாமறுகிநீங்கிச் செங்கனாகத்தூற்றிப்பொதெரிசெவ்வென்றெந்த

மங்குளையுத்திலுரு மம்பொன்மணிமதிம்கிரகோக்கி
கவனகபாதினைவனங்குங்கபாலியின் தீரஞ்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வற்ற செம்புன்னதாய் ஒங்கியிருக்கிற ஒப்பில்லாத திரு வீதி
யை நீங்கி, இது செம்பொன்மலையோ தெரிவிவென்று கருதும்படி ஆகாயத்தை
வளாவிய விளக்குகின்ற சொன்னமயமாகிய மதிலின் கிரகங்களை நோக்கி, கவனக
பாதி முதலாகிய புண்ணிய நதிக்கெல்லாம் வணங்கத்தக்க கபாலி தீர்த்தக்களா
யில் சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

(எடு)

கித்திகடருங்கபாலி தீர்த்தத்தைமகிழ்ந்துகோக்கித்
தத்துதென்னடிநாரீரடித்தயங்குநீறணிந்தாரீங்கி
மெத்துபெரொளியோற்கோயில்புருந்துவெய்வினைகடர்க்கு
மத்தனைக்கண்டுதாழ்த்தங்களவீழற்புத்தனான.

(இ-ள்.) தன்னிடம் கவனகபாலி தீர்த்தத்தில் நின்று கோக்கி, தத்துதென்ற தெ
விவாகிய அலைகையுடைய அத்த தீர்த்தத்தில் ஸ்காணஞ்செய்து, பிரகாசியா
கின்ற விபூதி தரித்துக்கொண்டு அவ்விடமலிட்டு நீங்கி, பிருத்த பிரகாசமுள்ள
சொன்னமயமாகிய திருக்கோயிலுக்குள் எழுந்தருளி, அடியார்களுடைய வினை
களையெல்லாம் தீர்த்தருளுகின்ற கபாலீசுவரைக்கண்டு பணிந்து அனவல்லாத
ஆனந்தமுடையவராயினார்.—எ-று.

(எசு)

அற்புதமெய்திகாதாருச்சுனைக்குபயோகங்கள்
பொற்புறவருவித்தங்கின்புரிந்துமுற்கிரிபையெல்லாக்
தற்பரன்முடியிநிறையசீர்பயங்குபால்தயிர்வீதன்முன்று
தற்பலவலன்கண்மற்றுத்தருக்கியமுமாட்டி.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அந்தமெய்தி, கபாலீசுவரருடைய ஆராதனைக்குபயோ
கமாகிய திரவியங்கெல்லாம் வரவழைத்துக்கொண்டு, முன் செய்யவேண்டி
யவைகளையெல்லாஞ்செய்து, பின்பு கபாலீசுவரருடைய திருமுடியில் உம்மை
யுஞ் சிறப்பும் உன்னதாய் விளக்குகின்ற பசுவின்பால் பசுவின் தயிர் தேன் ஆகி
ய முன்றுடன் கல்லபலவாகிய பழவர்க்கங்கள் அருக்கியென்னு மிவைகளா
ல் திருமஞ்சனஞ்செய்து.—எ-று.

மேனியினீரைமற்றிவிளங்குசுத்தயுவவசாத்தி
தேவிருங்குகிரிகெய்கட்டிசேர்த்தபெரியநான்

பாணியமுடனேகெய்கப்பரித்துதுபாதிநீர்தே
யானகற்கிரியையாலுமன் புடனியற்றிசீர்தார்.

(இ-ள்.) திருமேனியிலுள்ள கரத்தைத் திருத்தந்தையினால் மாற்றி, வின
ங்குகின்ற பீதாம்பரமும் சத்தனமும் சாத்தி, தேன் பழம் கெய்வெல்ல மிவை
களைச்சேர்த்த பாயசாண்டத்தை அருக்கியத்துடன் கிவேதித்து, அன்புடன் தூப
நிபாராதனைகளைபுஞ்செய்து, மற்றுமுள்ள கிரியைகளை எல்லாம் அன்புடன்செய்
து கிந்தருளினார்.—எ-று.

(எஅ)

வேது.

கத்தமாமலர்க்கத்தவென்பொழிர்
தத்தமாமறையறைத்துருழ்த்து
மெத்தைவெள்ளிடையேறிமாதுடன்
வந்துநின்றனவென்தன்முன்னோ.

(இ-ள்.) அதன்பின்; சுப்பிரமணியசுவாமியானவர், வாசனைதங்கிய புட்ப
ங்களாலருச்சித்து வேதவாக்கியங்களைச் செய்து பிரதக்ஷணமுஞ் செய்தவ
ளவில், நமது ஐயராகிய கபாலீசுவரர் கற்பகவல்லியென்னும் மாதுடன் வெ
ண்ணிரிவபத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்டு, தம்முடைய திருமைத்தராகிய சுப்
பிரமணியசுவாமி எதிரில்வந்து எழுந்தருளினார்.—எ-று.

(எக)

கண்டுபின்முகன்கைகள்சென்னிரோற்
கொண்டொழிந்துவாருமனைப்பிரான்
மண்டுகாதலின்மகிழ்க்கெடுத்தொரு
சண்டவேலவன்றனக்குகல்கவே.

(இ-ள்.) கபாலீசுவரின்வாறு எழுந்தருளும், ஆறுதிருமுதல்களுள்ள சுப்பிர
மணியசுவாமியானவர் கண்டு, தன்னுடைய கரங்களைத் திருமுடியில் அஞ்சலி
யஸ்தமரகக்குவித்து ஸவத்துக்கொண்டு நமஸ்கரிக்க, கபாலீசுவரர் தம்முடைய
திருமைத்தரை மீதுத்த மகிழ்ச்சியும் விருப்பமும்கொண்டு எடுத்து, ஒப்பற்றதா
கிய பராக்கிரமமுள்ள வேலாபுதத்தை அங்குக்குப்பிரசாதித்தருளும்பொருட்டு.

ஆயன்முன்வழமுன்னயிலொன்றெண்டவிர்
செய்யவெங்கதீர்திரண்டொன்றாய்போல்
வெய்ப்புனவாயிடவானவ
ருய்வவன்வனுதயமாயதே.

(இ-ள்.) கபாலீசுவரர் தம்முடைய திரு உள்ளத்தில் சித்திப்பதற்குமுன்,
சத்தி யென்கிற ஒரு பட்டயானது வெப்பம் பொருத்திய கிரணங்களுடைய

அனைஞ்சூரியர்கள் ஒன்றாய்க்கடி உதயமானதுபோல கொடியவர்களாகிய
அவுணர்கள் இறக்கவும் தேவர்களெல்லாம் பிழைக்கவும் அவ்விடத்தில் வந்து
உதயமாயிற்று. —எ-று. (அச)

அத்தவேலையிலுமுதகன் நனக்
கெத்தைதல்கீயிதுகொண்டேகியே
முத்துருக்கினுமுழுதுஞ்சாடியே
யிந்திராதிபர்க்கிடர்தொலைத்துபின்.

(இ-ன்.) அத்த சதீகிப்படையானது உதயமானபோது, அதனை ஆற
முள்ள சுப்பிரமணியசுவாமிக்கு மமையனாகிய கபாலிசுவரர் பிரசாதித்த
இமனை நீ பெற்றுக்கொண்டு சென்று, முதன்மையாய் இருக்கிற குரபத்ம சூ
ன் சுற்றத்தார் முதலானவர்களையும் கொண்டு, தேவேந்திரன் முதலாகிய தே
வர்களுக்கெல்லாஞ் சம்பலித்திருக்கிற துன்புத்தியொழித்துப் பின்பு-எ-று.

துன்றுதானைகள்முழுவேகியே
கன்றுபிர்க்கெலாகாளுண்டிக
கொன்றுபோர்வருங்குளிரோய்மர்த்
தென்றுமித்தலத்திருத்தியென்றான்.

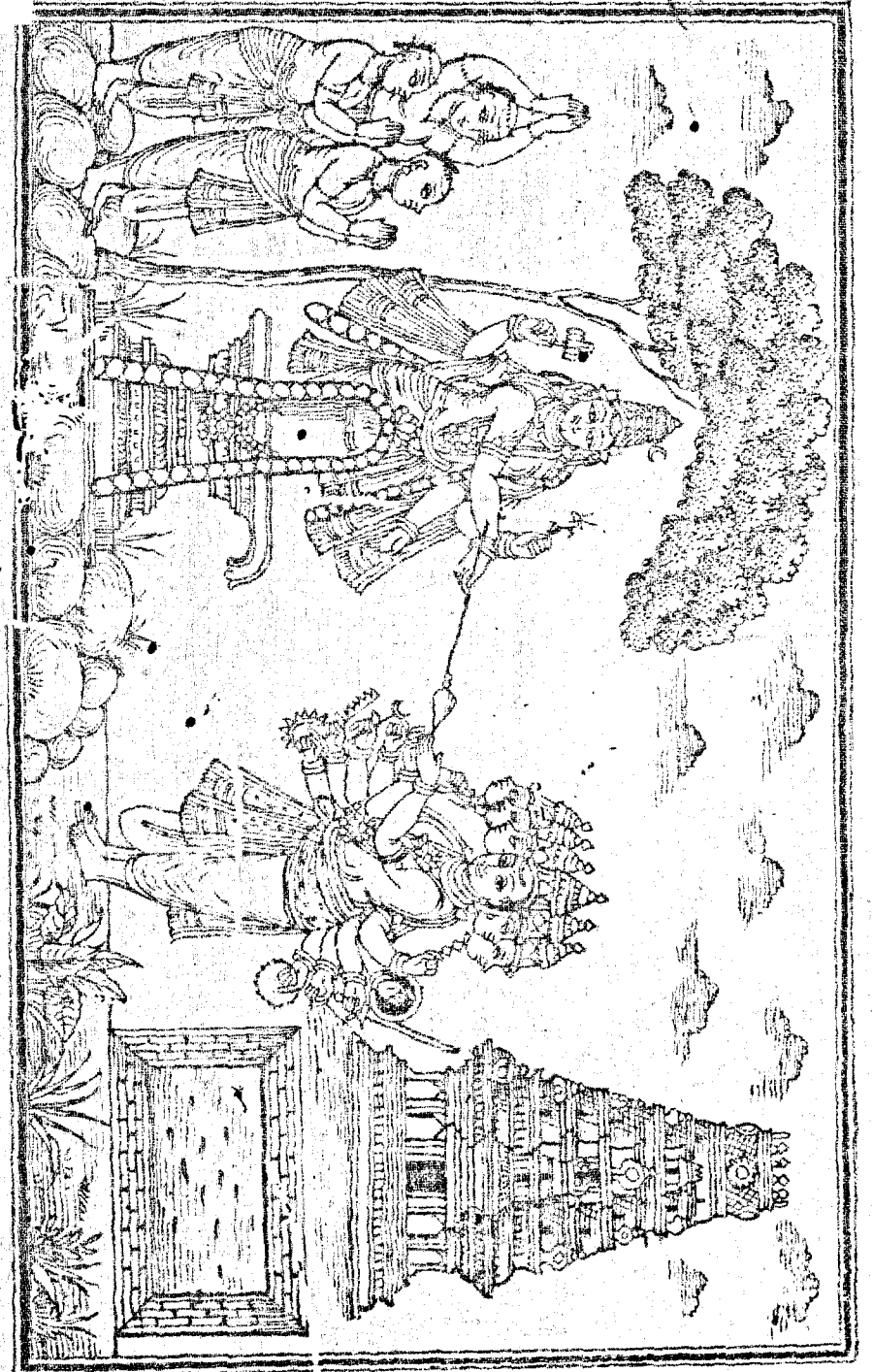
(இ-ன்.) இப்போதுள்ளுடன் பொருந்திய பூதப்படைகளெல்லாம் உள்
னைக் குழ்த்துவரும்படி சென்று, ஆதயகோடிகளுக்கெல்லாம் நன்மையானது
காந்தோறும் விருத்தியாகும்படி அவுணர்களைக்கொண்டு, அப்போர்முகத்தில்
நேரிட்ட பூதப்படைகளின்மேல் எல்லாக் தீர்த்து, மறுபடி இக்கேவத்து
எங்காளு மித்தலத்திலே பாசமாயிருக்கக் கடவையென்று திருவாய் மலர்
நருளினர். —எ-று. (அச)

இத்தலத்தினியிலுசுத்தவேற்
பெற்றையாதலாற்பெயருளக்குகாம்
வெற்றிபெற்றசிக்காவேலெனென்
றுற்றகாமமுமுயர்ச்சிதநனம்.

(இ-ன்.) நீ இத்தலத்தில் சத்திலேயே பெற்றுக்கொண்டனையாதலால்,
வெற்றிபெற்ற சிக்காவேலெனென் பொருந்திய பெயரும் மகிமையும் நாம்
உனக்குப் பிரசாதித்தருளினோம். —எ-று. (அச)

பின்னுமித்தலப்பேறும்புக
மென்னுஞ்சீர்த்தியாதிக்கமெவலான்

திருமயிலைப்புரணம் சத்திலேயே பெற்றது.

மன்னுசுந்தரமாமுனக்குமே

யென்னகல்கினமென்றியம்பினன்.

(இ-ள்.) இதுவுமன்றி இத்தத் தலமானது மிகுத்த புதுமையே தீர்த்தியை அதிகமாகப் பெற்றமையால், மிகுத்த சுவந்தரியம் உனக்குண்டாகும்படி பிரசாதித்தருளினோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். —எ-று. (அரு)

என்றுபின்னுமொன்றியம்புமெம்பிறை

பொன்னுமன்பிணுவுன்முன்வந்ததோர்

கன்றுதன்னிருகழல்கன்போற்றெனைச்

சென்றுமுடிச்சித்தூத்தினே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருவாய் மலர்ந்தருளிக் கபாலீசுவரானவர் பின்னுமொருவார்த்தை கற்பித்தருளினாரார். அது நன்னவெனில், உனக்கு முன் அவதாரஞ்செய்திருக்கின்ற யானைக்கன்றுபோன்ற விகாயகனுடைய இரண்டு திருவழிகளையுத்துதெய்ய என்று கற்பித்தருளிக் கங்கரவேலர் சென்று சிறந்த கூத்தாரும் விகாயகனாரும். —எ-று. (அக)

மல்கொதலின்மலருகாரமுங்

கண்ணித்தேனெய்நாக்கனியப்பமுங்

கொண்டபூசனைகுழிற்றவந்தவ

ணன்முற்போற்றுக்கூத்தாடுகற்பகம்.

(இ-ள்.) மிகுத்த அன்புடன் திருப்பள்ளித்தாமமென்னும் பத்ர புட்பங்கனம் திருமஞ்சனமும் வெல்லமும் தேனும் நெய்யும் முப்பழமும் அபூபமென்று சொல்லப்படுகிற பலகாரவகைகளும் மற்றமுள்ள திரவியவகைகளுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு ஆராதனைசெய்ய, தேவர்களுள்லாம் போற்றிசெய்யும் திருக்கூத்தாடுகின்ற கற்பகம்போன்ற விகாயகர் அங்கு பிரசன்னமாகி—எ-று (அக)

மாற்றலர்த்தெறவரமளித்திடச்

சீற்றவேளவன்மகிழ்த்துசென்றிவை.

சாற்றியன்னையத்தந்தைதன்னொடும்

போற்றியிண்டுமுற்புறத்துற்றன்னோ.

(இ-ள்.) படைதூர்கள்கிய அவுணர்க்குக்கொன்று வெற்றியடையும்படி வேண்டிய வரங்களைப்பிரசாதித்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு, அவுணர்களிடத்து மிகுத்த கோபங்கொள்ளத்தக்க வேலாயுதமேந்திய கங்கரவேலரானவர் மகிழ்த்து சென்று, தாய் தந்தையராகிய கபாலீசுவரனாயும் கற்பகவல்லித் தாயா

னாயும் பணிந்து இவைகளைச் சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு, அத்தலத்திற் குப் புறத்திலேழுந்தருளினார்.—எ-று. (அஅ)

ஆயகாலேயில்லனிகமரர்த்திட
காயகன் மனவேகநலுணரீயே
மேயதாருகன் மேற்சென்றன்னவன்
மாயமாநகர்வளைந்தங்கொல்லேயில்.

(இ-ள்.) அப்போது பூதசேனைகளெல்லாம் தீரவாரிக்கும்படி, சிங்கார வேலரானவர் மனே, வேகமென்னும் பெயருள்ள திருத்தேவீன்மேலாரோகணித றுக்கொண்டு, தாருகாருன்மேல் யுத்தத்திற்குச்சென்று, மாயமாபுரிஎன்ற அங் னுடைய பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு அகிகவிராவில்.—எ-று. (அக)

வீரவாகுநவமிக்கவீரனாச்
சாரதப்படைதனையும்வென்றுசெல்
தாருகன் தனைச்சயிலமோடுமுன்.
கூரவேலினுற்கொன்றுகின்றனன்.

(இ-ள்.) வீரவாகு தேவனாயும் மற்றுள்ள வீரனாயும் பூதப்படைகளை யும், போர்செய்து வென்று சென்ற தாருகாருனையும் கிரவுஞ்சிகிரியையும் கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தினால் கொன்று நின்றருளினார்.—எ-று. (கஊ)

அத்தவெல்லையினண்டர்பூமழை
சித்தவெம்பிரான்சென்றுதென்றிசைச்
செத்தன்மாநகர்செறித்தந்தோர்மணி
மந்திரத்தினுனமகிழ்துற்றானரோ.

(இ-ள்.) தாருகாருனை அவ்வாறு வென்றபோது தேவர்களுெல்லாருங் கற்பகப்பூமாரிபொழியச் சிங்காரவேலரானவர் அவ்விடம்விட்டுநீங்கித் தென் றிசைபுறநோக்கி எழுந்தருளி, பெருமை பொருத்திய திருச்செந்தூரென்னுந் தலத்திற் சேர்ந்தருளி, அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்ற இரத்தினமய மாகிய திருக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளினார்.—எ-று. (கக)

வேறு.

மாயனானனானும்பகர்மன்னுவாசவனடப்பையுரிக்கத்
துயவானவர் பூமழைசிந்தச்சூழ்த்துகின்னசரிந்நிசைபாட
மேயவீரர்க்குராமனாவிசவீரவாகுடைவாள் கொடுநீர்க்கச்
சியமாமணிமென்றவிசின் தன்சிவனளித்தசிறுவனிருந்தான்.

(இ-ள்.) மாயனென்னும் பெயருள்ள மகாவீரனாவும் பிரமதேவனும் சொல்லுகின்ற தேவேந்திரனும் அடப்பைகள் தாங்குவரவும்; பரிசுத்தர்களாகிய மற்றதேவர்கள் யாவரும் கற்பகப்பூமாரிபொழியவும், கின்னர்கள் கூட்டமா ய்க்கடி இனிய விசைகள் பாடவும், பொருத்திய வீரர்கள் சாமரை வீசவும், வீ ரவாகுதேவர் உடைவாளெடுத்திக்கொண்டு எதிரில் நிற்கவும், மாணிக்கங்கள் ப டிக்கப்பட்டு மெத்தென்றிருக்கும் சிங்காசனத்தில், பரமசிவத்தினு லருளப்பட்ட சுப்பிரமணியக்கடவுள் வீற்றிருந்தருளினார்.—எ-று. (கஉ)

இந்தவாறு பண்ணவர்கடிகரண்டேயிருமருக்குறவிறைஞ்சினர் சிற்பக் கந்தவேளவணி ருத்தமிகிலர் போற்கடவுளர்க்கிறைவன் தனை நோக்கி மெத்தைக்கடவுள் சிற்பம் மூயிலங்குருசுபன்மன் புவியிசையே வந்தவாறுமவன் செவன் முழுதும்வரம்புதொன்றவிவண்புகலென்றான்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் இந்தவாறு பணிந்து கூட்டமாய் இரண்டுபக்கத்திலும் நிற்க, சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து தாம் ஒன்று மறியாதவர்போல் தேவேந்திரனைநோக்கி, என் னுயனுடைய நல்ல வரம் பெற் றுக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்யும் குரபத்மாவானவன், இந்த உலகத்தினிடத்துப் பிறத்த முறைமையினையும் மற்றுள்ள அவன் சரிதங்களையும் அளவதோன்றம் படி இப்போது சொல்லென்று கட்டளையிட்டருளினார்.—எ-று. (கங)

அங்ககவேலவளித்தருள்செய்யத் தொழுதுவாசுவர்பொன்றனை நோக்கி, யிங்குநீருறைசெய்ம்மினென்றியம்பவியைசுத்துவேள்சாரணி றைஞ்சிமுனின்தே, சங்கனாகநின் பணியதனுலில்வனீயறியாததி லென்றே, கொங்குலாங்குதன்மாயையமோகங்கொண்டொசிபன் கூடி யவாறும்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள வேலாயுதத்தைபுடைய சிங்காரவேலவொன்னும் சுப்பிரமணியசுவாமியானவ ரிவ்வாறு கட்டளையிட்டருள, தேவேந்திரன் பணி ந்து அங்கிருக்கும் பிரகலபகையனோக்கி, குரபத்மாவினுடைய சரித்திரங் களைத் தேவரீர் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல அவர் சம்மதித்து, சுப்பிரமணி யக் கடவுளை வணங்கி எதிரிலின்று, எங்களுடைய இறைவனே இது தேவரீ ர் அறியாததொன்றுமில்லை, ஆகிலும் சுவாமினுடைய கட்டளையினால் சொல் லென்றேன் என்று கூறிச் சாசிபரிஷியான மோகங்கொண்டி வாசனைபொ ருத்திய அளகத்தைபுடைய மாயை என்டவனைச்சேர்த்த முறைமையினையும். குரன்மற்றவர்தொன்றிப்பவாறுத்துலங்குகாசிபரன்னவாங்கண் டோ சல்லுணர்நீரடியவாறுஞ்சினத்தமாயைபச்சொன்மறுத்தன்பக

லேர் குலாவுசெல்வன் சிறப்பெய்த விசைத்துவிச்சென்றிப்பற்றுதிரு
விரயாகமியற்றியவராமவிமலன் வரகல்கியவராமம். [ஸ்ரீ]

(இ-ள்.) ரூபத்மா முதலான அசுரர் பிறந்த முறைமையினையும், விளங்
குன்ற காசிபரிஷயானவர் ஆவர்கள் தெவியும்படி நல்ல நீதிகளைச்சொன்ன
முறைமையினையும், கோபமுன்ன மாயை ஆவர் சொல்லிய அநீதிகளை மறு
த்து அன்வினலே அழகுபொருத்திய தன்னுடைய புத்திரனாகிய ரூபத்மாவா
னவன் மிகுந்த சிறப்பினை யடையுமபடி, தீங்கள் சென்று வீரயாகஞ்செய்யுங்க
னென்று கட்டியிட்ட ஆவர்கள் அவ்வண்ணஞ் செய்த முறைமையினையும்,
அந்த விடத்தில் பரமசிவங் கருபகடர்ந்து எழுந்தருளி நல்வவரங்களைப் பிர
சாதித்த முறைமையினையும்—எ-று. (கக)

பின்னருற்றவர்தின்கவியின்பாற்பேசுவரங்கவன் பிங்கிவனென்றே
யின்னல்கொண்டமாதிரமெங்குமியங்கிவென்றிகொண்டவருஞ்சுழப்
பன்னுதென்றிசைமூன் கடலின்பாற்பட்டிர் துவிர்மயேந்திரமென்று
மன்னுமாக்கர்செய்தபன்முதலோர்வணங்கமாமுடி சூடியவராமம்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அவர்கள் தங்கள் குருவாகிய சக்கிரனிடத்தில் செ
ன்று தங்கள் பெற்றுக்கொண்ட வரங்களை எல்லாஞ்சொல்ல, அந்த சக்கிரன்
அவர்கள் உறியகொழிதான் செய்கைகளை எல்லாம் உணர்த்துகொண்டு துன்ப
த்தையடைந்திருக்க, ரூபத்மனானவன் அஷ்டதிக்குகனெங்குஞ்சென்று போ
ர்செய்து வென்று, தன்னுடைய தம்பியார்முதலாகிய அசுரர்கள் குழ்துறையும்
படி சென்று, தெற்குச் சமுத்திரத்தில் வீரமயேந்திரமென்று சொல்லப்படுகிற
ஒரு பெரிய ககரம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, பிரமதேவன் முதலானவர்களுக்
கும்படி மருடாபிஷேகஞ் செய்துகொண்ட முறைமையினையும்—எ-று (கக)

நித்தமுஞ்சுரர்வாசவனயன்மனெருங்கியவன் செய்திர்க்கியவராமம்
துற்றபூக்குழலசமுதிகசம்பின் துணித்தவராமதனானபனையவன்
பற்றிவானவனாயுஞ்சயந்தனையும்பருவரல்கொளச்சிறைசெய்தவராம
முற்றுமுன்னுரைசெய்தவனங்கருகுவேன்மகிழ்தொன்றுவகுப்பான்.

(இ-ள்.) காந்தோதம் தேவர்களும் பிரம விஷ்ணுக்களும் மகேந்திரபுரி
யிற் சென்று ரூபத்மன்சொல்லுகிற வேலைகளைச்செய்து துன்பமடைந்துகொ
ண்டிருக்கிற முறைமையினையும், மலர்மாலையணிந்த அனகபாரத்தையுடைய
அசுமுகி எங்கிற ரூபத்மாவின்னுடைய தங்கையில் கையைக் காளாமுகரென்
பவர் வெட்டித்தணித்த முறைமையினையும், அதனுலே குரியன் பகைவனாகிய
பாணகோபன் தேவர்களையும் தேவேந்திரன் மகனாகிய சைந்தனையும் பிடித்துக்

கொண்டுபோய்ச் சிறைச்சாலையில் வைத்த முறைமையினையும், இவைகளையெல்
லாம் பிரகஸ்பதிகொல்லி வணங்கினவனவியல், சுப்பிரமணிய சுவாமியானவர்
மகிழ்ச்சியடைந் து ஒரு வார்த்தை கட்டியிடுகின்றார்.—எ-று. (கக)

காவிர்தேவர்தஞ்சிறைவிடுத்திவாறஞ்சிற்குடையகும்பருள்புரிது
நம்முடனும், போர்வியத்திடுலொல்லிசென்றதொம்புத்தியிதெனச்
சொற்றவனிருக்கை, வாலியோர்த்திவண்ணு கெனவிசைத்தேவிரவா
ருவைவிடுத்திவவன்றான், பாவிவெலகடந்துமுன் சிலரைப்படுத்தி
வீரமயேந்திரத்துற்றான்.

(இ-ள்.) காவிர்தேவர்தனில் வசக்கும் தேவர்களைச் சிறையில் நீக்கிவிட்டி
வந்து நம்முடைய திருவடிவிலிவணங்கினால், அந்தக்கடையனாகிய ரூபத்மா
வுக்கு கருபபாலித் தருளுவோம், அவ்வாறன்றி நம்முடன்போர்செய்ய வி
ரும்பினால் இப்போது உடனே சென்று அவனைக் கொல்லுகின்றோம் இது புத்
தி என்ன சொல்லி, அவனுடைய இருக்கையை அறித்துகொண்டு இங்கே வா
வென்று கட்டியிட்டி வீரவாகுவையனுப்ப, அந்த வீரவாகுதேவர் பரவிலிரு
க்குஞ் சமுத்திரத்தைக்கடந்துசென்று, மத்தியிலிருக்குஞ் சில அவனரை எல்
லாங்கொண்டு பின்பு வீரமுன்ன மயேந்திரப்பட்டணத்தை யடைந்தார்—எ-று.

வல்லேகுத்துணம்விற்றிருந்தமார்வல்லிநீக்கிவெம்முருகனுள்ளு,
மெல்லையிலவரம்பெறுதியென்றிசைப்ப விசைகிலான்சினந்திடவுட
னெழுந்தே, மல்லன்மாக்காழித்தவன்விடுப்பமைந்தர்வீரவந்தெதி
ர்த்தவருயிருண், டெரல்லையின்டவனிமெப்பைகொண்டிருத்ததுரை
த்திழைஞ்சினனமரர்கோன்களிக்க.

(இ-ள்.) வீரவாகுதேவர் அகிக் வினாவிற்கென்று, அந்த ரூபத்மாவின்
திரில் சிங்காசனத்திலிருந்துகொண்டு அவனைநோக்கி, தேவர்களுடைய விலங்
குகளைக் கழித்து சிறை விதிப்பையாடிச், எங்கள் முருகத்தடவுள் கிருபையி
னால் இன்னமும் அளவில்லாத செல்வங்களைப் பெறுவாயென்று சொல்ல, அது
ன் சம்மதியாமல் கோபித்தவனவியல், இவ்வொழுந்து வளப்பறும் பெருமையுமு
ள்ள அந்த வீரமயேந்திர பட்டணத்தையழித்து, அடைக்குறித்து அனுப்பிய
அவன் மைந்தர்களையும் சில வீரர்களையுக்கொண்டு வினாவாக்சென்று, சுப்பிர
மணிய சுவாமியின் சந்திரானத்திற் சென்று தாணித்து தேவேந்திரன் சந்தோஷி
க்கச் ரூபத்மா மறைக்கொண்டிருப்பதை பின்னப்பஞ்செய்தார்—எ-று.

வீரவாகுதேவர் ரூபத்மா சபையிற்றென்றபோது சுப்பிரமணிய சுவாமி
யினுடைய கிருபையினால் அப்போது ஒரு சிம்மாசனம்வர அதன்மீதுருந்து அ
வனுடன் போகினார். (கக)

ஆயுதாலையிலுறு முகப்பெருமானுளவில்லிற்றமுடனையவனாகி,
மேய்வையமேற் கொண்டனிகங்கள் வெடித்ததன்மென்றாந்துட
ன்படரத், தியூர்க்கர்க்குத்தரத்தணித்தாய்ச்சிக்குவந்துகன்படகடக்
தடைத்தே, தாய்பாசறையங்கமைத்தனிகஞ்சுதவரம்முணித்தவியின்
விற்றிருத்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது ஆறமுகக்கடவுளானவர் அனலில்லாத ரோபத்துட
ன் அவ்விடம்விட்டுக்கி, பொருத்திய இரத்தகிளியிது ஆரோகணித்துக்கொ
ன்றி, அண்டமும் வெடித்துப்பேர்பெருந்து சொல்லும்படி பூதப்படைவீரர்
கள் ஆரவாரித்துக்கொண்டு தம்முடன் குழ்த்து வந்துகொண்டு, கொடியவ
னாகிய ரூபத்தாலினுடைய பட்டணத்திற்கு விடக்கில் சரியமாய், சமுத்திர
மும் தூன்படும்படி கடந்து சென்றருளி, அவ்விடத்தில் பரிசுத்தமுள்ளபெரு
பாசறை விடமைத்தக்கொண்டு, பூதப்படை எல்லாரு குழ்த்துக்கும்படி
ஒரு இரத்தன சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தருளினார்.—எ-று. (க00)

முன்னராதவன்பகைவனாகக்கொடுத்திழுகத்தகைச்சிலையகரவெ
ள்ளத்தை, மின்னுமடகவிரனாவியோர்விரவாருவைக்கொடுப்பொ
ருத்தித்தே, துன்னுபூரவெள்ளங்களைவிசுற்போர்தொடங்குவிரனா
த்துரத்துவத்தெதிர்த்தே, மன்னுசியமுகனாபிமுடியுய்யவக்குவச்சி
ரமுள்ளித்தழித்தே.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணிய சுவாமியானவ ரிவ்வாறு சிங்காசனத்தில் வீற்றிரு
ந்தபோது, ரூபத்தாலின் உத்தராலினுள் போர்செய்யவந்த அவனுடைய பூத்கி
ளர்களைய பாணுகோபினையும் அக்கினி முகனையும் சில வகைக்கூட்டத்தையும்
ஆடக வீரரென்னும் அசுரனையும், விற்போர்செய்யவல்ல வீரவாகு தேவரால்
பெருது கொல்லுவித்துப்பின்பு, கூட்டமாயிருக்கிற பூதப்படைவீரனையும்
பெரும்போர்செய்யும் லட்சத்தொன்பது வீரனையும் போர்முகத்தில் தூரத்திலி
ட்டு, தம்மெதிரில் போர்செய்யவந்த சிங்கமுகாகாணுடைய ஆயிரத்தலைகளையும்
தம்முடைய திருக்கரத்திற்குக்கும் வச்சிராயுதத்தையெலி அறுத்தருளி.—எ-று. (க01)

எண்டவிர்த்தகற்பையுடன்வந்தெதிர்த்துபோர்புரியிடும்பை
கொள்விரற்கு, மின்னமொலு முமாயைகன்பலவுவின்னாக்கிங்கிடவி
ளவகுவேல்லித்தே, மண்ணுண்ணவரலாமழைபெழுமயமார் புண்ண
புருதுணிபடுத்தழித்துக், எண்வெந்துதொழக்கூர்வின்றலிடுத்துக்க
டியமரக்கர்கடல்கொளவழித்தே.

(இ-ள்.) அனவுகடந்த பலமுள்ள அசுரகோளேகளுடன் வந்து எதிர்த்துப்
போர்செய்திற மமதையுள்ள ரூபத்தாலுக்குப் பரமசிவனுர் கொடுத்தருளப்
பொருத்தியிருக்கிற வரங்கடும், பலவாகிய மாணயகடும், சிக்கிர மொழிந்து
போம்படி சத்திரொருமாய்வினக்குன்ற வேலாயுதத்தையெலி, அங்குவந்தி
ருக்கிற தேவர்கள் கற்பகப்பூமாரி பொழிப, அவனுடைய மார்பைக்கிழித்து இ
ரண்டு துண்டாக விழும்படி அழித்தருளி, சயந்தம்முதலான தேவர்கள்கண்டு
சந்தோஷித்து வந்து தம்மை வணங்கும்படி அவர்கள் இறையை விடுவித்து,
அந்தமயேந்திர பட்டணமானது சமுத்திரத்தில் மூழ்கும்படி அழித்தது.—எ-று. (க02)

ரூபன்மேனியிருதுணியுமாமயினுத்தலங்குவாசனமுமாய்வரவவ
ற்றை, விவ்விதமுதலவசமுமாக்கியின்தொனையுடன்விருப்பரங்கிரி
மேற், சீருலாவுபண்ணவர்கள் குழந்திறைஞ்சத்தெய்வமான பெண்பி
ன்றனைமகவா, ரூமோதெவவனாத்துபின் அறுக்ககண்ணிபங்கவன்ற
னக்கரசளித்தான்.

(இ-ள்.) ரூபத்தாலின் சரித்தினிருபினவும் பெரிய மயிலும் விளங்கு
ன்ற தேவனுமாய் வரக்கண்டு, அவைகளை வீரமுன்ன வாகனமும் கொடியுமா
க்கிச் சேனையுடன் அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்று, சிப்பொருத்திய தி
ருப்பரங்குநிறத்தில் பெருமைபொருத்திய தேவர்களெல்லாம் வணங்கும்படி,
தெய்வமான என்ஐற மாதிரைத் தேவத்திரானுவன் நீருடன் தத்தஞ்செய்ய
த் திருமணஞ் செய்துகொண்டு, அங்கிருந்து சொற்களோகத்திற்போய் அந்தத்
தேவத்திரனுக்கு இராச்சியபட்டாபிஷேகஞ் செய்தருளினார்.—எ-று. (க03)

தத்தனன்னன்முன்பண்ணவொவருண்ணவாங்கவர்பதங்கடும்
வழங்கி, மெத்துபேரொளிக்கயிலைபுக்கிறையை விமலையோடவணப
ணிந்துமீண்டியங்கிக், கொத்துலாங்குழல்வள்ளிழைத்தனிகைக்குன்
றின்மேல்வனாந்திமையவர்போற்றக், தத்துதெண்டிணாப்பாலியங்க
கையுத்தரத்திலங்குமாமயிலையிற்புருத்தே.

(இ-ள்.) சங்கமேந்திய விஷ்ணு அன்னவாகனமுள்ள பிரமதேவன் முத
லாகிய தேவர்கள் யாவரும் வந்து சேவிக்க, அவர்களுடைய பதவிகளையும் அ
வர்களுக்குப் பிரசாதித்தருளி, மேன்மை தன்மையுள்ள மிகுந்த பிரகாசத்
தையுடைய கைலாசகிரிச் செழுந்தருளி, பரமசிவத்தையும் பார்வதிதேவியா
ளையும் பணிந்து அங்கு வீற்றிருந்து, பின்பு அவ்விடம்விட்டுச்சென்று பூங்கொ
த்துபொருத்திய அளகபாசத்தையுடைய வளரியம்மையைத் திருமணங்கொ
ண்டருளி, அங்குமிட்டு நீங்கித் தேவர்கட்குத் துதிக்க, தத்துவின்ற வெண்மை

பாடிய அலைகளையுடைய பாவிக்கு வடக்கிலிருக்கும் திருமயிலை யென்னும் தலத்தில் ரோத்தருளினார்.—எ-று. (க0ச)

கொங்குலாங்குமுற்றேவருஞ்சரியுங்குறவர்மாமகனாய்புகுக்கொழியுங், தங்குண்பினிருபாலுமெம்மருங்குந்தானேகுழவிறல்விரர்க ள்போற்றப், பொங்குபேரொளியம்பொன்மந்திரத்துட்பொருவிலா க்கதர்மணித்தவிசுறைத்தே, யெங்கனாயகனென்னுமவாழ்த்திருத்தா னிரத்தடைந்தவார்க்கிடர்தொலைத்தளித்தே.

(இ-ள்) வாசனைபொருத்திய அனகபாரத்தையுடைய தெய்வயானையம் மையும் குறவர் பெண்ணாகிய வள்ளியம்மையும் தன்னிரண்டு புறத்திலும் பொ ருத்திய அன்புடன்வீற்றிருக்கவும், மற்றவந்தப்பக்கத்திலும் பூதப்படைவீரரும் இலகூத்தொன்பது வீரரும் குழ்த்திருக்கவும், சொன்னமயமாய் வினங்குகின்ற திருக்கோயிலுக்குள்ஒப்பில்லாத பிரகாசத்தையுடைய சிங்கசனத்தில் எழுத் தருளி, தம்மிடத்திற்கு வந்த பணித்திரத்த அடியார்களுடைய இடுக்கண்களை யெல்லாம் நீக்கிச் சதாகாலமும் வாழ்த்திருத்தார்.—எ-று. (க0இ)

என்றுரும்பமாமுனிவரன் முனிவர்க்கிசைத்தகாலையிலிருகணீர் சொரியுந் துதாழ்த்தெழுந்தருண்டம்புரிந்துகெக்குருகியின் பவெள்ளத்து, னென்றமாதவவேக்கர்களவேத்தேயுய்யுங்களுக்கு னைத்தவாறெல்லா, நன்றுவேதனுமருச்சுண்புரித்தலமெல்லாம்விரித் திசையெனவிசைத்தார்.

(இ-ள்) இவ்வாறு அகஸ்திய மகாசிஷியானவர்தம்மிடத்திற்கு வந்து வி னாவிய முனிவர்களுக்குச்சொல்லியபோது, அவர்கள் இரண்டெண்களிலும் ஆ னந்தபாஷ்பஞ்சொரியும்படி பணித்து எழுத்தி, ஆனந்தக்கூத்தாடி மனம் கெக் குவீட்டுகிறப் பேரினவ வென்னத்துள் முழுதி, நாய்கள் பிழைக்க முனிசிரோஷ் டராகிய அகஸ்திய முனிவரோ, தேவரீர் கொல்லியருளியத நன்மையாயிருக்கி ன்றது, பிரமதேவனும் கபாலிசரனார் ஆரதித்த கல்லசரித்திரங்களை யெல்லாம் விரித்து ஈங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று வினாவினார்கள்.—எ-று. (க0க)

குமாவேள் அருச்சுனைச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆச சருக்கம் கருக்கு திருவிருத்தம்-சருக.

வ.
சுவாமம்.

பிரமன், பூசித்தசருக்கம்.

பங்கயனருச்சித்தேததும்பண்புகள்விரித்துக்கூடுறன் ளுங்கவந்தொழுதபோதங்கருளினுலவனாரோக்கிக் கொங்குலாவருஞ்சுந்தாரும்கொதிலாமலையத்தண்ணல் துங்கமா முனிகாள்மென்மில் சொல்லுதுமென்றே சொல்வான்.

(இ-ள்) பிரமதேவன் பூசித்தித் துதிசெய்த தன்மைகளை விவரித் துச்சொல்லவேண்டுமென்று அம்முனிவர்கள் சொல்லித்தொழுதபோது, அவர்களைக் கிருபையுடன் பார்த்தருளி வாசனைபொருத்திய சந்தன விரு கூதம் கிறைந்துள்ள பொதியமலையில் வீற்றிராநின்ற அகஸ்தியமுனிவர் அவர்களை நோக்கிப் பரிசுத்தமுள்ள முனிவர்களே கேளுங்கள் நாம்சொல் லுகிறோமென்றார்.—எ-று. (க)

முதிர் தவக்குழங்காண்மோகவளக்கரின்முழுகித்தம்முட் பதிபினைத்தெருளாவள்ளப்பகவெலம்பாகமேவிக் கதிபெறவருண்மெய்கொண்டகயிலையங்கிரியின்மேவு மதிமுடிப்பகவன்முன்னமயனைத்தன்வலப்பாற்றத்தான்.

(இ-ள்) மிகுத்தவமுள்ளமுனிவர் கூட்டங்களே அஞ்ஞானமான சமுத்திரத்தில் முழுகித் தம்க்குள் அறிவுக்கறியாயிருக்கிற இறைவனைத் தெரியாத உயிர்வர்க்கங்களைல்லாம் இருவினைபொய்பு மலடிரபாகமென் னும் பக்குவத்தைப் பொருத்தி கோகூத்தவையடைப்பொருட்டு அருப திருமேனிகொண்ட கைலாசக்கிரி வெழுந்தருளியிராநின்ற இளந்திங்கள் ணித்த சடாமருடத்தையுடைய பரமசிவம் தன்வலப்பாகத்திடமாகப் பிரம தேவனைச் சிருஷ்டித்தருளினார். எ-று. (2)

முகிறவழ்பவளவெற்பின்முனைத்தெழும்பொற்குன்றம்போற் பகீரதியிலைச்சுஞ்சென்னிப்பாரபரன்வலப்பாற்றோன்று மகிபெனப்பரத்தவல்குலவாணிதன்சேள்வற்கெல்லா வகிலமுட்படைந்ருமாற்றையருளுவானருளும்போதில்.

(இ-ள்) மேகங்கள் தவறும்படியான உன்னதமுள்ள ஒருபவ னையினிடத்து முனைத்தெழுந்த பொன்மலைபோலக் கங்கையைத்தரித்துக் கொண்டிருக்கிற சடாமருடமுள்ள பரமசிவனுடைய வலப்பக்கத்திற்

ன்றிய பூமிநிட்டம்போலப் பரந்த அல்குலைபுடைய சரஸ்வதியின் கணவனாகிய பிரமதேவனுக்கு இந்த உலகத்தையெல்லாம் சிருஷ்டித்த முறைமையைக் கற்பித்தருளப் பிரசாதித்தருளும்போது. எ-று.

பவளமலையினிடத்து முனைத்த பொன்மலைபோலச் சடாமகுடத்தை புடைய என்றது, பரமசிவனு திருமேலி பவளமலையும் சடாமகுடம் பொன்மலையுமாகக் கொள்க. சடாமகுடத்தைப் பொன்மலையென்றதற்கு, “மின்வண்ண மெய்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை” என்ற பொன்வண்ணத்தந்தாதித் திருப்பாடலே மேற்கோள். (க)

கவுரிமஞ்சனமதாடிக்கமழ்த்தருகியமம்பாவு
முவகையின்முடித்துவள்ள லுறையுமாலயத்திற்புகுச்
சிவபரனிவனென்றோராகுகைத்தனளிநுந்தவெதன்
புவனகாரணனைத்தன்னைப்போலியென்னுளத்துணர்த்தான்.

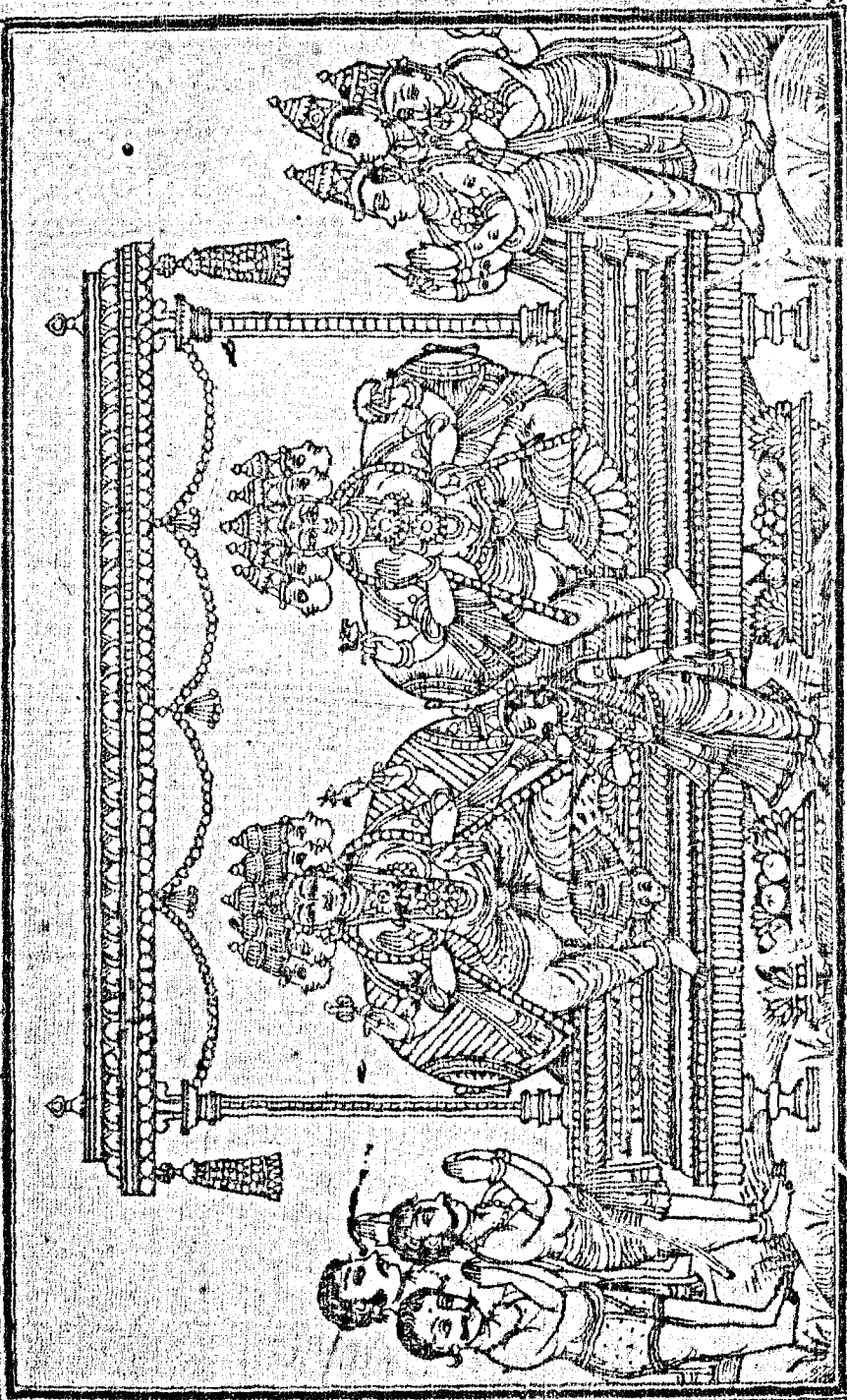
(இ-ள்.) பார்வதிதேவியார் கமழ்கின்ற திருமஞ்சனங்கொண்டருளி நித்திய நியமங்களைச் சந்தோஷத்துடன் முடித்துக்கொண்டு பரமசிவனுடன் வீற்றிருக்குத் திருக்கோவிலுக்குள் இந்தப்பிரமதேவன்பேரே இது பரசிவனென்றுணராமல் திவைத்திருந்த வேதனாடன் அத்தோக்காரணனாயிருக்கிற பரமசிவத்தைத் தன்னைப்போல இவனும் ஒருவனென்று மனசிலெண்ணினான். எ-று. (ச)

உணர்த்ததுகண்டேகிற்புழுமைதெளிதற்கோவேதா
வணங்கிடச்சிரமோனாத்திலகன்றவர்கோக்கிற்புகுங்
ருணங்கெழுசிரத்தையண்ணல்கொடுக்கறுதியாவிந்து
நிணங்கெழுருதியோடுகிழ்த்திருக்கரமேற்கொண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பரமனுள்ளத்தில் நினைத்ததைத் தாமதில்கொண்டோ அல்லது பார்வதிதேவியார் தெளியும்பொருட்டோ பிரமதேவன் முமுதைக்கிப் பின்பு தம்மைவணங்கும்படி அவனுடைய ஐந்துதலைகளுக்குள் ஆகாயத்தைநோக்கிய வண்ணமாயிருக்கும் கடித்தலையைத் தம்முடைய கருதுதியினர் கிள்ளித் தகைசகளுமும் உகிரத்துடனும் அத்தத்தலையைத் தம்முடைய திருக்கரத்தில் ஏந்தியருளினார். எ-று. (ரு)

அஞ்சிமெய்க்கெடுக்கமுற்றாங்கலநினைமுத்துவிழ்த்து
பஞ்சின்மெல்லடியாள்செங்கேற்பங்கயந்தலைமேற்கொண்டே
மஞ்சனேனாவத்தினியக்கி னுன்னுமுன்னல்
செஞ்சடைமுனியாய்கோக்கிநிரிந்தனைமுனியெலென

(இ-ள்.) பரமசிவம் இவ்வாறு பிரமதேவனுடைய தலையைக்கிள்ளிப்போது அவன் பயந்து மெய்க்கெடுக்க அலறியெழுந்து சாஷ்டாங்கமாகப்

பிரமன் பதிகம் கொண்டு.

முடிபுட உணையும்.

3

பணிந்து செம்பஞ்சிவினு மெத்தென்ற திருவடிக்கையுடைய பார்வதிதேவி
யின் பாததாமனையையும் பணிந்து புத்திரானுகிய கான் ஆணவத்தினாலே
தேவரீரீர யநியாபாட்டாமல் மயங்கினன்; இன்னமும் கோபஞ்செய்தருள
கொண்டாம்; சட்டாமகுடமுள்ள இறைவனே; அடியேனைக் குறித்துக் கிரு
பையாழி மெய்களாகக் கோபிக்கவேண்டாம். எ-று. (அ)

கண்ணுதன்முனியென்மேலாங்கடவுளே முனிபுனீற்று
வண்ணுளே முனியெல்லெள்ளிமலைச்சுடர்முனியெய்தீயே
மூண்ணிகழ்புன்மைநீர்த்தவொருவனே முனியேலார்க்கும்
பண்ணவா முனியேலென்று பணித்தனன் பிரமன்மாதோ.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கண்ணினையுடைய பரமசிவனே கோபக்கொள்
ளாதேயும், யாவருக்கு மேலாகிய கடவுளே கோபஞ்செய்யாதேயும், விழு
திடீபாவத்திருமேனிவண்ணமுடைய கடவுளே கோபஞ்செய்யாதேயும்,
வெள்ளிமலையில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சோதியே கோபஞ்செய்யாதேயும்,
கொடியேனுடைய உள்ளத்திலுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தைத் தீர்த்தருளிய
ஏகனே கோபஞ்செய்யாதேயும், என்று துதிசெய்து பிரமதேவன் பணித்
தான். எ-று. (அ)

ஆயிடைச்சேனாக்கியணங்கொருபுறத்திருப்ப
நாயகன்பணித்துப்போதான் முகஞாக்கிச்சாற்று
நீயெமைநின்றோடொன் றாய்கினைத்தியக்கதலுலையாய்ந்
தூயவான்சொத்தையிர்த்தேக்தொகையினோர் மொழிகேளென்ன.

(இ-ள்.) அப்போது பார்வதிதேவியார் ஒருபுறத்திலிருக்கும்படி பா
மசிவம் கட்டளைமிட்டு கான்குமுகமுள்ள பிரமதேவனைப் பார்த்துத் திரு
மலர்ந்தருளுகின்றார் அதாவது பிரமனே நம்மை உன்போலொருவனை
தனைந்தாய் ஆகையினாலே நாம் பரிசுத்தமுள்ள உன்னுடைய தலையைக்
கொளியருளினோம் இன்னம் ஒருவார்த்தை தொடுத்தசொல்லுக்கேறும்.
எம்மையாளுடையான் சொல்வாடுழிப்பாவிதீர்த்தன்னின்
மைம்முகிறவழமாடமயிலேமாநகரமென்றோர்
மும்மையவுலகமேத்துமுதுபதியுண்டாகக்கெய்தி
நம்மையங்கருச்சித்தேத்தினல்குதுமவண்ணவத்தென்றான்.

(இ-து.) நம்மையாட்கொண்டருளும் பரமசிவம் திருவாய்மலர்ந்த
ருளுடன் தது அருகுள்ள பாலிதிக் கையில் வடக்கில் கருமையுள்ள மேக
க்கள் தவழும்படி யுன்னதமாயிய மாடப்பக்கினைபடைய திருமயிலையென்
றுசொல்லப்படுகிற பழமையாகிய ஒருதலமிருக்கிறது. மவ்விடத்திற் செ

ன்று கம்மையாராதித்துத் துதித்துப் பணித்தால் அங்கு காம் வழந்தருள்
புகுக்குவென்றிய வரங்களைப் பாலித்தருளுகிறோமென்று திருவாய்மலர்
தருளினார். எ-று. (க)

ஐயபனித்ருளிச்செய்யவயன்மகிழ்த்திசைத்தூதர்தன்
செய்யதான்பணித்துதேவர்தேவனாகிடைகொண்டேகித்
துய்யவன்னத்தினேறிச்சுடர்மணிக்கயிலேநீத்துப்
பையவேதென்பால்வானப்பதவிப்பிடர லுற்றான்.

(இ-ள்.) பரமசிவம் இவ்வாறு சட்டினையிடருளப் பிரமதேவன்
மகிழ்த்திசைத்து கம்முடைய இறைவனது திருவடிவையப் பணிந்து அகில
த்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று வெண்ணைமீறமுள்ள அன்னவாக்
கனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு பிரகாசமுள்ள ரத்தினங்கன்பொ
ருத்திய கைலாசகிரியவிட்டு நீங்கித் தென்னிசையேறாக்கி ஆகாசமாரக்
கமாக விடைவினிச்சிச் செல்லுகின்றான். எ-று. (கஉ)

அம்புகந்தருங்கேதாரத்தன்புடனடைந்துபொற்றிப்
பொற்புறுங்காசிபென்னும்பொருவினமாகாமப்போற்றிச்
சிற்பான்விளங்குந்தெய்வச்சீர்சயிலங்காளத்தி
சுற்புறுவாணிகேள்வன்களிர்துளமகிழ்த்துப்போற்றி.

(இ-ள்.) பதிவிரதாதல் மையுடைய சரஸ்வதியின் கண்ணாகிய பிர
மதேவன் இவ்வாறு அந்தரமார்க்கமாய் வரும்போது அகிசயந்தரத்தக்க
திருக்கேதாரத்திற்சேர்ந்து அங்கு திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்கும்
பரமசிவத்தை யன்புடன் கோத்திரஞ்செய்து அழகுபொருத்திய காசியை
ன்கிற ஒப்பில்லாத கோத்திரத்தைப்போற்றிசெய்தும் ஞானசொருபனாகிய
பரமசிவன் வீற்றிருக்கு மல்லிகார்ச்சுனத்தைபுகு திருக்காளத்தியையு மன
ங்களித்து மகிழ்ச்சியுடன் போற்றிசெய்தும். எ-று. (கக)

அப்பதிவணங்கியன்னவணிகியியங்கும்போற்றி
செப்புமங்குர்க்குத்தென்பாற்றிபவன்நிசையின்றான
வைப்பெனவிளங்குந்தெய்வமயிலைமரகாமென்னு
மொப்பிலைப்பதியைநோக்கியுவகையாங்கடலிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரமதேவன் அவ்வாறு திருக்காளத்தியை வணங்கி
அவ்விடம்விட்டுச் செல்லும்போது சொல்லுகின்ற அந்தக்காளத்தியின்
னும் கோத்திரத்திற்குத் தெற்கில் அக்கினிதேவன் திசையிலுள்ளத்திற்
கிருப்பிடமாகிய தேவபூமியோல் விளங்குகின்ற பெருமைபொருத்திய
திருமயிலையென்கிற ஒப்பில்லாததாகிய கோத்திரத்தைக்கண்டு சந்தோஷ
மாகிய சமுத்திரத்தில் முழுதினான். எ-று. (கஉ)

அன்னனங்கிறைஞ்சியெண்ணிலற்புதமெய்திச்சென்றே
கன்னலங்காடுஞ்செஞ்செற்காடுமவன்சமுதின்காடு
துன்னுறும்புறத்திற்சீர்கடுகிரிசுறத்தேரித்தூர்புக்கு
மகிழ்வாறவணங்கின்மெய்யவளமொலோக்கிச் சென்றான்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவன் அந்தத்திருமயிலை
யைக்கண்டவுடன் பணித்தும் அளவில்லாத அற்புதமடைந்து போய்க்
கருப்பஞ்செய்யையும் சம்பாப்பயிர்விலைச்சல்களையுள்வளப்பம்பொருத்திய
தாமசபுச்சோலைகளையும் மறத்திற் குழத்திருக்கிற ஊர்களின் சிறப்புகளை
பூவுழுற்றமறப்பார்த்துத் திருமயிலைக்குட்சென்று அவ்விடம் பொருத்தி
யிருக்கிற திருவிதிகளின் சிறப்புகளையும் பார்த்துக்கொண்டு சென்றான். (1)

பண்டரன்படைப்பவெல்லாப்பதிக்குமோரரசனாகி
எண்டருக்கருகோய்மாற்றும்வ்விடமாகுமவ்வுர்
கொண்டசீர்தெரிந்துசெம்பொற்கோபுரவாயின்முன்னங்
கண்டனைந்திறைஞ்சிச்சாத்திக்கங்கையர்திரஞ்சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) ஆதியிலே பரமசிவன் சிவஞ்ஞக்கப்பட்டு, எல்லாத் தலங்க
லுக்கும் அரசாகித் தேவர்களுக்குச் சம்பவித்ததாகிய அரியகோய்களை மாற்
றந்தக்கதான அந்தத்தலத்திற் பொருத்திய சிறப்புகளையெல்லாம் பார்த்
துச் செம்பொன்னுலாகிய கோபுரவாயின் முன்னே கண்டிசேர்த்து பணி
ந்து அங்கிருந்தபடியே கபாலிதிர்த்தத்தின் களாயிற்போய்ச் சேர்த்தான்.

2 கபாலி திர்த்தத்திற் - சத்திகங்கைவென்று பெயர். (கஉ)
துன்னுசீர்மலரோன்சத்திகங்கையிற்புறப்போடி.
மன்னுவற்கிலையுங்கண்டிமாலிகையணிந்துபின்னி
நின்றவீர்வெண்ணிறன்பாமெய்ப்பெலாநிறைத்துவெதம்
பன்னியகருமமுற்றும்பன்புறவிற்பிற்போற்றி.

(இ-ள்.) சீர்பொருத்திய தாமணாமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன்
கபாலி திர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பொருத்திய மரவிரிசரித்துக்கொ
ண்டும் ருத்திராக்கக் கண்டிங்கபூஷணம் பிரகாசமாகின்ற விபூதியைத் தன்
மேனிமுழுவதும் அன்புடன் உத்தூளனமாகப் பூசிக்கொண்டும் வெதத்திற்
சொல்லப்படுகிற கித்தியகருமங்கையெல்லா முறைமையுடன் செய்து முடி
த்து ஸ்வாமியைத் துதிசெய்து. எ-று. (கரு)

அங்ககன்றியங்கிச்செம்பொனாலையம்புறந்து
வெற்பின்மங்கையைமுருகவேனாமன்னுகற்பகத்தைப்போற்றிப்
பங்கயமலரோன்னானபண்டிதனாகிவரு
மெங்கணுயகளைக்கண்டங்கெண்ணிலற்புதத்தனானான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் அவ்விடம்விட்டு நீக்கப் பொன்மயமாசிய திருக்கோயிலுக்குட்போய்க் கற்பகவல்லித் தாயாரையும் சிங்காரவேலனாரையும் கற்ப விநாயகனாரையும் பொற்றிசெய்து ஞானபண்டிதராய் வீற்றிருக்கும் கபாலீசரைத் தரிசித்து அளவில்லாத அற்புதத்தனஞ்ஞன்.

அற்புதமெய்திலேதனருச்சுறே புரிவாளெண்ணிப்
பொற்புறுமுப்பேகங்கள்பொள்ளெனவருவித்தங்
முற்புரிசியையெல்லா முடித்து வெவ்வினையுட்கருஞ்
சிற்பான்றனக்குப்பூசைசெய்திடத்தொடங்கியன்பால்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் இவ்வண்ணம் ஆச்சரியமடைந்து அந்நாடு
குஜராதனைசெய்யத் தனக்குள் நினைத்து அதற்கு வேண்டியதான அழகு
ள்ள திரவியங்களை வினாவிற் சேகரித்துக்கொண்டு அவ்விடத்தில் முன்ன
ஞ் செய்யவேண்டிய கிரியைகளையெல்லாஞ் செய்துமுடித்துப் பின்பு கௌ
டியவினையையெல்லாந் தீர்த்தருளுகின்றவராகியகபாலீசருக்கு அன்புடன்
பூசைசெய்யத்தொடங்கி. என்று.

(கௌ)

நீலமால்பிரமர்வானோர்நேயமோடனேகர்போந்து
சாலவமன்பான்முன்னஞ்சாத்துமாலியுங்கணிக்கிப்
பாலுடன்றதெய்தேனீர்பற்பலவநகற்றுங்
கோலநீதாலமுலங்கொண்டபிடேகம்பண்ணி.

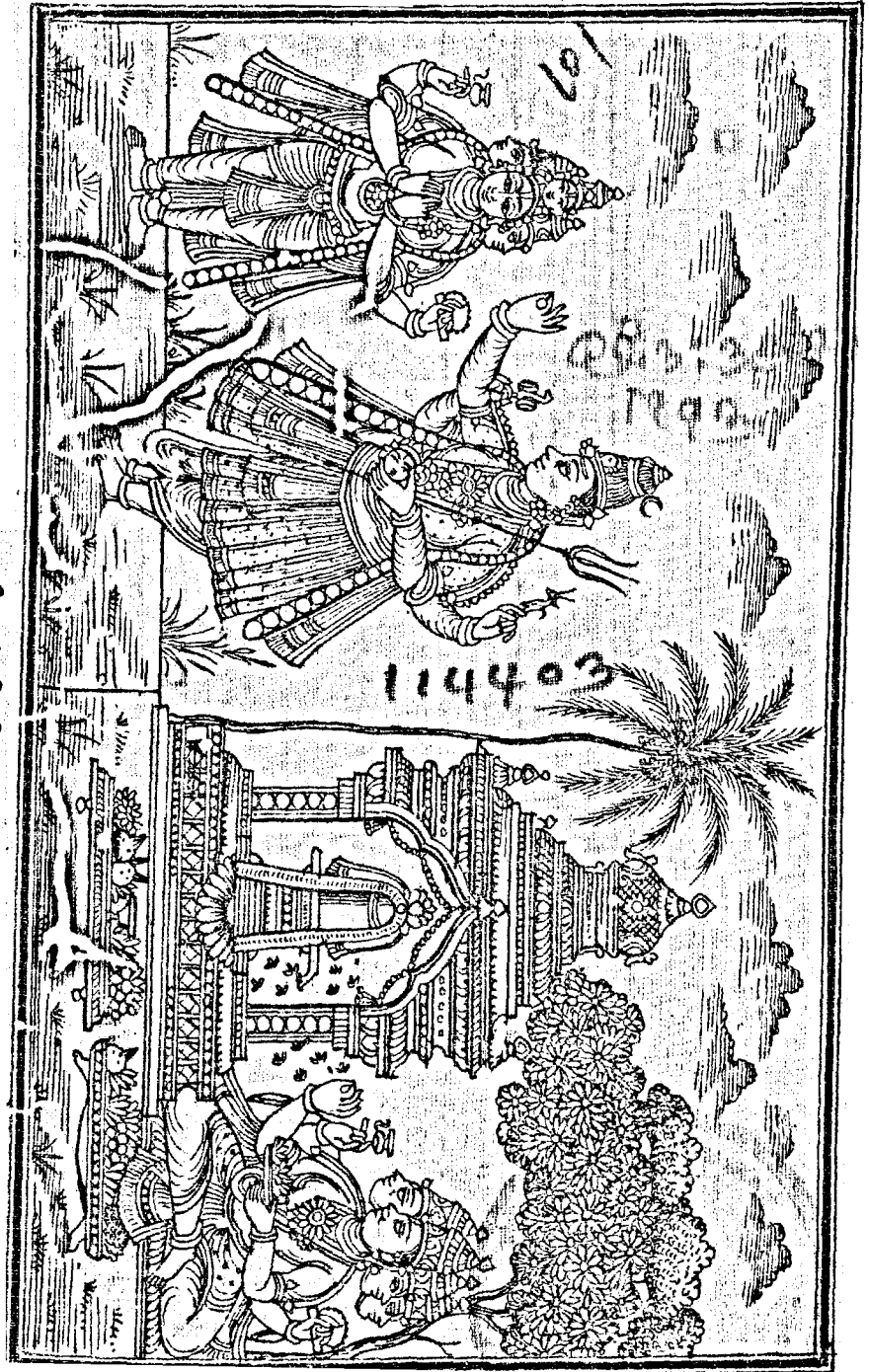
(இ-ள்.) இதற்குமுன் பிரமாவியுணங்குள் முதலாகிய தேவர்கள்
அனேகர்வந்து அன்புடன்பூசித்துச் சாத்தப்பட்டிருக்கிற நீருமாலியங்க
ளெல்லாம் நீக்கிப்பால் தயிர் றெய்தேன் நீர் இதுமுதலாக மற்றுமுள்ள
பலதிரவியங்களையும் அழகுள்ள சங்குனறு மூலம்நீர்ஞ்சொல்லத் திரு
ஞ்சனஞ்செய்து. என்று.

திருவுருவமார்ந்திச்சிறந்தரெஞ்சாந்தஞ்சாத்திக்
குருமணிமகுடஞ்சாத்திக்கோலவாபாணஞ்சாத்திப்
பொருவில்பொன்னுடைசாத்திப்பூத்தொடைதொகைகள்சாத்தி
மருவுயிர்த்திருவில்வத்தினமலைகள்பலவுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞ்சனஞ்செய்தபின்பு கபாலீசர் திருமேனி
யிலிருக்கும் சரத்தரைத் திருவிருநாடிகொண்டு ஞானநியுஞ் செம்புள்ள
செஞ்சந்தனக்காய்ப்புசாத்தியுந்நெய்பொருந்திய ரத்தினமகுடஞ் சாத்தி
யும் அழகுள்ள திருவாபரணஞ் சாத்தியும் ஒப்பில்லாத பட்டுப் பீதாம்பரஞ்
சாத்தியும் பலவாகிய பூமாலிகள் சாத்தியும் வாசனைவசுகின்ற திருவில்வ
மாலிகள்சாத்தியும். என்று.

(கௌ)

பிரமன் சிவபிரமன்.

சுத்தவன்னத்தின்சார்ந்தவைக்கறிஞ்ருவைகண்மற்று
மத்தனையமுதுசெய்வித்தகற்றித்தூபாதிருக்கி
நித்தன்முன்னருளாற்றொற்றகிழிருக்காநிலேதம்
பத்தியான்முழுதுகூறிப்பணிந்துருழ்த்தறைஞ்சுகின்றான்.

(இ-ள்.) சுத்தவன்னம் அடைச்சார்ந்த சித்திரான்னங்களும் அறு
சவையோடுங் சுத்தியதிக்கறியமுது வருக்கங்களு நிறுமுள்ள அதுவ
வருக்கங்களுங் கபாலேசுக்கு நிலேதனஞ்செய்வித்து அவைகளைநீக்கித்
தூயசீடாராதீனகளுஞ் செய்து பரமசிவம் ஆத்யில் இருபையினுற் கற்பித்
தருளிய ருக்குமுதலாகிய வேதவாக்கியங்கள் முழுவதையும் அன்புடன்
சிசெய்து பணிந்து பிரதட்சணஞ்செய்து மீட்டும் சாஷ்டாங்கமாக வண
ங்கி யெழுந்துகின்றான். எ-று. (உ௦)

பங்கயன்றுதிகள்சொற்றெபணிந்துருழ்த்தறைஞ்சும்போதி
லங்கவன்கருதும்வண்ணமருளுவானெண்ணியெண்ணிக்
கொங்கலர்மாலேசித்தக்குணலையிட்டறவோர்குழச்
சங்கரன்விடைமேல்வந்துசாரதர்பரவகின்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் இவ்வாறு தோத்திரங்கள் சொல்லிப்பணிந்து
பிரதக்ஷணஞ்செய்து மீட்டும் பணியும்போது அவன் கிணைத்தபடிவரங்கள்
பிரசாதித்தருளத் திருவுள்ளத்தடைத்து அளவில்லாத புட்பமாரிசொரிய
வும் முனிவர்கள் ஆரவாரித்துக் கூந்தாடவும் கபாலேசர் நிஷ்பவாகனருட
ராய் வந்து பூதகணங்கள் யாவருந் துதிசெய்யும்படி காட்சிகொடுத்தருளி
னார். எ-று. (உ௧)

வேதனுமதுகண்டின்பலேயுட்புருந்துபோற்ற
தூதனுமவனைநோக்கிகளினநின்விருப்பேதென்னக்
காதலின்னடிகட்கென்றுங்கருத்தினிற்பெறுகவேண்டும்
திதறவகிலமெல்லாஞ்சிருட்டிசெய்செய்கைவேண்டும்.

(இ-ள்.) பரமசிவம் இவ்வாறு கட்டிகொடுத்தருளியதைப் பிரம
தேவன் தரிசித்து ஆனந்தக்கடலில் மூழ்த்து துதிசெய்யக் கபாலேசர் அவரி
டத்திற் றிருக்கண் சாத்தித் தாமநாமலரில் இருப்பவனே உன்னுடைய
விருப்பம் என்னவென்று திருவாய்மலர்த்தருளும் ஐயனே தேவரீரு
டைய திருவடிக்கன்பு அடியேனுள்ளத்தில் மேலு மேலும் வளரவேண்டும்
இதுவுமன்றி இந்த உலகங்களையெல்லாம் சூற்றமறச் சிருஷ்டிக்குத் தொழி
லையும் பிரசாதித்தருளவேண்டும். எ-று. (உ௨)

விளங்குமத்தலத்தனக்கும்விண்ணகத்தமரரேத்தக்
களங்கறுத்திடுகினக்குங்கருதுமித்தீர்த்தத்துக்கும்

வளங்கொருத்திருக்கபாலிமாநகரென்றுமேலோ
ருளங்கொள்காபாலியென்றுமுலகெல்லாநுயிர்த்துக்கெல்லாம்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த தேவத்
திரத்திற்குக் கபாலிகரமென்றும் தேவர்களுடையவருந் திசெய்யக் கருபை
கூர்ந்து அவர்களுடைய தீவினைகளையெல்லாம் தீர்த்தருளுகின்ற தேவர்களுக்
குக் கபாலிசொன்றுப் யாவரும் தியானிக்கத்தக்க பித்தசக்திதங்கையென்
னுந் தீர்த்தத்திற்குக் கபாலி தீர்தமென்றும் உலகத்தில் எவ்விடத்தும் உயிர்
கட்செல்லாம். எ-று.

கருதியதுதவஞ்சீர்த்திக்காபாலிதீர்த்தமென்றும்
பரவுசீரமார்யாரும்பகர்த்திடவேண்டுமென்ன
வுரைசெயமுறைமையாவதுதவின்னேகென்றேருதித்
தினாதுருக்கங்கெருஞ்செஞ்சடைமுடியோனுற்றார்.

(இ-ள்.) நினைத்தவர்களை மெல்லாம் அருளிச்செய்திற கபாலிதீர்த்
தமென்றும் தீர்பரவியதேவர்களுயாவரும் பேர்கள் கூறவேண்டுமென்
றும் விண்ணப்பஞ் செய்யக் கபாலிசர் கருபைகூர்ந்து பிரமணே நிகேட்டுக்
கொண்டவர்களுையெல்லாம் பிரகாசித்தருளினோம் இனி நீ போகலாமெ
ன்று விடைகொடுத்தருளி அலைகள் பொருந்திய கங்காநதியைத் தரித்துக்
கொண்டிருக்கிற சுடாமருடத்தையுடைய கபாலிசரானவர் வீற்றிருந்தரு
ளினார். எ-று.

இங்கிலைமுனிகாள்வேதனெழில்பெறவருச்சித்தேதத்துத்
துங்கமீதென்றான்சந்தத்தொடையனிமலயத்தண்ண
லங்கவொழுந்துபோற்றியநிசயமுற்றுவுள்ளரி
கொங்கவருச்சித்தேதத்துங்கொள்கையங்கருள்செய்யென்றார்.

(இ-ள்.) முனிகார்களை இப்போது நாம் சொல்லவந்தவைகள் பிரம
தேவன் அழகுபெற அருச்சினைசெய்து துதிசெய்த சரித்தமென்று சந்தவீரு
கூறோலைகள் பெருங்கய பொதுமலையில் வீற்றிருக்கிற அகத்திய முன்
வர் அருளிச்செய்தார் அனைத்தேட்ட முனிகார்களெல்லாரும் அநிசயம
டைந்து எழுந்து துதிசெய்து முனிகாரிஷ்டரோ சந்திரபகவான் வாசனை
பொருந்திய புட்பங்கனார் பூசைசெய்து தோத்திரம் பண்ணின சரிதம்
எவ்வண்ணமோ அந்நிலையுந் கருபைசெய்ய வேண்டுமென்றார்கள். எ-று.()

பிரமனருச்சினைச்சருக்க

முற்றிய.

ருக்கச்சருக்கம் - கர் - கரு இருவிரும்பும் சி.அ.க.

கக்கிரனருச்சினைச்சருக்கம்.

பண்ணவர் முனிகான் முன்னம் பகர்தரு களிமக் தானு
மண முன்மக் திரத்திட உபமடர்திரி நுகர்வான் பற்றி
கண்ணமுற்றேறட்ட சைந்த கல்வினைப் பயனுந் துண்டப்
பண்ணவன் மகிழ்த்து மேலாம் பாத்ததுக் குதவு மாபோல.

(இ-ள்.) தேவரிடிகளே! ஆதிமலைசொல்லப்படுகிற ஒருவியானது
முன்செய்த தபோபலத்தினால் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய பரமசிவனு
வான் இருக்கோயிலுக்குள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற திருவிளக்கினு
டைய திரியிலுந் தியகெம்பைய யண்ணப்பற்றித் துண்டினமையினாலே பரம
சிவமகிழ்த்துசரியைமுத்தலாகிய நாலுபாதங்களுக்குள் மேலாகிய பாத்ததுக்கு
வரம் பிரகாசித்தருளுவதுபோல. எ-று.

தாவின்மா வயொய் நாமம் தாங்கியே யரக்க குகி
மூவுல நங்க ளாய் முழுவதுஞ் செங்கோ லோக்கிச்
சேவிவர்க் தருளும் பெம்மான் நிகழ்தர வருள நாளு
மோவிலா துலக மெல்லா மொருதனிக் குடையுள் வைத்தான்.

(இ-ள்.) அந்த வியானது-தானவர்களுத்திற் பிறந்து மாயவியென்
றும் பெயர்பெற்றுத் திரிலோகங்களிலுந் தன்செங்கோல் செலுத்தி வினங்
கும்படி நிகழவாகனத்தின்மே லாரோகணித்தருளும் பரமசிவம் திருபை
பாலித்தருள ஒருநாளும் நீங்காமல் இந்தஉலகங்களையெல்லாந்தன் னுடைய
ஒருகுடையி னிழலின்கண் வைத்து அரசாட்சிசெய்தான். எ-று.

அன்னநா ளமர ரோடங் கமர்செய்து வெற்றி கொண்டே
பொன்னலர்த் தெறுங் களிப்பா லுலகைசேர் மனத்த குகி
மன்னும்பா வருக்குங் கேட்ட மறுபிலா தளிப்பா ளெண்ணிப்
பொன்னணி மதமா வையம் புரவியா திகள் வழங்கும்.

(இ-ள்.) அப்படி அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருக்கிறகாலத்தில், தே
வர்களுடன் போர்செய்து செயங்கொண்டு, இவ்வண்ணம் பகைவனா வெ
ன்ற இறுமாப்பினாலே சந்தேகம்பெரருந்திய மனத்தையுள்ளவருகி,
தன்னிடத்தில் யாவர்வந்து யாதுகேட்டாலு மறுக்காமல் கொடுக்கண்ணி,
திரவியங்கள் ஆபரணங்கள் மும்மதம்பொழியும் யானைகள் தேர்கள்
அகவங்கள் முதலாகிய பொருள்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றான். ()

அதுபொருள் தாழியங்கையமலன்வர மனமா யோ.
முதுமறை தெரிந்த வேத முதலினஞ் சிறுவ னாகக்
கதுமென வவத ரித்துக் கந்திரமணிப் பூணன் முன்ன
மதிசயங் தோன்ற நிற்ப வர்க்கங் கொண் டெழுந் னென்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணங் கொடுத்துக்கொண்டிருந்திருந்தார்க்கார
புதமேந்திய கையினையுடைய மகாவீஷனுவானவன்-வாமனமாகப் பழமை
யாகிய வேதங்களைப்பெல்லாம் ஒதியுணர்ந்தபிராமணிக் கிறுமின்னையென்னும்
பிரமசாரியாகத் திருவலதாரஞ்செய்து, பிரகாசியா ன்ற இரத்தினபரணங்
கள் அணிந்திருக்கும் அந்த மாபலியின் எதிரில் அவனுக்கு அதிசயமுண்
டாகும்படிச் சென்று நீர்க், மாபலிபார்த்து-உலக்குவேண்டிய தென்ன
ன்றான். எ-று. வாமனமென்பது-சூட்டையாகிய உருவம். (சு)

வேண்வெ தளிப்பை யென்று விளம்பின ரெவ்ரு கீண்ட
சேண்டவழ் புதழா யானுஞ் சேர்த்தன மென மகிழ்த்தே
தூண்டுவாம் பரித்தேர் மன்னன் சொற்றிடென் றருள நானு
மாண்டிடு முலகத் துண்மு வடிநமக் களித்தி யென்றான். 9

(இ-ள்.) நீயாவருக்கும் வேண்டியபொருள்களைக்கொடுப்பையென்று
எல்லாருஞ் சொன்னார்கள் ஆதலினால், தேவலோகமவனாயினுஞ் சென்
நிராகின்ற கீர்த்தியையுடைய அரசனே நான் உன்னிடத்தில் வந்தேனெ
ன்று சொல்ல, தாவுகின்ற குதிகைகள் தட்டிச் செலுத்தத்தக்கதாகிய தே
ரினையுடைய மாபலிமகிழ்த்த, உலக்குவேண்டிய தெதுவோ அதனைக்கே
ளென்று சொல்ல, நீ நாடோறும் அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருக்கிற இந்த
உலகத்தில் நம்முடைய, பாதத்தினால் மூன்றடிபூமி நமக்குக்கொடுக்கவே
ண்டுமென்று வாமனமூர்த்தி சொன்னார். எ-று. (இ)

என்னலு முவகை கூர்த்தே யேத்திநீ ரொடு கொடுப்பன்
சொன்னவை யென்ற காலே சுக்கிர னுணாப்பான் வெளவேல்
மன்னவிப் புவியை யுண்ட மாபவ னிவனென் றேரரா
தென்னினைக் கின்றாய் வாளா வேழைமா மதியை யென்றான்.

(இ-ள்.) வாமனமூர்த்தி இவ்வாறுசொன்னஉடன், மாபலி மிகவு மகி
ழ்ச்சியடைந்து நீ கேட்டுக்கொண்ட மூன்றடிபூமியையும் நான் நீர்த்தாரா
யுடனே தந்தம்பண்ணிக் கொடுக்கிறேன் வாங்கிக்கொள்ளென்று சொன்
னபோது, ராஜாத்குருவாகிய சுக்கிரன் மாபலியை நோக்கிச் சொல்லுகின்
றான், அரசனே. இந்தப் பிரமசாரி இடையில் உலகத்தைப்பெல்லாம் உண்ட
மகாவீஷனுவென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் உன்னுடைய ஏழ்மைப்புத்
தியினாலே வன்னகாரியஞ் செய்ய நினைத்தாயென்றான். எ-று. (சு)

சக்கிரன் இறைக்கணவரிழந்தி.

எண்ணலின் னனவென் றோத வெநிரலா னகைத்து மேலாம்.
பண்ணவன் கரத்திற் றுனம் பண்ணிடச் சிரகக் கண்ணி
ஹண்ணிக முதகத் விழா துசனனு மறைப்ப மாயன்
கண்ணிசேர் தருப்பை தன்னுற் கண்ணிலா னாகச் செய்தான்.

(இ-ள்.) இப்படிக்கோத்தகாரியம் நினைக்காதுயென்று சக்கிரன் சொல்ல, தனக்கு நிகரில்லாத மாவலி நகைத்துத் தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலானவராயி மகாலிஷனுசையில் தானஞ்செய்யும்படித் தானாவார்க்க எத்தனித்தபோது, கரகத்துக்குள்ளே விளங்குகிற நீரானது விழாதவன் ணம் சக்கிரன் அதனது துவாரத்தை யடைக்க, கொத்தாயிருக்கிற தருப் பைகளில் ஒரு தருப்பையினாலே அந்தக் கரகக் கண்ணிற் குத்திச் சக்கிர னை யொரு கண்ணில்லாதவனாகச் செய்தான். எ-று. (எ)

கொடுப்பவ ராகி ருந்து ருற்றமே சொலுமன் னோரைக்
கெடுத்திடுத் தெய்வ மென்று கிளத்தமே வரனம் பொய்யோ
வெடுத்தகூ ராழியங்கை யிறைவருக் களிக்குத் தானச்
தடுத்ததுக் கிரனு நாட்டித் தானிழர் திட்டா னம்மா.

(இ-ள்.) ஒருவருக்குப் பொருள்கொடுப்பவர்கள் அருகிருந்து கொடுக்கவொட்டாமல் தடுப்பவர்களைத் தெய்வங்கெடுத்துவிடும் என்று சொல் லுகிற வார்த்தை பொய்யோ, கூர்மைபொருந்திய சக்கராயுதமேய்திய அழகிய கையினையுடைய மகாலிஷனுவுக்குக் கொடுக்கிற தானத்தைத் தடுத்த சக்கிரனும் கண்ணிழந்தான். எ-று. (அ)

வேறு.

இழந்தகாட்டத்தனைன் தியம்பும் வெள்ளீயு
முழந்துசெஞ் சடைமுடி யொருவன் நன்னையே
குழைத்தவன் புடனருச் சனைகு யிற்றிடத்
தழைத்திடு மயிலைமா ககரஞ் சாழ்த்தான்.

(இ-ள்.) கண்ணிழந்தவனென்று சொல்லப்படுகிற சக்கிரனும், வருத்தமுற்று மனமுருகி மீட்டுகண்களைப்பெறக்கருதி யன்புடன் செஞ்சடா பாரமுள்ள பரமசிவம் திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருத்தருளும் வளப்பங் கள்யிதூத்துள்ள திருமயிலையென்கிற கோத்திரத்தில் வந்து சேர்ந்தான். ()

நெருங்குதன் டலைகளு நீடு வர்வியுஞ்
சுரும்பிமிர் குவளைகள் துள்ளிப் போடையுங்
கரும்பின்வண் சோலையுங் காடர் விதியு
மொருங்குடன் கண்கெண் வெண் பூத்துனன்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சென்ற சக்திர னுனவன்கெருங்கியமலர்ச்சோலைகளையும் பெரிபதடாகங்களைவும் வண்டுகளிலைப்பாழ்க்கொண்டிருக்கும் நீலாற்பல மலர்கள் மலர்துள்ள னுடைகளையும் கருப்பஞ்சோலைகளையும் அழகுள்ள வீதிகளையும் அங்கங்கும் பார்த்துச்சக்தோவடிமடைதான். எ-று. (கௌ)

வேறு.

போற்றின விற்பவெள்ளம் புருத்தனன் றுள்பமெல்லா மாற்றினன் மலரினமாரி வழங்கினன் விழிநீர்மீடனமே லுற்றினன் மயிர்பொடிப்ப வுவந்தன வியங்கிவெள்ளோ யேற்றினன் கோவின்முன்ன மெய்தியே பணிர்துவிழந்தான்.

(இ-ள்.) இப்படி சக்தோவடிமடைத் சக்திரனுனை துதிசெய்து ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கி, கண்ணிழந்த துன்பமெல்லாமாறி, புட்பருஷைக்களைப்பொழிந்து, பூயினிடத்து ஆனந்தக்கண்ணினா ஓழுசுவிட்டு, ரோமங்கள் குச்செம்படி சக்தோவடிமடைத்து, வெள்ளா ரிஷபகாண்டமுடைய கபாலீசர் வீற்றிருத்தருளுத் திருக்கோயில் முன்னஞ்சென்று சாட்டி, பங்கமாகப்பணிந்தெழுந்து துதிசெய்தனன். எ-று. (கக)

விழ்ந்துவிழ்ந்தெழுந்துபோற்றி விமலனா வயத்துணாமேவித் தாழ்ந்துதாழ்ந்தமார்பொற்றுஞ் சத்தியங் கங்கைகனாடே சூழ்ந்துசூழ்ந்திறைஞ்சிப்புக்குத் தோய்ந்துதோய்ந்தகோடியப் போழ்ந்துபோழ்ந்தவற்றெவ்வைப் பொடிபடுத் தின்பமுற்றான்.

(இ-ள்.) அந்த இடத்தில் பந்தரம் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து துதி செய்த பின்பு சிவாலயத்துக்குட்போய், அங்கும் பலமுறை சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து போற்றிசெய்து, தேவர்களெல்லாம் போற்றிசெய்யும் சத்திகங்கையாகிய கபாலீசர்தந்தலைக் கண்டு அங்கு பலமுறை பிரதலினை செய்து வணங்கி அதன் கலையிற்போய் பந்தரம் மூழ்கி அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனக்குடேரிடம் துன்பமாகிய பகையைத் துறப்படுத்திச் சக்தோவத்தையடைந்தான். எ-று. (கஉ)

கடர்முடிப்புசுரோன்மெய்யிற் றுவருடை யுழைந்துக்கண்டித் தொடரணித் திவங்கிற் றுவருடாகுச்சாத்தி யடர்கரு மங்கண்முற்று மாற்றி லயத்துணமேவிப் படரோளி பரப்புருள னுருளங்கண்டான்.

(இ-ள்.) பிரகாசியாகின்ற மகுடமணித் சக்திரன்-காவிரிஸ்திரமூலத்திக்கொண்டும் உருத்திராஸ்திரமூலங்கள் தரித்துக்கொண்டும் விளங்கும்படி விபூதியை உத்துளையாக மெய்முறையும் பூசிக்கொண்டும் செய்யவென்ற பித்திர கருமக்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டும் திருக்கோயிலுள் புகன்று, மிகுந்த சோபிசொருபமுள்ள கபாலீசருடைய திருமேனியாகிய சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்தான். எ-று. (கங)

ஐயலை வினைகடர்க்கு டுகளை யெய்கொன்றனைத் துய்யவெம் புசுரோனகீண்டு தொழுதனன் விழிநீர்க்கந்தக் கைகஞ்சென் விரிபின்மேற்குப்பிக் கடவுளே போற்றினான் மெய்யினே போற்றியென்று விழ்த்தனன் திருமுன்மாதோ.

(இ-ள்.) யாவர்க்கும் ஐயமும் அடியார்களுடைய வினைகளைத் தீர்த்தருளும் காவிரியும் மெய்நிறைவனுமாயிப் கபாலீசரைச் சக்திரன் தரிசித்துத் தொழுது ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகும்படி இரண்டைகளையும் குவித்து உச்சியின்மேல்வைத்துக்கொண்டு கடவுளே போற்றியென்றும் ஞானசொருபனே போற்றியென்றும் துதிசெய்து சக்தியில் விழ்த்து பணிந்தான். (இ)

அத்தன்முன் பணிர்துபோற்றி யருச்சனை புரிவானெண்ணிப் பத்தியா லுபயோகங்கள் பலவுமுன் வரமுன்முன்னிச் சத்திக ஞானபூசை தொடங்குவெவ் வினை எண்மாய்க்கு முத்தலுக் கன்பாயெல்லா முகந்தி டேகம்பண்ணி.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கபாலீசர் சக்தியில் பணிந்து துதிசெய்து அன்புடன் ஆராதனைசெய்யக் கருதி, அதற்குரியவென்ற திரவியங்களெல்லாம் அங்கு வரும்படி கிளைத்து பஞ்சசத்திகளுடனே பூசைசெய்யத்தொடங்கிக் கொடியவினைகளை பொழித்தருளுங் சபாலீசாதருக்குள்ளன்புடன் அங்கு வந்திருக்குந் திரவியங்களெல்லாம் அபிஷேகஞ்செய்து. எ-று. (கடு)

சத்தன மதுவையூத்தார் தயங்குபொற் கலன்கள்சாத்திச் சுந்தரப் பாயசானனஞ் கவைக்கறி யுடனோல்கி யத்தமா மடைக்காய்தூரீ ரணிமொடு பாகியித்தே கத்தமா மலர்கள்கிற்றிக் கழறியே மலற்களெல்லாம்.

(இ-ள்.) சத்தனக்கீர்ப்பும் வஸ்திமீழ் பூமலைகளுஞ் சாத்தி, பிரகாசியாகின்ற பொன்மயாகிய திருவாபரணங்கள் சாத்தியும் மதுமூள்ள பாயசானனம் அறுகனவமுள்ள கறிவர்க்கங்குடிக் கீட்டுத்து, சவுத்தர

முள்ளெறிநிலைபாக்குகளாகிய தாம்பூலமும் பரிசுத்தமுள்ள அருக்கியமும் அழகுபொருந்திய தூபபிப உபசாரங்களுஞ் செய்து, வாசனைபொருந்திய நல்லமலர்களைக் கொண்டு புட்பாஞ்சலியுஞ் செய்து, நான்கு வேதவாக்கியங்களாலும்தோத்திரஞ்செய்து. எ-று.

வணங்கியே கபாலிதீர்த்த மருங்கினிற் றீனிதுபேரா
வணங்கிடா விலிவகத்தாபித் தெழிலருச் சனையுஞ்செய்தே
தணத்தினம் கரக்கினையர் தனியொரு தீர்த்தஞ்செய்தே
மணத்தரு மலர்கண்டென்றும் வரதனைப் பூசைசெய்தான்.

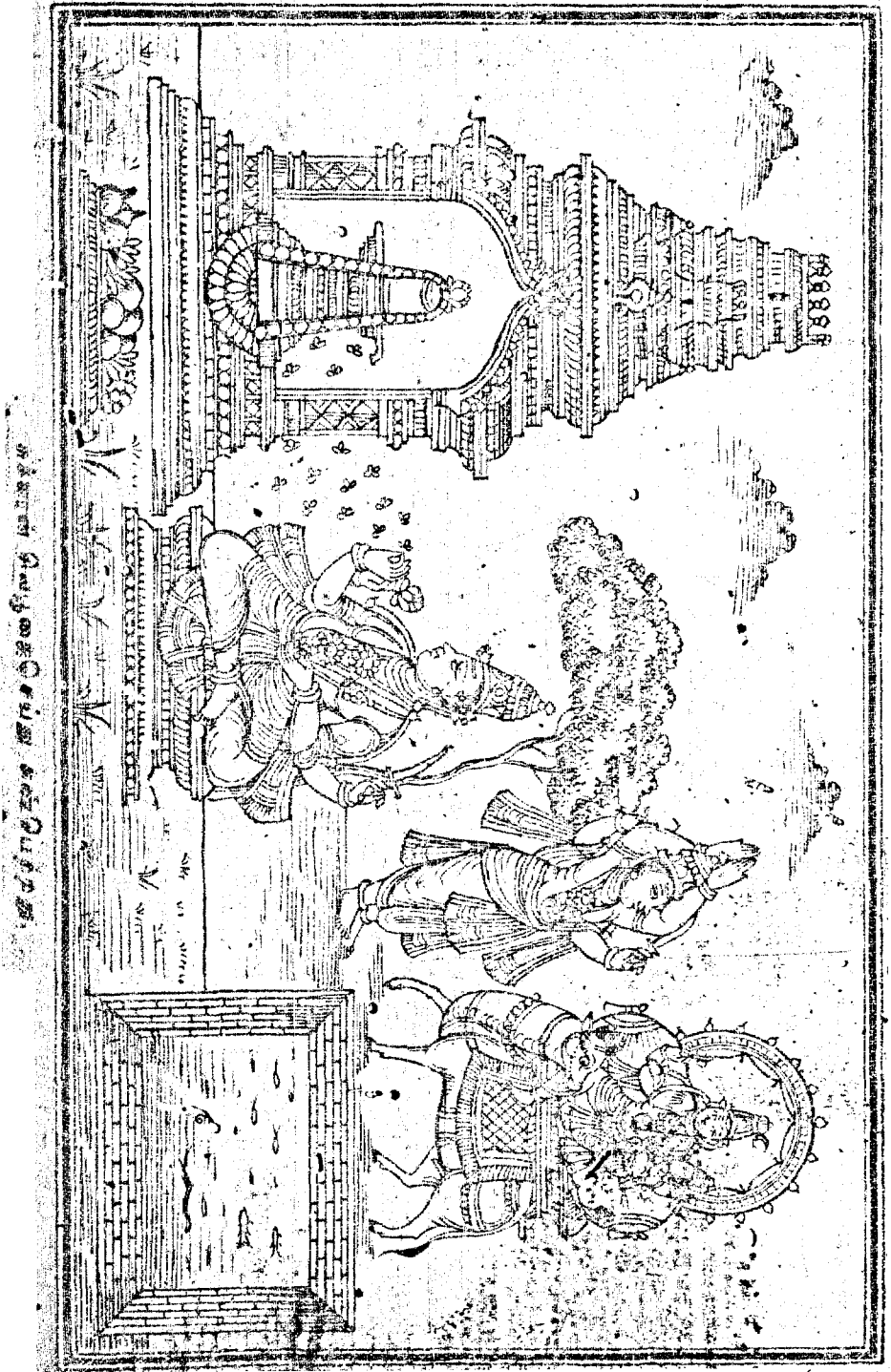
(இ-ள்.) சாஷ்டாங்கமாகப்பணித்து கபாலிதீர்த்தத்தினருகில் தன்னுடைய பெயரினால் விளங்கும்படி இணங்கச் சக்கிரன் இலிங்கமென்று ஒருசிலவிலக்கதைத்தாபித்து ஆராதனையுஞ் செய்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய நீரினையுடைய அந்த கபாலிதீர்த்தத்திற்கு அக்கினிமுலையில் ஒரு தீர்த்தமுண்டாகக் கொண்டு பொருந்திய மலர்களால் நாடோறும் கபாலிசனாப் பூசை செய்துகொண்டிருந்தான். எ-று. (கல)

முறைமையா வின்னபான்மை முயற்சின னெண்ணில்காலங்
கறைமிடற் றிறையுமோர்எள் கருணையாய் விடையினேறி
மறைதெரி முனிவர்தேவர் வசுக்கள்கின் னரர்கள்வாழ்த்த
வறைகழல் பூதவீர ருடைத்திட முன்னமுற்றான்.

(இ-ள்.) வேதாகமவிதிப்படி இப்படிக்கு அனைக்காள் பூசைசெய்து கொண்டு வந்தநாள்களுள் ஒருநாள், காண்கண்டத்தையுடைய பாமசிவங் கிருபைஉந்து ரிஷபவாகனத்தின்மே லாரோகணித்துக்கொண்டு, வேதங் களுணர்ந்த முனிவர்களும் தேவர்களும் வசுக்களும் வாழ்த்தவும், ஒலிக்கா நின்ற வீரகண்டையையணிந்த பூதவீரர்கள் குழ்த்துவரவும் சக்கிரபகவா லுக்கெதிரிலெழுந்தருளிஞர். எ-று. (கக)

வேதத்தி னந்தந்தனலில் விளங்கிடும் பொருள்களெல்லாம்
போதித்த பொருளேபோற்றி பொருவிடற் கரியாப்போற்றி
நாதத்தின் மேலாய்போற்றி நம்பினே போற்றிப்போற்றி
யேதத்தை யிரித்தாய்போற்றி யிசனே போற்றிப்போற்றி.

(இ-ள்.) வேதமுறவாகிய உபலிதங்களில் விளங்காநின்ற பொரு ள்களையெல்லாம் முனிவர்களுக் குதேசித்தருளிய வஸ்துவே போற்றி, குப்புசொல்லுதற்கரியவனே போற்றி, நாதத்தவத்தின் மேலாயுள்ளவனே

போற்றி, கம்பனே போற்றி போற்றி, அடியேனுடைய தன்புகளையெல்லாம் ஒழித்தருளிய கடவுளே போற்றி, கபாலனே போற்றி போற்றி. எ-று. (கக)

பாலனைப் பரிந்துகாத்தப் பாலனைக் கொல்லவந்த காலனைக் களைந்தாயிடுபோற்றி கபாலனா யகனேபோற்றி யோலமிட் டடையவும்பர்க் குருகியே யவாகட்கீத வால்முண் டமிர்தமீந்த வையனே போற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) மார்க்கண்டேயனென்னும் பிராமணப்பிள்ளையைப் பரிந்து காத்தது அந்தப்பாலனைக் கொல்லவந்த யகனென்கொன்றருளிய கபாலனாதனே போற்றி, முறையிட்டு அடைக்கலமாகவந்த தேவர்களுக்குக் கிருபை கூர்ந்து சமுத்திரத்திலுண்டாகிய விஷத்தை யுண்டு அவர்களுக்கு ஆமிர்தம் பிரசாதித்தருளிய ஐயனே போற்றிபோற்றி. எ-று. (உ௦)

பாலனே போற்றிபோற்றி பசுபதி போற்றிபோற்றி பிழைனு மயனுந்தேடப் பிறங்கழ லானுய்போற்றி யிழைல பாகத்தன்னி லிருண்மலர் தடுப்பாய்போற்றி விதலைப் பேபோடாமே விசலனே போற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) பரமனே போற்றிபோற்றி, எல்லாஉயிர்களுக்கு மிறைவனாகிய கடவுளே போற்றிபோற்றி, பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் தேவரீருடைய திருமுடியையும் திருவடினையுந்தேடிப்படி பிரகாசிப்பாநின்ற அக்கினி பிரசாபமாகிய கடவுளேபோற்றி, இருவினையொப்புமலபரிபாகமுண்டான இடத்தில் ஆனவ இருளை யொழித்தருளுங் கடவுளேபோற்றி, பரந்த உயிர்த்தலையையுடைய பேய்களுடன் கடலையில் கூத்தாடினின்ற கடவுளே போற்றி போற்றி. எ-று. (உ௧)

செய்யவம் பவளமேனிச் சிற்பரா போற்றிவானிற் றுய்யவான் மதியஞ்சூடுந் தோன்றலே போற்றியென்று ஸ்மயலந் திலகநாயேன் வாழுகீ யருள்செய்யென்றான் செய்யவே னரியனுமின்றுன் கிந்தையின் விருப்பேதென்றான்.

(இ-ள்.) அழகுள்ள செம்பவளம்போன்ற திருமேனியுடைய சிற்பரனே போற்றி, ஆகாயத்தில் செல்லத்தக்கதாய் பரிசுத்தமான வெண்மை நிறமுள்ள இளங்கிங்களைச் சூடிய கடவுளே போற்றி, நாயேன்மயக்கம் நீங்கியெந்நாளும் வாழும்படி தேவரீர்கிருபை பிரசாதித்தருள வேண்டுமென்று கிஞ்செய்தான். இவ்வண்ணஞ்சுக்கிரபகவான் றுதிசெய்தபோது, செஞ்சடாயிருடமுள்ள கபாலசீர் கிருபைகூர்ந்து அவனானோக்கி உன்மனதிற் குள்ளிருக்கும் விருப்பத்தைச் சொல்லக்கடவையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர்.

ஆதரவுபெற்றுள்ளிருக்கின்ற கிடைவிடாத
காதலும் விளங்குமிதழ் கடியமா கரக்கென்பேருந்
திதழ் தேசசேர்து நு திரு விழியுமாகத்
தாதவீழ் கொன்றைவெய்த வள்ளலே தருதியென்றான்.

(இ-ள்.) விருப்பத்துடன் தேவசீருடைய திருவடிக்கிடத்தில்விட்டு
நீலகாத அன்பும் அலங்காரத்துடனே பிரகாசித்துக்கொண்ட முரளிவந்த
இந்த சேழத்திரத்திற்குச் சக்கிரபுரியென்று பெயரும் அருளுகதோடுந்
நயங்கிய ஒளிபொருந்தி விளங்குகின்ற சேத்திரம் அடியேனுக்குண்டாக
வும் மகரத்தங்களுடன் மலர்த்த கொன்றைமாலையணிந்த பரமசிவமே
வரம்பிரகாசித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று. (உக)

இய்கிவை யெல்லாந்தத்தோ மேகேன வியம்பிநீர்த
ளங்கன மறைந்தானவெள்ளி யளப்பருந் தேசமின்னப்
பங்கனை விடைகொண்டேதன் பதியடைந் தவர்க்குமேலாக்
கருமெய்தியின்பத் துணைத்தருள் சேர்த்துவாழ்த்தான்.

(இ-ள்.) சக்கிரவிவாறு விண்ணப்பஞ்செய்யக் கபாலீசர் திருபை
கூர்ந்து, நீ கேட்டுக்கொண்ட வரங்களை யெல்லாம் அதுக்கிரகஞ் சய
தோம், இனி நீ உண்பதவிக்குச் செல்லக் கடவையென்று கட்டினாய்
அந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் மறைந்தருளினார். அதன்பின்பு தன்னுடைய
சரீரத்தில் அங்கிலலாத காந்திலிளங்கப் பார்வதிபாகனிடத்தில் விடை
பெற்றுக்கொண்டுசென்று, இதுவரையில் சக்கிரபதம் பெற்றிருந்தவர்க்
டுல்லாம் மேலாகிய பெருமைபெற்று இன்பத்தைப்பொருளிக் கபாலீச
ருடைய திருவருளையும் பெற்று வாழ்த்திருந்தான். எ-று. (உச)

மன்னுமா தவாகாலீசன் மாகன் ரடைந்துவெள்ளி
பொன்னடி யருச்சித்தேததும் பெறப்பீது வென்றானேங்கித்
தன்னிகர் மலையத்தண்ண மருக்குடன் முகிழ்த்துபொற்றி
முன்னுமித் தலத்திறந்த முகிய மருஞ்செய்யென்றார்.

(இ-ள்.) கலைபெற்றிராநீர்த முனிவர்களே சக்கிரபகவான் கபா
சருடைய பொலிவுள்ள திருவடிகளை யருச்சித்தத் துதிசெய்த சரிதயிதவா
மென்று, தவத்தில் தனக்குத் தானே ஒப்பாகிய அகஸ்கிய முனிவரருள்
செய்தார். அதைக்கேட்டமுனிவர் யாவர்களும் ஆனந்தத்துடன் மகிழ்ந்தி
யடைந்து அலகைத் துதிசெய்து யாவருந்தியானிக்கத்தக்க இத்தத்தலத்தி
லிருக்கும் தீர்த்தத்தின் பெருமையையும் எங்களுக்குள் செய்ய வேண்டு
மென்று சொன்னார்கள். எ-று.

சக்கிரன்பூசித்தருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் - கத - க்ரு திருவிருத்தம் இராக.

தீர்த்தச்சருக்கம்.

முன்னகுடனென்பவனை முரியாவாகச்
சொன்னமுனிபின் னுமொருதுய்பகதை சொல்வான்
மன்னுமுனிநான்மயிலைமாகரின்மேவுந்
தன்னிகரில் தீர்த்தவ ஸகசாற் றுவன் விளங்க.

(இ-ள்.) ஆகிலாதில் கருவனென்னும் சூரியகுலத்தரசனைப் பலம்பொ
ருதிய சர்ப்பமாகும்படி சபித்த அகத்தியமுனிவர், பின்னும் ஒப்பற்ற விளங்
குந் தாய்மையான சரிதஞ் சொல்லாராய், நித்தியத்துவ மடைந்த முனிவர்க
ளே திருமயிலை யென்னும் திருப்பதியிலுள்ள நிகாற்ற தீர்த்த வகைகளைத் தே
ளிவாகச்சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர்கள் என்று சொல்லத்தொடங்கினார்.
வேறு.

தீர்தருமயிலைபென்னுஞ்செழுப்பதியதனிநிற்ரு
நீரொலாந்தீர்த்தமென்னுநிகழ்த்திமெம்பராணம்யாவுந்
தாரணவேளையண்ணுதவிழ்மலர்ப்புகங்கோதைக்
கரயிவிழியாருக்குக்கூறினாலகமுய்ய.

(இ-ள்.) சிறப்பமைந்த திருமயிலை யென்னும் திருப்பதியிலுள்ள நீர் நிலை
யெல்லாம் தீர்த்தங்களே யென்று புராணங்களெல்லாம் கூறும். கொன்றை
மலர் மாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானும், மகரத்தங்களை
யுதிர்க்கும் மலர்களைமுடித்த அழகிய கூத்தலையும் கூர்மையான வேல்போலுங்
களைமுமுடைய பார்வதி தேவியாருக்கு உலகத்தா ருய்யும்வண்ணம் உப
தித்தனர். —எ-று. (உ)

அறத்தருமலையென்னுமணிகர்தீர்த்தத்தன்மை
சிறத்திடவொருவருக்குஞ்செப்பின தில்லைநீவிர்
தறத்துபாசத்தைவென்றதுய்மையிர்வினவலாகு
திறக்கெழுமழுமானங்கைமலன்மத்திரத்துமேல்பால்.

(இ-ள்.) சிவபுண்ணியத்தைப் பாலிக்கும் திருமயிலை யென்னும் அழகிய
கரத்திலுள்ள தீர்த்தங்களின் மகிமையை, சிறப்புடனே இதுவரையில் ஒரு
வருக்குஞ் சொன்னதில்லை. நீங்கள் துறவறமடைந்து பாசத்தைச் சயித்த பரி
சுத்தர்களுக்காய் கேட்கத்தகுந். சிறப்பமைந்த மழுலையும் மாணியுந் திருக்
கரங்களிலேநிய கபாலீசரரது திருக்கோயிலுக்கு மேற்றிசையில். —எ-று.

உத்தமகபாலிதீர்த்தத்துண்மையாக நவற்றோ
பத்தியாற்படித்தோரெய்தும்பலன்களைக்கணிக்கலாற்றோ
வத்தன்றன்சத்திகங்கையாதலாற்சத்திகங்கை
முத்தியோர்மொழிவரவேதன்முதலினோர்மொழியவற்றோ.

(இ-ள்.) உத்தமமாகிய கபாலிதீர்த்தத்தின் மகிமையை காழ் சொல்லத்தா
மோ? பத்தியுடனே அத்தீர்த்தத்தில் முழுகினோடையும் பயன்களை வளவிடப்
படா, சிவபெருமூர்தி சத்தி கங்கையாதலால், அத்தீர்த்தத்தின்வல்லமையை
முத்தியுடையகடிய பெரியோர்கள் கூறுவான்றிப் பிரமன் முதலியோரும்
கறமுடியுமோ?—எ-று.

(ச)

கருணையாற்களிக்கேதசங்காத்திடுமென்னென்பேருத்
தருமனோயவன் நன்மைநான்சாம்பவன் நருக்கிலவே
யருமறைகளைபுமோதானக்கழுமாராயான்செய்
கருமமுடியவற்றான் காலத்தொறும்விதிகருமமாய்க்கே.

(இ-ள்.) கருணையத்துடன் களிக்கேதத்தை யாசாண்ட தருமனென்
னார் அரணிருத்தன். அவன் குமாரனாகிய சாம்பவனென்பவன் செல்வச்
செருக்கால் அருமையாகிய வேதங்கையு மோதாவனும், வேதாங்கையு
மாராயாதவனும், காலக்கடோறும் செய்யத்தக்க கருமங்களையும் ஸித்தியுடியா
ராய்த்து செய்யாதவனும்.—எ-று.

(இ)

நத்தைசொற்றனையுக்கேளானமைச்சர்சாற்றுதலுத்திகா
விர்த்தனைபுரிந்துதன்னுணியைத்ததுமுடித்துச்செல்வா
விர்த்தகாடன்னிறந்தையிகழ்த்துடல்வானஞ்சேர்தா
னொத்துமத்திரிகளவையகோக்கிடான் புதல்வனெய்யான்.

(இ-ள்.) தனது பிரதாபார்த்தையுக் கேளாதவனும், மந்திரிகள் சொல்லையு
மேற்காதவனும், அவைகளை நித்தித்துக்கொண்டு தன் மனத்தி லெண்ணியதை
முடித்துக்கொண்டு வருவான். அவனிலவாறிருக்கும் காளில் அவன் பிரதே
கலியோகமானான். அமைச்சர்கள் மனம் கொந்து ஐயோ இப்புத்திரன் உலகத்
தைப்பாதுகாவான், மிகவும் அற்பன்.—எ-று.

(க)

உலகினைபோம்பவல்லமற்றவனொருவன் நன்னை
யொலைமுடிசூட்டுவாமென் னுன்னியிவ்வு னன்றன்னைக்
கொலைபுரிவாமென்றென்னுங்கொள்கையுமறித்துகொண்டு
சிலையினும்வலியகொஞ்சனவனயற்றேசஞ்சேர்த்தே.

(இ-ள்.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கவல்ல வேறொருவனை அதிகரிக்காததில்
அரசனாக வேண்டுமென்றெண்ணி, அதுவுமல்லாமல் இப்புதல்வனையும் கொ
லைசெய்யவேண்டுமென்று மெண்ணிய கொள்கைகளை அப்பதல்வனாகிய சாம்பவ
னறிந்து, கல்லினும் கடினசித்தத்தையுடைய அவன் மறுதேசத்தையடைந்து.

இயன்னினியம்பும்பாவமெவற்றையும்புரிந்தானுக்கு,
கயல்விழியார்தங்காதற்கணியினுற்கயலார்தம்மை
நயலியரிவோயென் னுநீடியேகூடிக்கொண்டு
பயன்மொழிபகர்த்துதேசவிதத்தொறும்படா லுற்றான்.

(இ-ள்.) நீதிநல்களிலுலகியுள்ள பாவங்க ளனைத்தையும் அவ்விடத்
திற் செய்தான். கயல் மீன்போலும் விழிகளைப்படைத்த மாதர்க ளிச்செய்த
னும் பழத்தைப் புசிப்பதற்கு, மூடர்களைத் தற்றவர்களைன்று நீனைத்து கட்டி
கொண்டு, அவர்களுக்குப் பிரியவசனஞ் சொல்லிக்கொண்டு, தேசங்கள்தோ
றும் திரியத்தொடங்கினான்.—எ-று.

(அ)

கண்ணினபாலியென்னுன்னதிநீதழ்த்தகாட்டிற்
பன்னையமுதற்காலத்திற்பண்ணியபருவமெய்திப்
புண்ணியர்ணைனுமித்தப்புலியினும்வந்துபுக்கா
னென்னவமார்மறையோன்றன்னையொருவனையெதிரேதண்டான்.

(இ-ள்.) பொருத்தமாயுள்ள பாலியென்னும் சிறந்த நதி விளங்கிய தொன்
டைகாட்டில், பிறந்த பிறவிகள்தோறு மியற்றிய தவப்பயனடைந்த புண்ணிய
ர்கள் வசிக்கும் இத்திருமயிலையினும் வந்தடைந்தான். அவ்விடத்து யசுவராஜ
முகிக்கத்தக்க ஓர் வேதியர் தன்னெதிரில் வரத் தரிசித்தனன்.—எ-று.

(க)

விதாமுதனவனையந்தச்சுருதியந்தணனுக்கி
யழகியாப்படிவத்தாலேயாவனியறையாமென்
னியுமியொன்றையந்தவிடலையும்விருப்பமுற்றே
தொழுதகையுடனெறிந்துதுணையிவொன் னுகூழ்த்தே.

(இ-ள்.) அவ்வாறு தரிசித்தவுடனே அந்நாப் பணித்தனன். அப்படி வ
னையு சாம்பவனென்பவனை வேதங்களை யோதியுணர்ந்த அவ்வேதியர் பார்
த்தருளி, உருவத்தினால் அழகுள்ளவனே? நீயா? சொல்லென்று கேட்க; இவ
ர் மிகச் சிறந்தவனென்றெண்ணி அத்தக் காண்ப்பருவமுள்ள சாம்பவனும் விரு
ப்பங்கொண்டு, சிரமேற்குப்பிய கையுடனே எதிரில் நின்று, இனி நமக்குத்
தனைவரிவோயென்று சொசித்து.—எ-று.

(க)

தன்னதுதேசங்க ளித்தந்தை துஞ்சிய துஞ்சாற்றி
மன்னியவுலகங்காக்கவல்லனென் னுவாடித்
துன்னியவிமைச்சர்தன்னைத்தொலைக்கவெண்ணியதுஞ்சொல்லிப்
பன்னிடத்துணித்தான்பாரிற்றுன்புரிபாவமெல்லாம்.

(இ-ன்.) தனது தேசத்தின் பெயரையுஞ்சொல்லி, தந்தையாரித்தலையு
க்தெரிவித்து, நிலைபெற்ற உலகத்தைப் பாதுகாக்கவல்லவனல்லவீ ன்று மக்தி
ரிகள் துயரடைந்து, தன்னைக் கொல்லவெண்ணியதையுமறிவித்து, உலகத்தில்
அதுவகையில் தான்செய்த பாவங்களை யெல்லாந்ஞ் சொல்லத்தொடங்கினான். (1)

தருக்கிறும்பாதாரத்தைத் தழுவி யுங்கன்னிவிவய்த்தோண்
முருக்கிதழ்ச்செவ்வாய்வேற்கண்முலைஞ்சைகநகைபடைத்த
பாதையாக்கினியனாயுங்கன்னிமும்பிறையப்பாராக்
கருத்துடைக்கற்பினுர்தோள்கலந்துடக்காதல்செய்தும்.

(இ-ன்.) செல்வச்செருக்காற் பிறர்மனைவியரைப்பணர்த்தும், இனமையா
யொழுக்கில்போலும் தோள்களையும், முருக்கமலனையொத்த அதரத்தையும், சி
வா, ஓரையும், வேல்போலும் கண்களையும், முல்லையரும்பையொத்த தந்த
க்களையுமுண்டிய விலைமாதர்களைத்தழுவியும், கன்னினிடத்தும் அன்னியபருட
ரைப்பாராத மனவலியமைந்த கற்புடைய மாதர்களது தோள்களைத்தழுவி
ருப்பங்கொண்டும்.—எ-று.

அருஞ்சுரத்தினிற்செல்லுமந்தணர்தமைவதைத்தாம்
கிருத்தனங்கவாந்துகொண் டுமிருக்குமெந்திழையார்தம்மைக்
கந்தணத்திரவிற்புக்குப்பிறர்மனைக்கனகங்கொண்டு
மருத்தினையருத்தித்தக்கோர்க்கவர்பொருண்மயக்கிக்கொண்டும். (2)

(இ-ன்.) அருமையான பாலவனங்களிற்செல்லும் அந்தணர்களைத் துண்ட
ப்படுத்தி, அவர்களிடமிருந் திரவியங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு அவர்களைக்கொ
ண்டும், அவ்வாறிறத்தவர்களது மாதர்களை மறைவாகத்தழுவியும், இரவிற பி
ர்மனைகளிற்புக்கு அங்குள்ள பொண்ணைத்திரடியும், மேன்மையுடையோரு
கு மலக்கம் வரத்தக்க மருத்துகளைக்கொடுத்து, அவர்களைமயக்கி அவர்கள் பெ
ருளை யபகரித்தும்.—எ-று.

அருத்திரனயர்ச்சிசெய்யுமதுவினையவலரோடே
பொருத்தியும்புகன் அபொய்யும்பிறவுமன்பொசித்தும்வெய்ய
சுரத்தனைத்தூர்த்துமார்க்கஞ்சரிப்பவருடலைச்சாய்த்தும்
புரித்தமாபாதகங்களினுமுளபுலியுன்னொன்.

(இ-ன்.) குடித்தலுடனெ மயக்கத்தைத்தரும் கண்ணைக் குடியர்களுடனே
குடித்தும், பொய்வார்த்தையும் துர்மாரக்கவார்த்தையும் பேசியும், மாமிசத்தை
த்தின்னும், வழிப்போக்கர்களது சரிசத்தைப் பாணங்களைவிட்டுமேடித்தும்,
உரன் இவ்வுலகத்தியற்றிய மகாபாதகங்க ளின்னுமனெகமிருக்கின்றனவென்று
சொன்னான்.—எ-று. (3)

அப்பொழுதற்குநெருந்தேவந்தவந்தணனும்தோ
லிப்பொருத்தங்களுக்கேயிதவாதேசின
வெப்பொரிசினையத்தன் னில்விழ்த்திடுமீளமாட்டாய்
செப்புவனிதற்குக்காலன்செய்வினைகேட்டியென்றான்.

(இ-ன்.) அப்பொழுது அந்நிலைத்துவந்த வேதியர் மிகலருத்தி, ஐயோ
இந்த மகாபாதகங்கள் உண்ணவிடப்பிரியாயில் நின்று, வெப்பத்துடன் எரித்
துகொண்டிருக்கும் நரகத்தில் உண்ணத்தள்ளிவிடும். நீ எக்காலத்தும் அந்நர
கத்தினின்றும் மீளமாட்டாய், இப்பாதகங்களுக்கு யமன் செய்கின்ற தண்ட
னைகளைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயென்றார்.—எ-று. (4)

வேறு.

காலபாசங்களாற்கட்டித்தூதுவ
மலைமோடயமும்வெம்பாருக்காய்ச்சியே
சாலவேபோழ்த்தவாய்கன்னினுற்றுவார்
சூழ்மார்களலிணுஞ்சுவொர்களை.

(இ-ன்.) யமனுதிகள் காலபாசத்தாற்கட்டி, விஷத்தையும் இரும்பையும்
புதுபோலக்காய்ச்சி, அகிகமாகவெடுத்து பிளவாயிருக்கும் வாயிலே பூற்று
வார்கள். நெருப்பிற்காய்த்த குலத்தினுலும் குவார்கள்.—எ-று. (5)

பலபதினாயிரங்கற்பம்பற்களின்
மலையெனவழங்குகளைச்சொரிவார்மார்பினுந்
தலையினுத்தோளினுஞ்சலாகைகாட்டுவா
ரமைருஞ்செக்கினிலாட்டுவார்களே.

(இ-ன்.) அளவிறந்த பதினாயிரங் கற்பகாலம்வலையில் பல்லுகளிலே மலை
போல அக்கினியைச்சொரிவார்கள். மார்பிலும் தலையிலும் தோளிலும் இருப
புத்தலாகையைப் பாய்ச்சுவார்கள். சுழன்றுகொண்டிருக்கும் செக்கிலும் வை
த்தாட்டுவார்கள்.—எ-று. (6)

மற்றுளவாவதையும்வருத்துக்கறிஞர்
சொற்றிகாவையுஞ்சுமிதன்றியே
சேற்றிமென்னினுற்செவியையாதலாற்
குற்றமானவைதகர்கெறிவைக் கூறுவார்.

(இ-ள்.) மற்றும் அவர்கள் சொயத்தக்க துயரங்களையும் விடுத்தசொன்
னும், சொல்லுகின்ற காவையுஞ் சுட்டிவிடும். இதில்லாமலும் கேட்டாற்காணை
யும் கொன்றுவிடும். ஆகையால் இத்தகைய பாதகங்களுக்குத் தீர்வான மார்க்
கத்தைச் சொல்லுவோம்.—எ-று. (க௮)

வேறு.

வேண்டுகிறீனவிலம்மைவினும்புமீயும்பரிசுராததை
யின்கெனக்கேட்டேபத்தகிடையெனக்குகல்வாய்
மாண்டறக்கொடியேன்செய்தவல்வினையனைத்துமவாஞ்சை
புண்டெனக்கருள்செய்மார்க்கமெனவவன்புகல்வாமென்றான்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் எம்மை நீ பிரார்த்தித்துக் கேட்பாயாகில், இப்
பாதகங்களுக்குப் பரிசுராத கூறவோமென்று சொல்ல, அக்காவையைய சாம்
மவன் கேட்டி, எனக்கு மிகவும் நல்லவனே! கொடியேனியற்றிய பாதகங்களை
கூறாம் ஒழித்துபோகும்படியான பரிசுராதை, என்மேற் கிருணபராவீதானு
வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அவ்வேதியர் அவ்வாறே சொல்லுவோமென்று
தொடக்கினார்.—எ-று. (க௯)

இத்தலத்தினினைஞ்ஞான் ஸுமில்வருஞ்சேர்க்கபாலிதீர்த்த
கத்தடம்படியினீசெய்பருவினைக்குழுக்கண்மாயு
மூத்தியுமடைவாயிந்தேந்தினம்வசிக்கிலீது
சத்தியமென்றான் முன்னஞ்சதுமறைவிதியைசேர்வான்.

(இ-ள்.) இத்திருப்பதியில் எவ்வாறஞ் சிறப்பமைந்த கபாலிதீர்த்தம் விள
க்கிக்கொண்டிருக்கும், அத்தீர்த்தத்தில் முழுதினும் நீ புரிந்துள்ள பாதக்கூட்
டக்கொழியும். இத்தலத்திலேயே மூன்றுதினம் வசித்தால் மோக்ஷானந்தஸூ
மடைவாய். இது சத்தியமென்று முன்னமே காண்குதேதங்களின் விதியையா
தாயித்தனந்த அவ்வேதியர் கூறினர்.—எ-று. (௨௦)

எனவவன்னைப்பாதம்பணிக் தெழில்வேந்தனைத்திப்
புனறலைப்பதனைந்குப்புகன்றனைபய்யுமாற்றாற.

வென்றனன் வினையையின்னேயெனவிடைகொண்டேயன்பிற்
சென்றனன்கபாலிதீர்த்திருக்காமருங்கின்மாதோ.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறிய அவ்வேதியரைச் சாம்பலுன்னதும் அரசுரு
மாறன் திருவடிகளில் வணங்கித்துதித்து, அற்ப அறிவினையுடைய பாதகருகி
ய எனக்குப் பிழைக்கும் வழியை உபதேசித்தனை, என்னுடைய தீவினைகளை
னைத்தையும் இப்போதே ஜயித்தேனென்று விடைகொண்டு, அன்புடனே கபா
லிதீர்த்தத்தின் கரைக்கருகிற்சென்றான்.—எ-று. (௨௧)

பங்கயங்கமுநீராம்பல்பற்பலவகைகடுன்னிச்
செங்கயன்மலங்குமவாளைத்திராளைடத்தலைக்விசப்
புங்கவொவருத்தோய்த்துபேற்றிடவிளங்குஞ்சத்தி
கங்கைகண்டிறைஞ்சிவின்றேகணிப்பிற்புத்தத்தனான்.

(இ-ள்.) செந்தாமரைமலரும், செங்கழுநீர்மலரும், செவ்வாம்பன்மலரும்,
இன்னும் பலவிதமலர்களும் புட்பித்து கெருங்கி, சிவந்த கயல்மீன்களும் மலங்
குமீன்களும் வாழ்மின்களும் திராளைச்சேர்ந்து அலைகள் வீசும்படி, தேவர்கள்
பாவரும் மூழ்கித் துதிக்கவிளங்கும், சத்திங்கையென்னும் கபாலிதீர்த்தத்தி
த் தரிசித்துத் தொழுதுகின்ற, அளவிறந்த அம்புத்தையுடையவகுனான்.—எ-று.

பங்குனிநாதத்தன்னிற்படைத்தவத்திரத்திற்குஞ்ஞாத்
திய்களீசேர்தினமாமற்றைத்தினத்தினிற்கபாலிதீர்த்தத்
கங்கையிற்றிடித்தமெய்யிற்றத்திர்புருகிசாத்திப்
பொங்கொளிமத்திரத்துட்புருத்தனனுவத்தோடும்.

(இ-ள்.) பங்குனிமாதத்தில் வந்த உத்திராட்சத்திரத்திற் கலைகள் குறை
யாத பூர்ணசந்திரன் சேர்ந்த தினமாகிய பெருண்ணியினன்று, கபாலிதீர்த்தத்
தின் மூழ்கிச் சேர்தங்கில் ஒளிகொடுக்கும் திருவெண்ணீற்றை யணிந்து, மெய்ய
ன்புடனே அதிக பிரகாசத்தோடு கூடிய திருவாலயத்துட்புருத்தனன்.—எ-று.

வலமொருமுன் னுஞ்செய் துவணங்கினன்கபாலிவிங்கத்
தலைவனைவிழியானேக்கித்தகமகிழ்த்தவலத்தீர்த்தே
சுவனியதரங்கவாரிசுற்றுமாமயிலைதன்னி
லிலவுமுத்தினம்வசித்தானிகழ்தருமுத்தீசேர்த்தான்.

(இ-ள்.) மூன்றிரதகளைஞ்செய்து, கபாலிசுவரரைக் கண்களாற்கண்டு
தக்கவாறு மகிழ்ச்சியடைத்து துயரம் நீங்கித் தொழுதான். வீசுகின்ற அலைகள்

கையுடைய கடல்குப் பீர திருமயிலையில் மூன்றுநினைம் வசித்திருந்த, நிலைபெற்ற
முத்தியின்பமடைந்தான்.—எ-று. (உச)

ஒழியிலாபுருவத்தன்னிணையாவிதிபாதத்தன்னி
னமுதுறுமருக்கவாரமத்பசியோணத்தன்னிற்
குழைவொடுபெணிக்தோர்வானோர்குணிக்கருமுத்திசேர்வர்
மொழிதருமுத்திரீர்த்தமுதன்மையாக் தீர்த்தமாமால்.

(இ-ள்.) கலகஞ் குறையாத பெண்ணியிலும், உயர்வாகிய விதிபாத-
யோகத்தினன்றும், அழகமைந்த ஆதிவாரத்தினும், அற்பிசுமாதத்தில் வரும் தி-
ருவோணத்திசுத்திரத்தினும், மணவுருக்கத்தோடு தொழுதின்றவர்கள், தேவர்க-
ளாலு மணத்தற்கரிய பெருமைவமைந்த முத்தியி யடைவார்கள். இப்போது
தாம் கடந்த முத்திரீர்த்தமென்னும் முத்திரீர்த்தமே முதன்மையான தீர்த்தமா-
கும்.—எ-று. (உச)

மயிலையுப்பதிதனக்குண்டகிழக்கிடைபெயர் தீர்த்தம்
பயிறருகடவட்டமர் ததம்பரிசைசுவாவாகளுமோரார்
லையோயகனுமைக்குக்கழியிதென்னினைன்னு
வியதுபரிசைக்கற்பாற்றிநுவிசைத்திடவலன்வியாதன்.

(இ-ள்.) திருமயிலையென்னுங் திருப்பதிக்கு வடகிழக்கில் ஓர் தீர்த்தமிருக்-
கின்றது. அதன்பெயர் கடவுள் தீர்த்தம். அதன்மகிழையை வலருமியாகன்.
அம்மகிழை கையாயபதியாகிய சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்கு உபதேசித்த
தென்றால், அடியேனாவ் அளவிட்டுச்சொல்ல முடியுமோ? வியசமுணிவரோ
கடவலன்வயர்.—எ-று. (உச)

அங்கதேவத்துவாழ்வோனறவெயிழிபிணைநம்
பொங்கொளிக்தியஞ்செர்தேன் பொருளில்சீர்வணிகன் றுணுங்
துங்கசீர்த்தனைஞ்செய்துதொல்வினைப்பயத்தானோக்க
மங்கியவதனுற்றீர்த்தனைகைத்திடாப்போந்தான்.

(இ-ள்.) அங்கதேவத்தில் வாழ்ந்திருந்த சிறப்புடைய ஓர்வணிகன், கல்வ-
ழியி லெங்காளுமொருவி அகிக பிரகாசத்தையுடைய திரவியத்தைச்சேர்த்தவ-
னாய், பெருமையுள்ள உயர்க்க தாகவகளைச் செய்தவரும்வாளில், ஊழ்வினைங்-
பயனால் அவனுக்குப் பார்வைகுறைந்தபடியால், அக்குறைவு தீரும்படி தேய்-
வதீர்த்தநங்கைய சதிகளில் தீரடச்சென்றான்.—எ-று. (உச)

தன்னைவாதிதன்படித்தகனிலொடுசெவதலங்க
னெங்குணுந்திரித்தானோக்கமெய்திடாதிமயமீன்று

மங்கைபாகுலையேசேர்துமயிலைமாகரினமாகித்
திங்கண்மீர்தத்திறசேர்த்துதினாகடம்படித்துபெற்றார்.

(இ-ள்.) கங்கைமூதலிய தெய்வீகத்தினில் மூழ்கி மணக்கணிவுடனே சிவ-
தலங்களினையுந் தினும் யாத்தினாசெய்தான். அவையனால்தனது பார்வைக் கு-
றைவு நீங்காமல், இமயவனாயனாயன் பதல்வியாகிய உமாதேவியை யொர்பா-
கத்திவடைய சிவபெருமானே நினைந்து, திருமயிலையில் மாகிமாத மகநட்சத்தி-
ர்த்தடைந்து, அலைகரையுடைய கடலில் தீரடித் தன்பார்காவக் குறைவுதீரப்-
பெற்றான்.—எ-று. (உச)

விநியமகரமாதம்வெண்முதேயும்பக்கத்
துநியவந்தத்தன்னிலொளிர்த்திசுன்னின்மாதத்
தோறுமவாழ்பருவத்தன்னிற்றுளோத்தவீரமுத்திரீ
நீயிலாததீர்த்தத்தன்னுளீநிரண்டாவதென்பு.

(இ-ள்.) சிறப்போங்கிய தைமாதம் அமரபட்சச்சதுர்த்தகிதியில், பிரதி-
மாதமும் வருகின்ற பெண்ணியில் இவ்வாறு தீரடிபவர்கள் முத்தியடைவா-
ர்கள். முடிவிலாத தீர்த்தங்களில் இத்தீர்த்தம் இரண்டாவதென்று பெரியோ-
ர் சொல்லுவர்.—எ-று. (உச)

கடிவெவ்வினைகடவுர்க்குங்கபாபிமோகர்தனக்கு
வடதிசைமருங்கேவேதம்வருத்தநிக்கத்தின்முன்னர்
விடைபினைமகிழ்ச்சிகுரும்தேவதமாநீர்த்தமாகும்
படிதலிற்பலத்தைக்கூறிந்பரிமேதயாகமொக்கும்.

(இ-ள்.) கொடிதாடிய தீர்த்தத்தைப் பிக்கும் திருமயிலைக்கு வடதிசை-
யிலக்கத்தில், வேதத்தாற் பரதிட்டைசெய்ததலுல்ககத்திற்குமுன்னே, இட-
பவாகனாகிய சிவபெருமான் திருவுண்கிழும் வேதீர்த்தமுன்றி, அதில் மூ-
ழ்குவோர் பலனைச் சொல்வோமானால் அசுவமேதயாகஞ்செய்தோர் பலனுக்கு
ச்சமானமாகும்.—எ-று. (உச)

அணிகொள்காரத்தின்கமாதத்தினமுதுறுதிங்கடன்னிற்
பெணிவொடுபெணிக்தோரொய்துமபலன்களைப்பகரவற்றோ
புணர்வொடுதொனஞ்செய்பிலொன்றுகோடியதாமாடும
படவரவனையோன்குறுமபரிசின்முன்னுபதென்பு.

(இ-ள்.) சிறப்புடைய தார்த்திகைமாதத்தில் அழகமைந்த சோமவாரத்தி-
தாழ்மைமேலான வணக்குவோரடையும் பலன்களைக்கூற முடியுமோ? அந்

தீர்த்தக்காலையில் கல்ல எண்ணத்துடனே தானஞ்செய்வார்களால் அத்தான்
த்தின்பலஞ் ஒன்றாகோடியாகப்பெருகும். ஆடுகின்ற படத்தை யுடைய பாம்பை
க் கச்சாக அனாயிலணிந்த செபெருமான் திருவாய்மலர்த்தவற்றில் இது மூன்
ருவது தீர்த்தமென்று பெரியோர் சொல்லுவர்.—எ.று. (கஉ)

வேறு.

வாலியென்பவன் வந்துசென்
ருபிமுண்டவனடிகளைக்
கோலுமன்பொடுக்கும்பிடா
வெவ்வெண்ணியெழுக்கணர்.

(இ-ங்.) வாலியென்பவன் திருமயிலையில் வந்து, மூன்று தேவர்கட்காகச்
சென்று ஆலாசமுடைய குளிய கபாலீஸ்வரர் திருவடிகளை நிரம்பிய அன்பொ
டுவெண்ணி, தனதெண்ணம் திறைநெற்ப் பிரார்த்தித்தெழுந்தான்.—எ.று. (கஉ)

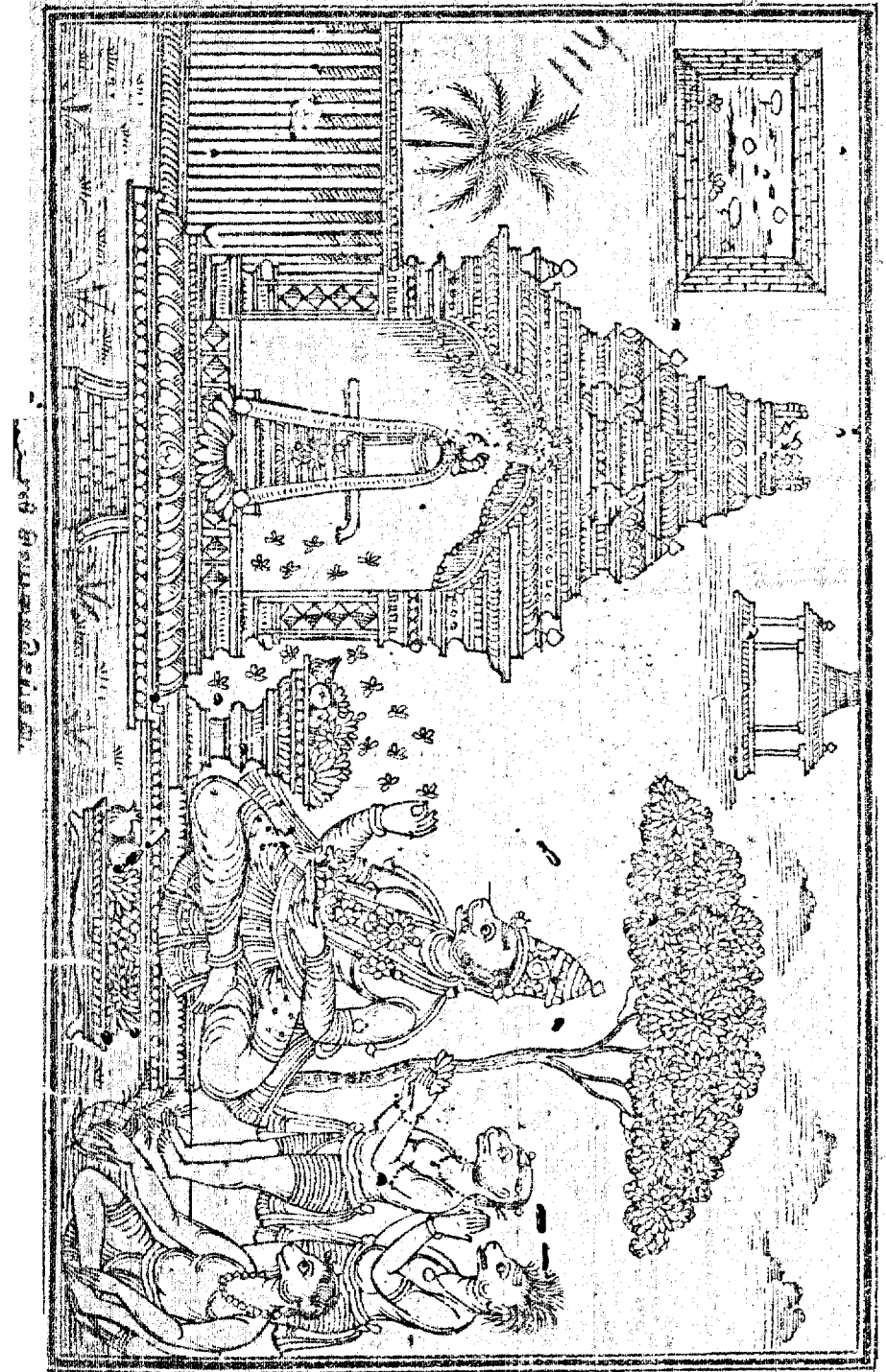
வேறு.

கிரந்தருகாலம்பனை சாலையுந்திகழ்ச்செய்து
பரம்பரையுண்ணைப்பூசைபண்ணலாலவன்பேர்பெற்ற
தூரம்பெறுகபாலீசத்துக்குத்தாநிசையிலிண்ணேரர்
நிரத்தரம்படித்துபோற்றிகழ்கரும்வாலிதீர்த்தம்.

(இ-ங்.) நெடுங்காலம் பண்ணகாலை கட்டிக்கொண்டு, கபாலீஸ்வரரைப் பூ
சித்துவந்தமையால், அவ்வாலியின்பெயரையே தனக்குப் பெயராகப்பெற்றதா
ய், வலியுள்ள கபாலீசமென்னும் திருக்கோயிலுக்கு வடநிசையில், தேவர்கள்
வப்பொழுதும் நிராடித்துதிக்குப் பின்புதித்தெழுந்து, வாலிதீர்த்தம்.—எ.று.

மீனமாதத்திற்செய்வாய்விதபாதங்குருவாரஞ்சி
நானவெண்மதிதேவர்க்கத்தட்டமிகாரிவாரம்
பானமையிற்படித்தோநிரப்பவக்கடல்கடப்பரளாறு
மீனமிலீதுகாலாதீர்த்தமாயிசைப்பரமேலோர்.

(இ-ங்.) பஞ்சுவிமாதத்திற்செய்வாய்க்கிழமையில் விசிபாதயோகத்திற்
லியாழக்கிழமையில், செப்பாபிடி அமரபட்டத்தட்டமிடுதலில், சனிக்கிழமையி
ல், விடியுடனே இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கிஞர் திராத பிறவிக்கடலை கடப்பார்
கள். எவ்வாறாக இத்தீர்த்தம் கழன்சாவது தீர்த்தமென்று பெரியோர் கூறுவர்.
வனை தருமயிலைமூதூரவடிகழக்கடைசரப்பஞ்சு
கனை தருமயிலைமூதூரவடிகழக்கடைசரப்பஞ்சு

கனகன்வாரத்தின்மேலாங்காரத்தினைகளின்மூழ்கின்
வினைவழிதொலைத்துவிண்ணோர்வியன்பதமடைதரின்னம்.

(இ-ள்.) அந்ரு வினங்கும் திருமயிலையென்னும் திருப்பதியின் ஊடுகிழக்கி
லுள்ள சாவணப்பொய்கையில் அவதரித்த குமாரக்கடவுள் முன்னுண்டாயிய
கங்கைதீர்த்தத்தில், குருவாரத்தில் மேன்மையாகிய கார்த்திகைநட்சத்திரத்தி
ல் சீராமவார்களாகில், மணல்வினைப்பயன்னை யொழித்துத் தேவர்களைத் திறந்த
பதவியை உடைவது நிச்சயம். —எ-று. (கூடு)

மருவுதைமமதிபிற்செவ்வாய்வாரத்தின்மூழ்கிற்செவ்வாய்
செருகுவாரகுழவாரதர்மைச்சித்தபடியேயெய்து
முருகுமூத்தெல்லையோராண்டுக்கொளிற்கலைஞானங்கள்
பொருவிலாதுணர்ந்துமேலாம்புலமைபுமெய்துமன்றே.

(இ-ள்.) தைமாதத்தில் வரும் செவ்வாய்க்கிழமையில் இத்தீர்த்தத்தில் மூ
ழ்கில், பூங்கொத்துக்களைச் செருகியிருக்கும் கீண்ட கூத்தலையுடைய மாதர்களை
கதாங்குகிச்சித்தபடியேயடைவார்கள். அத்தீர்த்தத்தில் உருகுகின்ற மூ
உமூத்தினனவு துளி, தினந்தோறும் தவறாது நியமப்படி ஒருவருடம் உட்கொ
ண்டுவிடாது, கலைஞானங்கள் கிராற்றுணர்ந்து மேலாகிய புலமைத்தன்மையும்
உண்டாகும். —எ-று. (கூடு)

வள்ளையருழைமேற்றுவவரிவிதிச்சிறுமருங்கும்
நினையங்கிளவிமாதர்கிளந்தருபுதல்வன்வேண்டி
வெள்ளிசிற்படித்தாலுனம்வினவெனப்பெறுவாரகைம்மான்
வள்ளுக்கடியார்பொற்றவழங்குமீதஞ்சாந்தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) வள்ளைக்கொடிபோன்று காலிலணிக்குக்கும் குழையின்மேற்
ருவுகின்ற செவ்வரிபடர்த்த விழிகளையும், சிறுத்த இனையையும், கிளியைப்போ
லும் வசனங்களையுமுடைய மாதர்களும், ஒளிமிருந்த புத்திரனும் பெறவிரும்
பி, வெள்ளிசிறுமையில் நீராடில், அவைகளைப் பெறுவதெயல்லாமல், மெய்
ஞ்ஞானமும் கலைகிரம்பிய சந்திரனைப்போன்று பூரணமாகப்பெறுவார்கள், திரு
க்காரத்தில் மன்கன்றெந்திய சிவபெருமானடியவர்கள் துதிக்கத்தக்கதாய் வின
ங்குமித்தீர்த்தம், கூடாவது தீர்த்தமாகும். —எ-று. (கூடு)

வினவெனப்பெறுவாரகைம்மான்
கடைத்ததித்திசையோர்பாலிழைமருவெள்ளித்தீர்த்தம்

தொடர்ந்தெங்கிறவாரத்திறசொற்றதுபுண்ர்பூசத்திற
பழக்கவாவினை கண்மாய்க்கும்பகரிவிநாளுந் தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) - சாணகண்டாரிய கபாலீசுவரர் வீற்றிருந்தருளும் அற்புதமடைந்த திருமயிலையின் அக்கினிதிக்கின் ஓர்பக்கத்தில், அழகமைந்த வெள்ளிநீர்த்தமென்றென்றுண்டு. அத்தீர்த்தத்தில் ஆடுவாரத்திலும், புணர்பூசகட்சத்திலும், ஸ்ரீவினாயகஸ்தைய தீவினைகளைப்போக்கும். சொல்லுமிடத்து இத்தீர்த்தம் ஆளுவது தீர்த்தமாகும். — எ.று. (கூ)

மதிமுடியமலன்வாழமயிலையம்பதிக்குமெல்பால்
வித்தருயிராமதீர்த்தம்வினக்குமைப்பசிமாத்தத்துப்
புணர்திவளர்புக்கத்துப்பொலிவுறுவயிழுகுழி
கதிவிலைடைநறிணணங்கழிவீதேழாதீர்த்தம்.

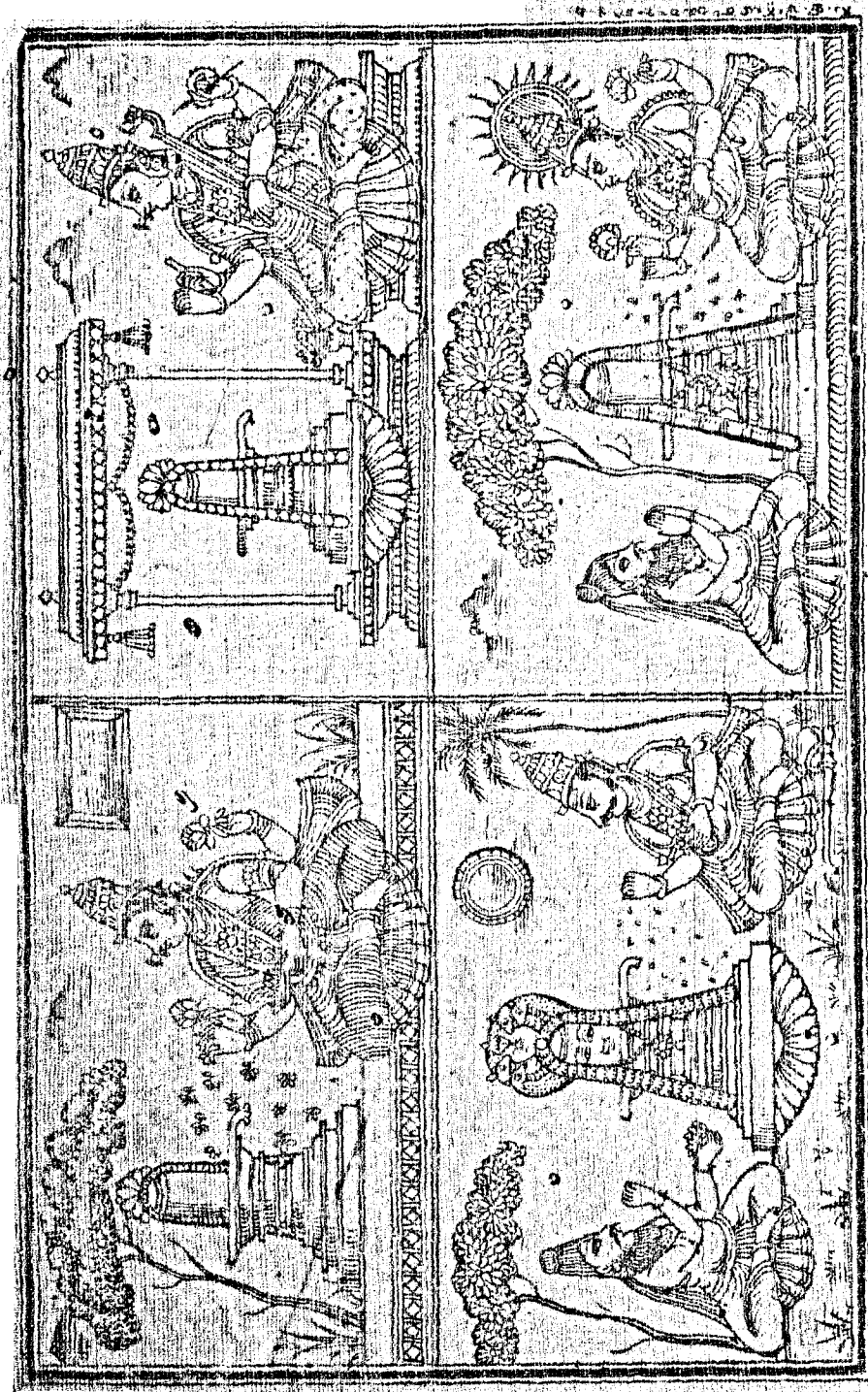
(இ-ள்.) - சந்திரகுடாரிய கபாலீசுவரர் வீற்றிருந்தருளும் திருமயிலைக்கு மேற்றிசையில், பெய்ப்பயனைத்தருகின்ற இராமதீர்த்தமென்றென்று வினக்கும. அத்தீர்த்தத்தில் ஐப்பசிமாத்தத்துப் பூசப்பட்டது. வயியில் கீரடி. முத்திரயிற்சேர்வது நிச்சயம். இது எழாவது தீர்த்தமாகும். — எ.று. (கூ)

இனைசீர்தீர்த்தத்துண்டாமயிலையின்முனிகாளைன்ஸப்
பன்னருமுனிவரானோர்பரவசமுறுமுனானக்
அன்னியபவிழிமீர்மல்கத்துநித்தனார்மயிலைமுதலர்
தன்னில்வாழ்சிலகோசங்கன்சாற்றுவன்னொருகுத்துக்கோன்மின்.

(இ-ள்.) இவ்வகையான சிறப்பிப்புகைய தீர்த்தங்களின் மனமகளைக் கூறினோம் முனிவர்களைப்பென்று அகத்தவர் கூறலும், சொல்லாதற்கரிய அம் முனிவர்கள் ஆனந்தபாசமணி, கந்து, ஞானம்பொருந்திய கண்களினிக் கும் அந்நவீசாரியத் துதித்தார்கள். பின்னும் அகத்தொமுனிவர் கூறுகின்றார். திருமயிலையில் வீற்றிருக்கும் மந்நமச் சிவலிங்கங்களையும் தொகுப்பாகக் கூறுகின்றேன் முனிவர்களைக் கேளுங்கள். — எ.று. (கூ)

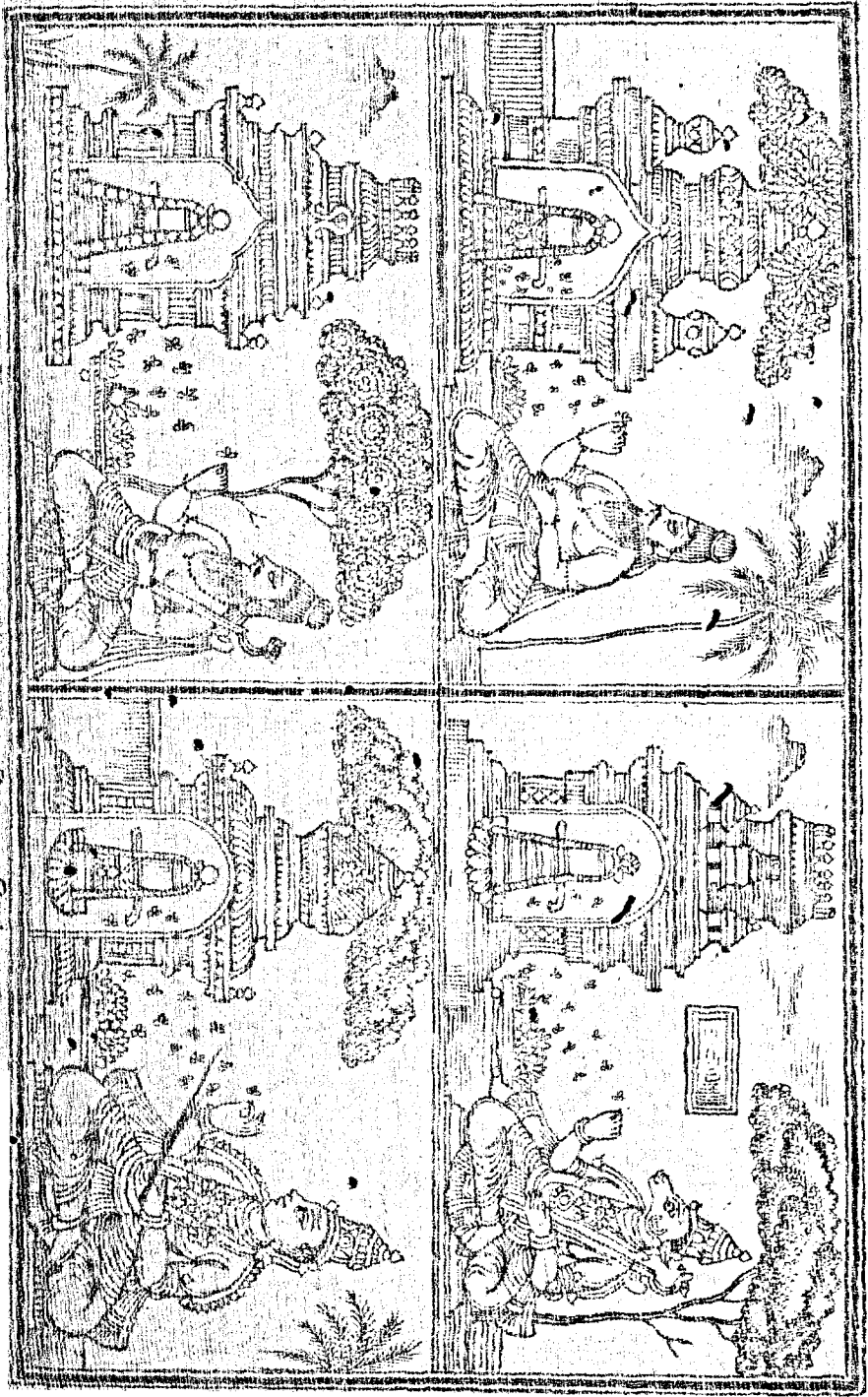
கயிலையம்பதியின்மீக்கமயிலையெங்கடவுள்தாமும
பயிதுறுகிவாலயசதினெத்தவத்தரத்தின்பரங்க
நிவகுமாருலிதர்க்கொயமுக்கண்ணெண்ணெடோன்
பயிரிவிற்றிருந்தலாழ்வார்தனநிப்பின்னும்.

(இ-ள்.) திருக்கயிலையினும் மீக்க பெருமிகத்தையுடைய திருமயிலையில் வீற்றிருந்தருளும் கபாலீசுவரர் திருக்கோயில்க்கடுத்த வடதுசைக்குப்பக்

மகாலட்சுமி-சரஸ்வதி-பிரகாசம்-குரியன்-செய்யுளாகியென்பது.

மகாலட்சுமி-சரஸ்வதி-பிரகாசம்-குரியன்-செய்யுளாகியென்பது.

சுத்தில், விளக்குவென்ற மகாலி தூக்கியெண்ணும் மூன்றுசன்களையும் எட்டுப் புலங்கொண்டைய பழிவலி திருக்கோயில்கொண்டிருப்பன். இதல்லாடல் இன்னும்--எ-று. (சக)

புகழுறுமயிலேமுதூர்பொருந்தியவடபாறன்னிற்
பகர்பச்சைமால்நால்வேதம்பாவசீர்வாசைசங்க
னிகரிலாவகிட்டன் தக்கனீதியத்திரிவானல்கும்
புசலதுங்குறிகள்கண்டிபேற்றிநூரிதன் திங்குழில்.

(இ-ள்.) புகழமைந்த திருமயிலுக்கு வடதிசையில், யாவரும் துதிக்கும் மேகவண்ணமாகிய திருமாலும், நான்குவேதங்களும், பழவிய செம்புள்ள வாஸியும், சங்கனும், ஒப்பற்ற வகிட்டமுனிவரும், தக்கனும், நீதியுள்ள அத்திரிமுனிவரும் முதலியன்பத்தைப் பாஸித்தருளும் சொல்லுத்தகரிய சிவலிங்கங்களிற் தாபித்துத் துதித்தார்கள்திடல்லாமலும் கிழக்குத்திங்குழில்--எ-று. (சஉ)

களொருகடவட்டச்சுளுகர்கீதூன்வாமதேவன்
மளயிருபிருகுருதன்மாணிபத்திவன்வியாதன்
துளபமான்மன் லங்குன் முஞ்சித்தும்புபுச
ருளமொடுகுறிகள்கண்டிரான் தியுமுரைக்குத்தென்பால்.

(இ-ள்.) எனக்காராறும் தேவதச்சனும் இத்திரனும் வாமதேவனும் இளமைமிகுந்த பிருகுமுனிவரும் குதமுனிவரும் மார்க்கண்டேயரும் வீரபத்திரரும் வியாசமுனிவரும் துளபமாலையணிந்த திருமாலும், மணமிகுந்த மலையில் வசிக்கும் சித்தரும், தும்புபுசரும், மனவொருணம்போடு சிவலிங்கத்தாபித்தார்கள். இதல்லாமலும் யாவருஞ்சொல்லுத் தென்றிசையில்--எ-று. (சக)

சேங்கமலத்துவைவருநீசயிழைகலைமடத்தை
சிங்கவாவினிசுமாலிதிலோத்தமைமயன்சாமுண்டி
யங்கச்சுரதாதிபளப்பிலமுனிவராயோர்
துங்கமார்குறிகள்கண்டிரான்வையன் தித்துதிக்குமேல்பால்.

(இ-ள்.) செத்தாமலாமலில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் கலைமகள் தூர்க்கை சிமாலி திலோத்தமை மயன் சாமுண்டி மன்மதன் நாரதர்முதலிய அளவற்ற முனிவர்கள் பரிசுத்தமான சிவலிங்கத் தாபித்தார்கள். இவையல்லாமலும் யாவரும் துதிக்கு மேற்றிசையில்--எ-று. (சச)

சாம்புவன் சுக்கிரீவன் தசரதராயன் பெளம
ளும்பலந்துவர்வாய்ச்சூரியருக்கினுடருணன்சிரான்

மேம்படுகுறையும்கொள்துலாமிருதலத்தினை யோவொல்லாம்
பாம்பலங்காதுபெய்யமான்பதிந்திமிருநிகள்தவ்வோடா.

(இ-ள்.) சாம்பலன் சுச்சிரிவன் தசாதராமன் பெளமன் செய்வாம்பன் ம
ஸர்போலுஞ் சிவந்த வாயுயுடைய காளி அருச்சன் அருவான் சிறப்பால் மே
ம்பட்டமைத்த குண்டலத்தை யுடைய தாணா, மிகுந்த தவந்தையுடைய இவர்க
ளெல்லாம் பாம்பாய் வளரையு சிவபெருமான் ஆவிர்ப்பவர்க்கும் சிவலிங்கங்க
ளைத் தாபித்தார்கள். —உ-று. (சுடு)

அமைதருமனை நளன் நியாசர்பாண்டவர்களோடு
நிறைதருமயிலைமூதாரநிருதிதன் விசையின்மேலோர்
முறைமொகன் காவதத்தினொவ்வெழுதுசிவலிங்கம் திரித்த
மனைமகிழ்தகர்க்குமிந்நியிருத்தனளபட்டில்காலம்.

(இ-ள்.) யாவரும் சொல்லுகின்ற வேதங்களையல்லாம் அரசர்களைய
பாண்டவர்களும், சகலவளப்படும் சிறைத்திருக்கின்ற திருமயிலையின் நிருதிதி
க்கிள் ஓர் காவதநிர்த்தில், சிவலிங்கப்பெருமானும் தீர்த்தமும் உண்டாக்கி
மனைமகிழ்ச்சியு னளவிறத்தகாலமிருத்தார்கள். —உ-று. (சுக)

அன் நியமயிலைமூதாரக்கணிதருவடபாண்டவரிஸ்
வென்றசொற்புலிக்காலணனன்மேம்பட்டவிவிக்ஞ்செய்தே
யொன் நியகுறோசத்தெல்லையுற்றாமத்தியுத்தனன் செய்
துன் துமன்புடனிருத்ததுமத்தனன் சிவபேரின்பம்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் திருமயிலைக்கு வடதிசையில் வெற்றிபொருத்திய
வியக்கிரபாதர் சிவலிங்கப்பிரகிட்டுடைசெய்து, ஒருகடப்பிடுதாரத்தில் மேற்ப
டி வியக்கிரபாதமுனிவர், மேய்பன்போடு வீற்றிருந்து பேரின்பமய்க்கினர்.
மடவவிர்பொதும்பாநீருமயிலையினிள்கஞ்செய்தோர்
படாதருமளப்பிலோர்க்கப்பகருமபஞ்சக்குரோசக
கிடமுடனகுடபாலாதிபெய்லையத்தவமதாரும்
கடகரியுரித்தபெய்மாள்கழறிபதுமைக்குமுன்னம்.

(இ-ள்.) இதழ்கள் விரித்த மலர்கள் தினைத்த சோலைகள் குழந்திருக்கும்
திருமயிலையில் சிவலிங்கத் தாபித்தோர் அளவில்லாதார்கள். வடக்குமுதல் கா
ன்குக்குகளிலும் ஐந்து கடப்பிடுதாரம் அத்தலத்தின் எல்லையாகும். இவ்வா
றேயுமையுரித்த சிவபெருமான் முன்பு உமாதேவிக்ஞ்செய்தனர். —உ-று.

அன்புநன்முனிவர்களுக்கென்பினறைதருங்குமிக்கண்டான்
முன்புநியாதுசெய்தமுருவினைத்தொகைகண்மாயு
மின்புநியாதுசெய்தமுருவினைத்தொகைகண்மாயு
அன்புநன்முனிவர்களுக்கென்பினறைதருங்குமிக்கண்டான்.

(இ-ள்.) முனிவர்களை மெய்யன்புடன் 'ரோருவன்' நாம் சொல்லிவந்த
சிவலிங்கங்களைத் தரிசித்தால் முன் அநியாமஞ்செய்த தீவினைக்கூட்டடங்கொ
ழியும். பேரின்பத்தையருநர் அச்சிவலிங்கங்களுக்குத் தவநிறைத்தால், எந்த
ப் புறப்புறச்சமயிகளாயினும், இம்மையில் தவநடைவதல்லாமல், எங்காளுந் தீ
ராமதும் ஒழியாமலுள்ள கரத்தையு மடையச்செய்யம் —உ-று. (சுக)

அத்தலமிலிங்கமூர்த்தியுநுநித்ததமுன்
துத்தமமா மொவ்வொன்மேயுந் துக்கந்திறைஞ்சினோர்க்கே
முத்தியைகல்குந்தொல்சர்முனிவர்களையையுமிது
சத்தியமென்முன்வாசச்சிநனப்பொதியுத்தண்ணல்.

(இ-ள்.) அத்திருமயிலையென்னும் தலமும் கபாலிசொன்னும்முத்தியும்
அழகுள்ள கபாலித்தலமும் ஆகிய இம்மூன்றில், ஒவ்வொன்றே உத்தமமுடை
யதாய் இந்த இடத்திற்கென்று வந்து பணிகின்றவர்களுக்கு மோட்சத்தைக்
கொடுத்தருளும். பழமையாகிய தவப்புகழுள்ள முனிவர்களைநாம் சொல்லிய
வாங்குத சத்தியமென்றார், வாசனையுள்ள சத்தமரங்கனோங்கிய பொதியம
லையில் வீற்றிருக்கும் அயத்தமுனிவர். —உ-று. (சுக)

கேட்டெழின்முனிவரோடுகமுமுமற்புத்தகாதி
வாட்டமில்லாநாட்டமாநிகன்வழாதுபெய்யப்
பாட்டளிமுரலுங்கொன்றைப்படர்க்கடைப்பாணர்பாதி
சூட்டிநாநகிகின்றேதுதித்தனப்புளகம்பொங்க.

(இ-ள்.) அகத்தியமுனிவர் சொல்லிய தீர்த்தமெனையைக் கேள்வியுந்
தவயே முருகப்பெற்றிருக்கும் முனிவர்கள், அந் தீர்த்தப் பொருத்தினவர்
களாய், வாட்டமில்லாத ஞானமயங்கிய தங்கள் கேத்திரங்கள் ஆனந்தபாஷ்ப
த்தைப்பொழியத் திருமயிலைககாநோக்கி, இசைபாடும் வண்டன் குழித்
தகான்றைப்புழமலையணிந்த பார்த்த சடைகளுள்ள கபாலிசருடைய திருவடி
களைத் தம்முடியில் தரித்துக்கொண்டு சீரமுருதும் புனங்கொள்ளும்படி துசி
செய்தார்கள். —உ-று. (சுக)

தீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உட்கு திருவிருத்தம் - சுக.

திருவிழாச்சருக்கம்.

பெரிய னாகக்கிளை யாதிவயோதகியப்பிரியின்
மன்னுமா நவனருவ துளவரசின்வளங்க
னெனுசெத்தகொளதசாநன்மணிமுடிமுடிப்
பன்னுசியமென்றன்குடகுலகொம்பரித்தான்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்துக்கொப்பவிய அழகுள்ள வயோதகநகரத்தில்
நின்பெற்றிராசின் திருவருவ ஆதசாநன்குள் வளப்பங்களும் யிதந்த புகழு
கொண்டிருக்கும் தசாதமகராசன், எத்தனாகுடகு குடிக்கொன்றி புத்தி
செய்யப்படுகிற சிம்மாசனத்தில் சந்தோஷத்துடன் அரசாதி செய்துகொ
ண்டிருந்தான். —எ-று. (சு)

அத்தவேலையிலிராவணனென் னுமவன் அசுரன்
கெதுவின் னிடத்திலுங்கைமாநகரநீளிற்செறித்தே
யிரதிராதிபாநம்பவளித்திறநஞ்சிமுன்னேத்த
வந்தரம்புலகொள்தகழுவுலகமுமளித்தான்.

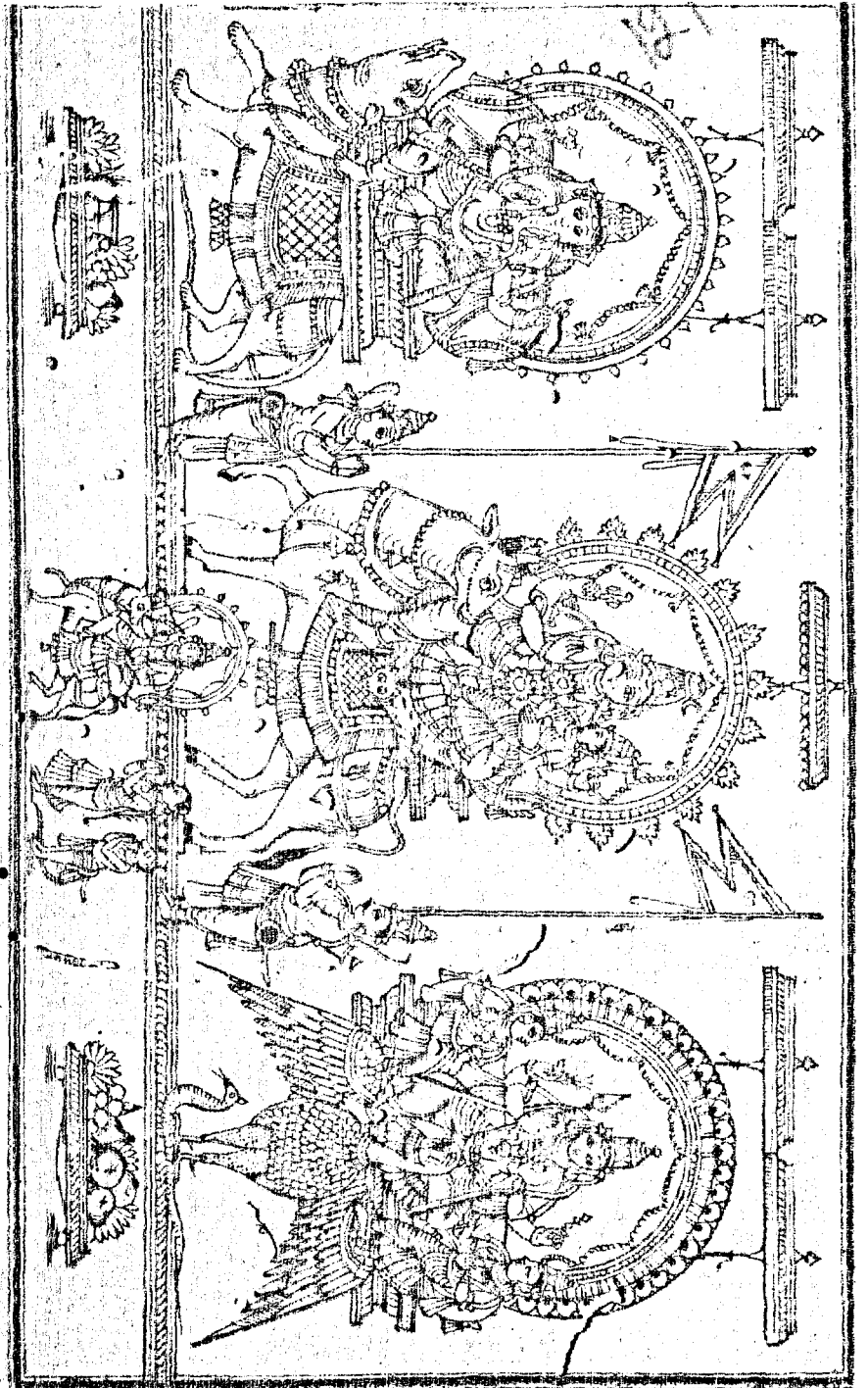
(இ-ள்.) அத்தகாந்திய வானமுதமெந்திய இராவணனென்னு மொ
ரகநாதன், தென்முத்திராதிவிழிக்கும் இலங்கையுடையதில் தோழி
தேயெந்திரன்ருதலாகிய தேவர் யாவரும் தன்னைப்பணிந்து னுதிசெய்யப்படி
புமி அந்தரசொர்க்கமென்னும் மூன்றுலகங்களிலும் அரசுபுதுநிலைகாண்டிரு
ந்தான். —எ-று. (சு)

மற்றவன் தனக்கேவல்செய்திரக்கியெவாரோர்
என்றுமவன் துயர்பொறுக்கலாமெயினரிச்சார்த்தே
சொற்றுசின்றனாயிடைமுருத்தனுஞ்சரகாச
கொற்றவன் தசுதன்மகவாய்ப்புவிஞ்சுதே

(இ-ள்.) தேவர்கள் யாவரும் தவனுக்கேவல்செய்து மனம்வருத்தி, அந்
னாலேபுகிற தூய்பங்களைக் கொஞ்சமும் சங்கமாட்டாமல் விட்டுவிட்டதில்
யோய்ப்பணிந்து, தங்கள் குறைகளைக்கொல்லி நின்றனர்; அப்போது வில்லு
வாளவர் அவர்களை கோக்கி தேவர்களை தசாதசன்குடிப் பத்திரனாய்
புவோகத்திலவதாஞ்செய்த. —எ-று. (சு)

வெதுவாகிசராதமயிழவமவவரமும
வெதுவொழுவதொரிவெலிடவினாதிசு

நீரவன் தயாலீசருக்கு பிரம்மொர்ச்சவம் நடந்தினைது.

கந்துகீவிர்களெவரும்வானரங்களாய்கண்ண
முத்துமென்றனன்குப்தொழுதுகன்றனர்முயல்.

(இ-ள்.) நாமவண்ண மவதாரஞ்செய்து ராகுதரகளுடைய வாழ்வும்
வரங்களும் வெத்துகிறபோலாகும்படி. சொல்லுகிறோம், வருத்துகின்ற கீவக
ளையாவும் வானரர்களாய் வினாவரச அவ்விடத்திற் பொருத்தச் செல்லுங்
ள் என்றார். அழைக்கேட்ட தேவர்கள் அவரைப்பணிந்து வானரர்களாகும்ப
டி சென்றார்கள்.—எ-று. (சு)

ஆயநர் லேயில் தசரதனைன்னுமவ்வரச

னையமைத்தர்களின்றிமுன்னவர்ப்பெயர்க்குந் தே

னாயமாதவக்கலைமுலிவசிட்டனைத் தொழுதே

யெய்வங்கவர்தமைக்கொடுமகத்தனை யிழைத்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக்காலத்தில் தசரதனைன்று சொல்லப்படுகிற அந்த வரசன்
தனக்கு அன்புள்ள புத்திரர்கள் நெடுங்காலமில்லாமலிருந்து அவர்களைப் பெறு
மபொருட்டுச் சித்தசத்தியுள்ள பெரிய தபசியாகிய கலைக்கோட்டமகாலிபையு
ம் வசிட்டமகாமுனியையும் தொழுது அந்த இருவர்களாலும் புத்திரகாமே
யெய்வாகஞ் செய்வித்தான்.—எ-று. (இ)

மற்றவச்செயல்காரணமாயினமன்னன

கோற்றவேவ்விழித்தேவியர்வயிற்றிடைக்குறுகிப்

பற்றுமாமுழிகத்தனநத்தனுமுன்னுந்நப்பரித்தே

யுற்றுமேவிடவிராகவலிபுலியில்வந்துதித்தான்.

(இ-ள்.) அந்த புத்திரகாமேஷ்டிக்குக் காரணமாகிய தசரதமகாராஜனு
டைய வெற்றிபொருத்திய வேலாயுதத்தைவிரைந்த கண்ணுள்ள மனைவியர்கள்
தர்ப்பதற்குத் தங்கி, பொருத்திய சங்கிராயுதம் சங்கம் ஆகிசேடனென்னு மித்த
சூன்மருவங்கொண்டு சம்பியர்களாக அவதாரஞ்செய்யும்படி இராமமூர்த்தி
யுடனியவலசத்தி லவதாரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று.

கௌசலை, கைகேசி, சுமித்திரை என்னும் இம்மூவர்களும் தசரதமகா
ராசாலினுடைய மனைவியர்கள். சக்ராயுதம் பரதனும், ஆதிசேடன் லக்ஷ்ம
னனும், சங்கம் சத்துருக்களுமாம். கௌசலை புத்திரன் இராமமூர்த்தி, கை
கேசிபுத்திரன் பரதன், லக்ஷ்மனனும் சத்துருக்களும் சுமித்திரை புத்திரர்கள்.
புத்திரகாமேஷ்டி செய்யும்போது அந்த ஓமத்திலிருந்து ஒரு பூதமானது பொ
ந்தட்டிச் சூறியிடைமடங்கிய அன்னம்கொண்டுவந்தது, அந்தப்பிண்டத்தில் பா
தி கௌசலைக்கும், தின்றி பாதியில் பாதி கைகேசிக்கும், மற்ற சின்ற பாதியை

யும் தட்டில் நின்றுருத்த அன்னத்தையும் சுமித்தினாக்குங் கொடுத்தார். அவை
களை அவர்களுண்ட பிறகு கரிப்பங்கொண்டு புத்திரர்களைப் பிறத்தார்கள். சுமித்தி
னைச் சூ இரண்டுபெண்டமாகக் கொடுத்தபடியினாலே அவன் வயிற்றினின்றும்
இரண்டுபுத்திரர்கள் அவதரித்தார்கள். —எ-று. (க)

தங்கவேலிலக்குமணர்நம்பர தர்சத்துருக்க
ரிங்கனோதுமப்பெயர்களுத்தம்பியரிசையப்
பொங்குசீர்த்திகொளிராகவனுலகெலாம்புரக்க
வங்கமார்த்தனை நசரதன்மகிழ்ச்சியங்கடைத்தான்.

(இ-ள்.) பலமுள்ள வேலாயுதமேக்திய இலக்குமணன் பாரதன் சத்துருக்
கனென்று சொல்லப்படுகிற பெயர்களுடைய தம்பியார்கள் மூவரும் தன்
னோடருக்க, மிகுந்த கீர்த்தியையுடைய இராமமூர்த்தியானவர் உலகத்தினுள்
ல்லாம் நன்கிக்கும்படி அங்கிருந்தார். அதுகண்டு சசரதமகாராசன் மகிழ்ச்சி
உண்டிந்தான். —எ-று. (க)

இத்தவாறுணர்த்தியோத்திரமாகநிவனிருக்கு
மத்தவேலையிந்தவழிகளென்னுமாதவனுந்
யுத்தனளமுத்தனையான்மகியற்றிடத்துதவத்
தத்திடென்றன நசரதன் நொழுதளித்தனனாள்.

(இ-ள்.) இந்த அயோத்திரமாகநிவனிருப்பதைக்
கெனசிகழுகையென்ற விசுவாமித்திரமுனிவானவர் அறிந்து அங்குக்கு, தச
ரதமகாராசனை நோக்கி நான் உங்களுக்குச் செய்வதற்குத் தவியாருக்கும்படி உன் மூ
த்த மைத்தனைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். தசரதமகாராசனானவர்
அவனா வணக்கி இராமமூர்த்தியைக் கொடுத்தார். —எ-று. (அ)

அன்னபின்முன பிராகவன் உணையிலக்குமணன்
மன்னொடுங்கொடு புத்திரதாடகைகளைச் சாடி
யின்னளவிறியேயிருத்தநன்மகத்தனையியற்றி
மன்னனுக்கவண்முனிவனின்மனுலெலாமளித்தான்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு விசுவாமித்திரமுனிவர் இராமமூர்த்தியையும் லக்ஷ
மணனையும் மனமுத்துக்கொண்டு சென்று, புத்திரதையென்னுமாக்கிய இராமமூ
ர்த்தியால் கொல்லித்து, பாதொரு இடைபூதமில்லாமல் யாகத்தைச் செய்து
முடித்து அரசனாகிய அந்த இராமமூர்த்திக்கு தேவாஸ்திரங்களைக் கொடுத்து,
அவைகளுக்குரிய மந்திரங்களு முடிதெரித்தார். —எ-று. (க)

இலங்குமாதவன்பின்னவற்கொடுபட்டதேகி
வலங்கல்வார்குழலகனிகைகிழைவடிவகற்றிப்
பொலங்கொள்செம்பொன்மாமறுகுசேர்மிதுலையப்பிரியிற்
கலந்துமரகம்மன்னன்முன்செலவவன்களித்தே.

(இ-ள்.) தவத்தினால் விளங்குகின்ற விசுவாமித்திரமுனிவரானவர் அந்த
இரண்டுபுத்திரர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு சென்று, பூரணமணிந்த அளகப்பா
த்தையுடைய அகலிகைகளைநிற நிஷிபத்தினிக்குச்சாடி நினால் சம்பவித்த கல்
வடிவத்தைமாற்றி, பிரகாசம்பொருத்திய மாற்றையர்த்த சார்னங்கள் நிறைந்து
ள்ள பெரிமலீதிகள் சேர்த்த மிதிலைப்பட்டணத்திலேயே, பெருமைபொருத்தி
ய அந்தகரத்தாசனாகிய சனகமகாராசனத்திரில் செல்ல, அவன்கண்டு களிப்ப
புடையவனானார். (க)

புதுவென்றெழுந்தவனடிபணித்திமாநடி
யுயிவிலிண்டயுற்றதென்னென்னமுனியுரைப்பான்
புதுயயாகவன்மனக்குரீசுமமுறப்பயத்த
யாகபுதுணைவிடைகாரியைபலகெனவென்றான்.

(இ-ள்.) சனகமகாராஜன் எழுந்திருந்து அவருடைய புதுங்கலைப் பணி
ந்து, சுவாசிகளை நான் கடத்தேறும்படி இவ்விடத்திற் கெழுந்தருளிய கா
ணம் யாடுகின்ற, விசுவாமித்திரமுனிவர் சொல்லுகிறார். அரசனை நீ நன்மை
பெறும்படி புதும தண்ணியதாகிய இடைமையுடைய புத்திரியை, பரிசுத்தமு
ள்ளவருகிய இந்த இராமகனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுவென்று சொன்னார். (அ)

நன்றுநன்றெனமகிழ்த்தவனிசைத்திடென்ன
ளொன் னுகாலையினியாவருந்திரண்டவனுய்ப்பத்
துந் துதன்மறமுடன்றிருக்கொயிவிறென்றத்தே
வன்றிறற்பெறுயிராகவன்சீதையைமணந்தான்.

(இ-ள்.) விசுவாமித்திரமுனிவர் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டவன்
ல், சனகமகாராசனிது நன்மையான காரியமென்று மகிழ்ந்து சம்மதிக்க,
பரிணம்பொருத்தியகாலத்தில் அரசர் யாவுக்குக் கூட்டமாய்க்கடி அக்குவந்
சேர, பொருத்திய தன்சற்றத்தாருடனே கல்யாணமண்டபத்திற்சேர்ந்து, மி
த்த பரக்கிரமமுள்ள இராமமூர்த்தியானவர் சீதாபிராட்டியை விவாகஞ்
சுத்திகொண்டார். —எ-று. (க)

மேயசீதைமையேர்த்தபினைவட்கொடுவீனாத்தே
மேயகன்பதிமுனிவடுமடியங்கியெயெய்கி

மேயமொடி வன்பிநித்திவகுத் துநன் னெறிசேர்
உதாபதாநதையுத்தொழுதிவன்சுபமுடன் வாழ்காள்.

(இ-ள்.) செளந்தரியம்பொருத்திய தோயிராட்டியை விவாகஞ் செய்து
கொண்டபின்பு அவளை யழைத்துக்கொண்டு விசுவாமித்திரமுனிவருடனே வி
வாகவாக தன்பதியிற்சொன்று சேர்ந்து, நல்ல நெறியும் பரிசுத்தமுமான் தசரத
மகாராசாவைப்பணிந்து, இன்பமுடன் விசுவாமித்திரமுனிவரை பண்பிப்பிட்டு
பெங்களைத் தட்டன் வாழ்த்துகொண்டிருக்கும்நாளில். —எ-று. (கஉ)

மன்னாமன்சு வன் தசரதன் தளர்வுறமதித்தே
பன்னாயிப்புலமுழுவதுமிசாகவன்பரிக்கத்
துன்னுபெரெனினமணிமுடி யவன்சொஞ்சுட்ட
வுன்னியுத்திறமுயன் தன்னவ்விடைபெசருநாள்.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய தசரதமகாராசன் மூப்பினால் தனக்கே தளர்ச்சி
கொடுத்ததையறிந்து, யாவராலும் புகழ்ந்து சொல்லப்படுகிற இத்தகைய தளர்ச்சி
ததை இராமமூர்த்தி தாங்கும்படி, மிகுந்த பிரகாசம்பொருத்திய ரத்திரமகுட
த்தை அவன் சிரசில் சூட்டுதற்காக முயற்சிசெய்தான், அசனமத்தியி னொரு
நாள், —எ-று. (கச)

ஒதுமன்னவன்றேவியர்முவரிவொருத்தி
பெணத்தளன்பெறுணமந்தனவ்வரசியல்பெறுவான்
காதலுற்றருளிராமகேசரேக்கிரகிடி. திம்
முதைதசேற்றனன்வனத்தினிவடைகெனச்சாற்ற.

(இ-ள்.) சொல்லப்படுகிற தசரதமகாராசாலினுடைய மனைவியர் முவரி
ல் ஒருத்தியாகிய கைகேசியானவள், அந்த ராச்சியப்பரத்தைப் பெற்றுக்கொள்
ள் விரும்பமுற்று, மிகுந்த குடிக்கொண்ட இராமமூர்த்தியை அழைப்பித்து
வரை கோக்கி, இப்பொழுதுதில் போம்படி உன்பிதர் உத்தரவுசெய்தா
ன்று சொன்னான். —எ-று. (கஃ)

இன்னமேவுறுதிசைத்துடனரகியளிழ்த்தே
மன்னுபின்னவாய்க்கரத்துளீள்கிணையினைவனக்க
ன்னுலகிலுபுனைத்துநற்றயுருத்தேனற்ப
பின்னர்த்தம்பியுஞ்சிதைபுமபட்டர்ப்பெயர்த்தான்.

(இ-ள்.) இன்னமும் பொருத்தாதவண்ணம் தாமனதில் நிச்சயித்துக்கொ
ண்டு, அப்போதே அந்த ராச்சிய இசையை நீக்கிவிட்டு, நீண்ட கிணையின

க் கடைபோலாக முடித்துக்கொண்டு, வனப்பம்பொருத்திய மகடரியையுத் தரித்
துக்கொண்டு, நல்ல தனக்கோலத் தோன்றும்படி தம்பியுஞ் தோயிராட்டியும்
மென்வர வணத்திற்குப் போய்விட்டான். —எ-று. (கௌ)

அத்தமேலையித்பரதர்சத்தாருக்கொன்றையு
புத்தியான்மிகுதம்பியர்பட்டர்த்துடன்புலம்ப
வந்துகாமாசியம்முதுநீவிவ்வளவு
புத்தமாமிலம்புரத்திருமெனவிசைத்திருந்தா

(இ-ள்.) அப்போது பரதசத்தாருக்கொன்று சொல்லப்படுகிற விவேகத்தினு
மிருந்த தம்பியார் பிந்தொடர்ந்து புலம்பக்கண்டு, நாம் உடனேவந்து அரசா
கரிசெய்கிறோம். ஆகையால் நீங்கள் அநுபவாக்கு மிந்த தேசத்தைக் காத்துக்
கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அவர்கள் சம்மதித்திருந்தார்கள். —எ-று. (கௌ)

பின்னொய்திபேகாசுமூரகரினிற்பெரிது
பின்னலீர்த்திகெக்ககையம்புனல்படித்தியங்கி
பின்னலத்தருமிலக்குகோதரவிரிக்கருகில்
பன்னசாலையொன்றமைத்தவனிருந்தளர்பரிவால்.

(இ-ள்.) அந்த இருவரும் போய்விட்ட பின்பு, காசியென்று சொல்லப்படு
கிற மகாநகரத்திற்குள் சேர்ந்து ஸ்நானஞ்செய்து வந்தவர்களுடைய துன்பங்
களை எல்லாம் மொழிக்கத்தக்க கண்காநிதிர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அவ்விட
ம்விட்டு நீங்கிச்சென்று மிகுந்த கஷ்டமையைத் தருவதாய் விளங்குகின்ற கோதா
விரிகிதிர்த்தத்தினருகில், ஒரு பன்னசாலை உமைத்துக்கொண்டு இராமமூர்த்தி
புதலிய மூவரும் அவ்விடத்திலிருந்தார்கள். —எ-று. (கஅ)

மேயசாலையினீராஷன்ன நங்கையாய்விளம்
நீயமாயுருப்பணகிவந்தவ்விடைச்செறித்தே
மேயராதவற்கண்மொல்கொண்டிவனிடன்
முயகன்னிவட்சிதைத்திடினம்மிட்டணுகும்.

(இ-ள்.) அவர்கள் வாசமாயிருக்கிற அந்த பன்னசாலையில், இராவணனு
டைய தனக்கென்று சொல்லப்படுகிற கொடிய மாயைத்தொழிலில் வல்லவ
ளாகிய சூர்ப்பனையைவான் அவ்விடத்திலுந்து சேர்ந்து, செளந்தரியமுள்ள
இராமமூர்த்தியைக்கண்டு மோகங்கொண்டு, அங்கிருக்கிற சேதையைக்கண்டு இ
வ்ருடைய சணவனிவடி இவளைக் கொன்றுவிட்டால் இராமன் நம்பிடத்திற
மேய்வானென்று. —எ-று. (கக)

என்று சிதைவையுடைய தடவியிடவிலக்குமணன்
சொன்னு விழப்பென னறநீர்த்தவனாசியைக் குறையப்ப
குறையுபாஸ்விதூத்தலநியை விலங்கையிற் குறுகிக்
துன்றுதானை மன்னவன் முளம் விழ்த்திவை சொற்றான்.

(இ-ள்.) என்மெண்ணிக் கொண்டு சிதையைக் கொல்லக் கடிபத்திற் போ
ன். அனைக்கண்ட லுலகநகரன் இப்போதிவளைக்கொண்டு தன்னுதிமேலென
று விரைவாகச்சென்று, அந்த ரூர்ப்பணங்கையினுடைய மூக்கைப்பிடித்து, அந்த
வளவில், அவன் ஓடுவோபால் விழுத்து பெருங்குரால்விட்ட மூதுக்கொண்ட
இலங்கைக்குட்போய் கால்வளைச்சேனையுடைய வரசுருகிய இராவணன் செந்
வியுழந்து இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.—எ-று. (உக)

திருமிகுத்தகோதாரிநிமருங்கினிற் செறித்தான்
முருகுலாவருமலர்க்கு முற்றினை தரீயுயங்கி
மருவநான் வினாத்தனன் வளிடத்திலினி வந்த
விருவர்பாரிதரந் தினிச் செயலென்றான்.

(இ-ள்.) வாகனைதருகிய பூமாவை ணித்த அனகபார்த்தையுடைய சிதைவைய
ன்பவனொருநதி, செவ்வயிக்குத் கோதாரிநீர்த்தத்தில் வந்திருக்கிறான். அவ
னை நீ கடும்படி எடுத்துக்கொண்டு லாவாமென்று விரைவாகச்சென்றேன்.
அவனுடன் வந்திருக்கிற இராவணமாரிடர்கள் காலை சென்றதைக் கூண்டிடுவ
வாறு என் மூக்கை யறத்துவிட்டார்களென்று சொன்னான்.—எ-று. (உக)

மற்றவச்சொல்லாவணன் செவிப்புருது லாபனத்திற்
செற்றமோடலர்காமமுமேற்கொளச் செறித்தே
சொற்றவவ்விடைச்சிதையைக் கவருவான் துணித்தே
யுற்றமாமனை யருணை மாப்பூன் செலவுரைத்தான்.

(இ-ள்.) அந்த ரூர்ப்பணங்கை சொன்னவார்த்தையானது இராவணனு
யகாதுகளில் தழைத்தவழி, கோபத்துடனே மிகுத்த காமமுமேற்கொ
ளப்பெயருக்தி, முன் சொல்லப்பட்ட அந்த பன்னகாலையிலிருக்கும் சிதையை
அபகரித்துக்கொண்டேவரத்தனினிது, தன்மாமனாகிய மாரீசனை அந்த இடத்திற்
கு மாயவருகச் செல்லுமாடி சொன்னான்.—எ-று. (உஉ)

மன்னுமானுருக்கொண்டவனாவருக லுமிராமன்
முன்னசெய்திடச்சிதைகல்கிதையென மொழியப்
பின்னகோகிடவிளக்கவன் மம்பியுமபெயர்
தன்னிகரப்படிளித்தனன் வலழிச்சார்த்தே.

(இ-ள்.) மாரீசனுனவன் மானுருக்கொண்டவனாவருகில், சிதையானவன்
கண்டு இராமனிடத்தில்போய் அந்த மானை ஒணக்குப் பிடித்துத் கொடுக்கவே
ண்டிமென்று சொல்ல, அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு இராமமூர்த்தி தெல்லப் பி
டவிலக்குமணனுஞ்செல்லை, இராமமூர்த்தி மானிருக்குமிடத்திற்குப்போய் தன
க்குத்தானொத்தவனாகிய சிதையைப்பிரித்தான்.—எ-று. (உக)

தீயராவணன் தவவுருக்கொடுமுளஞ்செறித்தே
துயர்கெஞ்சினுளையகல்கொமுளத்தொழுதே
மீயமோர்கிலள் பலியிடகடத்தன் வலியோன்
மேயுதன் னுருக்காட்டியேகவர்த்தனன் விரைகொன்.

(இ-ள்.) கொடியவனுளிய இராவணன் தவவேடம் பூண்டு சிதையிலை
ரிற் தேர்த்துப்பிரித்தமாயே மனமுன்னவனே எனக்கு பிச்சைபோடென்று
சொல்ல, சிதைபாணவ ளிது மாயவேடமென்று தெரியாமல் அவனை வணங்கிப்
பிச்சையிடச்சென்றான். அப்படி சென்றபோது இராவணன் தன்னுருவத்தை
க்காட்டி அவனை விரைவாக எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான்.—எ-று. (உச)

அத்தவேலையிற் சிதைகோவென வெருண்டலறப்
பந்தமாமயலாலவட்பற்றியேபதந
னுத்தியைவிரதத்திறைவினனெறியுக்கதே
மூத்தபோதவன் சரியுலகத்தெகிர்த்தனன் முனிவால்.

(இ-ள்.) அப்போது சிதையயத்து கோவென்றழ, பாயியாகிய இராவணன்
பந்தப்பட்ட மோகத்தினாலே அவனை மெடுத்தித் தெரியலதைத்துக்கொண்டு, ஆ
காசமார்க்கமாகச்செல்ல, சடாயுகண்டு கோபத்துடனே மகத்தெகிர்த்தான். (1)

பற்றும்கெஞ்சினப்பதகனின் னுயிர்க்கொலைபெப்பான்
முற்றினேனெனவிருவரும்பொருக்கன் முரணன்
மற்றவேலையிலிராவணன்புக்கிதைமடியக்
கற்றகுதினும்சிறகரித்திட்டனன்கடி தீயன்

(இ-ள்.) சிதையை யபகரித்துக்கொண்டபோகிற பாதகனே, சடாயு தேரி
யிடு உன்னுடைய உயிரைக் கொலைசெய்யவந்தேனென்று சொல்ல, அவ்விரு
பரும் போர்செய்தார்கள். இப்படி யுத்தஞ்செய்யும்போது பகலிகளுக்கரசனா
கிய அந்த சடாயு உயிரிழக்கும்படி இராவணன் கற்றிருக்குஞ் சூதினாலே அவ
னுடைய இறவை வினாவிலுலகுத்துவிட்டான்.—எ-று. (உச)

மேயுபுக்கிதைவசிறைக்குதினும் வென்றே
தீயராக்கதன் தனது மாகாதனின் செறித்தே

காயமாமவர் சொரிந்து இவ்வீர்த்துயரோ

வேபினைதையப் பெய்துவிற்பி ருத்தனனிதம்பின.

(இ-ள்.) தன்னுடன் யுத்தஞ்செய்த பகலினைக்கு அரசனாகிய சடாயுவனை குதினனெனென்று, கொடியவனுடைய அந்த இராக்கதன் பெரித்தவிய தன்னுடைய இவர்களைப்பாட்டனைத்தைச்சேர்த்து, காயகனையுடையவைகளைய் கல்ல மலர்களைச் சொரிந்த ஒருவனத்தில் துயரப்படுமபடி, இவையெல்லாம் நிறையில் வைத்தான். இதன்பொருள்-உ.

நமசி துத்திசடாயுவபி துலைமகரி

லிவருபுண்முலைமொழியிற்றுவிருடனிருத்தா

னலகிளற்றவச்சினைதையதுபொழுதுராம

னிலவுமெம்பிபுர்துயர்க்கடண்முழுகிவீழாரால்.

(இ-ள்.) நன்னமசி துத்திசடாயுவானவர் இறவாமல் மிதிமொக்கத்தில் பிறந்த, பிரகாசிப்பின்ற ஆபாணங்களினித்த தனங்கனையுடைய சிதை சொன்னவார்த்தையினாலே உயிருடனே இருந்தார். அப்பொழுது இராமமூர்த்தியும் இலக்குமணனும் பன்னாலை இடத்தில் வந்து, அனலிலுலாத கல்ல தவத்தை யுடைய சித்தையைக்கானாமையினாலே துக்ககாரத்தில் முழுகித் தேடினார்கள். -உ.

வஞ்சனையிர்குறந்துதுயரதுயராதவனை

கஞ்சமாநிலைவேடிவத்திருவருங்கண்டார்

விஞ்சியேதுயரென்னெனவாக்கித்தம்பேவந்த

னிஞ்சொலாடனைக்கவர்த்ததுசொற்றுயிரிந்தான்.

(இ-ள்.) வஞ்சனையி இராவணனாலே உயிர்குறந்திருந்தே சடாயுவனிய தலமுன்னலினை, சிதைதையத் தேடிக்கொண்டெவந்த அவ்விருவருங் கண்டார்கள். கண்டு அவனாகே. துத்தி துயரம் உணக்கு நேரிட்டதென்னவென்ற வினாவு, ராக்கதர்களுடைய அரசனாகிய இராவணன் இறிய சொல்லையுடைய சிதைதைய வரித்துக்கொண்டு வேணனைச்சொல்லி உயிரிங்கிளையுருளுள், உ.

வேறு.

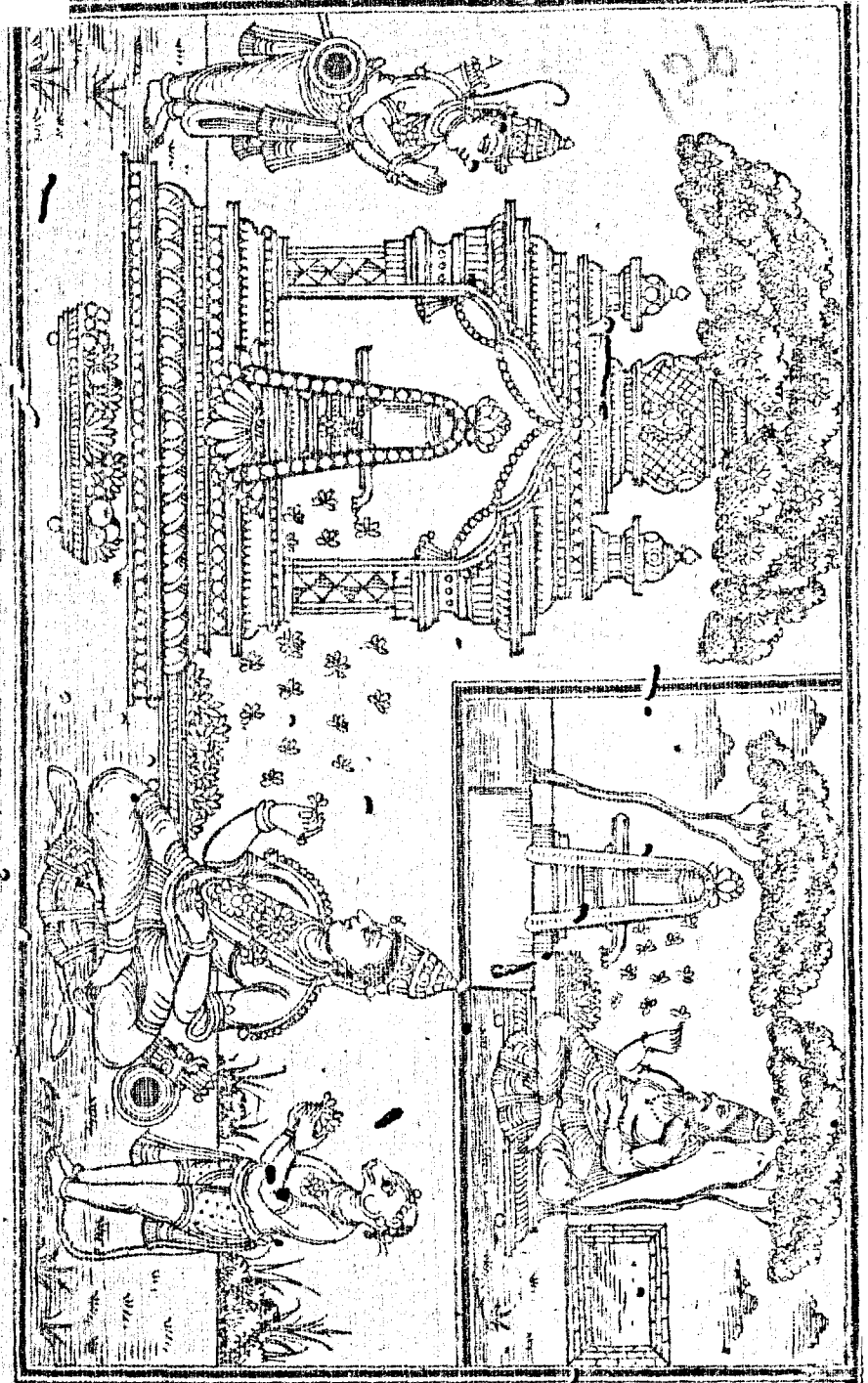
அங்கதபொழுதிற்செய்யுமாற்றவள்ளாற்றப்படுனார்

சங்கரத்தினியபூசைசகலம்கிழறித்தித்யாமென

மெங்கனாக்குவவுமபொதினெழிறகுபிசைநாட

மக்குறியாதிவர்க்குஞ்சீர்த்திமயிலைமக்காக்கண்டான்.

இராமமூர்த்தியும் இலக்குமணனும் பன்னாலை இடத்தில் வந்து, அனலிலுலாத கல்ல தவத்தை யுடைய சித்தையைக்கானாமையினாலே துக்ககாரத்தில் முழுகித் தேடினார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படி உலலுவிர்விட்டபொழுது, அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சகனசஞ்சயனமுதலாகிய கடன்களைச் செய்து, பின்பு பரந்தகனுக்கினிமையாகிய பூசைசெய்தால் எம்முடைய மாரியுஞ் சித்தியாகுமென்றென்கூறி, எக்குஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டு செல்லும்போது, அழகுநீராகுந்திய திருமதிடனும் உபரி கைகளும் மேகமண்டலத்தை உளவி வினந்துவதாய்ப் புகழ்ப்பொருத்திய, திரும யினையென்னும் நேரத்திரத்தை இராமமூர்த்தி கண்டார் — ஏ-று. (கூ0)

கண்டனனுவகை பொங்குக்கனித்த னன்னபுமேன் மெற்
கொண்டன மணியாற் செய்த கோபுரவாழிற் புகு
மண்டு சிர்க்கபாலிநீர்த்தமகிழ்வறப்பணிந்து பொற்
யண்டர்நாயகன் றன்பூசைக்காவன வெவையுப் பொண்டே.

(இ-ள்.) கண்டு சந்தொழை மகிசரிக்குப் படி களிப்படைந்து அன்பு போ
லுமேனென்கொண்டு இரத்தினங்களினால் செய்யப்பட்டிருக்கும் கோபுரவாழி
லுக்குட்போய், சிப்பொருத்திய கபாலிநீர்த்தத்தை மகிழ்ச்சியுடன் கண்டு அதில்
ஸ்கானஞ்செய்து, தேவநாயகனாகிய கோபுரவாழிய பூசைக்கு வேண்டிய திர
விபங்களைப்பொருட் செகரித்துக்கொண்டு — ஏ-று. (கூ1)

அங்கெழிற்கபாலிநீர்த்தமகிழ்ச்சனை சிப்பிப்போற்றி
நிந்தெனக்கருளென்றேந்த வெம்பியான் விடைபயிசோதித்
துங்கமன்னவன்முனினைறசொல்க்கின் விருப்பென்றோதக்
கொக்கலரிதைத்துந்நாழ்த்து உறுவாணிபாயன் பாரிதோ.

(இ-ள்.) அங்கிலத்தில் சென்றதரியருள்ள கோபுரவாழிக்கு ஆராதனைசெய்
து நிறைவேற்றித்துதிசெய்து, ஆண்டவனே அடிமேனுக்குக் கிருபைபாலித்த
ருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்முடைய இறைவர் சிவபகவாக
த்தின்மே லாரோகணித்தக்கொண்டு, பதாங்காமமுள்ள வரசனாகிய அந்த இ
ராமமூர்த்திக்கெதிரில் காணிக்கொடுத்தருளி, உணர்ந்த வேண்டியவரம் யாதோ
வதனை இப்பொழுதே சொல்லக்கடவையென்று கட்டினையிட்டருளின உடன்,
அந்த இராமமூர்த்தி காண்பொருத்திய பூட்பக்களா வருத்தித்துப் பணிந்து
சொல்லுகின்றார் — ஏ-று. (கூ2)

நாதனோலிவன்னைகென்னுந்நெய்தெய்தெய்து
நீதுறுமாக்கர்வேத்தன்செனவிகற்பத்துக்கொய்தே
யாதுடன் கலந்துவாழ்க்வேமகிழ்ச்சியக்கடலின்முழங்கி
யாதரவுடனிலவூரினடைத்திடவேண்டுமென்றான்.

(இ-ள்.) கபாலீசர் இலங்கையென்கிற பட்டணத்தருகிற்சேர்க்குது, எந்நாளுங் கொடிய கொடியுமே செய்துநொண்டிருக்கிற இராவணனுடைய பத்துத்தலைகளையும் மீட்டுதல், என்னுடைய மனைவியாகிய சீதையைச் சிறையில் கின்று மீட்டுக்கொண்டு அவளுடன் சேர்க்குது, ஞாழ்த்து மழைச்சியாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி விருப்பத்துடன் இந்தத்தலத்தில் வந்து சேரும்படியாக வரம் பிரசாதித்தருள்வேண்டுகென விண்ணப்பஞ்செய்தான்.—எ-று. (கக)

ஐயனுமவைகலிந்தோமகலென விடைகொண்டேகி
யொய்யென விலங்கையென்னுமுயர்ககர்புகு வான்முன்னி
யைபெருஞ்சினையங்கொருமுழைனுணுககேகோ
மையதும்புமனென்னுமாதவன்வந்துகண்டான்.

(இ-ள்.) கபாலீசர் இராமமூர்த்தியைப்பார்த்து, நீ கேட்டுக்கொண்ட வரங்களைப் பிரசாதித்தருளினேனும், இனிநீ போகலாமென்று கட்டினாயிட்டருள, விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று விண்வரக லங்கைப்பட்டணத்தைச்சேரக்கருகி, வருந்துகின்ற மனதையுடையவனாய் அங்கொருவனத்தில் சேர்ந்தபோது, அந்த இடத்தில் சூரியனுக்கு ஒத்தவனாய் குற்றமற்றிருக்கு மனத்தையுடைய அனுமான் வந்து கண்டான்.—எ-று. (கச)

கண்டடிபணிந்துநீரிக்கான் வருஞ்செயலெதென்ன
வொண்டொடிதன்னே தீயோள் கவர்த்தவாறுணாப்பவன்னுள்
நிண்டிதலரக்கற்சென்றுச் செயிழைத்தன்னே மீட்டு
மண்டுசுக்கிரீபனென்னும்வாணாமன்னென்னுள்.

(இ-ள்.) கண்ட அனுமான் நீங்களிந்தவனத்தில் வந்த காரியமென்னவென்று வினாவு, பிரகாசம்பெருந்திய வளையல்களணிந்த கைகளையுடைய சீதையை இராவணன்பகரித்துக்கொண்டுபோனதைச்சொல்ல, அதைக்கேட்ட வனுமான் இராமமூர்த்தியை நோக்கி, சீதரத்த வல்லபங்கொண்ட சுக்கிரீபனென்றே வானரராசன், மிகுந்த பலமுள்ள ராவணனைக்கொன்று செவ்விய ஆபாணங்க ளணித்திருக்கிற சோபிராட்டியை மீட்டுக்கொண்டு வருவாரென்று சொன்னான்.—எ-று. (கக)

ஆன்னவற்கொணரொன்றோதவசன்றென்கொடுவந்துமப்ப
மன்னநும்பணிந்தையாமுன்வாலியென்பவனைமட்டே
யென்னரசுரித்தியென்றெழிற்பெரும்படைநோடும்
பின்னருற்றாக்கன்சென்னிபிடுங்குவன்பத்துமென்றுள்.

(இ-ள்.) அவ்வாறில் அந்தச்சுக்கிரீபன் யழைத்து நொண்டி வாவென் இராமமூர்த்தி சொல்ல, அனுமான் சென்று சுக்கிரீபனை பழைத்துக்கொண் டிவந்துவிட, அந்த வானர அரசனும் பணிந்து ஐயா! வரம் செய்து கொல்லு கிறவனை முன்னே கொன்று என்னுடைய ராச்சியபாரத்தை கொடுத்த பின்ப, என்னுடைய அழகுள்ள வானரசேனயுடன் சென்று நான் வங்கைக்குப்போய் இராவணனுடைய பத்துத்தலைகளையும் பறித்துவிடுகிறேன் என்று சொன்னான்.

நன்றுநெவிசைந்துநீமுன்னடங்குகல்செய்தன்னே
நீநெறிவன்கொணரொன்றோதவியங்கியென்கொணர்ந்துசெல்லப்
பொன்றிடவாவிமேலொர்பூங்கனைமறைபவங்க
ணின்முறத்துண்டிவாட்டிநிலைமையுமிளவறிகேதான்.

(இ-ள்.) சுக்கிரீபன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட இராமமூர்த்தியான வர் அவனைநோக்கி, நீசொன்ன வார்த்தை நன்மையானதென்று சம்மதித்து, நீ முன்னே சென்று அந்த வலியுடன் சண்டைசெய்து இங்கே கொன் டிவாவென்று சொல்ல, அதைக் கேட்டுக்கொண்டு சென்று வாலியைக் கொன் டிவந்து விட்டி அவன் போய்விட்டான். அப்போது இராமமூர்த்தி மறைத்து நின்று, வாலி இறக்கும்படி பொலிவுநடைய ஒருபாணத்தையேவி அவனைக்கொன்று, அந்த ராச்சியபட்டாபிஷேகத்தை அவன் தம்பியாகிய சுக்கிரீபனுக்குக் கொடுத்தார்.—எ-று.

வாலிக்குத் தெரியுமீபடி யார் கின்றன மலர்களுடைய பலத்தில் பாதி
யவனைச் சேருமென்பதைத் தெரிந்தமையால், இராமமூர்த்தி மறைத்துநின்ற
பாணமேவிஞர். (கக)

மற்றிவனின்மெய்திவந்துதன்சேனையுழை
கொற்றவன்றன்னேப்பொற்றக்கடியங்கெவருமுற்றோ
ரொற்றினலெவையுத்தேர்த்தக்குறுதலேகருமொன்றே
நற்றவவனுமன் தன்னைகடத்துணர்ந்தெய்திங்கென்னுள்.

(இ-ள்.) இந்தச்சுக்கிரீபன் சந்தோஷமடைந்து, தன்சேனை குழம்படியாக வந்து, அயோத்திக்கரசாகிய இராமமூர்த்தியைப்பணிந்து போற்றுதல்செய்து, அங்கெல்லாரு மொன்றாகச்சேர்ந்து ஒரு தூதினாலே எல்லாக்காரியங்களையும் பறித்தகொண்டு, அந்த இடத்திற்குப்போவதே நன்மையென்றாலோசித்து, நல்ல தபோபலமுள்ள அனுமானை நோக்கி, நீ முன்னே இலங்கைக்குப்போய்ச் சீதையைநிற்த்தகொண்டு இங்கே வாவென்று சொன்னார்.—எ-று. (கச)

அங்கவன் வினாந்துநென்றோதவர்கலிகடத்துநீக்கிப்
பொங்கொளிதவழுவெள்ளிப்பூரிசைகுழிவங்கையுக்கு

மயிலைவையக்கர்ப்புப் பெற்ற நிமலககரனற்ருவந்தித்
துங்கமெய்ப்புத்தி மீண்டுச்செய்துநானெனவையுமாபேர.

(இ-ள்.) அந்த அனுமான் விலாவாகச்சென்று சமுத்திரத்தைத் தாண்டிப்
கடத்து, மிகுந்த ஒளி எங்கும் பரவுகின்ற வெள்ளியமயமாகிய மயில்குத்த லெ
ய்கைப் பட்டணத் திருள்போய், சீதாபிராட்டியைக்கண்டு போற்றிசெய்து,
அக்தப்பட்டணத்திற் தியானம் கட்டெறித்து மிகுந்த வீரம்படைத்து அங்வி
டம்விட்டுத் திரும்பி, இராமமூர்த்தியினிடத்திருவந்து சேதையைக்கண்டது.
முதலான் சேதிகளெல்லாங்கு சொன்னான்.—எ-று.

அனுமான் சேதையைக்கண்டு சந்தோஷத்தினாலே அந்த வனத்தை யழிக்
துக் தூவலுளிகண்டிற் கொல்ல இராவணன், அக்தச்சேதிகளைக்கேட்டுச் சிலரா
காந்தர்களை யேவ, அவர்களுையும் யுத்தஞ்செய்துகொன்றான். அதற்குமேல் இந்
திரசித்தன்வந்து பிரமஸ்திரம் வலிக் கட்டியிட்டிக்கொண்டேயும் அந்த இராவ
ணனிடில் விட்டான். அவன் பார்த்துத் துணை தூகளுகையால் இவனை வதை
செய்யது நடுமமல்ல, ஆதலாலிவன் வர்லிலி துணிகளைக்கற்றித் தியற்கொருந்
தி லுருக்குப்பற்றித் திட்டிக்கொல்லுபேராய் விட்டுவிட்டுண்டு சொன்னான்.
அதைக்கேட்ட ராஜாந்தர்களும் அப்படி செய்தார்கள். அதன்பின் பனுமான்
அக்தத்தியினால் இலங்கைப்பட்டணத்தைக் கொளுத்திவிட்டு இராமரிடத்திற்
கு வந்துவிட்டான் என்று இராமாயணத்திற் சொல்லுகின்றது.—எ-று. (சு)

ஆயின்னிராமனன்பால்லிகுமோடெழுந்துசென்றே
மேயவிய்வரக்கர்ப்புன்னர்மேயிலேயிவிட்டணனா
சேயமோடடைந்துபோற்றநிலையயித் தவனுக்கத்தத்
திபவனகரிற்வெல்லத்திண்கடல்குரம்புசெய்தார்.

(இ-ள்.) அதன்பின் அ இராமமூர்த்தியானவர், மிகுந்த சந்தோஷத்தினாலே
வானாய்ப்படைக்கச் செய்துக்கொண்டுசென்று, பொருந்திய ராஜாந்தர்களுக்கு
முன்னேபோய், இராவணனுடைய தம்பியாகிய விபீட்சணன், அன்புட ன்வந்து
இராமமூர்த்தியைச் சாவுகதெயென்றடைந்து போற்ற, அவனுக்கு அந்த அரசா
காழியைக்கொடுத்து, இலங்கைக்குப் போகும்பொருட்டுச் சமுத்திரத்தினிமத்தி
யில் பாலம் ஏற்படுத்தி.—எ-று.

குரம் என்பது-வரம்பு. அது உடையில பாலமென்று சொல்லப்பட்டது.
இருக்கடல்குரம்புக்கண்டிராமனோடெனிகமெல்லா
யிராமருக்குடன் நிரன்மெயின்னுமுலகமுமதிரவர்த்து
கெருங்கியெய்ப்புரத்திலங்கைநீணகர்க்குயுகியவயுந்
மருங்குபாசறைபொன் றுக்கிலகத்துபேரரசெய்யலுற்றார்.

(இ-ள்.) அக்தப் பெரிய கடலுக்குப்பாலங்கட்டி, வானச்சேணகிளல்
லாம் இராமமூர்த்தியோடுசேர்த்து, பூலாகமும் தெய்வோமும் அநிரா
வாரித்து கெருங்கிச்சென்று, அந்த இலங்கைப்பட்டணத்தின் கிழபத்தில் ஒரு
பாசறை ஏற்படுத்தி அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கி
னார்கள்.—எ-று. (சு)

மேறு.

மண் ணுமப்பொழுதினிராவணன்புகல்வான்வானரக்குழக்கருநா
ரு, மின்னணமடைந்து கம்முடன்போர்வந்தெய்திடவெளிதினில்வல
கி, னென்னரசியனுமென்பெரும்புகழமிருந்தவானரமுகன்மென்ன
த், தன்னிலங்கிருபான்காங்குமபுடைத்தெதனியெல்லாந்நெயிதெ
கதைத்தே.

(இ-ள்.) வானரக்களெல்லாம் வந்து போர்செய்யத் தொடங்கினபோது
இராவணன் சொல்லுகின்றான். அது என்னவெனில், வானரக்கூட்டங்களும்
மானிடக்கூட்டங்களு மிக்வாறு ஏறிதாகவந்து கம்முடன் போர்செய்ய கேரி
ட்டதேயாதலால், என்னுடைய இராச்சியபாரமும் என்னுடைய பெரிய கேர்
த்தியும் இருந்தவாறு மிகுந்த அழகாய் இருக்கின்றது என்று தனக்குள் சொல்
லிக்கொண்டு, இருபதுகைகளாலு மடித்துக்கொண்டு இந் பூமியெல்லாம் சே
விடுபடுமபடி கதைத்தான்.—எ-று. (சு)

என்கிசைமுழுதுமகெதாவல்லவிராபிர வெள்ளமென்றிசைக்கு
ந், தின்றிறலரக்கர்கிரபிரிசுத்திரள்கண்மேற்செறித்துடன்படரப்
பட்டைமுவுலகுமதிரகியிற்றொருசாரக்கச்சன்பத்தியபிம்பம்,மண்டு
பேரொளிகேரிரதழாந்திவங்கைமதிந்புறத்துற்றான் போர்க்கு.

(இ-ள்.) அவன் அவ்விடத்திலுள்ளும் கொல்லவல்ல இரண்டாயிரமெவ்
ளமென்று சொல்லப்படும மிகுந்த பலமுள்ள ராஜாதிசேண்களும், யானை குதி
னாதேர் என்னுங் கூட்டங்களும் கெருங்கத் தன்னுடன் குழ்த்துவரவுர், இந்
தத் திரிலோகமும் அகிரும்படி அரக்கர்கள் ஒருபறத்திலிருந்துகொண்டு பல
வார்த்தியங்கள் முடிக்கவும், மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்திய ஒரு தேரிலேறிக்கொ
ண்டு யுத்தஞ்செய்வதற்காக இலங்கைப்பட்டணத்து மதிற்ரு வெளிப்புறத்தில்
வந்தான்.—எ-று. (சு)

இங்கிலன் கெயல்கண்டிராகவனெழுத்தேயெழுபதுவெள்ளமெ
ன்றிசைக்குந், துங்கவானரங்களுடன்படைத்தலைவர்கொருதியுஞ்ரு
ழ்த்திடவெதித்தே, புங்கவமழையங்கரக்கர்போன்வெட்கப்பொழிக்

தவணியாய்தருக்கிக், கொங்குமாநிபொழித்துமின் ழூர்ப்பக்கநிலை
இளைவலெவன்றே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இராவணன் வந்ததை இராமமூர்த்தியறிந்து, எழுபது
வெண்மென்று சொல்லப்படுகிற பலமுன்ன வானரங்கூட்டங்களும், படைத்த
லைவர்கூட்டமும் தன்னுடன் சூழ்ந்துவரும்படி சென்றெதிர்த்து, இராவணன்
வெட்கும்படி பாணவருநீங்கள் பொழிந்து அவனை நிராயுதனாகச்செய்து, வா
சனைபொருந்திய கற்பகப்பூமழைபொழிந்து தேவர்களெல்லாம் ஆவாரிக்குக்
படி வெற்றிகொண்டு, அவனை நோக்கி யுன்னுருக்குப்போய் யுத்தஞ்செய்ய கா
ளைக்கு வாவென்று சொன்னான்.—எ-று. (சா)

அந்தவாய்மொழிகேட்டாக்கர்கோகீர்பெயழித்தானத்தற்பு
தமெய்திச், சிவனாய்வெருக்கொண்டிலங்கையெதிர்த்தே சென்று
தென்னென்னவரற்றி, மந்திரபீணைந்து நாயக்காடற்புகுத்தேமகோ
தாரந்தெருட்டிடத்தெருண்டே, யித்திரித்துமுதலெவந்தமையுமே
வியேயிருத்தனன்போர்க்கு.

(இ-ள்.) அந்த இராமமூர்த்தி சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு இராவ
ணன் கொல்வயோகி அகிராமடைந்து, மனதில் பயக்கொண்டு இவங்கை
யிற்பொய்சேர்த்து, இனி நாம் செய்யத்தக்கதென்னென்று அழுதி, தன்னு
ண்மனைக்குள்போய் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி, மகோதரனென்ற தன் மந்திரி
தேறுதல் சொல்லத்தெளிந்து, இத்திரித்தன் முதலானவர்களைப் போர்செய்யும்
படி மனுப்பிவிட்டுத் தானக்கேதானே யிருத்தான்.—எ-று. (சா)

மற்றவர்தமதுபடைகளோடியங்கிவந்துவந்தெதிர்த்துப்போரொ
டங்கக், கொற்றவன்வன்கனெம்பிசையவனிகக் குருக்களைக்கொடு
பொருதழித்தே, முற்றியசினத்தாற்பொருதினும்பகன்குணமுடித்
தபின்போர்வந், துற்றியமரக்கர்மன்னவன்சொங்களுநுட்டியெயுயிர்கு
டித்தழித்தான்.

(இ-ள்.) அந்த இத்திரித்து முதலான வரக்கர், தத்தம் சேனைகளுடன்
வந்துவந்து போர்செய்யத்தொடங்க, இராமமூர்த்தியானவர் போர்க்கஞ்சாத
தன் தம்பியைக்கொண்டும் சேனைத்தலைவனைக்கொண்டு மலர்க்கையெல்லாமழி
த்து, மிகுந்த கோபத்துடன் வந்து சண்டைசெய்த சூழல்கண்ணே தன்னுடைய
தபின்பு, போர்செய்யவந்து எதிர்த்த இராவணனுடைய தலைகளைப் பலதா
மறுத்துத்தன்னி அவனுடைய உயிரையும் வாங்கிக்கொன்றான்.—எ-று. (சா)

ஆயபிளவண்வந்தவர்மறைபொழித்தேயண்டர்வான் திராண்டின்
ப்ப, மேயநற்புகழ்சேர்வியிடணர்நனக்குவிளம்புமந்தகாசுனி
த்தே, தியவன்புரித்தசிறைவிடுத்திபசிறைநெஞ்சுனர்ந்தவடமுவி,
மேயநற்படைஞருடனவண்விடுத்தேயிரதமூர்த்தயோத்திரிபுருத்தே.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு தேவர்களெல்லாரும் கூட்டமர்க்கட்டிக் கற்பகம
லத்தளைச்செரித்து ஆரவாரிக்க, மிகுந்த கீர்த்திபொருதிய விவகணனுக்கு
இராச்சியமட்டாபிவேசஞ்செய்து, இராவணன் படுத்த சிறையை விடுவித்து,
திராபிராட்டியினுடைய மனத்தாமம்மையறித்து, அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு
அந்த இலங்கையைவிட்டுவானரப்படைகளுடன் புட்பவிமானத்திலேறிக்கொ
ண்டு அயோத்திமாநகரத்தில் சேர்ந்து.—எ-று. (சா)

புழியார்மகிழ்ந்துகண்டிபுணியயாவருமின்பெயிறிடவே, யம்
புவிபுக்குமன்னவர்கிரண்டேயுழியினின்முடிபலர்குட, வும்பர்ப்பூம
ழைகள்பொழித்திடமுனிவருயர்மறைபாசிகள்குறச், செம்மன்பான்
டாமணியர்ற்குயிற்றியதவிசிற்செறித்துபொன்மணிமுடிசூடி.

(இ-ள்.) பாதன் சத்தருக்கன் என்ற தம்பியார்கள் கண்டு மகிழ்ந்து ப
ணியும், மற்ற யாவருஞ் சத்தோஷத்தையடையவும், இவ்வாக்கத்தை யானு
ன்ற தூதர்களைல்லாம் வீட்டு தன்னுடைய பாதத்தில் அவர்களுடைய மகுட
முடிய மலர்விளர்கூட்டவும், தேவர்கள் கற்பகப்பூமாரிபொழியவும், முனிவர்கள்
யாவரும் மேன்மைபொருந்திய வேதவாக்கியங்களா லாசீர்வசனஞ்சொல்லவும்,
முற்றியிருந்த பொன்னினுலம் ரத்தினங்களினுலம் செய்யப்பட்டிருக்கிற சிவ
சுந்தரத்தில் வீற்றிருந்த ரத்தினமகுடஞ் சூட்டிக்கொண்டு.—எ-று. (சா)

வேதகண்னெயிறிலுலகவொழுதமிக்கவன்பியாவருமருத்தப்,
பூதலமுழுதுத்திக்கண்மும்மாரிபொழித்திடப்புகழ்களேபெருக, மா
தவரிடாற் நருத்தவம்புரிய வையமுவாயிவருட, மாதவன்ருவத்
தொன்புரத்துபின்மயிலைபிணைத்துடமளித்தனிற் கொண்டான்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் வேதமர்க்கத்தில் வருவாமல் நடக்கவும், மிகுந்த ச
த்தோஷத்தை யாவரு மனுபவிக்கவும், பூமி எங்கும் மாதமும்மாரிபொழியவு
ம், வீரத்தியே எங்கும் பிரகாசிக்கவும், முனிவர்கள் யாதொரு இடதுமில்லாம
ல் தவங்கள் செய்யவும், நூரிவமிசத்தாசாரிய இராமமூர்த்தி மூவாயிவரு
வதமான்ருத்து அதன்பின்பு திருமயிலைக்குப் போகுப்படி தன்மனதில் களை
த்தார்.—எ-று. (சா)

வேறு.

எந்தவாழ்வாரிலே முதுதாய்க்கிடவிராமன் முன்னிச்
சுந்தாப்பித்தேர்தந்தி கொஞ்சுகிரைத்துதாரை
வந்திடவாசுக்குமுனாங்கொன்பம்விவங்கனார்ப்ப
வீற்றிரவிரதமொன்றுர்தேவியேகாசிமேவி.

(இ-ள்) கன்னியாஸ்திரியகபாலீசர் திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருந்தரு
ளும், பழனமயலிய திருமயிலையென்னும் கோத்திரத்திற்குப் போகவேண்டு
மென்று இராமமூர்த்தி எண்ணிக்கொண்டு, அழகுள்ள குணிகளிலுந் தேர்ச
னிலும் பாணிகளிலும் ஏறிக்கொண்டு சேனைவீரர்கள் கூடவரும்பிறகு, இர
சர்க்கினிலாள்குழந்தைகளும், வன்மைபொருத்திய பல்வாத்தியங்கள் முழங்க
வங் றேந்தமுதையுடைய ஒருமாதத்தில் தானேறிக்கொண்டு சென்று காசிக் கோ
த்திரத்தில் சேர்ந்து. —எ-று.

(60)

புண்ணிய விவநாதரூபமான கல்விபோற்றித்
துன்னிப்பருப்பதத்துச் சோதினையிவந்துபோற்றித்
தன்னிகரிலாக் காளத்தித்தலைவனை வருத்தித் தேத்து
மன்னியவுமையாள் போற்றாமயிலைமகனாஞ்சேர்த்தான்.

(இ-ள்) அவ்விடத்தில் திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருந்து தேவதாரம் து
திசெய்யப்படுகிற விசுவநாதரைத் தரிசித்துப் போற்றதல்செய்தும், அவ்விடம்
விட்டு நீங்கிச்சென்று எக்காலமும் அழிவில்லாத பரிசைமென்னை மக்ஷிகை
ச்சுனத்தில் சேர்ந்து, அங்கு வீற்றிருக்கும் பரமசிவத்தைப் போற்றுவது செய்து,
சொழுதும், அவ்விடம்விட்டு நீங்கிச்சென்று திருக்காளத்தியைச் சேர்ந்து,
வ்விடம் வீற்றிருக்கும் பரமசிவத்தைப் பூசித்துத் துதிசெய்தும் அவ்விடம்வி
ட்டு நீங்கிச்சென்று, பரமசிவனுடைய வாமபாகத்தில் பொருத்திருக்கும் பார்
வதிசேவியார் மயில்வடிவக்கொண்டு பூசித்து வசம்பெற்ற, மேன்மைபொருத்
திய திருமயிலையென்னும் கோத்திரத்தில் போய் சேர்த்தார். —எ-று. (61)

வேறு.

அக்கரடைத்துபோற்றியவிலம்புதத்தனாகி
முன்னவன்றனக்குப்பூசைபூயவாலான்கருகியென்று
கன்னையவரிக்குமந்தகையின்னிருதித்தி
வின்னமிர்தெனகொர்தீர்த்தமிரகவன்குக்கலுற்றான்.

(இ-ள்) அந்த கோத்திரத்தில் சேர்ந்து போற்றதல்செய்து, அளவில்லா
த அப்பூசைபூயவாலான்கருகியவையாக் கபாலீசருக்குப் பூசையெய்த்கருகியானும்

ன்மார்க்கத்தையே தருவதாயிவ அத்தகோத்திரத்திற்கு நிருத்திவென்று, இனி
பாடி, தேவையிர்தம்பெய் லொருதீர்த்தம் இராமமூர்த்தி ஏற்படுத்தினான் (1)

புறம்புளாத்தாங்குஞ்சிலையிற்றம்புவிற்றிப்பி
புறநட்கங்குழைப்பேசுதித்தங்கனியாவு
மெருதவங்கண்வந்தேவிய்திடக்கண்டுபோற்றித்
தாரணிமுழுதும்போற்றத்தடத்தனிற்புழுந்துதோய்த்தே.

(இ-ள்) செஞ்ஞ தருமங்கள் விருத்தியாகும்படி தன் கையிலேந்திக்கொ
ண்டிருக்கும் சேனாநாட்டமென்னும் வில்லினிலே தனாயிலகி, மிகுந்த கிரு
பாபமுதலாகவந்தேவியைத் தீர்த்தங்கனியாலும் அறகுபொருத்தும்படி, அவ்
விடத்திலுற்புத்தியாகிப் பொருத்தக்கண்டு போற்றதல்செய்து, உலகுநெய்
வாக்குதிசெய்யும்படி அத்தத் தடாகத்திலேபோய் ஸ்நானஞ்செய்து. —எ-று. (1)

அக்களம் நெழிற் கபாலீசர் தத்தினன் பின்மெலிக்
கொங்குபாம்புளருள்தாழ்க்கோயிலினன்னினாதன்
புறம்புளாத்தாங்குண்டேபணித்தாவிற்ற்தெழுத்தொற்றிச்
சங்கரானந்தன்குழைப்பூசைபூயமத்தனாரிராமன்மாடுதோ.

(இ-ள்) அங்கே ஸ்நானஞ்செய்த இராமமூர்த்தியானவர் அவ்விடம்விட்
நீங்கி, அழகுள்ள கபாலீசர் தத்தினன் என்புடன் சேர்ந்து வசனைபொருத்திய
அந்நீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, பின்பு திருக்கோயிலுக்குப்போய்க் கபா
லீசருடைய திருவடித் தாமரைகளைத் தரிசித்து, சாஷ்டங்கமாகத்தண்டனிட்
ப்பணிந்து எழுந்தறிந்து துதிசெய்து அவருக்கு விதிப்படி பூசையெய்தார்.

புறம்புளாத்தாங்குண்டேபணித்தாவிற்ற்தெழுத்தொற்றிச்
சங்கரானந்தன்குழைப்பூசைபூயமத்தனாரிராமன்மாடுதோ.
புறம்புளாத்தாங்குண்டேபணித்தாவிற்ற்தெழுத்தொற்றிச்
சங்கரானந்தன்குழைப்பூசைபூயமத்தனாரிராமன்மாடுதோ.
புறம்புளாத்தாங்குண்டேபணித்தாவிற்ற்தெழுத்தொற்றிச்
சங்கரானந்தன்குழைப்பூசைபூயமத்தனாரிராமன்மாடுதோ.

(62)

முன்னவன்றனக்குப்பூசைபூயமத்தனாரிராமன்மாடுதோ.
புறம்புளாத்தாங்குண்டேபணித்தாவிற்ற்தெழுத்தொற்றிச்
சங்கரானந்தன்குழைப்பூசைபூயமத்தனாரிராமன்மாடுதோ.
புறம்புளாத்தாங்குண்டேபணித்தாவிற்ற்தெழுத்தொற்றிச்
சங்கரானந்தன்குழைப்பூசைபூயமத்தனாரிராமன்மாடுதோ.

(இ-ள்) கபாலீசருக்குப் பூசையெய்து கிறைவேறினபின், தன் வில்லி
லே ஏற்படுத்திய இனிதாவினில தீர்த்தங்கனியில் ஒருகிவலிங்கத் தாயித்து

அருச்சுனன் தன் பின்னாக் திரிசூலமும் பூசைசெய்துகொண்டு அந்தமேந்தி
ரத்தில்தன் சேனையுடனிருந்தான். அப்படியிருந்தநாளில் ஐப்பசிமாதம் உலகத்
தது. (இ-ள்)

மேயவம்மாதத்தன்னின் வெவ்வினேத் தெசுனைகண்மார்த்து
நாயகன் தனக்கிராமன விழாநடத்தமுன் லீக
தயபொன்மணிகண்முன்னஞ்செசரம் மிமெப்பொருள்களெல்லா
கேயமோடரசரவ்வு சிறைத்தனர்கொணர்த்தகங்கண்யாம்.

(இ-ள்) மேயருதிய அத்தமாதத்தில் அடியார்களுடைய கொடிய வினை
க்கூட்டத்தையெல்லாம் ஒழிந்தருளும் சுபாலீசருக்கு, கல்வ நிருவியு
ம்படிபொருளமுத்தி தினைத்தி, அதற்கு உபகரணங்களாகச் சொல்லப்படுகிற
கல்ல பொன் ரத்தினமுதலான பொருள்களையெல்லாம், மற்ற தேசத்தரசர்கள்
யெல்லாம் காலத்தாரும் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். —எ-று.

வேழ.

அந்தமேந்தியிராகவன் சினகம்மடைக்கே
யித்தசேகரத்தொழுதவனோர் மருங்கிருத்தே
பந்தவெவ்வினே பரமுமந்கருமம் பரினப்பிழ்
வந்தவேதியர்தமைவிளிந்தவருளமகிழ.

(இ-ள்) அப்போது இராமமூர்த்தி திருக்கோயிலுட்போய் இனத்தினை
ணிக் திருமுடியியுடைய சுபாலீசரைப்பணிந்து, அங்கொருபக்கத்திலிருந்
துகொண்டு, பந்தப்பட்ட கொடிய வினைகளை அடியார்க்கொழித்தருளும், அந்தக்
சுபாலீசருடைய நித்தியபூசைக்காகவந்த பிராமணர்களை யறழப்பித்த அவர்
கள் மனமகிழும்படி. —எ-று.

தாதுலாகுமுற்றையதுக்கோப்புருசமைத்த
நாததுயக்கிவணல்விழாச்சிறப்புடனடத்தக்
காதலுற்றனமதற்குணவெனநீர்கழறிற்
நீதறக்கொணர்த்தியற்றுழம்புகறுமென்றியமப.

(இ-ள்) சொல்லுகிறார் அனென்னவெனில், மகாத்மப்பொழிகள் பொரு
த்திய அனகபரத்தையுடைய பார்வதிதேவியாருக்கு இடப்பாசம் பிரசாதித்தி
ருயிய சுபாலீசருக்கு, இந்தமாதத்தில், சிறப்புடனே திருவிழா நடத்த கான்
விரும்புகொண்டேன். ஆதலால் அதற்கு உபகரணிய பொருள்களைச் சொன்
னல், பழுதறக் கொண்டு வந்து நடப்பிக்கிறேன் சொல்லுகின்ற இராமமூ
ர்த்தசொல்ல. —எ-று

(இ-ள்)

முன்னசொற்றனவிராகவன்வருபுநின்பெய்தி
வந்ததுளானருளாகமவிதிசெய்துநீர்ததா
னின்முழுசுனைசூழிற்றியமுனைநினைநிகழக்
குன்றின்முன்னசொற்றனவிராகவரும்துகொண்டனிக்.

(இ-ள்) இராமமூர்த்தியைவந்துசொன்னார். அதைக்கேட்ட அந்தப்பிரா
மணர்களுஞ்சந்தோஷமடைந்து, நூனசபையில் ஆணர்ந்ததனஞ்செய்தருள
ம். பரமசிவனுடைய, அருள்வரக்காகிய ஆசமவிதிப்படி செய்கின்ற மந்திரங்க
ளுடன் தொடங்கிப் பூசைசெய்த பூசைமுறைத்தொழில்நடத்தி, அலங்காரத்
தினையுடைய நிரவியங்களை மலைகளுக்கு மதிகமாகக் தேசிகரித்துக்கொண்டு,
நிகண்டோறுங் கூட்டங்கூட்டமாகவிருத்த முன்னமே, அலங்காரமுள்ளைய
அந்த நகரத்தை அலங்காரஞ்செய்கின்றார்கள். —எ-று.

(இ-ள்)

முன்னமும்முறைகோத்தியேநிவபான்வருத்த
கல்வலந்தருமந்தியெனப்பிரான்முறைகவிதை
தன்னுதர்த்திமென்னவன்செம்பொனற்சுழை
துவந்துவந்தபுழைநுட்டியேழலங்க.

(இ-ள்) இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்யும் கிரமத்தைப்பார்த்து, பரமசிவ
ன் தந்தபித்தருயிய கன்மைபொருத்திய விதிகளை எல்லாம், பிராமணர்கள் வரன்
முறைபாசக்கொல்லிய அலகக்கேட்டு, தன்னைத்தானெத்த அரசனாகிய இராம
மூர்த்தி மாற்றாயர்த்த பொன்னினுச்சமைத்த, சிறப்புப்பொருத்திய நமையமாகிய
சும்பம் ஓளவந்தும்படி முன்னே நாட்டுவித்த. —எ-று.

(க0)

முளமிருத்ததோர்மண்டித்தமலனைமருவித்
துளமிருத்தபேரன்பினுவிரா மனுமலகுந்
தளவெவ்வினனைக்கொடுகருமைத்தருந், அதைத்தே
வளவிலம்புதமெய்திநின்றிப்புவியமர்த்தேதார்.

(இ-ள்) வளப்பயிக்குத்த ரத்தினமண்டித்திற் சுபாலீசரை யெழுந்தருள
ப்பண்ணி, தங்களுள்ளத்தில் மிகுத்த பெரிது வன்பினுலே அந்த இராமமூர்த்
தியும் அவருடன் வந்திருக்கும் பெரியோர்களும், மூலமையும் பின்பொத்த வெ
ண்ணைமற்றமுள்ள தந்தப்பக்கையுடைய பூங்கொடிபோன்ற மாதர்களு மைத்த
ர்களும் கொடுக்கி, அளவில்லாத வற்புதத்தை யடைத்துவிற்று இவர்களுமல்லா
க விவ்வுலகத்திலிருப்பவர்களும். —எ-று.

(கக)

மிக்கவாறுளேநீரிழங்குளில்வாழ்பவர்வினாந்தே
துக்கவிக்ககரடைத்தவாவினைத்தொகைகாடு.

நெய் காய் பெய்யிழாவினாஞ்சுவல்பின்னெனவென

தொக்கவாய்தன்முன் விடைக்கொடியேற்றினர் துலங்க.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருத்திய வீணனுலகத்திலுள்ள தேவர்களுக்கும் பா தானலோகத்திலுள்ள நாகர்களுக்கும், பெருமைபொருத்திய இரத்தத் திருமயிலையெ ன்றும் கோத்திரத்தில் அடைந்தவர்களுக்கிடையிலான்கூட்டத்தை யொழித் தருளும், கபாலேசருளைய பிரம்மஉற்சவத்தைத் தரிசித்து வணக்கும்படி வாகு ன்கொன்று, ஒருவரை மற்றொருவரழைக்கும்படி வந்துசேர்ந்த கோபுரத்தை வாரத்தின்முன் பொருத்திய துறவீதம்பத்தில், எங்கும் பிரகாசிக்கும்படி ரிஷி பக்கொடி வந்தினாள்—எ-று.

வேறு.

அப்பொழுதுவானுலகிலண்டாமோச

சொப்பமருந்தவர்களேர்க்குபுகழ்வேதர்

செப்பரியரோணர்கள் கின்வர்தளசித்த

சொப்பமருந்தவர்களேர்க்குபுகழ்வேதர்

(இ-ள்.) அப்பொழுது வானுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் இந்திரன் முத லாகிய தேவர்களுக்கும், ஒப்புச்சொல்லுதற்கரிய ருணீவர்களும் புகழோங்கிய அனந்தம் பிரமரீதனும் அனந்தம் விஷ்ணுக்களும் கின்னரர்களும் சித்தர்களும் எல்லா வுலகங்களிலும் பொருத்திய யாவர்களும் அந்நேரத்து சேர்த்தார்கள்—

அந்நகரில்வந்தேவருமன்பிஹுலாலே

பொன்னுலகமுன்னிமபபூதரமும்வேத

னன்னதருமாயனுறுநற்பதியுமவெள்ளிப்

பன்னகமுமிக்ககொன்பபகரலாமால்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருமயிலையென்னும் கோத்திரத்தில் மேற்கூறிய யாவ ள்களும் அன்புடன் வந்திருப்பதினாலே, தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமராவதியும் நிலைபெற்ற இமயமலைமுதலாகிய அஷ்டகுலபருவங்களும், பிர மதேவனுலகமாகிய சத்தியலோகமும் விஷ்ணு வர்சமாயிருக்கும் நல்ல நகரமா கிய வைகுந்தமும் வெள்ளிமலையாகிய கயிலாசமீதியும் இந்த நகரமேயென்று சொல்லலாம்.—எ-று.

(சுச)

பண்ணவர்கள்நகர்பணிந்திடொருங்கி

நண்ணியதினத்தவர்கணன்மருதத்தாக்கி

மண்ணின்விழாமாமணியின்வர்க்கவணகயாவ

மெண்ணின்மறுதெக்கணுமெழிற் குவைகளாய.

(இ-ள்.) தேவர்கள் யாவரும் அந்த கோத்திரத்தை வணக்கும்பொருட் டி நெருங்கிப்பொருத்தியகாலில், அவர்களுடைய நல்ல கிரீடங்கள் ஒன்றோ டொன்று தாக்கப்பட்டிப் பூமியினிடத்து விழுங்கித் தத்தினவர்க்குள்ளவர ம், அனவிலலாத வீதிகளெங்கும் அழகுப்பொருத்திய குப்பல் குப்பல்களாயிருத் தன—எ-று.

(சுச)

மற்றவைகளந்தேரின்வாழ்பவர்கள்வாரித்

தெற்றெனவெறித்தொளிகொன்செம்பொனலகிட்டே

பெற்றுபணிநீர்புருகெழிற்களபதீவி

நற்கமுருபூங்கதலேகிட்டினர்கண்டார்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய ரத்தினக்குப்பைகளை அந்த நகரத்திலே வைத்தின ரவர்கள் வாரிக்கொண்டிப்போய், ஒருமணியில்லாம வெறித்துவிட்டு, பிரகா சம்பொருத்திய செம்பொன்னுலாகிய திருவலகிட்டி, வீசுகின்ற பனிக்கும் புழு கும் கலக் சந்தனக்குழம்புகளை, லீகிலென்கு மெழுகி நல்ல கருகமரக்காயும் வாழைமரக்காயும் சாழ்கள் தெருக்கி யலையும்படி காட்டிக்கொண்டார்கள்.

தேவமுனிநீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

நீர்ப்புருகெழிற்களபதீவி

(சுச)

அந்நகருளார்வனபிதாந்நவகைகேக்கிப்

பின்னுநிணாவேலைகளைபெய்தருள்வேந்தன்

பொன்னுலகில்வானவர்கள்பூங்கணகாத

நிர்நிலனுளரவருமின்பொதிதிரனாலே.

(இ-ள்.) அந்த கோத்திரத்தி லிருப்பவர்கள் இந்தகுதியான அலக்காரஞ் செய்த வகைகளைக்கி, ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மடங்கிலருகின்ற அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில் அலைகட்டினவர்க்கிப சிவகாருண்ணியம்பொருத்திய ராமமூர்த ியும், பொன்னுலகிலிருத்தித் தேவர்களும் பூங்கணகாதரும் இந்த உலகத்திலி ருக்கு மாளிடர்களும் இன்பமுடனே கூட்டமாய்க்கூடி.—எ-று.

(சுச)

மன்னாதிருமுன்னருமதுக்கினிருபா லும்
பின்னருக்கிறைத்தலர்களெய்துதொழுவென்னை
மன்னாமினித்திரவிமாலைமதிவேழிக்
கண்ணிபுடனற்பவணிகண்டிருளச்சிசய்தார்.

(இ-ள்.) கபாலீசருடைய சச்சிதிக்ருமுன்னும் இரண்டிபுறத்திலும் பின்பு
றத்திலும் சிறைத்து, விலக்காலைருச்சித்துத் தொழும்படி பிரகாசிக்கும் ரத்தி
னவிமானத்தின்கீழே லாரோகணித்துக்கொண்டு, சுற்பகவல்லித்தாயாருடன் தி
ருவோலக்கமாய் வருகிற உற்சவத்தை, மேற்கூறிய பாவருத் தரிசிக்கும்படி க்
ருத் திருபைபாலீத்தருளினார்.—எ-று.

தினமுறைவேலைநெழுத்தருளும்வேலை
தினமொய்பெரிணகசிறத்தபடகஞ்சீர்
துன்னுவனைதாளமொழித்துழிகண்மற்று
மன்னுடையெழுமுணம்வத்தினவொலிப்ப.

(இ-ள்.) இந்த முறைமைப்படி கல்வ லக்கினைத்தெரிவதென
டருளும்பொது, திருச்சின்னங்கண் பேயிணகன் சிறப்புள்ள படகங்கள் தெரு
மைபொருந்திய தவணச்சர்க்குள் தாளங்கள் துத்துபின் என்னும் இளைகளு
மேலன்றி, மற்றுள்ள உரத்தியங்களும் வருசமுத்திறங்களும் கவாயிக்கிளி
ய் வந்ததுபோலவு கொளிக்கவும்.—எ-று.

எண்ணிலர்கள்காய்மையெடுத்தருவிட்ட
வெண்ணிலர்கள்பொற்குடைநெங்கணுதிமற்ற
வெண்ணிலர்மணிக்கொழுகளெத்திமுனஞ்செல்ல
வெண்ணிலர்க்குழங்கொழும்புதழ்கள்குற.

(இ-ள்.) அளவில்லாத தொண்டர்கள் வெண்காமணாகண் யெத்திக்கொண்
டு கவாமியினிருபக்கத்திலும் வீசவும், அளவில்லாத தொண்டர்கள் பொலிவுள்
ள குடைகளை யெத்திக்கொண்டு கவாமிக்கு கிழலுண்டாகும்படி செய்யவும்,
அளவில்லாத தொண்டர்கள் அழகுள்ள பெரிய கொழுகளை யெத்திக்கொண்டு
முன்னே செல்லவும், அளவில்லாத தொண்டர்கள் கூட்டமாய்க் கூடிக்கொண்
டு கவாமியினுடையமகத்தாகிய புகழ்களை கொடுத்துச்சொல்லவும்.—எ-று. (எஃ)

பூமிசைவினுக்ககண்மீதுபுண்டயெவ்ஞ்
மேமயிருபண்ணைவர்களிப்புவியினோகன்

காமர்மலர் பெய்ததகராவெனவன்சைக்கு
மாமெழியினிஞைப்பருகாட்டிடவயங்க.

(இ-ள்.) பூமியினிடத்தும் ஆகாய் தினிடத்தும், மற்றத் திணைகளினிடத்
தும், அன்புள்ள தேவர்களும் இவ்வுலகத்திலிருக்கு மானிடர்களு மற்றத்திணை
யினுள்ளவர்களும் கூட்டமாய்க் கூடி புகுள்ள மலர்களைப்பெய்து திரகராவெ
ன்று தொத்திரஞ்செய்யவும், வேதவாக்தியங்களைத் தொத்திரஞ்செய்யவ
ரும், அந்த நாட்டினிடத்துப் பிரகாசிக்கவும்.—எ-று. (எஉ)

கண்ணெருகெஞ்சொழிருகண்கள்களிகொள்ளத்
தொண்டர்களிறைஞ்சலிறைதுயமறுகெங்கு
மண்டரொடிரவியருளியாவர்களுமெய்த
மண்டுமெய்வியம்பொன்மணிமத்தாமணைநூன்.

(இ-ள்.) அடியார்களெல்லாம் தரிசித்து மனமுருகிச் சத்தோஷித்துக் க
ண்களிக்கவும், பூமியில் சாவட்டாக் காசு வீழ்த்து பணிபவும், கபாலீசுவானவர்
அலங்காரமுள்ள திருவிழைகொழுபு தேவர்களுடன் பழகிவந்து, தரிசித்தவர்
களைல்லாம் திருமுடித்து நினைபவையப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி பிரகாசித்தரு
வித்திருத்த பிரகாசமுள்ள சொன்னமிகமாயி ஆலயத்திற்குள் எழுந்தருளினார்.

தித்தமுறைநாள்கடொறுமெட்டளவுமெய்யி
வத்தலைநெகிசலம்வழங்கியிடுமெய்த
கந்தரிபுடன் பவணிபேர்துமணிச்சீசாடு
மேத்திரமண்டிதுறவிராகவன்வருத்தான்.

(இ-ள்.) இந்த முறைமைப்படி தினத்தோறும் எட்டுநாட்களுக்குத் தரி
சிப்பவர்களுடைய சரித்ததைப்பற்றி வருகின்ற வினைகளை நீக்கிப், பேரின்பத்
தைப் பாலித்தருள்கின்ற கபாலீசரானவர், சுற்பகவல்லித்தாயாருடன் கான்று
வீதிகளிலும் பவணிகந்து ரத்தினசோதிவையுடைய திருக்கோயிலுக்குள்ளெழு
ந்தருளும்படி இராமமூர்த்தியானவர் திருவாழி எடப்பித்தார்.—எ-று. (எச)

பின்னருயர்தென்றிசையின்மேருவெனப்பேச
வெக்கிலமுமுள்ளவளமீதெனவொர்பொற்றிற்
மன்னவன்வருத்தெவரும்வந்துமெதாழ்வெகறை
யுண்ணையுடனார் கதிடவளித்துளங்களித்தான்.

(இ-ள்.) பின்பு தென்னிசையிலும் ஏறாமகமேருபவையிருக்கிறதென்று சொ
ல்லவும், எந்த உலகங்களிலிருக்கிற வளப்பங்களிறவகனேயென்று சொல்ல

வம், பொன்மயமாகிய ஒரு திருத்தேர் இராமமூர்த்தி மெய்வித்து யாவரும் வந்து தெழுவாம், கபாலீசர் கற்பகவல்லித்தாயாரூடன் ஆரோகணித்துக்கொண்டு உற்சவஞ் செய்வதற்குமுட்படி சமர்ப்பித்து உள்ளக்களிப்படைந்தார்.—எ-று. (அ)

சுற்றிது சிறிய நியமிப்பென ஒருபாரு

மேற்றவதின மிக்கபுகழ்செய்திடுபிராமி

மேற்றமதின்கொடு சென்றாடியுயிரை கல்கப்

பெற்றெவருமாடி யருன்பெற்றிட வளித்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் இரத உற்சவஞ்செய்தியின்படி யத்தான்றால் திருவேணகலைத்திரம்பொருத்தியகலத்தில், கபாலீசரை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டேயும், கபாலீசர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமஞ்செய்து, சுவாமியிற்றத்தக்கொடுத்தருளப் பெற்று, அடியார்களு யாவரும் அத்தத்திற்றத்தில் ஸ்ரீராமஞ்செய்து திருவருளைப்பெற்றுக்கொள்ளும்படி அருள்புரிகார்.—எ-று. (அ)

• எவருமான் திருவெழுச்சி யார்ந்தே

தாவில்விழிப்பால்விடைதன், வளிகொண்டிடிக்

காவலனானகிபமனைத்துகழித்தேரத்தித்

தேவதருவின் மலரின்மாரிமுனஞ்சித்தி.

(இ-ள்.) அந்ருவத்த எல்லாரும் கபாலீசருடைய திருவிழாவின் புதப்பாட்டினால்வரு மிக்கபந்தையடைந்து, ஸ்வாமியினுடைய ஆற்றமிக்லாத திருவேணகத்தினால் தவிர வளி விடைபெற்றுக்கொண்டே செல்ல, இராமமூர்த்தியை வர் சுவாமிபுடன் திருக்கோயிலுக்குச்சென்று திருவடி களைப் போற்றிசெய்து கற்பகப்பூவின் பிழையைப்பொழிந்து.—எ-று. (அ)

தாமரைநீளாற்றுதிகள் சொற்றுமுனகிற்

மாமலரின்மாரிமுனம்வானவர்கன்பெய்ய

வேமமிகுபூக்கணமெவ்வுணுநெருங்கக்

காமர்விடைமேன்மருதன் னுதன் முனின் னான்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான வேதங்களால் துதிகள் கூறித்திருமுன்னே நிற்ச, கற்பகமலர்மழையுய்த தேவர்கள் பொழியவும், மேன்மைமிக்க பூக்கணங்கள் எவ்விடத்தும் நெருங்கவும், அழகிய இடபலகணத்தின்மே ஸாரோகணித்திருக்கும் செறிக்கண்ணராகிய சிவபெருமான் அரசனெனநிறி காட்சித்தருளினார்.—எ-று. (அ)

மன்னனதுகண்டெனமகிழ்த்தருவெனநேறத்த

முன்னவனும்வேணதிசை யென்ன முகில்வாசின்

பொன்னடி களன்புமேனைப் பொல்லிழவுகண்டே

சொன்னவர்களைத்தெறுததும்கருதிபென்னான்.

(இ-ள்.) இராமமூர்த்தி அவ்வாற சிவபெருமான் காட்சித்தருவித்து மனங்களித்துத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டுமென்று துதித்தும், யாவர்க்கும் முதல்வராகிய சிவபெருமானு உனக்கு வேண்டியதைச் சொல்லென்று திருவாய்மலர்த்தருள, முதல்வனே! தேவரீரது பொன்பான் திருவடிகளில் இடைவிடாத மெய்யன்பும், அடியேனைப்போல இத்திருவிழாவைத் தரிசித்தேவர், தமது பண்கள்களை வெள்ளம் வல்லமையும் பாலித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர்.—எ-று. (அ)

காதனவையித்திழிராகவலிந்தேரநிற்

போதக ஆனந்தபொருவென் முருகருக்கு

நீதிருவிழாமகரமாதமதினிரிய

வாதரவினெடுசெய்யேநீதிநகர்சேர்தி.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் அவ்வாறனைப் பாலித்தருவித்து, இராகவென னுத்திருமயிலைப்புரம்க்குப் பிராணப்பாருருணர்த்த ஷோடரியும் வேலாயுதமெந்திய ருருகண்குருணதேரத்தி அழியாத மெய்யன்புடன் திருவிழாமகரத்தி, நீதிருநீதியோத்திக்குப்போக்கடவாய்.—எ-று. (அ)

என்றுபரமேச்சுரணுரைத்திடவிராம

என்றெனவிசைத்துமைதனாகவேணவணங்கித்

குறிவதொறுமாடல்புரியுங்குமாவேருந்

கென்றெல்லிழாவினுக்கியாவும்வருவித்தே.

(இ-ள்.) என்று பரமசிவம் திருவாய்மலர்த்தருளவும், இவரும் நல்லதென்ற சம்மதித்துப் பார்வதிபாகனாகிய பரமசிவத்தைத்தெழுது, ஸ்ரீராமன்தோறும் ஆனந்தவினையாடல்பரியும் குமாரக்கடவுளுக்கென்று பொருத்தும் திருவிழாவுக்கு, வேண்டிய உபகரணங்களைத்தருதவும் வரவழைத்து.—எ-று. (அ)

வேறு

சந்தந்தநீருக்கபாலிமாகாததனுக்கவந்த

கத்தியோடனக்குத்தைமாதந்தனிற்களிப்பாமபூசத்

தந்தகாட்குத்தமித்தேயணிவிழாப்பத்துகாரு

மித்திரன்முதலோப்பொற்றவிராகவெனழிவற்செய்தான்.

(இ-ள்.) எவ்வாறும் திருமயிலைத்தலம் நீளக்க எழுந்தருளிய முருகக்கடவுளாகிய சிங்காரவேலுக்கு, தைமாசத்தில் வரும் களிப்பைத்தருவின்ற பூசாட்சத்திரத்தில் தீர்த்தேழற்சகம் நடாத்தி, அழகணமந்த திருவிழாக்களைப் பத்துகளும் தேவேந்திரன்முதலிய தேவர்கள் துதிக்கும்படி இராமர் அழகுடன் செய்து முடித்தார்.—எ-று. (அ)

சேய்தடையின் றிருக்கபாலிக்குத் தணையுமையைச் செவ்வே
யாயினவனாகிராமனானிடைக்கொண்டேயிறுத்
தையிடுதற்பதாதிபாயின தூக்கத்தேற்குமுச் சென்று
மெய்தருமபொத்தியெய்திமேலிவரழ்த்தருளையுற்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு திருவிழா முடித்துவிட்டு, கபாலிஸ்வரனாயும் கற்பக
வல்லியையும், சிங்கரவேலனாயும் இராமர் தொழுது விடைபெற்றுக்கொண்
டு, மிக்கிருக்கும் வீரத்தன்மையுள்ள நல்ல சேனைகள் யானைகள் குதிரைகள்
தேர்கள் ஆகிய இவைகள் தம்மைக்குழுச்சென்று, உண்மைப்பயனைப் பாலிக்கு
ம் அடோத்தியையடைந்து முன்போல வாழ்வடைந்து, திருவருள் பெற்றனர்.

வேறு.

மன்னுமுனிவர்களவனிராகவன் வகுத்த
கன்னலிதென்னவொளிர்கானிலமும்பொற்றுத்
தென்மலையிருத்தமுனிமெய்யினகாமகிழ்த்தே
தான்னுபுகழ்மாதவர்கள்குழந்தைந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற முனிவர்களே! உவ்விடத்தில் இராமர் அமைத்த திரு
விழா இதுவாமென்று, விளங்குகின்ற பூவுங்குருத் துதிக்கின்ற பெரியமலையி
ல் வீற்றிருக்கும் அகத்தியமுனிவர் கூறினார். அதுகேட்ட மிகுபுகழடைந்த மு
னிவர்கள் மனமகிழ்தவர்களாய்ச் சூழ்த்து துதித்தார்கள்.—எ-று. (அ-று)

பொன்னுபுகழ்மேலவர்பொழித்தவிழிநீர்க்
கன்னலிதென்னவொளிர்கானிலமும்பொற்றுத்
தென்மலையிருத்தமுனிமெய்யினகாமகிழ்த்தே
தான்னுபுகழ்மாதவர்கள்குழந்தைந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அகத்தியமுனிவரது பொன்போலும் திருவடிகளின்மேல்
முனிவர்கள் பொழித்த ஆனந்தக்கண்ணிரானது, நல்ல வெத்திலோடும் ஆற்றி
க்காலிப்போற் பெருகும்படி, அவர் திருமுன்னே ஆனந்தக்கூத்தாடி, எங்கள்
நிலைவரே! அடியெங்கள் தேவரீருடைய புரியத்தக்க கைமடங்களைவைமென்
று துதித்து, அத்திருமயிலைக்கு அடியெங்கள் இன்றே செல்லும்படி, திருவருள்
பாலியும் என்று பிரார்த்தித்தனர்.—எ-று. (அ-ஞ)

வேறு.

அறைந்தவந்தனரால் நனோக்கியாகத்த
நிறைந்ததித்தியமாநுதுமுனியிவைநிகழ்த்தும்
வரத்தழைத்திடுமன்றவங்குன்றயகமயிலே
யுறைந்தவங்குருச்சந்தவேலனாயினஞ்சி.

(இ-ள்.) அவ்வாறு வின் னப்பித்த முனிவர்களது முகத்தைப் பார்த்தரு
ளி, போனந்தம் பூணமாகப்பெற்றுள்ள அழிவற்ற அகத்தியமுனிவர் கூறுகி

ன்றார். அவ்விடத்தில் வந்தவர்களுக்கு உவ்விட வரங்களைப் பாலிக்கும் ம
ன்றவங்குன்றமென்னும் திருமயிலையில் வீற்றிருத்தருளும் நமது குலகுருவாகிய
சிங்கரவேலனாததொழுது.—எ-று. (அ-க)

அருட்குருக்கபாலிசனையன்புடனின்றஞ்சி
மருளகற்றிடுங்கற்பகவல்லியைவணங்கிக்
கருநிறத்திருமேனிக் தநாடுகற்பகத்தைத்
தருமலர்க்கொடுதாழ்த்துமுன்போற்றினர்நடமாம்.

(இ-ள்.) திருவருள் பாலிக்கின்ற கபாலிஸ்வரனா மெய்யன்புடன் தொழு
து, அருளுனத்தைப் போக்குகின்ற கற்பகவல்லியம்மையைப்பணிந்து, கருநீ
றமமைத்த திருமேனியையுடைய கூத்தாடும் விநாயகரைக் கற்பகமலர்களா ல
ருக்கித்து வணங்கி முன்னர்த் துதித்துச்சொல்லுகின்றனர். தடாகமாகிய.—எ-று.

வேறு.

வேவ்வினைக்குழுக்களியாவும்பிவறுகுகுக்கிமாய்க்குரு
செவ்வியகபாலிதீர்த்தத்திரு சத்திவகைதோய்த்து
கவ்விதீர்த்தியகன்மனஞ் சூழ்த்துக்கொண்டே
யவ்விமயியிலாநிசனாலபம் னிற்சென்று.

(இ-ள்.) தொழிய வினைக்கூட்டங்களினைத்தையும் வேறுவேறுக்கி யொ
ழிக்கின்ற, செப்பம்மைய கபாலிதீர்த்தத்திலுள்ள சத்திகங்கையில் நீராடி, அமு
ருள்ள அத்தீர்த்தத்தில் சித்தியகன்மங்களை நன்றாக முடித்துக்கொண்டே, மனக்
கொட்டமற்றக் கபாலிஸ்வரர் திருக்கோயிலுட்சென்று.—எ-று. (அ-அ)

கூத்திரக்கூழ்வேளைச்சுயம்புலிங்கமதேயாளை
கந்திருக்கபாலிசநாதனையிலமீன்ற
வெத்தைகற்பகவல்லித்தயினைநிர்த்தமாடுகின்ற
விர்த்தையாங்கற்பத்தையிவாளைப்பூசித்தனர்.

(இ-ள்.) சிங்கரவேலனாயும் சுயம்புலர்த்தமாகிய நமது தந்தையாராகிய
கபாலிஸ்வரனாயும், உலகமெல்லாயின்ற முனிய எமது மாதாவாகிய கற்பகவல்
லியம்மையையும், கூத்தாடுகின்ற விநோதமாகிய விநாயகனாயும் மெய்யன்புட
ன் பூசித்து.—எ-று. (அ-ஆ)

சத்திற்றுபதிபஞ்சமைத்தசட்டசுவையாமன்ன
முத்துமுகிவேதனங்குழதலதாயபுகரித்துச்
சந்தாச்சத்திமாளைத்தொழுதுமுற்றிப்பாற்றிசெ
வந்ததமத்தலத்தைத்தணந்திடாதிருவினென்றே.

(இ-ள்.) சத்தனக்கட்டையாலும் அகிற்கட்டையாலுமாகிய தூபத்தையும்,
திபத்தையும், அறுக்கையுடன் சமைத்த அன்னுடைய விநோதங்களையும்
மற்றமுன்னவைகளையும் கொண்டுபரித்து, அந்நன்ன பார்வதிபாகராகிய க

பாலிவரணப்பணித்து, திருமுன்னை சின்று துதித்து, எக்காலமும் அத்தன
ததைப்பிட்டு நீங்காமலிருக்கக்கடவியென்று சொல்லி.—எ.று. (க0)

வேறு.

கும்பமுனிசேறமெனக்கூறவிடைகொண்டே
யம்புவிழிளங்கவருமத்தணர்களெல்லாம்
வம்புலவழிசாலைமதுராபுரியையாதி
நம்பனுன்றயுத்தலமுநண்ணிமுன்வணங்கி.

(இ-ன்.) அத்ததியுமுனிவர் போய்வாருங்களுண்டு கூறலும், அவரிடத்
தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, மண்ணுலகம் விளக்கமுடையும்படி, யவதரித்த
அம்முனிவர்களைவரும், வாசனைவீசும் சேலைகள் குத்த திருவாலவாய் மு
தலாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் இவ்வகங்களைமுடைந்து முன்னே
பணித்து.—எ.று. (க1)

வேதகிரிகாதனைநிறைவுவிட்டுக்கொண்டே
யேதமதுவாழ்மிசைச்சினை வணங்கிச்
சிதமலர்வாவிசெறிசீர்மயிலைமேவி
யாதுமிந்ககர்க்குடிகராவதிலேயென்றே.

(இ-ன்.) கழக்குன்றமென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சேரநீ
ஸ்வரணப்பணித்து விடைபெற்றுக்கொண்டே, குற்றமுற்ற வளங்கும் திருவா
யிழியில் வீற்றிருந்தருளும் வன்மிகாதலாப்பணித்து, குளித்த தாமரைமலர்
ணிமைந்த தடங்கன் செருங்கிய நெய்ப்பமைத்த திருமயிலையடைந்து, எந்
நகரமும் இதற்காகத்தாயில்லையென்று.—எ.று. (க2)

மென்னதாமோவிதிபொருத்தலமோமால்
தன்னதமோகயிலைதாழ்ந்தனலாமோ
வெந்தருமிந்ககர்க்குடிகராவதிலேயென்றே
பன்னுதலடாதெனமுற்பான்மையிற் பணித்தே.

(இ-ன்.) இத்தினாலகமோ, சேமதேவன் வாழும் சத்திவருகமோ, திரு
மால் வீற்றிருந்தருளும் வையுத்தமோ, திருக்கயிலைதானென்று சொல்லலாமோ,
எந்த உலகமும் இத்த நகரத்திற்கொப்பாகச்சொல்லுதல் கூடாதென்று அத்தி
ருக்கேயிலின் முன்னர், பத்தியுடன் தொழுக.—எ.று. (க3)

வேறு.

வந்தமாதவரிபாவநின்ற ஸுசர்க்கயிலை
யத்தனுலாவதாழ்ந்தனலாமோ
கத்தவேள்திழைமுற்ற முறைபாற்கணித்தேத்தி
யெந்தையார்க்கு சினைத்தொழுதுகின்ற நிறைந்து

(இ-ன்.) அவ்வாறு வந்த முனிவர்க ளல்லாம் நிலைபெற்ற சிறப்பினைத்
கபாலிஸ்வரர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கேயிலிலே சேர்ந்து, சிங்காரவேலனா
முறைமுறையாக மனக்கணிமடன் தொழுக, எமது தந்தையாகிய கபாலிஸ்
வரார் சிரமேறிக் கருக்கப்பி நின்று பின் சாஷ்டாங்கமாக வணங்குக.—எ.று. (1)

வேறு.

கற்பகவல்லித்தாயைச்சுனிவுடன் பணித்து
கற்பகமாங்குத்திடுங்கற்பகத்தினைவணங்கி
யற்புகமெய்திப்பொன்னுலகத்தனைவலந்துபெடுத்தி
கற்குதிருவகபாநிநீர்த்தத்தன்களையிண்ணி,

(இ-ன்.) கற்பகவல்லியம்மையைமம் மனமுருகி வணங்கித்துதித்து, கற்
பகத்தைப்போன்று வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவாறே வாட்பாவித்தும், கூத்
தும் விளையுமாறுப்பணித்து, விம்மிக்கமர்த்து, அழகிய நிறக்கோயிலைப் பிர
தகூணருசெய்து துதித்து, முத்தியிளி த்தைப் பாவித்து, கபாலிநீர்த்தக்க
லாநய்யடைந்து.—எ.று. (க4)

வேறு.

சத்தகதியோவுயர்வுசுற்றுத்திரையே
முத்திருநீர்த்தமனை யாவுயிலைவாமாஸி
சத்தியுயர்க்கையெ றுநற்றடம்படித்தே
புற்றகாபத்திகளியாபுமுன்முடித்தே.

(இ-ன்.) சத்தகதியோவுயர்வுசுற்றுத்திரையே? அல்லகட்கு மெய்ப்பட்டிசோடாடுவோ? எ
ன்ற கூறுதல், நீத்தினைப்பத்தைத்தரும், தீர்த்தன்கொல்லா யிடுகதனையாம்.
என்றென்ற சத்திகங்கையென்னும் அந்த நல்ல தீர்த்தத்தின் முடி, தச்சமக்
குரிய நீத்திக் குறுக்கரியாவையும் முடிபாக முடித்தற்கொன்று.—எ.று. (க5)

வேறு.

சுந்தரச்சத்தமானஞ்சுவ பிளையப்புகித்தன்பர்
யந்திருக்கபாலியிசனாதனை முச்சித்தன்பர்
யெந்தைகற்பகவல்லித்தாயிணையுபுகித்தேத்தி
விந்தைமேவுறுஞ்சிங்காரவேலிணவாழ்த்தலுற்றார்.

(இ-ன்.) சுந்தரமமைந்த சுந்திரசேகரநாயகிபுகித்து, மெய்யன்புடன் அழகி
ய கபாலிஸ்வரநாயு மருச்சித்தி, அவ்வாறே மெய்யன்பினால் எமது தாயாகிய
கற்பகவல்லியம்மையாது இரண்டு திருவகங்களையும் அருச்சித்துத் துதித்து,
வினோதமமைந்த சிங்காரவேலனாத் துதித்ததொடங்கினார்கள்.—எ.று. (க6)

வேறு.

ருகசரவணபவகுமுரபேற்றிற்குமுனிசேருருவாழ்ப்போற்றி
செகமெவைபுத்தருகிவமேபோற்றிசெய்சயவாகரதேவேபோற்றி
கமருருமைதருகந்தாபோற்றிசாரணவமருகோனேபோற்றி
திசெழானிதருகதிர்வேலாபோற்றிதிருமயிலைக்கிறதேவாப்போற்றி.

(இ-ள்) குளே சரணபகனே குளே நமஸ்காரம். அதத்யியமுனி வரூர்துக் குலகுருவானவனே நமஸ்காரம். உலகங்கள் யாவையும் படைத்த தெய்வமே நமஸ்காரம். ஜெயமுனிய அரணாதேவனே நமஸ்காரம். இமயவ னாயிந்து உமா தேவித்த புத்திரனே நமஸ்காரம். சாசாயனனின்னும் அநு மால்மருகனே நமஸ்காரம். விளக்ககாசிபு ஒளிரிக்க கதிர்வெலுடையவனே நமஸ்காரம். திருமயிலையென்னுந் தலத்திற்குத் தலைவனாகிய தேவனே நமஸ்கா ரம்.—எ-று. (கௌ)

வேறு.

கங்காளற்குப் பதேவத்தகங்காங்கயனே போற்றி.
கங்காதலாம்பிராணசாயகாபோற்றி போற்றி
சங்காரஞ்சங்காராதகாபோற்றி போற்றி
சிங்காரமாயுரச்சிங்காவேலாபோற்றி.

(இ-ள்) கங்காளாகிய கெபெருமானுக்குப் பிரகலிதபதேசத்தகங்கா னே காங்கேயனே நமஸ்காரம். எங்களைச்செய்தவிய பிராணசாயகனே நமஸ்கா ரம் நமஸ்காரம். சங்காதேவர்களையும் வரைந்திருந்த குளேச் சங்கரத்தக யம னேபோத்தவனே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். அழகாகிய சிறந்த மயிலவாகனமு டைய சிங்காவேலனே நமஸ்காரம்.—எ-று. (கௌ)

சுன்முத்தகரேபோற்றிசுடரகதாவழிவேபோற்றி
யெண்குணப்பொருளேபோற்றியெம்மையானதையாய்போற்றி
ஊறுதமிழ்ப்பல்லாண்டுபகித்தகந்திருவேபோற்றி
யெய்யுறுமயிலைமுதூர்க்கிதைவனே போற்றி போற்றி.

(இ-ள்) ஆறுதிருமுகங்களுள்ள தலைவனே நமஸ்காரம். ஊறுதமிழ் னவடிவாகியே நமஸ்காரம். எண்குணங்களுள்ள அடியாய்போன நமஸ்கா ரம். எங்களை யடிமைபாகவுடையவனே நமஸ்காரம். யெய்யுறுமயிலை முற்ப்பாடையிற் பல்லாண்டுபாடிய சற்குருவே நமஸ்காரம். யாவரும் மயிலைக் க்க திருமயிலைக்குத்தலைவனே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.—எ-று. (கௌ)

அத்தகைங்கபாலிசாதரளித்தருள்கபோற்றி
சத்திகற்பகவல்லித்தாய்கனையேபோற்றி போற்றி
சித்தியாகத்தனாகித்திருவருளேபோற்றி
புற்றமாயிலைமுதூருடையனேபோற்றி போற்றி.

(இ-ள்) தலைவாகிய கபாலீஸ்வரர் பெற்றருளிய அரசனே நமஸ்காரம். சத்தியாகிய கற்பகவல்லியம்மைமார் புத்திரனே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். அடி யார்களுக்கு சித்தியானந்த ஞானத்தைப்போலிக்கும் திருவருளையுடையவனே நமஸ்கா ரம். பெருமையமைந்த திருமயிலைத்தலத்தையுடையவனே நமஸ்காரம் நம ஸ்காரம்.—எ-று. (கௌ)

வேறு.

போற்றியோங்குமரவேளேபோற்றியோங்குமரவேளேபோற்றி
போற்றியோஞ்சரவேளேசபோற்றியோன்மருகபோற்றி

பேற்றியோங்குஞானசாதபோற்றியோங்காவேத
போற்றியோலிமுதூர்ப்புனிதனே போற்றியோற்றி

(இ-ள்) ஓர் குமரக்கடவுளே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். ஓம் குளே நம ஸ்காரம். ஓம் சரணசனே நமஸ்காரம். திருமால்மருகனே நமஸ்காரம் நம ஸ்காரம். மெய்குளேத் தலைவனே நமஸ்காரம். ஒங்காரத்தக முதலாகவுடைய வேதத்தலைவனே நமஸ்காரம். திருமயிலைத்தலத்தில் ஓற்றியோன்மருகம் பரி சத்தனே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.—எ-று. (கௌ)

வேறு.

என்றுசாதவரியாவருமேத்தியேபோற்ற
மன்றலங்குன்றமாமயிலாபுரிக்குமார்
கண்மிடெருயர்மாதவத்திரித்தகரி
ஸென்மரீவீரகளிக்குவாழ்த்திமெனவிசைத்தார்.

(இ-ள்) என்று இய்வாருத முனிஷ்செனல்லாம் துதித்து நமஸ்கரிக்க, ம ன்றலங்குன்றமென்னுந் திருமயிலாபுரி வீற்றிருத்தருளுஞ் சிங்காவேலர், நன் மையமைந்த சிவோஷ்டராகிய முனி ிகளே! இத்திருமயிலையில் ஏக்காலமும் நீங்கள் வசித்து வாழ்த்திக்குக்கட்டி என்னென்று கட்டியுழிபட்டனர்.—எ-று. (கௌ)

இசைத்தகந்தரக்கந்த வாப்பணித்துகின்ற
யிசைக்கந்தவரியர் நுந்தும்மகர்சென்ற
விசையுடையவன் மயிலைத்திருவிவமுலா
வகாணவகபாலினையப்புகிப்பதிசைக்கே

(இ-ள்) நவாது கட்டியுழிபட்ட சிங்காவேலனா வணங்கித் தருள் ளின்றும், யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய தவத்தையுடைய குளிரக பரிசுத்தமான மலர்களைக்கொண்டு, அதிதீவிரதாபுக்குவந்த வி யுடைய கிவாகமங்களில் விதிக்க விதிகளிற் பிழையாத, அவைகளில் வி திதவாரே நமது கபாலீஸ்வரரை மிக்க வொருப்பட்டு.—எ-று. (கௌ)

வேறு.

பின்னரருண்மாதவர்களே நமதுபெம்மான்
பொன்னடிக்குக்கினியபுகுபுரித்தே
முன்னரவர்தூய்மறைமொழி தனொம்மண்ண
லன்னவர்புண்வெள்ளிடையினன்னடர்தொழுகின்றே.

(இ-ள்) அதன்பின்னர் காருண்பமுள்ள அம்முனிவர்கள், முத்தியின்பம் ப ன்றும் கபாலீஸ்வரனு பொன்போன்ற திருவடிக்குக்கினியையாகிய வ திர்பாகுளைப்புகித்து, அவர் திருமுகமே நின்று மலர்களாலாருச்சித்து வேதங்க ளாற்றுகித்தனர். எமது தலைவராகிய கபாலீஸ்வ அம்முனிவர்களுக்கெதிரில் வெள்ளை இடயத்தில் மதவர்க தொழும்படி எழுத்தருளி.—எ-று. (கௌ)

வன்பெறுமருத்தவர்கள்வம்மினிவண்மேனி
என்பரமுத்தியினை கல்குதுமென்றற்ற

என்புடனமர்ந்துகலம் த்தவமன்ன

ரின்பவருகாட்டிடைபுந் தெவரும்வாழ்த்தார.

(இ-ள்.) கலம்மென்ற அருமையான தவத்தையுடைய முனிவர்களை வாருங்கள். இத்தலத்தில் வசிப்பீர்களாகில், கல்வ உயர்வு, விய முத்தியின்பம் பாலிப்போமென்பது இருவாய்மலர்ந்து காத்தருளினர். அங்ஙனம் அத்தலத்தி ல் வசித்து கலம்மெய் மீதி அம்முனிவர்கள் யாகரும், பிபரிசு பமயமாகும் முத் தியுலகத்தில் வாழ்த்துத்தனர். —எ-று. (405)

பெற்புமயிலைக்கிறைபுராணவருநாலை

கற்புந் துஞ்செப்பு வர்காதலொடுகேட்போ

தற்பொருள் விரிப்பவர்கண னுறவனைத்தே

வ சொற்கமிசைமேவியருநுய்க்தினிதுவாழ்வார்.

(இ-ள்.) அழகமைத்த திருமயிலைக்கிறைவராகிய கபாலிவருடைய மூர ணமென்னும் இந்த அருமையாகிய நூலை, கற்பவர்களும், சொல்லிற் செழிப் பவர்களும், அதை யாவதுடன் கேட்டாவது, எழுதி இதிதுள்ள சிறந்த தாற்பரிகர கலை விரித்துப் பிரசுரிப்பவர்களும், நம் ஓக எழுதினவர்களும், சொற்கலோ கத்தையடைத்த திருவருள் பெற்று இனிவரையாக வாழ்வார்கள் —எ-று. (406)

வாழ்ச்சையருள்வாழ்கமறைவாழ் கலெகெல்லாம்

கீழ்க்கமழுகுங்க டொறுமெய் தெழுகதேசற்க

வாழ்ச்சினை மன்றையதுகாற்ருளினகேடுகெல்லாம்

அழகலையின் பெவருத்துய்க்திடுகெவெல்லாம்.

(இ-ள்.) கபாலிசர் இருவருள் வாழ்க்கடவது, வேதங்களை நன்கு கடவது, உலகங் கெல்லாம் வாழ்க்கடவது, காதுக்கடொறும் மும்மாரி மும்மாரி கடவது, தருமம்மெழிக னோங்கக்கடவது, திவினைகெல்லாம் அழியு கடவது, அரசனும் செங்கேரல் செலுத்தக்கடவது, உலகெங்கும் நீன்மைநன் மிசை வன எக்காலத்திலுங் உலகத்திலுள்ள யா ளும் இன்பத்தை உணரவளிக்க வர்கள். —எ-று. (407)

திருவிழாச்சுருங்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சுருங்கம் 3௬ நூலு திருவிருத்தம் - 4௬௮.

திருமயிலைப்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

11440